

This is a reproduction of a book from the McGill University Library collection.

Title: 'Ayn al-davā' tazkirat al-kaḥḥālīn
Author: Shams al-Dīn Muḥammad ibn al-Ḥasan al-Kaḥḥāl
Publisher, year: 1102 [1690]

The pages were digitized as they were. The original book may have contained pages with poor print. Marks, notations, and other marginalia present in the original volume may also appear. For wider or heavier books, a slight curvature to the text on the inside of pages may be noticeable.

ISBN of reproduction: 978-1-77096-135-7

This reproduction is intended for personal use only, and may not be reproduced, re-published, or re-distributed commercially. For further information on permission regarding the use of this reproduction contact McGill University Library.

McGill University Library
www.mcgill.ca/library

Persian MS. on Opt. Anat.

zoology, untransl.

Author Barsard. Unicum

£10.0.0

Purchased for 10 L. S., badly worm eaten
during the war.

Dr. de Chayenhop
Cairo

H. 24.

Persisch

Persische med. Wiss.

1) Augenheilkunde (Cairo ad-
darsen) des Samms ad-Ton
Herr. Barsard. Mit Abb.

2) Abb. über Kopfkrankheiten

3) über Fieber und Gifte

Dr. M. MEYERHOF
MÉDECIN-OCULISTE

SHARIA BAB EL SHARKY
en face du Jardin de l'Ezbékiah
au dessus du Bazar Oriental

Consultations: 9-11 h. a.m.
Dimanche, 11-12 a.m.

الدكتور ماكس مايرهوف

حكيم العيون
بشارع الباب الشرقي
بجوار جنينة الازبكيه
فوق البازار اورينتال
عباده من ٩ الى ١١

يوم الاحد من ١١ الى ١٢

Le Caire, le 190

53
~~428~~ Gel

1) عن الروا
رساله اتابكيه

Schams ed. bin
Moh. bin el-Hassan
el-Kahhul, el-
maarif بياورد
bi-Banward

قريباً

كتاب عن الروا در چشم

1012

Dr. Ledebur (4690)

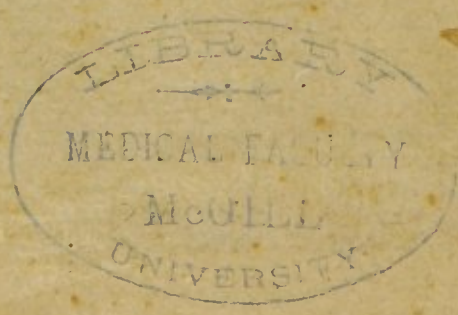
CASEY A. WOOD
Ophthalmic Collection
McGill Medical Library

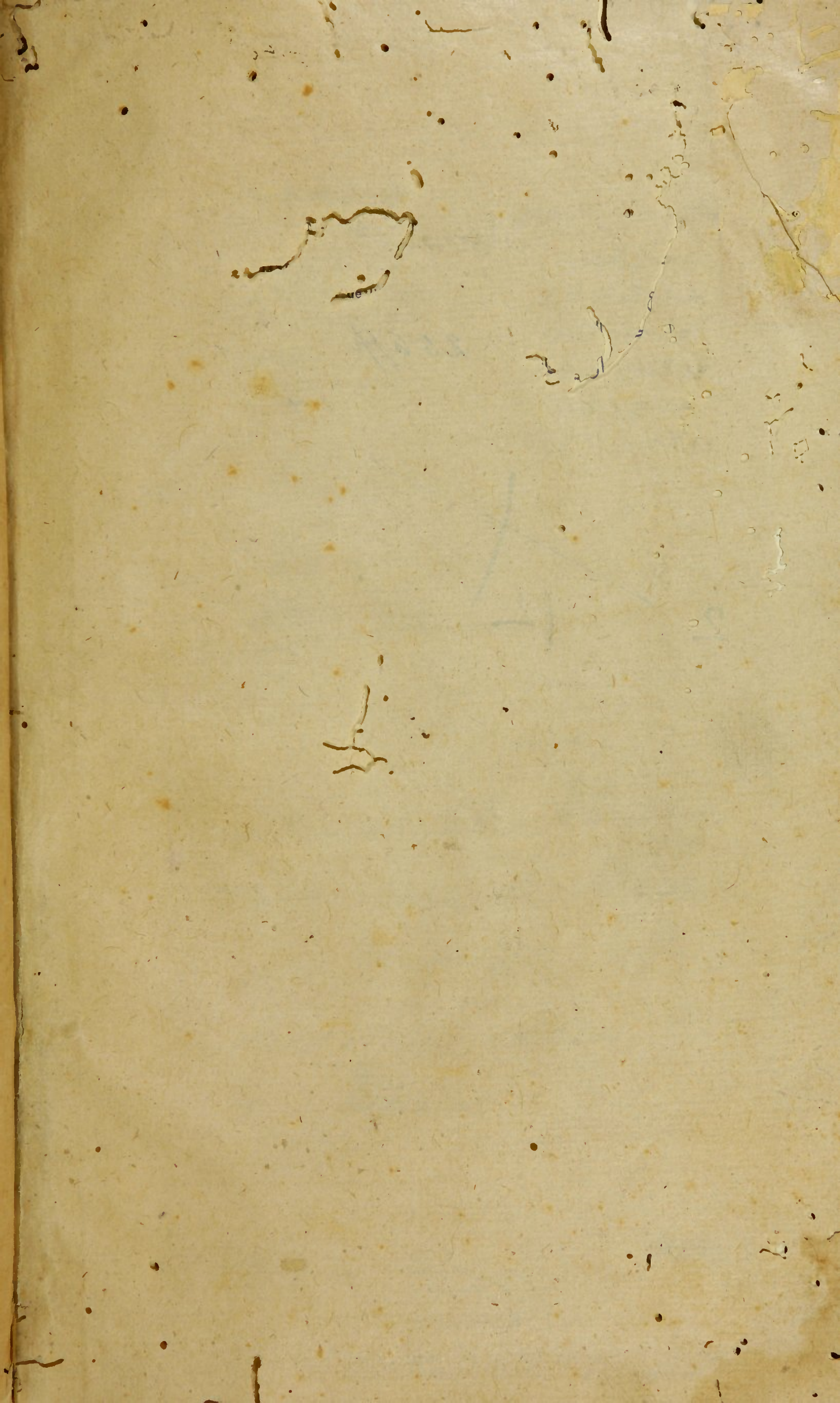
دورحار

256/4

2:

12

عین الدوا

ح ط ی ک ل م

۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰ ۹۰

ن س ع ف ص

۶۰ ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰

ق ر ش ت ث

۱۰۰ ۹۰ ۸۰ ۷۰ ۶۰

خ ذ ض ط ع

۶۰ ۵۰ ۴۰ ۳۰ ۲۰

ارار

دار الحکیم و مملکت الدوا
محمد بن ابوالوارث

۶۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
این رساله ایست هر سوم
ساله انا بکیه و این را بر
کفزار نهاده آمد است
اراول در بیان خود
شم و شرح آن و ذکر
فیات و رطوبات و غیر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ لَسْتَعِينُ
سیاس و سنایش باری تعالی که اینها را میافرید بی التي بحال حکمت و قوت و قدرت
چنانکه شاید وزمین زاد و بکست ایند و چند بناها و الوا نهاد و روید آمد
و گاه از خار و میوه ها رنگارنگ از چوب خشک و از بر ترخ و دیبا و اقطره
باران لؤلؤ و رخشان بر افزید و بحر و درختان و آدمی چندین هزار کونر الوان
نکار کرد کجی بد و نهان بر همه خلقتان از ان قبل از بهر معرفت دل خلقت اشکا
کرد و آسمان بالایی وی بیافرید و بنور کواکب منور گردانید و چرخ و فلک را
گردان کرد و بنیاد این برد و از ده برج و هفت کواکب نهاد و هجده هزار عالم
در روید کرد و آدم را بر کردید و با قامت الفی دل بینا و زبان کویا ارزانی داشت
چنانکه میفرماید لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ و این هجده هزار عالم
در روید کرد و صورتی خوبتر و زیبا تر بنکاشت و عقلی بدین شریفی در روید
چنانکه فرموده است أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ عَقْلٌ و راه بهشت و دوزخ بنمود و بنیاد
فرستاد نماینده راسته و داد حجت و امر و نهی و رسالت داد صد هزاران
هزار درود و تحیت بر همه سغبران باد خاصه بر پیغمبرنا محمد مُصْطَفَى سرور
همه انبیا الامین الذي وعد و وفاء ایش دین و دنیا و ملک و دولت کویا
دهم و اقرار آورد مردم برسالت وی و آمدن جبرئیل علیه السلام

و دنیا بجزی است بی پایان و ره گذر هر حال این بزرگ مهرآینه بی زور بی توان رفت
و این زور بی الت بی توان ساختن و التان بوازده درخت است و در بند تا
او را استوار دارد و استادی که از این راحت کند اگر خواهی بسلامت بد را فتم
خود را درین زور افکن تا گذر توانی کرد و این دوازده درخت امامان است
علیهم السلام مثل اهل بیت کمثل سفینه نوح من رکب فیها نجوا ومن خلف
عنها غرق و این دو بند خواج هر دو عالم است محمد مصطفی سرور همه انبیاء
و ما ارسلناک الارحمه للعالمین و دیگر سیده نساء العالمین و استاد این معبود
بحق و نکارند نقشها و روزی دهند جمله جانوران که یفعل الله ما یفاء

مصطفی این فضول و مقرر این اصول بنده ضعیف شمس الدین
محمد بن الحسن الکمال المعروف بباورد محتاج بر حمت ایزدی میگوید خواستم که نخست
شماره از حال خویش باز گویم چون حق تعالی ما را بیا فرید از قطره آب چنانکه میفرماید
الم ربک نطفة من مئی یمنی خلق الانسان بضعین ما از کرم خود بجائی رسانید که
غرموده است ولقد کریمنا بنی آدم و حملناهم فی البر و الجبر و رزقناهم
من الطیبات و فضلناهم على کثیر ممن خلقنا نفضیلا چون در بیک و
زمانه بنگاه کردم عالم کون و فساد دیدم واجب بود بر من شناختن صانع این
کون و فساد و معلوم است که شناختن این صانع بی چون باهلیتی تمام توان دا
و او را استظهاری تمام می باید و بدر ما جمال الدین حسن المعروف بباورد
که روانش پر نور باید استطاعت این نداشت اما بقدر استظهار خود تر بیت فرموده
و بدر ما داران وقت بجاری مشغول بود ما را بیز هوس تجارت بر خواست ترک
تحصیل رفت مدت سه سال بعد از سه سال در خویش اندیشه کرد السفر قطعه
من العذاب ترک تجارت کرد و بسر تحصیل رفت استظهار تمام نبود باری تعالی
دیگر بار ما را الهام داد که علی بدر از علم نیست از بهران که گفته اند العلم علیان
علم الابدان و علم الادیان ما بچشم قناعت کردیم که چشم عضوی شریف است
همچون دید بانی که تلندی گیرد و حق تعالی از حواس ظاهر عضوی شریفتر این
بیا فرید است اگر فریدی هم چشم بودی اما چون شریف یافتیم از حق عز و علا

باری خواستیم تا ما را بخش کند که ~~ما را~~ تمام نداشتیم که جمله اعضاها را شروع
کنیم و حق تعالی ما را پی نصیب ~~نگرداند~~ اگر چه هر آنکس که یک عضو تمام و کمال و
جها طبایع بدان جمله تن را تصرف تواند کرد و استاد ما مولانا امام سعید کاشانی
شیراز المله والدین جمال الاسلام والمسلمین ملک الافاضل والاطبا شرف الحاج
والحرمین و استاد مولانا قطب عالم شفاء الارواح بقراط الزمان اوحد الدین
الرازی فرمود که شما بدین یک عضو قانع باشی که اگر این عضو را تمام و کمال
بدانی به باشد ترا که هر تن زیر که آن کاری بزرگ است وقت باشد که بطور ما را
ان نرسی تا نیز مصیحت دیدیم قول استاد مسموع داشتن و برین کار کردن تا آمد
بر آمد بعد از آن استاد ما رحمة الله علیه ما را اجازت داد بدین علم چون مدت بیست
سال در گذشت و افتاب عمر باختر رسید حق تعالی ما را فرزند ی محبتشده بود شا
این علم ما نیز دل خوش شدیم که بعد از وفات ما یاد کاری ماند ناگاه فرمان حق
دور رسید که اندیشه تو هم با دست ما این کنیم که ما را امر است خود اندیشه
ما هم یاد بوداری چه شاید کرد با قضاء حق مدتی با آن اندوه بسر بردیم عاقبت
بانک بر نفس زدیم که مرده مجز صابری خواهد بعد از آن گفتیم که ما را یاد کاری
باید پس از وفات ما بود که بزرگی پند ما را ترجیح فرستد با آنکه جمعی اطفال و عورت
دامن گیر شده بودند و این ضعیف را از نهایت کمال منع کرده و تا این غایت هرگز
مری چنانک در زمان ماضی دیگر حکما و اهل این صناعت را بوده نیافته مدتی
مدید بقناعت بار و کار خویش ساخته و غم حال و کار خویش ساخته بقلیل
و کثیر بر نفس خود نهاده و هیچ مدی و هیچ معاوینی نداشته الا فضل حق سبحانه
و تعالی و نیز می اندیشید که مبادا که این نصیف موجب طعن طاعنان و ملامت
بد کویان گردد که لا ینزال المرء فی سعته من عقله ما لم یقل کلمة او یصنف مختصرا
الا اعتماد بر کرم ناظران این کتاب کرد و نیز بر فضل ربانی و حق تعالی این نصیب
ما کن دانید اگر چه از رای و تدبیر خود هیچ ننهادیم الا از قول بخت و یک فضل
و حکیم و طبیب و مقدم که تجربه کرده بودند زیرا که همه بزرگان و صاحب نصیف
بودند و چند استاد وقت را دیدیم و تفحص کردیم در او هائی که ایشان آموخته

بودند و حکماء قدیم و مابین بقدر وسع آن بودیم و هر حکیمی و فاضلی که بودند بسیار
تصنیفها کرده اند در علم تازی و پارسی مطرب و مختصر و طبایع نزدیک
و زود ترا در آن هیمی توان کرد و احکامش نیکوتر و درست تر فاما فهم
ایشان بر لفظها و عبارتها ایشان نمی رسد زیرا که هر حکیمی صفت چشم بود
مدوا و چشم اندکی گفته بود و هر یکی چیزی بگذاشته ما هم جمع کردیم اندر
کتاب تصنیفی مختصر بیرون آوردیم و عبارتی سهل تر و یادگار نزدیک
تا آن جماعت را رغبت زیادت تر شود بخواندن و حاصل کردن این علم و زود
تر معلوم کرد و اگر نیک کسی را هوس این علم نباشد از برای خود بداند که علم
شریف است و حدّ طب است که حالها تن مردم و درستی و بیماری او در
کمی تا چون تن درست باشد تن درستی بروز گاه دارد و چون بیمار گردد
او را با حال سلامت آرد و هم خلق محتاج اند بدین و همه وقت کمال طبیب
حاضر نباشد و حتی از دراضی باشد که چون این کتاب در یابد سوگندت میدهم
بهفت آسمان و زمین و دوازده ستارگان و هفت کواکب و صد و بیست
و چهار هزار سخنبران و محو خواجه کاینات و رحمت عالمیان و شفاعت خوا
کناه کاران روز محشر و محق و وصی رسول رب العالمین و پیشوا مؤمنان
و متقیان علی ابن ابی طالب علیه الصلوٰة والسلام و محق آن وقت که فرمان
حق در رسید که جانرا تسلیم کن که امانت و شفقت بجای آر جان که از خدا
و خلق شرمسار نباشی اری هر چه کاری بد روی با خلق این جهان کن که
باتو کنند پسندی ان شاء الله که جهان ساخته شود که هر فضلا و حکما ^{سند}
و اگر این ضعیف را سهوی یا غلطی افتاده باشد خداوندان از سر کرده اند
بپذیرند از خداوندان خداوندی اید و از بنده کناه **صفت افرینش** بسیار
باری تعالی که این جهان بیافرید بحال و کمال و با راسته گردانید چنانکه خرفی
در روزها نگرند و هر چه خواست کرد و هر چه خواهد کند و کس مانع آن نباشد و
بر افعال او واقف نه و از عدم بسیار خلق از جن و انس از ناطق و غیر ناطق بندید
گرد و آدم را در قرآن مجید یاد کرد و لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

برنگو تر صورتی و جای دیگر گفت وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ بیاورد
از گلی بوسید ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْرَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ و او را نطفه گردانیدم اندر
تاریکی استوار ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً باز خون گردانیدم فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ
مُعْتَصِفَةً حَرُونَ یا گوشت گردانیدم فَخَلَقْنَا الْمَصْغَةَ عِظَامًا انرا استخوان گردانیدم
فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا و انرا پوشانیدم بگوشت ثُمَّ أَنشَأْنَا خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكَ
اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ هر چیز که در عالم آفرید ای مرد نهایی ایشان هست تا بدانی
که این در تعالی خواست و مجرب آمده است مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ شناختن
تن خویش شناختن حق است و آفریدگار شناسد که از قطره آب چنین صورتی
بدید کرده است و آخر عمر خاکی بوسیده می باید که درین میان شناختن حق بدانی
که از کجای آید و بکجا میرود و هم چنین هر جانوران حق تعالی معرفت و الهام
شناسند که ایشانرا آفریدگاری هست و باقی است و هر چه در عالم فانی منقطع
شود الا حق سبحانه و تعالی و جلالت دیگر می گوید علم دواست یکی علم تن و یکی علم
دین اول تن گفت از بهر آنکه پی تن درستی هیچ طاعت و فرائض بجای نتوان آورد
و بهیچ بیماری امر و نفی نیست و بهیچ طاعتی مشغول نتوان شد و نخستین رسول
که از خلق بخلاق آمد طبیب بود تا زهر از باز هرید است و مردم را بیدار گردانید
از چیزهایی که هلاک ایشان دراز باشد تا شکر باری تعالی بگزارند و بجای
اند رصاعی نیست بهتر از علم طب زیرا که صلاح نفس خویش و ازان خلیقان
دران باشد دانستن آفرینش مردم حق تعالی مردم را بیا فرید بر مثال شهری که او را
دوازده در باشد و دور رود بزرگ از هر دو جانب و هر رودی صد و هشتاد
جری از وی آب بردارند و دو بیست و چهار هشت مادیان و پانصد و بیست
مزرعه و این دوازده در از وی دو چشم است و دو گوش و دو سوراخ بینی
و یکی دهن و دو پستان و یکی ناف و دو فرج و این پانصد و بیست مزرعه
پنودست است آن دو بیست و چهار هشت مادیان استخوان تنست و بنیاد اند
روی هفت اندام و سیصد و شصت پاره بی راست کرد در میان گوشت
پنهان کرد و پانصد و هشتاد قطره خون بیا فرید هر قطره مشقایی و از فساد

این خون شش هزار چشمه موی میا فرید و از فساد موی بوست را بیا فرید و همچنان
چهار باد از چهار جانب انداز جنوب و شمال و کبک و دبورند مردم این چهار باد
از چهار جانب انداز جنوب ساخته اند و همچنان که اینها بر چهار گونه اند باری
مردم بوقت بهار فرید که شب و روز با هم دیگر راست بودند و افتاب بدرجه
خستین بود از چهار وقت بهار گرم و تر باشد و تابستان گرم و خشک باشد و
خزان سرد و خشک باشد و زمستان سرد و تر باشد و زرد کافی گرم و نرم و
مردم گرم و خشک چون بهار باشد شادی همه نبات باشد و همه جانوران حرکت
کند و خوفا و اخلاطها اندر رگها بجنبند و تنگ گردند و برخاستن جانوران
بدان وقت بوده است و بدین سبب طیبیان دار و خوردن و رک زدن اغلب در وقت
بهار فرمایند و آن چهار باد که گفتیم جنوب گرم و تر و شمال سرد و خشک و صبا
گرم و خشک و دبور سرد و تر و جنوب در جهت راست قبله و شمال حب قبله و
از سوی مشرق و دبور از جانب مغرب و کوردک جوز از شکم مادر بیرون آید شاهی
وی باد جنوب را باشد تا بالغ شدن و طبعش گرم و تر است چون بالغ شود باد شاهی
وی صبارا باشد و طبعش گرم و خشک باشد و از آن وقت پادشاهی وی باد شاهی
را باشد تا بپرگشتن و طبعش سرد و خشک است و از پیری تا آخر عمر پادشاهی
باد دبور باشد و این چهار آب که گفتیم از آب شور بچشم اندرست زیرا که
چشم بیه پاره نی است و اگر نه ازین شوری بودی افتاب نتوانستی دیدن و
تاریک شدی و آب تلخ بگوش اندر است از بهر آنکه تا مکس و جمنه نرود و گرنه
از بهر این تلخی بودی مکس بلیدی کردی و جمنه شدی و مغر را تباه کردی و مردم
هلاک شدی و آب خوش اندر دهن است اگر نه آن آب خوش بودی مردم مرنده
مطعام و شراب نداشتی و تلخ از شیرین و شور از ترش نداشتی و آب کنده
بر پشت اندر است این در تجالی بدان سبب فریضه کرده است جناب شستن

والله اعلم بینه
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بخش اول شروع کنیم در چشم و از بار تعالی باری خواهیم صفت چشم
بدان که در چشم چه باشد و فعلش چیست **جالبینوس میفرماید** باری تعالی چشم را بیا فرید

در یابنده و پسته مرکب از هفت پرده و دو رطوبت و رطوبتی دیگر که **حکا** انرا
 جلیدی خوانند و در میان این هفت پرده دو رطوبت استوار کرد **بر این مثال**

چشم است و انرا
 و طبعش سرد
 و دو رطوبت
 است
 و این رطوبت
 این دو رطوبت
 بر طوبه جلیدی

طبقه هفتم سید
 ملتحمه خوانند
 و خشک است
 یکی رجاجی
 و دیگری بیض
 جلیدی در میان
 و نور بینائی

دارد و دیگران از بهر خدمت وی اند یا نفعی بوی می رسانند یا مضرتی از وی
 باز دارند و او چون نقطه در میان این هفت پرده و سه رطوبت تولد شان
 از دماغست بشرکت بی نورانی و شرح این بجای خود گفته شود و این تمام ترین
 حد چشم است زیرا که هر چیز که باشد انرا دو حد باشد یکی عرضی و دیگری جوهری
 و این حد جوهری است چشم را منفعت چشم و فعلش بدان که منفعت چشم است که
 آنها از تن باز دارند و تن را بدان نماید که خواهد باری تعالی چشم را بالا هم تن
 افزید چون دید بانی تان را نگاه دارند و فعلش است که هر چیزی که باشد انرا پسند
 و هیئت آن بدانند و هر رنگها در یابد چشم بر مثال چشم است که آب از او بر آید و
 شهرستانی بر او نهاده باشند تا مردم از او تمعها بر میدارند چشم بر آدمی هر صفت
 و اگر نه بسا شوره زمین که افزاده است و از آنجا هیچ نفعی نمیرسد بل که مضرت **بخش**
دوم اند یاد کردن طبع چشم طبع چشم گرم است و مزاجش ترست گرمی از بهر آنست
 که شریانها و رگها بسیارند و پیوسته است و حرارت بدوی رساند ازین جهت
 استان بر میتواند داشتن و از هر سو فکر بدن و تری مزاج چشم است که تولد بی نور
 از دماغست باشد که سردی بر مزاج غلبه کند اما طبع اصلی گرم است **علامت مزاج**
 گرم آسانی حرکت و بزرگی رگها و بزرگی سرخ و چون دهن بر یهد گرم **علامت**
 سردی دشواری حرکت و بزرگی رگها که بنده و پیوسته است و چون دست بر

سرد **علامت** تری بسیاری رطوبت و بزرگی چشم دست برهد نرم **علامت خشکی**
رمص کم کند و اگر کند رمص خشک باشد دست برهد سخت و اما رنگ چشم دلیل بر
مزاج باشد زیرا که چشم از رقیق میل سردی دارد و گرمی اندک و خشکی بسیار و تری
اندک و چشم از رقیق بشت بهتر بیند که هوا سرد و تر شود **دلیل** مردمان سرد سیر
چشمشان از رقیق باشد چون سقلا بیان و رومیان و نیز اندک چشم از رقیق مزاج
سردست **دلیل** بر آن که چشم پیران از رقیق میشود چون سردی بر مزاج ایشان ^{علیه}
کند و چشم سیاه گرمی و تری بیشتر از دیگر چشمها باشد و ازین سبب بخارها و ^{علت}
آب بدیدی آید و هر چشمی که سیاهی او سیاه تر باشد مزاجش گرم تر و تری تر باشد
دلیل بر چشم زنگیان و جیشیان زیرا که هوا و مسکن ایشان گرم است و مزاج ^{چشان}
گرم و اما چشم سهلا بهتر و خوبتر از همه چشمها باشد زیرا که طبعشان معتدل ^{است}
و افقا بدن چشم کمتر سرد چون علت آب و آتش و بر طیب واجب باشد که مزاج
نکاح دارد تا از اعتدال بیرون نشود و طبع بسیار گوش دارد تا با مزاج اصیل
برد از برای آن که سلامت در مزاج اصلی است **مختصر سیر از کتاب شفاء العین**
جالینوس فرماید که چشم از رقیق و سیاه به واقفانوت بکند و اما ^{اختلاف}
زیرا که صورت از ماده تولد کند و ماده از غذا بادید آید و غلط ^{بعضی}
بنایی و بعضی حیوانی بعضی گرم و خشک و بعضی سرد و تر ^{بعضی}
بادید آید چشم از رقیق باشد باشد یا سیاه از نامعدلی مزاج و اما سیاهی چشم
از هفت سبب باشد یا نور بینائی کمتر باشد یا روحی که نور بینائی دروست
سیاه بام باشد یا رطوبت جلیدی که نور بینائی دروست کوچک تر باشد
یا از طبقه اول دور تر باشد یا رطوبت بعضی بسیار باشد یا این رطوبت بعضی
سیاه فام باشد یا طبقه عینی سیاه تر باشد مانند انکور زیرا که رنگ انکور مختلف
است و از رقیق چشم از هفت وجه باشد برخلاف این سیاهی نور بینائی بیشتر
باشد یا روحی که نور بینائی دروست روشن تر باشد یا نوری که در رطوبت
جلیدی است بسیار تر یا طبقه اول نزدیکتر یا رطوبت بعضی کوچک
تر یا روشن یا طبقه عینی شفاف تر و حکما ازین نوع گفته اند ما نیز اگر

شرح ان دهيم كتاب دراز كردد و خواننده راملا خيزد اما اين وصف كه كرده
شد در چشم سياه و ازرق با بلكه بگر بار شوند چشم سفيد باشد **دليل** كه چشم
سفيد روح پنهانی پيشتر باشد و روشنائی بهتر و معتدل باشد و باسلامت
تر و بخارها و علت آب مكثر و رنجهاي صعب كه انزاد و انباشد والله اعلم بالصواب

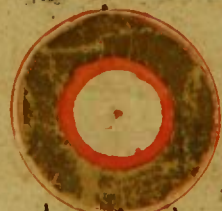
بخش چهارم اين كتاب شفاء العيون در رطوبت جلیدی كه حق تعالی انرا چگونه افریده
از بهر آن اول شروع بر رطوبت جلیدی كرد بيم كه نور پنهانی در روست و اين ديگر طبقها
و رطوبتها از جهت وي اند **بقراط حكيم** فرمايد كه رطوبت جلیدی صافی و روشن
و سپيد و هبئت او كرد و انديكي بهن و جاي وي اندر ميان هفت طبقه و در رطوبت
هم چون چراغ داني كه در ميان قندیل نهند اما صافی اين رطوبت جلیدی در روست
از است تا هر رنگها بپزد و در نپزی كه هر چيز كه از صافی و روشن باشد رنگها زود
تر پزید و همچون ابكینه و بلور و كردهی اين رطوبت جلیدی حق تعالی از بهر آن افرید
و در ميان اين هفت طبقه است و كرده تا افت بد و مكثر رسد و وقت همه شكلی زود
رسد كه شكلی كه در باری تعالی فلك را كرده افریده است تا افت بد و نرسد و پسر رطوبت جلیدی

از ان است تا هبئتها تام در يابد و غذا اين جلیدی از رطوبت
زجاجی است و در رطوبت جلیدی همچو رگی نیست و غذا بترشح می كشد
از زجاجی اما بعضی گفته اند چجه **دليل** نور پنهانی در جلیدی
است **دليل** بران كه می بینم كه آب در چشم آید پنهانی باطل شود و ان آب رطوبت
جلیدی را میپوشاند چون كمال ان آب بكنایند پنهانی بازايد و ما نیز ان آب كشتود
پنهانی بازايد بفضل حق تعالی در دیده حسنا باد كه بر در قر وین است حسنا نام براد
رین حسنا باد اكر روشنائی بعنیه یا بقرنیه یا بملحیه یا برطوبت بیضی بودی چون
اب در آمدی و روشنائی باطل نشدی **دليل** بران كه اب در می آید اين طبقها بدیدند
و ديگر طبقها و رطوبت زجاجی در زیر رطوبت جلیدی اند از انجا معلوم شد كه نور
در جلیدی است **بخش پنجم از اين كتاب شفاء العيون در رطوبت زجاجی** كه حق تعالی
او را چگونه افریده است و منفعتش چیست **علي بن عيسى الخمال** فرمايد كه رطوبت
زجاجی پس رطوبت جلیدی است يك نيمه رطوبت جلیدی را گرفته برین مثال

و همچون ابکینه کداخته و رنگش سپید است سیاه بام و طبعش مثل
 بکرمی دارد و چند منفعت درین رطوبت است **اول** رکها بسیار و شریانیها
 پوسته اند و حرارت میرسانند از دفع میکند تا مضرتی بر طوبت جلیدی نرسد
دوم غذا بر طوبت جلیدی میرساند **سیم** رطوبت جلیدی یاری بر روشنائی
چهارم رطوبت جلیدی را نکه میدارد از طبقه شبکی تا زیادتی نرسد زیرا که
 طبقه شبکی همچون دامی است چون نزدیک وی رسی اندکی نشست کردی و روشنائی
 یفضان آید **مختر ششم از کتاب شفاء العین در رطوبت بیضی** که باری تعالی
 او را چکانه افزیده است بدان که رطوبت بیضی پیش رطوبت جلیدی بداند بال
 گرفته برین مثال درین رطوبت چند منفعت است **اول** روشنائی
 از رطوبت جلیدی میستاند و بیرون میفرستد **دوم** آنکه رطوبت جلیدی را نگاه
 دارد تا حرارت طبیعی او را خشک نکرد اند **سیم** طبقه عنبی را تری میرساند تا خشک
 و همچنین هوای نگاه میدارد تا از سرما و گرمای زیادتی بر طوبت جلیدی نرساند
 و سخت نشود **چهارم** آنکه طبقه عنبی در اندرون زبری دارد تری بدی میرساند تا
 وز تری آن زبانی نکند بر طوبت جلیدی **جالبین نیز میفرماید** که رنگ این رطوبت **بیضی**
 سپید است مانند سپید خاک و گوهی فرمودند که غذای این رطوبت از طبقه
 عنبی است و ما آنرا سموع نداشتیم زیرا که تری بدوی رساند **مختر هفتم از این**
کتاب شفاء العین شروع کنیم در طبقات چشم اول در طبقه صلب که حق تعالی
 او را چکانه افزیده است بر طوبت جلیدی **اول** آنکه نخست عصبی که از مغز بیرون آید تا سبکه چشم
 رسد **دوم** آنکه هر که بود که آن دو وره نوشش بخزند چون از این دو وره
 بیرون آیند و سبکه چشم رسند و آن وره سطر از وی جدا شود و سبکه
 چشم آید و از آنجا طبقه صلب بد بد آید و طبع این طبقه سرد و خشک است و رنگش
 سپید و مانند است که بر سر شانه کوسفند باشد و آنرا غضروف گویند
 و منفعتش است که چشم را نگاه دارد تا از
 گرفته نشود و از بهر آن جنین افزیده است که
 دایره حرکت است تا افتاده نباشد چو ز گوشت و پوست و طبقه و طوبات نگردد

مختر هفتم

بخش هشتم اندرین کتاب شفاء العین در طبقه مشیمی بدانکه طبقه مشیمی همچون

غشای است از بهر آنکه کرد طبقه شبکه در آمده است **(شیمی)** و این را از آن سبب مشیمی خوانند و تولد این طبقه از آن وره تنک است که از حفر سر

پرون میاید و شرح این در طبقه صلب گفته شد و در این طبقه مشیمی سه منفعت است

اول طبقه شبکی را غذا می رساند **دوم** آفتی که از طبقه صلب بدو رسد باز دارد یا مضرتی

پیشگی نرسد **سیم** آنکه خونی بدو رسد صافی و تنک گرداند و بدو طبقه شبکی

رساند چون طبقه شبکی رسد لطیف و صافی کند و بر طوبت رجاجی رساند

و رجاجی صافی تر کند و بر طوبه جلیدی رساند و هر یک از این طبقهها غذا ازین

خون صافی بردارند و غذا این طبقه مشیمی از آن رکهاست که اندر پوست

و اما طبع این طبقه مشیمی میل بگرمی و تری بیشتر دارد و الله اعلم **بخش نهم**

ازین کتاب شفاء العین در طبقه شبکی و آفریدن یاری تعالی چون آفریدن

است بدانکه طبقه شبکی مرکب است از دو چیز برهم بافته هم چون دام یکی ازین دو

دو بهر از وره تنک که از آن طبقه مشیمی یادید آمدن است اما بدین آمدن این طبقه

از کناره بی نوری است و این بی چون بر طوبه رجاجی رسد آنجا که از رطوبه رجاجی

است از آن پوشش که در روی است رکها چند باریک بیابند و چون بدین بی سند

باوی سلیمند و این طبقه شبکی ازین بی است و ازین پردهها که یاد کردیم و این طبقه

شبکی که در رطوبه رجاجی در آمدن است برین مثال

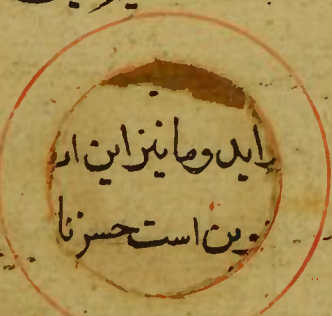
و در این طبقه شبکی دو فایده است یکی غذا

بر طوبه رجاجی می رساند و دیگر بر روشنائی رطوبه

جلیدی باوی میدهد بواسطه رطوبه رجاجی

زیرا که نزدیکست بوی و غذاء این طبقه از طبقه مشیمی است **بخش دهم ازین کتاب**

شفاء العین در طبقه عنکبوتی بدانکه طبقه عنکبوتی پیش رطوبت بیضی است

باید و ماینز این ار
وین است حصرنا

و نیمه از گرفته و این طبقه عنکبوتی حاجت میان رطوبه جلیدی و رطوبت بیضی

و این طبقه لطیف است از بهر آنکه نور بصیر را حجاب نکند و ابتداء این طبقه از

طبقه شبکی است و رنگش سپید است و شفاف چون آینه چون در چشم نگری

صورت اندرین طبقه بدید آید و طبع این طبقه سرد و خشک است و این طبقه چند
 منفعت دارد یکی آنکه میان رطوبت جلیدی و میان رطوبت بیضی است تا در یک
 نیامیزند و رطوبت بیضی هم طبقه عنکبوتی نکه میدارد تا رطوبت جلیدی را
 مضر قی نرسد برین مثال چون غذاء رطوبت جلیدی
 بسیار شود و غلبه کند ان بسیاری از وی بستاند
 و این طبقه عنکبوتی را غذا از رطوبت جلیدی است

بخش یازدهم از کتاب شفاء العین در طبقه عنیبی بدانکه طبقه عنیبی
 در پیش عنکبوتی است و روی او نرم است تا جلیدی را زبانی نکند و این طبقه
 عنیبی دو تو است روی بیرون نرمست و صفال دارد و اندرون پرزها
 دارد بر مثال آنکه در اندرون اشکنه کوسفند باشد برین مثال

و این طبقه عنیبی چند منفعت دارد یکی آنکه چشم را آب رسد
 و ابرابکشاید آب بدان پرزها در نشیند دوم آنکه رطوبت

بیضی تنگ تر شود باز یادت تر شود برزها عنیبی انرا جمع دارد و نکند که از هیئت
 خویش بگردد و ان روی بیرونی نرمست و صفال دارد تا زبانی بطبقه قرنی تر
 و غذاء این طبقه عنیبی از مشیمی است و چند منفعت دیگر دارد یکی آنکه غذا را
 بطبقه قرنی میرساند زیرا که اندر طبقه قرنی هیچ رکی نیست که غذا بد و رسا
 از تنگی و صافی که هست دو هم میان جلیدی و طبقه قرنی چون مجابی تا زبانی
 از طبقه قرنی بر طوبه جلیدی نرسد **سیم** روح بینائی نگاهدارد تا بر گشته

نشود **دلیل** که هر که سوراخ طبقه عنیبی فراختر شود نور بر پا کند نشود **چهارم**
 رطوبت بیضی را نگاه میدارد تا از طبقه عنکبوتی بر نیاید و بازی طبقه عنکبوتی
 میدهد و طبع این طبقه عنیبی مثل بگرمی و تری دارد و اندرون این طبقه سوراخها
 بر مثال التی که در زبان باریک کنند اندرون سوراخ فراخ و بیرون کوچک و تنگ
 که از رطوبت جلیدی نباید در ان سوراخ اندرون نشیند و به تدریج به بیرون
 می آید چون سوراخ اندرون عنیبی با هم کسلد از زخمی که بر سر آید یا که از استغراق
 یا از درگیری یا از آبی که بر سر ناکا بر سر ریزند یا از آب سرد کسستن سوراخ

ازین باشد چون سوراخ کسسته شود نور پراکنده شود **مبحث دوازدهم ازین**

کتاب شفاء العین در طبقه قری بدانکه طبقه قری بعشر طبقه غنی است و ابتدای این

طبقه از طبقه صلب است روی بیرونی بتوان دید و سخت است و صافی شفا
بر سپان سرو تراشیده اما صافی و شفافی از آنست تا نور چشم حجاب نباشد و

سخت از آنست تا جمله اجزاء چشم را نگاه دارد و این طبقه چهار پوست است در زیر

یکدیگر نهاده برین مثال

پوست اول سرد و خشک

دارد و خشکی و آن دو پوست

و غذای این طبقه قری از

این قری از آنست که رطوبت جلدی پیوشاند و آفتها از وی باز دارد و از بهر آن

تعالی این طبقه قری را چهار تو کرد که اگر تو اول را افقی رسد آن دیگر

سلامت باشد و اگر دو مین را افقی رسد دیگر آن سلامت باشد **مبحث سیزدهم**

از کتاب شفاء العین در طبقه ملتحمه بدانکه طبقه ملتحمه سخت است و وسطی از گوشه

سفید و جرب و با عضلهائی که حرکت چشم بدان است ایخته و پنج نال برین

و آغاز رستن این طبقه ملتحمه از شاخهء

مثال

باریک

و آن

از طبقه صلب است و گروهی فرمودند که غذای این طبقه ملتحمه هم از آنجاست که

رسته است و منفعت این طبقه ملتحمه هم آنست که چشم را نگاه دارد و هم اجزاء

چشم را پوستیده است و بر طبقه قری استوار شده و گوشت بدی گرفته بدین سبب

او را طبقه ملتحمه گویند و طبعش سرد و خشک است اینست که یاد کرده آمد شرح **طبقه**

هفت گانه و سر رطوبتها چشم بچلکی **مبحث چهاردهم از کتاب شفاء العین**

در عضلهای چشم که چندند بدانکه عضلهای چشم نه اند یکی دنبال چشم است

و چشم را بخود میکشد و **دویم** اندر گوشه چشم است که سوی بینی است و حرکت
بخوشتن میکشد **سیم** اندر بالا چشم است و چشم را بخود میکشد **چهارم**

اندر زیر چشم است و چشم را بخوابش می کشد **و دو** کرد بر کرد چشم در آمدن اند و چشم را
چپ و راست و زیر و بالا میگرداند **و سه دیگر** عصب محوف را گرفته اند و سخت
میدارند تا فراخ نشود و نور بینائی بر آن گدازد نشود بر این مثال و اندرین

عضله فایده
هم چشم را گرفته
میدارند و حرکت
از آن روح است
دیگر است
اند و نگاه
این عضله را
کری میان
نهی از دماغ چشم میرساند و ایجاد و بهره میشود بهری روستنای چشم
میرساند و بهری فوت جرکه به عضله های رساند و شرح این بی گفته شود و طبع این
عضله معتدل است ولیکن میل سردی دارد زیرا که عضله همچون پی است
و اندرین عضله خلاف بسیار است **خواجہ ابوعلی سینا رحمة الله** فرماید
که عضله چشم شش اند **سه** اند که خاصه چشم اند **و یکی** است که عصب محوف را
نگاه میدارد و دو پیرامون چشم اند **و جالبینوس فرماید** که عضله های چشم
دوازده اند عضله بلك چشم پنج **سه** اند که بلك را بردارند **و در** نور و خوابانند
و یکی عضله عصب محوف را نگاه میدارد تا بیرون نخیزد **و شش عضله اند**
که حرکت چشم بدیشان است جمله دوازده اند **و اما علی بن عیسی کمال** در تذکره
آورده است که عضله چشم نه اند و او فرمود که از قول بقراط و چند حکماء **دیگر**
میکونیم ما برین اقتضار کردیم **بخش پانزدهم از کتاب شفاء العین در بی نورانی**
که چگونه بدیدگی آید بداند که بی نورانی از نیم پیشین دماغ بدید میاید و آنرا **عصب**
محوف خوانند چون بدیدگی آید اندر میان کاسه سر نمیکردد و این روی اند که
خوش جانند و تعالی هر یکی را از برای چشمی آفرید است و چون تیز دیک سوراخ
بینی رسند هر دو بیکدیگر میپیوندند چنانکه هر دو سوراخشان یکی میشود
و بعضی گفته اند که بویائی درین پی است انجا که بهم میرسد و گروهی دیگر گفته
اند که بویائی در دماغ است و قول آنها که گفته اند که بویائی در عصب محوف است
درست تر است **در لیل** که اگر گویند کنی یا بوی تیز دماغ رسد در حال چشم

آب بریزد و کمال آن گفته اند رک سبلی بیشتر از بوی ناخوش بادید میاید پس این
 معلوم شد که از بی نورانی است که بی نورانی چشم پیوسته است پس این هر دو بی
 از یکدیگر جدا شوند از پیش آن که بهم پیوسته باشد و اندر کتاب یونانی برین

مثال صفت
 و بی نورانی
 چشم میاید
 چشم میرساند
 ازین بی چشمی
 چشم راست
 چشم چپ

کاسه سر
 که اردماغ
 و روشنائی
 بر هر یکی
 شود چنان
 و بی چپ
 و آنکه

از قوت بیانی چیزی بگاهد و این بهمان زماند و لطیف و همچنین میشوند یا بر
 رجای شوند و آنجا بار کها چند پیوسته شوند تا جز شبکی شوند و از بهر
 اینست که این طبقه را شبکی خوانند و شرح این طبقه کرده شد و این دو بی
 نورانی که در تن اند اند و بزرگتر از هر بی اند **دلیل** که این هر دو بی
 بسوی راجع به سوراخشان یکی میشود که اگر خواهد که چیزی باستقصا بیند
 پس یک چشم بر هم نهد تا بداند دیگر بهتر تواند دید نه بین که تیر تراش
 چون تیر راست کند یکی چشم بر هم نهد تا راست تواند دید **دلیل دیگر**
 اگر سوراخشان یکی نبود یکی را دور دیدی و هر چیز چنانکه بودی
 ندیدی و اما منفعتی دیگر که سوراخشان یکی است تا اگر یکی چشم خل
 بدید و روشنائی همچنان باشد و در روشنائی هیچ نقصان بیند
 و طبعشان سورد و تراست همچون طبع دماغ و پیدا شدن آن بی
 که چشم را جنباند از آن پوشش است که بود دماغ است و میاید تا بد
 عضله آید که یاد کرده شد و قوت و حرکت بدیشان رساند چنانکه
 پیش ازین گفته آمد این دو عصب جوف که حق سبحانه و تعالی
 در تن مردم از بدیه است اینست که وصفش کرده شد بحکم مملکی پس

ازین شروع کنیم که روح نفسانی از کجاست **بخش شانزدهم از کتبات**

شفاء العین در روح نفسانی بدانکه روح نفسانی از کجاست و آثارش

چگونه است و پنهانی چگونه بود اما باید دانستن که هر که که طعام در
معدن کوارنده شود بمیانجی حکم بخاری از آنجا بر خیرد پس طبیعت آن
بخاطر صافی کند و اندر حکم بخار در وان روح طبیعی بود پس دیگر باره
انچه صافی تر بود ازین روح طبیعی بر گیرد و بدل رساند وان روح
حیوانی بود پس دل انچه صافی تر بود ازین روح حیوانی بردارد و
بمیانجی هوا که از شش بدلی می رسد بدماغ رسانند بدان هر دورک و چون
بدماغ رسد انجا جمع شود و ازین جمع جسمی پدید آید چون پوشش
سطحی که شبکی خوانند اما فایده پوشش سطحی است که غذا بدماغ
میرساند و روح نیز اندر ~~شش~~ شش بخش می گردد تا لطیف تر شود بدلی
پوشش پس بدان پوشش دیگر آید که اندر زیر است و همچنین در انجا
می گردد تا لطیف و صافی شود پس از انجا نزدیکتر آید و ساعتی انجا
باشد تا صافی تر شود و ثقلی که در آن باشد طبیعت بینی فرستد پس
انچه بازماند صافی و لطیف از روح نفسانی گویند **و ازین سبب**
جالینوس فرموده است که نفس متابع مزاج تن است و پس اندر آن
بی میان نمی باید تا چشم رسد و روشنائی چشم بدان بود و طبیعت
هر انگاه که خواهد که ماده را صافی و لطیف کند اندر آن در رنگی کند و
ازین جهات آنرا که روح نفسانی محتاج آن بود که صافی و لطیف شود
اندرین همه راه گذر می باید و رفت تا صافی شود اما بدان که بدین روح
چگونه چیزی پند است که این روح از دماغ بدین بی میان نمی آید
و بدان سوراخ عینی بیرون آید و گردان چیز در آید که خواهد و پس دیگر
باره با میان چشم شود انجا که رطوبت جلیدی است و انچه دیده باشد
انجا قرار گیرد و روشنائی چشم و دیدن چیزها بدین ضعف است که یاد کرد
بالتصواب

اعلم

آمد والله

صفت کردن دل
و بگردشش و بخاری
که از دل به بی نورانی
میآید بد بر صفت
میرساند والله اعلم بالصواب

صفت روح نفسانی
گرفته شد که آن بخار از حکم بدن
مثالی را از دل بخاری بر میخیزد
و بی نورانی میآید و بی
نورانی میرساند بر طوبت جلیدی

بخش هفتم از کتاب شفاء العین در بیماری چشم که بدان کار باید کرد و در حد
آن بدانستن تا بروی انسان بود در همه بیماریها چشم و این بیماری از سه گونه بود
 یا سبب بود یا مرکب یا آن بود که از سبب بیرونی بدید آمد چون ضربتی و نیز آن سه گونه بود
 یا بیماری بود که بنیانی دارد یا بالت بنیانی رسد یا بالت حرکت و نیز باید که نادان بود
 بر بیماری معر و بر بیماری مرکب و نباید دانستن که شفاء بیمار بداروهای بود که ضد آنها
 بود و درستی نگاه داشتن هم بداروهای باشد که موافق آن باشد بل که بقوت تریرا
 که چون بقوت تر باشد آن بیخ را رفع سازند کرد و ازین سبب **جالسوس فرماید**
 هر دارویی که طبعش موافق چشم باشد آن را زیان دارد و آن دارو که طبعش مخالف چشم
 بود او را سود دارد و همچنین باید که علامت بیماری شناسد که از گرمی است یا سرد
 یا تری یا خشکی و این مرکب بود ازین چهار گونه و آن بیماری که با ماده بود یا بی ماده
 و همچنین گاه کند اندر چشم بیماری ماده و بی ماده و سرخی چشم و خورن سار کرد
 رکها باشد و کمی آن و بلك بالاین وزیرین و بدانند که آن بیماری از کدام خلط است

و باید کرد انان بود بر حال درستی و ماده درستی بر سه گونه بود یکی آنکه درستی اندران باشد
 و از چشم است با هم اندامها و دیگر آنکه درستی با آن باشد و آن داروهاست باید که دارو
 چشم نیکو بداند و قوت و فعلشان تا هر دارویی بدان رنج که شاید بکار برود بدانند که دارو
 هفت گونه بود **اول** دارویی باشد که کشادگی را بر بندد **دویم** دارویی که بستگی را بکشد
سوم دارویی که چشم را بزرگد و روشن کند **چهارم** دارویی که رنج را نابود کند
پنجم دارویی باشد خشک کننده **ششم** دارویی باشد که بخته گرداند **هفتم** دارویی
 باشد که درد ساکن کند اما داروهایی که منفذها را بسته اند و نوعی است یکی
 خشکست و از زمین خیزد و بعضی تراست و تر و آنچه زمینی است تر بهای فروغی را کمتر
 کند و چشمی را که اشک گرم همی ریزد سود دارد خاصه اگر در چشم ریشی یا بره باشد لکن
 بکار داشتن آن پس از استفرغ باید و پس از آن که مدد ما در آنها از چشم باز داشته
 و تن و دماغ پاک کرده از بهر آنکه اگر از تن مددی بد و همی آید یا اگر اندر طبقهای
 چشم ماده بسیار باشد ماده را از تحلیل باز دارد و درد فراید و هم باشد که طبقه را
 بسوزد و بخورد و این داروها قلیما است و توتیا معسول و اسفند و اج و طین
 شاموس و نسا است و آنرا که اندر طبقه قرینه فرجه باشد اگر بحکم ضرورت استفرغ
 تا کرده این داروها بکار دارد و او باشد **نوع دویم** که نرم و لزج و ترست بعضی شوند
 تراست و بعضی نرم کنند و بعضی برانند و تر و تحلیل کنند و تر و حاجت بدین نوع از بهر
 چهار معنی است یکی آنکه هیچ یک از این نوع سوزاننده نیست **دویم** آنکه گاه باشد که حاش
 افتد که دارو اندر چشم دیر بماند و سنبه و نکند داروها لزج چون کثیرا و صمغ و نشا
 با داروها و دیگر بیامیزد تا بصحت این دارو اندر چشم دیر بماند و منفعت آن یافته
 شود **سوم** آنکه داروها چشم بعضی سنگهاست و زمینی است و در شست چشم
 عضوی حساس و نرم و نازکست طاقت ملاقات داروهای زمینی ندارد و خاصه
 که در دمنده باشد از این نوع داروها نرم باوی بیامیزد تا ملاقات آن داروها
 چشم را نرنجاند **چهارم** آنکه گاه باشد که چیزی نرم و لطیف حاجت آید تا در شوی
 که از ماده گرم و تیز تولد کرده باشد زائل کند و چشم را بشوید و تیزی و کزندی که خلط
 بداروی باز دارد چون شکر زبان و ریح لطیف و رقیق است از سپیده خایه مرغ شیر

شونده ترست و سبده خایه مرغ تیزی ماده را باز دارند و تر و نرم کننده ترست و آب
خلبه نیز نرم و شیرین است لکن برانند است و میل بگرمی دارد گرم و معتدل است
و داروهای جنس **دوم** که منفذها بسته بکشاید هم دو عست **نوع نخستین** چون
و ج است و داجینی و فرنیون و حلتیت و سکیبج انجا بکار آید که از بس طبعه قریه
بتره یا ماده غلیظ باشد و قوت داروهای براننده بدان میرسد و اثر نمیکند ازین
نوع داروهای باداروهای براننده و تحلیل کننده بیامیزند تا منفذها را بکشاید و قوت
دیگر داروهای موضع افت رساند **نوع دوم** چون زهره جانوران است و آب بادیا
و غیران از داروهای که سخت گرم باشد و از وی درستی تولید نکند این نوع **دوم**
آب را که چشم فرو آید باز دارد و داروهای جنس **سوم** دو عست **نوع یک** است
که روغ و اثر قوی را بر داید چون قلیما و کندر و صبر و مانند آن **نوع دوم** دارو
است که سبب و جرب و ظفره و مانند آن پاک کند چون نوشادر و قلفطار و تویا
مس و مس سرخه از بهر آنکه این همه سوزاننده است و بیاید دانست از دارو
نوع نخستین قلیما اندر گرمی و سردی معتدل است و اندر زردن کمتر از دیگرها
است بدین سبب گوشت رویاننده است و داروهای جنس چهارم که کند معض است
یک نوع است سوزاننده است و درشتت چون زرنیخ و زنگار و ظفره صلب را
و جرب مزمن را و خشکریته را بر داید داروهای **جنس پنجم** قابض است **دو نوع**
قوت قبض بعضی معتدل ترست و قوت بعضی قوی ترست انج معتدل ترست
کل سرخ است و عصاره او و عصاره لحیه التیس و سبیل و زعفران و مامیثا و
ساج هندی این نوع انجا بکار آید که از چشم درد مند آب کمتر آید و **نوع دوم**
اقاقیاست و عصاره غوره و عصاره سماق و ماز و خام و قشارالکند و کلنار
و مانند آن منفعت این نوع اندر چشمها درد مند کمتر از مضرت باشد انجا بکار
آید که خواهند که اجزاء چشم درست قوی تر شود و قوت بصیرت تر و آب دروید
پاز استند داروهای **جنس ششم** براننده است تحلیل کننده چون آب خلبه و جنصر
هندی و باورد و انزروت و اکلیل الملک و چند بید استر و کندر و زعفران
و مرمان قوت تحلیل مر از همه قوی ترست و زعفران با قبض که در وی است براننده و

کینه است و کندر همین برانده و گرم کننده است این داروها اندر علاج چشم
و قرحه و اما س چشم بکار آید و آنجا که رطوبت بقاء غلیظ را و ریم را که از بس طبقه قوی
مانده باشد تحلیل کند **داروهای جنس هفتم** حذر کنند است چون انصاف و افیون
این جنس کمتر بکار شاید داشت از بهر آنکه قوت بصر را ضعیف کند و باشد که بنا
کند و چون بصر و رت صعب آنجا که در وی عظیم باشد و نرسد که طبقه را بخورد بکار
نمایند داشت و از این کوبها داروها بسیار است و آن داروها نام در آخر کتاب شرح
کرده شود میباید که وقت پیمایش از ابتداء علت و آن وقت که زیادتی کرد تا
بغایت رسیدن و آن وقت که نقصان کرد و می باید که حد اول و زیادتی و آخر بداند
و حد اول است که بیماری بدید آید و زیادت میشود و حد زیادتی است که هر روز
رنج زیادت تر میشود و قوت میگیرد و قوت بیمار کمتر میشود و حد آخر است که بغایت
رسیده باشد و بیمار قرار گرفته بد آن حال که باشد بهتر بود و حد نقصان است که
رنج کمتر میشود و طبیعت دفع رنج میکند و اما می باید **دیگر** سخن از اول باشد هم
از بیرونی باشد چون دود و حرارت آفتاب و هم اندرونی چون فضله مجربند
و بطبقه ملتزم رسد و اما س کند و این هم از سه نوع بادید آید یا ضعیفی چشم باشد
از فضله بسیار که در تن باشد قوت کند و در سر و چشم آید یا از قوت رکها باشد که
از دماغ مجسم پیوسته است و فرق از نوع اول و از نوع دوم است که چون دود و کرد
از چشم باز دارد چشم قرار گیرد **نوع دوم** چون کرد و دود باز در آری چشم قرار گیرد
و همچنان بادرد باشد پس معلوم شد که سبب این علت اندرونی است **علاج** بلید
که ریک زند و شربت خورد بد بر صفت بنفشه کا و زبان هر یک سه درم عناب و
سپستان هر یک ده عدد اصل السوس تخم کاشنی هر یک یک درم حمله جو شاند و بنا
بر نقد نافع آید بعد از سه روز اگر ماده بقوت باشد و سرخی چشم و درد زایل نشود
اطرفیل دو درم ایاج فیقر ایلی درم بهم بسر شدند وقت صبحی تناول فرماید و **بغذا**
ماش آب خورد بر و غن شیر و روز اول و دوم و سوم شیر زتان در چشم دو شد با
سپید حاینه مرغ و بعد از سه روز اگر قرحه یا آبله بخت داروی زرد تا
گشتن و این داروی زرد بصر نوی معلوم است و ایشان را یاد روز زد

حاکم در سخت کشد باشد که اندکی داروی درد نشان نور کشند یا زرده تخم مرغ و اگر درد
سرا باشد یا زکامی دارد نشاید کشید بنزد و نه درد نشان الا بشربت و داروی اسهال
در خورد قوت رسان و چون در سرد سر و زکام ساکن شود داروی کشیدن آغاز کند
و چون درد قرار گرفت شیاف بر بوملک یا زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
اغیر و اگر بدرد و شربتها که فرموده زایل نشود حجامت کند و یکبار دیگر شربت و از آن
اسهال خورد در خورد قوت و سال بیمار **نوع سیم** از اول و دوم سخت باشد و در ^{ناک}
شوماس ملتحمه بیشتر و ملتحمه وقت باشد که چنان اما س کند که سیاهی با پوشانند
و نملک چشم نیز اما س کند و سرخ باشد و رگها بشمار تر و این علت نیز از بیرون
باشد بل که ماده اند روی باشد خونی و علامت خون چشم سرخ باشد و رگها
مضطرب و اشک بسیار ریزد و بیداری بسیار کند **علاج** و باید زد و شراب بنفشه خورد
و بعدا ما شراب خوردن بشیره خشنک و مغز بادام و اگر در روی اسهال حاجت باشد
قوص بنفشه دهد و اگر در سری با بخاری نباشد شیاف سفید بشیر زان حل کند
و در کشد و اگر درد زایل نشود یک بار یاد و بار داروی درد نشان در کشد و
چون رنج در کت افتد زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد و زرد
بر پشت چشم مالد **صفت** طلای اما س و حرارتی که از خون باشد و در دراز ایل کند صبر
شیاف مایه و حضض و زعفران و فیون و اقیاق و طین ارمنی و صندل سرخ از
هر یکی راست راست هم را بساید و شیاف کند و بوقت حاجت باب غب التعلت ^{طلی}
کند **صفت** ضمادی که اما س و حرارت و درد را بنشانند عدس پوست کنده و صندل
سرخ و کل سرخ و اندکی کافور هم را باب کاشنی ضماد کنند **صفت** ضماد دیگر که اما س
و شزناق را سود دارد کل سرخ و پوست انار شیرین و عدس پوست کنده هر سه را اندک
آب بپزیند و بکوبند و بروغن کاج چرب کنند و ضماد کنند **صفت** ضمادی که در درد
چشم خنده را به نشاید و رطوبتها که در صفراوی بنشانند بر ک کاشنی اندک آب بپزند
و بر ک نیلوفر و بنفشه باوی بیامیزند و بکوبند و بروغن کاج چرب کنند و ضماد
کنند **نوعی دیگر** از صفرا باشد علامت آن باشد که در سخت کند و آب بسیار
ریزد و اندرون چشم سرخ باشد چنانکه باز روی زند و لیکن اما س از خونی کمتر باشد

و نیز با صفاوی اندکی در در سر باشد **علاج** شربت خوردن کل سرخ نیلوفر کا و زبان بنفشه
هر یک سرد در پنج کاشنی دو در مر الوسیاه پانزده عدد پوست هلیله زرد در دو در مر عناب
ده عدد جمله جو شانند و با لاید و پانزده درم نرخبین بر نهاده نافع بود و در ک قیفا
زند و از شراب خوردن رجاء کردن برهنه کند و بغداد صرور ماش خورد و روزی زرباج
و اگر صفر زیادت باشد اول با ممداد قدری شراب خشخاش یا نیلوفر یا سکنکین
خورد و بروز خنسید و از آن گور و انار شیرین برهنه کند و اگر از روی صیوه کند یا
امرو خورد و از سیر و پیاز و طعامهای سرد و خشک چون ماست و دوغ برهنه کند و
آب سرد بسیار نخورد و در هر در چشمی شکر سیر نیاید و نه کوسنه و قی پراهنی سسته نشاید
و از قی کردن برهنه کند و مسکن وی تارک باید نگاه بافتاب و سپیدی نکند الا سیاه
و ازرق یا سبز و اگر تابستان باشد نگاه ببرک بید یا ببرک مورد کند و چون خواب کند
به پشت باز خنسید و شیاف سپید بشیر زنان کشد یا داروی درد نشان چند
که چشم قرار گیرد یک نوبت یا دو نوبت پیش نکند زنهار که داروی درد نشان و داز
که حذر کند است بسیار نکند و ما بسیار دیدیم که چشم کور شد از بسیاری کشیدن
داروی درد نشان و چون چشم قرار گرفت زرد زرد کشد و شیاف بر یوما و هر
دردی که با خر رسد که ماب سو دارد **صفت شیاف بر یوما** که ماده را از چشم باز
دارد صبر یا ناسا کن کند و مزاج چشم با اعتدال با زارد و اندر یک روز چشم را درست
شیاف مامشا و انزروت هر یک هشت درم زعفران دو درم کثیرا یک درم افیون
نیم درم همرا بکوبد و بهیزد و آب باران سیر شدند و شیاف کند و وقت حاجت بسپد
خایه مرغ بساید و بکار برد **نسخه دیگر** برک کل تر یا نزه درم زعفران هشت در
افیون سنبل هندی هر یک دو درم صمغ عربی هشت درم نیاب باران سیر شدند
و شیاف کند **نسخه دیگر** در صغهای مغسول و قلمیاء زرا هر یک هشت درم
مس سوخته مغسول چهار درم صبر دو درم صر و اقا قیاه هر یک دو زده درم افیون
یک درم کوفته و پیخته به سپید خایه مرغ سیر شدند و شیاف کند و وقت حاجت
بشیر زنان حل کند **صفت شیاف** که خون و اما س کمتر شود قلمیاء سیم و سفید
و صبر از هر یک ده درم کل سپید تازه پیست درم نشاسته سی درم افیون زده درم

کثیرا بیست درم صمغ عربی چهل درم باب باران بپوشند و بکار دارند **صفت وزی**
 اصفه سنبل هندی کل سرخ صبر از هر یک بیست درم تخم فک یک درم زعفران چهار
 درم و نیم عصا زه مامیثا بیست درم انزروت شصت درم افیون دو درم کثیرا
 و نشاسته هر یک ده درم انرا که در ابتدا در وضع بوده باشد این شیاف بسیار باید
 کشید و انرا که در وضع نبوده باشد یکبار یاد و بار کشیدی **نوعی دیگر** از بلغم باشد
 در دستختر از صفراوی کند و اما سر بیشتر و خلیدن بیشتر و آب بسیار تر و بلیدی
 بسیار تر از صفراوی باشد **علاج** شربت خورد بر ک کل سنا مکی لبلاب از هر یکی سردر
 پوست هلیله زرد و درم پنج بادیان پنج کاشنی هر یک دو درم اصل السوس تخم نادیان
 هر یک یک درم بخوشاید و بیالاید زده در هر شکر بر نهاده نافع اید و بداروی اسهال
 حب بسیار دهند یا حب قوفا یاد و درم اطریفل و یک درم ایارج فیقرا و بداروی
 کشیدن شیاف بر یوما یاد از روی زرد بر پشت چشم طلا کند که در درد صفراوی
 آورده اید و شب زرده تخم مرغ بخته و بر روغن کل حل کرده بر نهادن سود دارد **نوعی**
دیگر از سودا باشد چشم سپاه با هم باشد و در کوفتاده و اندک خشکی کند و در شخوار تر
 تواند کردن و اما سر کثیر از صفراوی و بلغمی بود **علاج** بنفشه کاوزبان نیلوفر هر یک
 سه درم افستین ده درم عناب و سپستان ده عدد تخم کاشنی یک درم جمله بخوشاید
 و بیالاید و بیست درم ترنجبین بران هند و پنج درم روغن بادام در سرش زرد
 نافع اید در اخر مد و بکر ما به معتدل بکار داشتن و داروی زرد به تخم مرغ حل
 کرده کشیدن و شیاف بر یوما بکلاب حل کرده نافع اید **و این چهار ماده که در**
چشم از ش بادید اید از خون و صفرا و بلغم و سودا که یاد کرده شد وقت باشد
که ماده مرکب باشد با هم دیگر اینچته چون خون و صفرا چون یا خون سودا
یا صفرا و سودا علامت هر خلطی که غالب تر باشد بد و اءان مشغول شود مثلا خون
و صفرا اگر خون زیادت تر باشد از صفراوی چشم را سرخی بیشتر باشد که زردی
علاج خون باید کرد هر چیز که دفع خون کند از صفرا نیز کند یا خون و بلغم باشد اگر
 بلغم زیادت باشد چشم سپید باشد که یا سرخی زرد **دفع بلغم کند** چون دفع بلغم کند
 بستن خون نیز باشد یا اصفرا و سودا باشد اگر صفرا زیادت باشد چشم زرد باشد که با سنا

زین دفع صفر کند چون دفع صفر کند سود این زایل شود یا از خون و سود باشد لکن
سود غالب باشد چشم سیاه بام باشد که با سرخی زین دفع سود کند چون دفع سود کرد
سنگین خون نیز باشد و غرض این سخن نه است اگر چشم صفر آوی باشد و تود دفع خون
کنی تا صفر زایل شود غرض ما اینست که ماده مرکب باشد چون دفع خون کنی صفر زایل
شود زیرا که مرکب است و صفر کفی است از خون و این چهار نوع هم بدین صفت باشد
و این نیک نباید دانست و فهم این نیکو حل کردن زیرا که تمامیت ریح از این چهار ماده
می آید یا ساده یا مرکب و علامتشان یاد کرده شد و قانون چشم اینست تا معلوم باشد
علاج هم از انواع درد کرده است که نخست سپید خای مرغ اندر چکاند از بعد آنکه درد
نشاست تا تیزی ماده را باز دارد و شوزاند و شیر زنان هم درد نشاست و لکن اندر
قوی برداشته است و لعاب دانه به شیر بز و لعاب اسبغول و آب صمغ هر دو را در آب
و هم درد نشان و شیاف ابیض شیر سوده اند و ابتدا در دردها سود دارد **صفت اسفید**
ارزیزهشت در وضع غربی چهار دره افیون و کثیر از هر یک نیکو مگرفته و ریخته پسند
خای مرغ سرشته شیاف کند **صفت درویک** که از پس شیاف ابیض بکار دارند پوست
خای مرغ بگیرند و آن را با آب نمک بشویند و پوستها را تنک از وی دور کنند و آن
خوش بشویند تا شوری از وی بشود و بکر باس پاره اندر کنند بدست نیک بمالند تا پوستها
تنک از وی تمام برود و در سایه خشک کنند و بسایند تا چون غباری شود و بکار دارند
و تدبیری دیگر که ماده از چشم باز دارد صواب است که پس از آن که تن از خلطها پاک
کرده باشند پوسته چند ذره توتیا و پرورده بر کوشه چشم نهاده دارند **صفت**
پرورده توتیا بگیرند توتیای گرم از سبک و بکوبند و به پزیند بعد از آن اندر
با آب خوشه بمالند مدت ده روز هر روز آن آب را بریزد و آب پاره میکند بعد
از ده روز خشک کنند و بکار دارند و نباید که پیش از استقراض بکار دارند و زنها
اندر مدت تزاید بیماری هیچ زوری یا شافه که اندر و عنز روت باشد بکار نشاید
داشت و ازین سبب سه روز هیچ داروی بچشم نباید رسانید زیرا که اگر اغار تر
باشد و بوی انزروت بد و رسد چشم کور شود و حیاتی عظیم کرده باشد و جهد کند
تا خداوند در روز بخشد بایست اندر خواب شود و ماده درد چشم اندر خواب

کوه و انرا که سبب خواب نباشند در درو رخ زیادت یا بد از بهر آنکه بروز سبب کوه
 هوا و روز بخار هوائ رخانی از ش تحلیل خوج میشود و سبب سبب خشکی هوا
 مسام بسته شود و بخار تحلیل نکند و اندر تن بماند و بر سر و چشم بر آید و رخ نماید بند
 سبب استغراغها سرد و تر چون بنفشه و نیلوفر و کلاب و شامها که الفاح و افون
 و مانند آن سازند میبویاند تا سبب خواب آید و چون تن از ماده بال کرده باشی
 درد از فرود آمدن بچشم باز نباشد ضما دی باید ساخت از بنفشه و نیلوفر و گل بر چشم نهاد
 و طلبهای که پیش ازین یاد کرده آمد دست بر پیشانی و صدغها مالیدن و آب سرد بچشم نشاند
 رسانند ز نری که ماده را خام کند و تحلیل بنپذیرد و هر گاه که ماده از فرود آمدن باز نشسته
 چیزها قابض و محلل بکار باید داشت جو شیاق ابض از زوق **صفت** اسفیداج
 از زوق هشت درم از زوق پرورده و کنیر او افون از هر یک یک درم صمغ عربی چهار درم
 باوان بر شند و شیاق کنند و از پس ذرور ملکا یا **صفت** انزروت پرورده و
 نشاسته و نبات مصری و صمغ عربی از هر یکی راست راست هم نرم سبباید و بکار دارند
نوعی دیگر انزروت پرورده در نبات مصری سه درم نشاسته یک درم کف در
 نیم درم این نسخه قوی تر است **صفت** ذرور نیم نیک باشد که در کازرا و احرورد
 ذرور ملکا یا نازرور و اصغر صغیر نیم درم **صفت** ذرور اصغر صغیر انزروت
 شیاق ما میناد و درم اصغر کبیر سه درم نشاسته چهار درم هم بر سر بگویند و بکار دارند
صفت ذرور اصغر کبیر انزروت پرورده هشت درم شیاق ما میناد و درم افون نشاسته
 تخم کل از هر یک نیم درم زعفران سه درم مردانگی نیم جمله هشت داروست اندر اخر علت
 بکار دارند و بهتر بر طریق اندر بکار داشتن ذرور است که در زور بهر دو گوشه
 رساند انرا که از پس اسهال و برهنه صاد و قد برهای صواب درد و رخ بر حال خویش
 باشد و سرخ و آب ریختن بر حال خویش نشان آن باشد که ماده اندر طبقاتی چشم گرفته
 است تو تیا و اسفیداج و نشاسته کشید زوطلی کردن و طوطها بد بر آید که کردن و انرا
 که اما سی مانده باشد افاقا و مر و زعفران و مس سوخته و صبر طلی کردن تا ماده از چشم
 باز می آید و باقی آماس را تحلیل میکند و هر که که آب ریختن و بر هم گرفتن نیک و در مص
 خشک زائل شود نشان آن باشد که ماده پخته شد و درم اندر اخر افون و شیاق

انزروت
 اصغر
 کبیر

احمر این کشیدن سود دارد و کرمابه معند چند کورت سیاف احمر کشیده باشد
و در دهن و باقی باشد احمر را کشته پس از همه داروی اعبر و این که با این همه تدبیرها
روزگار در از بهن و در دستهای نشود بیاید دانست که بلك چشم کردار در علاج کربا
کرد و چون بخراشی اگر محتاج باشد یکبار دیگر داروی اسهال فرماید و الله اعلم
این ماده که و صنفش کرده شد جز بلغم و سودا و خون و صفرا و ماده مرکب

صفت درد چشم که از خون باشد برین مثال صفت درد چشمی که از سودا باشد برین مثال

باید که رک زرد و جلاب سکنجید خورد باید که اب با قلی و خود سیکی انجته و روغن
صفت درد چشمی که از صفرا باشد برین مثال صفت درد چشمی که از بلغم باشد برین مثال

باید که رک زرد و بخته هلیله با سنجید و آلو اول طبع مجیب که بشرتهاء و دباروها اسهال
صفت درد چشمی که خون و صفرا باشد صفت درد چشمی که خون و سودا باشد

ابتدا برک زرد کنند و زردماغ او خطی اول رک زرد با ندازه قوت و شربه
صفت درد چشمی که صفرا و سودا باشد صفت درد چشمی که خون و بلغم باشد

اگر صفرا غالب باشد اندک خون بر دارد ابتدا بقصد قیال کند و اروهای نریا

اگر چه این چهار ماده ساده و مرکب صفتشان کردیم اما صورت حال بر کشیدیم تا سهل تر
 باشد بعد از آن چشم را با آب حلیمه و اکلیم الملک و بابونه میباید شستن و اسفنجی بدان
 تز کردن و این کهن کرم کرده بر پشت چشم میباید نهادن **صفت** که اندر اخرد در چشم
 بکار باید داشت اکلیم الملک ده درم زعفران دو درم کشتیز پنج درم زرده خانه
 مرغ یک عدد نیم نان میدک که اندر میخنج اغشته باشند پنج درم هر را بکوبند چون ^{هم}
 کنند و بکار دارند و آنرا که هنوز زردی مانده باشد اندکی پوست خشکاش را با این ضمیم
 بنامیزند و اما طلمها که در اول درد بکار دارند تا مادرا از چشم باز دارند صمغ عربی و ^{عقرا}
 و صبر و شیاف مامینا و حنظل باید ساخت و بر پیشانی طلی کردن و آنرا که ماده کرم
 باشد طلی از عصاره خرقد و عصاره بهر پوست جو و اسبغول و اربعناب الثعلب و سپید ^{عقرا}
 خای مرغ باید ساخت و آنرا که ماده سخت کرم نباشد و طلی از گرد آسیا و مژ و کدو و ^{عقرا}
 و سپید خای مرغ باید ساخت و آنرا که ماده سخت سرد باشد طلی از چند بید استر و از
 زعفران و زفت و راتنج باید ساخت **و تریاک بزرگ طلی کردن** سخت نافع است و
 همیشه چشم از بیدری پاک باید کرد خاصه اگر بیدری با دهای خنک باشد و کوحک
 و بناید که ریزه آن چشم در شود که چشم را رنجند دارد و طریق پاک کردن از خنان باشد که
 پاره پنبه نرم بر سر باید که علاج چنان کنند که شایسته بیمار باشد اندر ابتداء بیماری
 و علاج آن کنند که خلیل کدیس از آن و حال دیگر که میان این هر دو است علاج آن کنند
 که بدین هر دو مانند بود اند هر وقتی ازین وقتها چهار گونه که مایاد کردیم سه مرتب است
 اول و آخر میان علاج کند چنان که میباید کرد اند هر مرتب و میباید که بدانند که داروها
 چشم چند نوع اند بعضی ثباتی و بعضی معدنی و بهری از جانوران آنچه ثباتی است چون صمغ
 عربی و حلتیت و سبکینج و فرقیون و مانند این و بعضی عصارا است چون مامینا
 و قاقیا و بهری از درخت است چون سادج و مازو و بهری جو است چون نسلنج و اسبار
 و عود بلسان انج معدنی است شادنج است و قوتیا و نو شادر و مانند این آنچه از جانوران
 است بهری رطوبت است که از پستان بدید میآید چون شیر و زهوها و سپیده خای ^{باز}
 از اندام ایشان چون ستر و چند بید استر و شرح این داروها کرده شود بجای خود و
 هر آنکس که خواهد که این داروها ترکیب کند و بداند که چگونه بکوبد و بسپرد و در کدام ^{صفت}

بهر...

بهر باشد اما آنچه معدنی است چون شادنج و توتیای و روی سوخته و سر مرندی با یک
اول بشوید و بکوبد و بپزند و بکریاسی باریک و سحت و این کوفته را در کرباسی باریک و در
کاسه کند و بقدری آب همچون خمیر بسازند و آب زیادت میکند تا چون کاسه پر شود
و آن آب در کاسه دیگر کند و همچنان تا داوری که خورد باشد با آب بکاسه دیگر رود و آن
زیادت میکند و آنچه خورد باشد برود و آنچه درشت باشد درین کاسه بماند یکبار دیگر
بساید و هم برین ترتیب بشورد و این دیگر کاسه سفید زبانی تا روی اندرین آب کاسه
نشیند و ابراز سردار و بتدریج میریزد تا تمام بریزد و داوری را سر بپوشاند و آن
سایه خشک کند و آنچه سنگ است از معدنیها چون سوار السند و قلمیاء زرد و زعفران
باید که در کوزه نو کند و در میان آتش کند یک شب از روز بعد از آن برگیرند و از کوزه پر
کنند و بشورند و پس بکوبند و بسایند و بپزند و آب بشورند و اما صد فها چون شیخ و حزن
و آنچه بدین مانند هم باید سوختن و پس بشستن و بکوفتن و آب پروردن بدین ترتیب
که گفته آمد و اسفنداج چند بار باید شستن و بکوفتن و بار دیگر بشستن هم بر این ترتیب
که گفته آمد **سینل** بناخن بر آخورد کند و اندر هاون بساید **اشنه** را نیز هم بمقراض
خرد باید کردن و بدست مالیدن تا بوسنگ سیاه از روی پروردن پس از آن اندر هاون
کردن و بسودن و قدری آب برش ریختن و نیک بسودن اما زنگار را خرد کند و در
کرباسی باریک کند و در آب شوید و آن آب بنهد تا زنگار اندرین کاسه نشیند و آب
ازش بتدریج بریزد و زنگار سر بپوشاند و اندر سایه خشک کند و شستن زنگار بدین
صفت باشد اما زنگار را استعمال نباید کردن مگر با اسفنداج بسیار زیرا که چشم را ایند
خاصه چشم کودکان و زنان و شافها اندر بهار باید امیختن تا نیک تر باشد و در و را
اندر آخر بهار باید سودن تا بهتر باشد اما آنچه باب غوره و آب رازیخ پروردن تا
که ابرها را بستاند و صافی کند بافتاب چند روز و پس این داروها چون اشق و سکنج
باید که باب ترکند تا بگذارد و پس اندر هاون کند و با داروها دیگر بسازند اما صمغ
عربی و کثیرا باره آب درش کند تا بگذارد و پس اندر رگواره کند و صافی کند
و داروها اندر بسازند و چون شافه اسفند خواهد کردن صمغ عربی و کثیرا
در هاون کند و بکوبد و بساید و این دیگر داروها بدین میامیزد اما انیون باره سنگ

بهنانند و بر سر استن بر نهند تا گرم شود پس اینون را با پاره پاره کند و بر سران مس نهند تا نیک
گرم شود و چون داروی خواهد میخیزد باید که طبع هر داروی نیک استناسد تا دانند که
ان دارو چند باید هر آنکه که این دارو مفرد داروی نیک بود چون توتیای هندی و مشک
این باید که بسیار ترن بیامیزد و چون دارو بود که منفعتش اندک بود چون صمغ عربی
و مانند آن باید که از آن پاره هم بدان بیامیزد و داروها مفرد کار کمتر فرماید از جهت
چند چیز داروی مرکب بیامیزد بهری از جهت آن علت که این داروها را جهت آن علت
میخته باشد چون سبکبج و حلیث که با شافیه مرارات بیامیزد زیرا که اینها را فعلی
قوی است اندر خلیل آب و بهری از جهت آن که تا داروها را بقوت کند چون آب
رازیح که با شافیه مرارات بیامیزد و بهری از جهت آن تا داروها را بزودی بطبقا
چشم رساند چون مشک که اندر داروها کنند و بهری از جهت آنکه تا داروها اندر
داروی چشم کند از سبب هر یکی و بهری از جهت آن تا قوت دارو نگاهدارد چون
اینون و بهری از جهت آنکه تا تیزی کمتر کند چون اسفیداج که بازنگار بیامیزد و تا
که داروها آن کزینند که نیک بود و پاره که غشی درش کرده باشند و پس داروها جدا
جدا بکوبد و بیزند و پس چنان برکشند که اندر نسخه داروی یاد کنم و پس با یکدیگر
بیامیزد و نباید که نخست برکشند و پس بکوبد که آن غلطی بزرگ است زیرا که داروها
بهری است که بسیار باید کوفتن چون معدنیات و بهری است که چون بیشتر از آن
کوفتی که باید کوفتن طبعش برود و آن چون نشاسته است چون این داروها یک
یک کوفته باقی پس برکشند و اندر ها و ن کند و ساعتی نیک بساید تا یکدیگر آمیخته
شود و اگر داروی که از شافیه باید کردن آب که مایه اندرش کنند و باید بکوبند
و شافیه کند و اندر سایه بچوشاند زیرا که آفتاب قوت دارو ببرد و چون چشم را علاج
کنی بداروی تیز پس باید که میل داروی تیز اندر چشم کنی و صبر کنی تا سوزنا بد
و چون سوزن دارو کمتر شود پس میل داروی تیز اندر چشم کنی تا منفعتش
بیشتر بود و باید که میل که بدان دارو در چشم میکنی سطر بود و نر و نباید که چشم
کسی را بداروی تیز علاج کنی و اندر سرش خلطی باشد زیرا که آفتاب آن در چشم
علاج سر باید کردن با استفراغ و پس علاج چشم و چون داروی اندر چشم بیمار

32

خواهی کردن باید که چشم راست را با انگشت مهر از دست چپ و با انگشت خداخوان ^{است} از دست چپ بردارد و میل با انگشت مهر و ابتدای دار و با اول چشم کند از آن سوی کند که بینی
و بدان سوارورد که دنبال چشم است و پس انگشت خداخوان با خنثی کردن و انگشت
مهر را از دست چپ بر پشت چشم بمالد و بر یکدیگر نهد و چشم چپ را با انگشت که این
از دست راست و انگشت مهر از دست چپ بردارد و میل از اول چشم آورد و انگشت
مهر را بر پشت چشم بمالد و بر یکدیگر نهد و هر آنکه که خواهی که جفن را باز گردانی پس شوه
چشم و با انگشت مهر و انگشت خداخوان از دست چپ بگیرد و با یکی خوشتر کشد و میل
بر پشت چشم بمالد و پس با یکی قوت بر پشت چشم کند و با انگشتان دیگر که شوه داری
جفن را باز گردانی و ساکن آنچه خواهی بکن خواهی بر بند خواهی در مال و پس بزنگ آجا
خوش بر و چون جفن را باز گردانی بناید که دست از وی باز داری تا مبر او خود باز گرد
که آن زبانی بزنگ آورد پس باید که همچنان که باز گردانیده باشی هم تو با جالی خوش بر
و چون استعمال داری خواهی کردن باید که در اول و دنبال چشم و میل از میان چشم
دور داری و این را سبب چشم هم چنین بناید کردن که میل میان چشم نرسد تا چشم
ریش نکند و چون علاج سفیده کنی باید که میل دارو برداری و بر سپید بالای نیک
و از میان چشم بر هیزانی و هر علتی را که در دوش سخت بود علاجش بدار و ز مکی چون
اسبب سخت و آبله و آنچه بدین ماند و هر علتی را که کن باشد و درد نکند پس علاجش با آب
تیز باید کردن و چون گز و ناخن و سبیل و مانند این و هر آنکه که دو غلت با یکدیگر باشد
از نخست علاج آن باید کردن که در دوش سخت باشد تا ساکن شود و پس علاج آن دیگر
کردن اما در سخت و اما س چشم از رطوبت چشم باشد تا از امتلاء و حاجبها چشم تا از کرد
آمدن رطوبتها و غلیظ یا از بادها و که درش افتد پس هر آنکه که از تیزی رطوبت باشد
بیمار را استفرغ باید کردن تا مادرت بزیر افتد و چشم را باب و سپید خایه می باید
شستن و چون علت باخر رسد که ما به سود دارد و نیز و هر آنکه که از امتلاء و حاجبها
باشد بیمار را استفرغ باید کردن و زدن و چشم را باب گرم شستن پس باید
که چشمها را علاج کند بدار و ها که خلیل کند و آب شنبلیله بقطره اندر چشم میکند
و هر آنکه که از کرد آمدن رطوبتها و غلیظ بود نخست دارو اندر چشم کند که آن ماد

لطیف کند و پس استفراغ کند و هر آنکه که گز آمدن بادها باشد پس کرماوه سود دارد
و این داروها کند که تحلیل کند و باشد نیز که اندر رگه‌ها چشم خونی غلیظ بسیار کرده
بی آنکه اندر تن بسیار امتلا باشد و ازین درد سخت خیزد باید که بنمایند و آب شبت
فرماید تا بقوت و نیروی آن بکشاید و بهتر شود و حقه همچین سود دارد در هر دردی
را که اندر سر باشد و باید که شقیق را سخت ببنند و علاج در در سر کند بدن او و هوا و طلا
و استفراغ کند تا ساکن شود و پس حقه را کار فرماید و هر آنکه که درد از مادی باشد
که بدان نگاه باید کردن یا از سر خاسته باشد خاصه و اگر از هر تن می نماید پس استفراغ
باید کردن سر را بجز غره و مانند آن و هر آنکه که مادت که از پس سر آید پس از بیرونی
خف استخوان سر طلاها خشک بر آنجا باید کردن چون عویج یعنی استخوان خوار و علیتی
گیاهی است و اگر مادت باز آید از اندرون استخوان بر بیرون و علامتش عطسه است
و خارش بسیار پس بیمار را استفراغ باید کردن و زدن تا مادت بریده شود
و بیمار بیار آمد و از بیماری چشم بهری است که استفراغ اندر آن بکار نیاید چون
نشانه‌ها که اندر چشم بود از سبیده و مانند آن پس اندرون بکار نیاید اینست
یاد کردن از چیزها که بکار باید اندر علاج چشم و الله اعلم بالصواب **بخش هجدهم**
از کتاب غیر الدرد در قانون چشم بر طبیب واجب باشد بداستن و برین کار
کردن چون بیمار اینی و او را استفراغی باید کردن یا زدن اول بدانی که آن
بیماری از کدام خلط است و مزاج تن و رنگ روی و رسال بیمار و کار و حال و وقت
هواء بیمار و مزاج شهر و عادت بیمار و قوتش اگر سبب بیماری وی از امتلا باشد و
استفراغ نماید کرد اگر امتلا نباشد زنها را استفراغ نباید کرد و اگر امتلا بسیار باشد
استفراغ بسیار کند اندر خورد ماده و اگر امتلا کمتر باشد استفراغ کمتر زنها را حال بیمار
بینی اگر لاغر باشد نباید که اسهال کند مگر ضرورت باشد در خورد قوت بیمار
و اگر فربه باشد اسهال بیاید کرد و اما سال بیمار اگر کودک باشد یا پیر نباید که استفراغ
کند الا بجز هاء لطیف چون ترکیب و شیر خشک و فلوس در خورد ایشان
ان وقت فصلها بداند اگر تابستان باشد و کرما کرما و اگر زمستان باشد و سرما سرد
پس نباید که داروها قوی کار فرماید که خطری بزرگ با مید آید الا بداروی نرم و لطیف

و اگر فصل بهار یا پاییز طبع هوای معتدل پس اسهال باید کرد در خوردن قوت بیمار و اما مزاج
 سفرها گوش دارد چون حبش و زنگبار یا سرما سخت باشد چون سفر سقلاب پس اسهال
 نباید کرد مگر موافقت آن شهر و اگر مزاج شهر معتدل باشد استفراغ این خوردن بیمار
 باید و همچنین عادت بیمار باید دانستن که دار و خورده باشد یا نه اگر دار و خورده
 باشد دار و خورده و لطیف باید دادن و قوت بیمار بداند و در خوردن قوت استفراغ
 فرماید و طبع بیمار بداند که سخت باشد یا نه قوت دار و خوردن اگر سخت باشد بدار و
 نرم و لطیف طبع را نرم کند پس استفراغ کند و همچنین کار و صنعت او بداند و در خورد
 صنعت او اسهال فرماید همچون آهنگر یا بنا با برزیک یا عصار و عذای ایشان و تنم شای
 در خوردن اسهال فرماید و همچنین شهرهاشان بداند باید که مردم گرم سیر به هوا
 سرد سیر مدا و کند و سرد سیر به هوا گرم سیر زیرا که مزاج مردم یا شهر ایشان موافق بود
الأصل لا یخطی و همچنین علاج بر خلاف بیماری باید کردن اگر بیماری در پائینها
 و آلت زیرین باشد علاج از بالا باید کرد و اگر بیماری در بالا باشد علاج از زیر باید
 کردن و اگر ریح در چشم راست باشد فصد از دست چپ باید کردن و جذب ماده
 بدان جانب کشیدن و اگر بیماری در چشم چپ بود فصد از دست راست باید کردن
 و ماده بدان جانب کشیدن و باید که هر عضوی با هم دیگر مشتک باشد همچنان
 که میان بستان و ریح و چشم چپ و راست و این قانونها ننکود آید و گوش دارد
 اندر هوای که استفراغ کنی چون باید کردن اندر هر وقتی **بحسب نوزدهم از کتاب**
عین الدوادری که در بلك چشم آید و حکم ریح بلك چشم بر بیست و نه بحسب تفاده
 اند اول شروع کنیم در کز که در بلك چشم آید و علاجش بدانکه کز که در بلك چشم آید چهار
 نوع باشد و آن هر چهار یاد کنیم و علاجش چون بلك چشم قوی باشد میباید که بلك
 را باز کردانی اگر مانده خشک باشد بود سیاه بام بینی زانند و بلك **بر مثال**
صفت کر **اول چون** **باز کردانی**

بدین صفت باشد

بدانجا که آن که خشکست و چشم را سرخ دارد و بلك را دشوار بر تواند کرد و در افتاب نتواند
نکرستن و مدام تر باشد و این غلت از سر درد چشم که از گرمی باشد و علاج ناصواب
بادید اید و اگر این کرد سر باشد اول علاج در دکن پس با سر علاج کرود **علاج** کر اول
باید که رگ قبفال زند و شراب بنفشه خورده و پوست هلبله زرد و بعدا ماش آب
خورده بر و عن شیر و سترتها و سفوفها فرماید بدین صفت و کر ما بر معتدل بکار
دارد و اندر قوت بیمار و اگر دردی با این نباشد شیاف سرخ بلك بمالد **صفت**
شیاف سرخ شادنج شسته شش در مصلح عربی پنج درم روی سوخته شسته سه
درم زاج سوخته شسته دو درم افیون مصری نیم درم صبر سقوطی نیم درم زنجار
بالوده دو درم و نیم زعفران و مرصافی از هر یکی دانگی نیم حمله ده وار و بست جدا جدا
بکوبند و بپزند و شراب کهن برشند و اگر بدین شیاف بهتر نشود شیاف
سبز و رویشانی باید مالیدن و بر عقب هر دوئی که تیزی در وی باشد در و را
عبر باید کشید و این نوع کوشکرتابید رندیدن که خطری بزرگ دارد بدید آید الا
بشیاف سرخ و زمر شیاف سرخ و زمر شادنج شسته ده درم روی سوخته هشت
درم رسد و مو طارید ناسفته و سادج هندی از هر یکی چهار درم صمغ عربی و کشیرا
و مرصافی از هر یکی دو درم خون سیاوشان و زعفران از هر یکی يك درم حمله ده
دارد و اندک بکوبند و بپزند و بشیاف کنند شراب کهن و شیاف سبز هم
بکار دارند و باید که بلك چشم را باز کردانی و این شافها را در مالی بساکن و بعضی گفته
بلك چشم را باز کردانی و مازو کوفته و پنجه برش بر آکنی و زمان نیک ببندی شفا
یابد و همچنین مازو و قوغل کوفته برش بر آکنی شفا یابد و این غلت معاود
نکند و می باید که بلك چشم را با هستکی باز کردانی و با هستکی بجای خویش بری
و از پس شافها مالیدن میلی چند از اغبر کشید و رو باشد **صفت** در زور
اغبر توتیای کرمانی پرورده و شیخ سوخته و پرورده از هر یکی ده درم نبات
مصری پنج درم حمله بکوبند و بسایند و بکار برند و بیمار برهنه کند از غذا
نالموافق **امانوع در زور** از نوع اول درشت تر باشد و دانه بزرگ تر و آب
بسیار تر ریزد و بلك چشم قوی باشد و افتاب نتواند دیدن

علاج رك زدن و حجامت كردن و شربت‌ها خوردن و بر عقب داروها اسهال خوردن
بقوت تر از نوع اول و داروها تيز كشيدن چون باسليق و شياف سرخ و شياف
سبز و برود حصير و اگر باين جرب اندك باشد شياف بر يو ماد ركشد و شياف
كندري و اگر دروي درين ميان بايد آيد علاج ان درد داروها لطيف كند
كه اندر درو چشم باي كرده شود پس با سر علاج كوشود و اگر كه من رفته باشد از ابله يا زرد
چشمي بايد كه بلك چشم را باز كوداني و بشكر اسفيد خراشي و بعد از ان كه بخراشيد
باشد قدری آب زيره و نمك در زير ديم كرم و بعد از ان زرده خاير و روغن كل
بايكديگر بياميزد و بر پشت چشم بهد و ببندد و با ديگر روزا اگر با در دافتد رك زدن
و شربت‌ها خوردن و اسهال فرمايد چنانكه باي كرده شد و اگر دروي نباشد و اما هي نكند
هم زرده تخم مرغ در كند و بعد از سه روز شياف سرخ نرم و شياف سبز اندك
و بر عقب داروي اغبر و اگر اندك دروي باشد داروي زرد با داروي درد نشا
كه باي كرده است در كشد و پس شافها كار دارو چون صحت يافت باشد كرم با معتدل
بكار دارد و بعد از كرم باي كرده دروي و سرخي نباشد داروي باسليق و داروي
روشائي كار فرمايد و بر عقب دارو اغبر **صفت شياف سبز** زنگار يا لوده سده
قلميا سيم و اشق و صمغ عربي و اسفيداج از هر يك دو درم جمله پنج دارو است
نكوبند و بپزند و با آب سداب شياف كند و بكار دارند **امانوع سيم** سخن از نوع
اول و دوم باشد و چون بلك چشم باز كوداني مانند پوست انجبر باشد سپاه بام
و اما سبب بيشتر و آب رنجتن زيادت تر و اندرون چشم سرخ تر از اول و دوم و
اقتاب نتواند ديدن و اگر ببيند عطسه بر آفتد و كحال ان اين كرم انجبري كويند
از غذاي ناموافق و صفراء تيز و سودا و باشد كه در در چشم باي آيد و داروها مخالف
كرده باشد و يا ابله در چشم باشد و او را با داروها خنك علاج كرده باشند و اما ما
كرد در سرد ماغ باشد هر روزه چشم اب زير ديم اين كرم تولد كند نخست رك زدن

قتفال

وزك بيشاني و باحجامت بر پس فقاو شربتها خورد و پس از شربت داروي اسهال
فرماید و در هر دو اء كرا با سلبقون و شياف سبز و شياف سرخ بايد مالیدن و اگر ^{در} ~~در~~
بايد ايد در ميانه بشياف بر پوما و شياف ابيض هم مالیدن كستیدن و داروي كه
كه درد را بنشانند چون درد زایل شود پس علاج كركند و اگر بدین شافها بهتر نشود
دست كاری بايد و دست كاری چنان باشد كه بلك را با هستگی باز كردانی و شكر
سفید خراش چنانكه نظر را زبانی نرسد پس با ب زیره و نمك بشوید و زرده خايم
و روغن گل در چشم ریزد و اگر اماسی یا دروي بدید اید شربت فرماید و ايارج
باطريفيل **صفت ايارج فقرا** سنبل خوش بوي اسارون باریك سلخه بومصطك
روی زعفران جاستی دارچینی تنك حب البلسان كزنده عود البلسان
پوست كرده هر يك يكدر جمله كوفته و بچخته با بیست درم صبر سقوطی ^{اصنحه}
كار فرماید وقت حاجت يك درم ايارج و اطريفيل يكتهقال بهم سرشند و حب
سازد بعد از آن شربت خورد اول شب تناول فرماید و اگر در بلك چشم دروي
باشد يك سرمیل از شادنج بر بلك مالد و شياف سرخ مالیدن و بر عقب دازوك
اغبر و كوما به معتدل بكار داشتن و غذاء لطیف در خورد سال و عمر و هوا و قوت
دار و شربت كار فرماید **نوع چهارم** زیادت ترا زهرسه كونه باشد كریاد كرده
آمد و در شتی بلك پشتر و بلك سطریر تر و آب ریخن پشتر و چشم در دمند
ترواقاب نتوان دید و نروشنائی چراغ خاصه چون كهن باشد و كنارهای مرده
خورده شود و مرده بریزد و از ماده باشد غلیظ و صفاوی با سودا **اصنحه برین شربت**

علاج نخست رك زدن و شربتها داروها استقراغ و غرغره با ايارج و فقرا
و حب قویا یا و صبر و رندیدن بشكر چنانكه یاد كرده آمد و شافها مالیدن و
ذره ها كستیدن چون ذره زرد و زره راغبر و اگر باوي یا در دسر باشد غرغره

کردن بتریاک اربعه و هر بد و شحیت شیار دادن و ایارج فبقرا و اطریفل بهم
 امیخت دادن **صفت حصیر** صبریک در هر بقیشه یکدر درم تریدیم درم زلسون
 دانکی محموده نیم دانک مقل دانکی جمله خرد کند و باب بادیان سیرشد و
 جیت سازد هر یک چند نخودی وقت صبحی تناول فرماید **بخش بیستم از کتاب**
عین الدوا در اماسیدن کناره بلك چشم و بن بتازی شعبیه کوسید
 اماسی دراز باشد که بر کناره بلك چشم آید بر رستنکاه موی مانند جرو از بلك کوه
 باشد و انجا بایستد و سخت گردد و سبب از فضلۀ غلیظ باشد و سوداوی که
 انرا عذای ناموافق و طعام بر سر طعام خوردن و ریاضت ناکردن **علاج** برداند
 اگر جای ریخ گرم باشد و نرم دست بر نهادن طلی کند بشیاف مامشا و کل ازمی
 باب کاسنی و اگر جای علت گرم نباشد و اماس گرم نباشد و اماس سخت بزرگ
 باشد **برین مثال ه**

باب گرم بشویند و موم سفید گرم کردن و میل اندر ش زدن و بر اماس مالیدن یا دانک
 بوره و یکدرم بر زده با هم سیر شدند و بر جای اماس کنند و سبکینج لبر که حل کرده طلی
 کند با الخیر و بر زده اندر شراب جوشانند و ان آب درش مالند و با صبر سقوط کرد
 باب بمالند و بر اماس کند و اگر بدین دارو بهتر نشود پس نیست تر بشکافند و نیک
 بفتشارد تا خون تمام بیاید **بخش بیست و یکم از کتاب عین الدوا در هم دون شدن**
بلك چشم وقت باشد که یکی گوشه چشم بگیرد وقت باشد که هر دو گوشه
 بگیرد و باشد که هر دو بلك از کنار تا کنار بگیرد **برین مثال ه**

و این ریخ از دو نوع باشد یکی آن باشد که در دست کاری تقصیر کرده باشد و لجنه
واجب باشد بجای نیاورده چون سبیل و ناخن و یکی دیگر در چشم فرود برده باشد
یا بلك و مدتی دراز علاج آن کرده باشد و چشم بر هم نهاده هر آینه موضع جرا
هر هم گرفته باشد **علاج** این دست کاری باشد آنجا که بر هم نکرده باشد میل در کند
و بردارد بمدار او آنجا که دو سیده باشد شکافند بسر ناخن بر آیا بالتی که ناخن
بردارند و اگر بلك بر طبقه ملتجی رسته باشد یا بر طبقه قرینه هسته بلك را بردارد
و بجای دو سیده شکافند بالتی که از امهت خوانند یا سر ناخن بر اشکافند با هسته
در اوقت باشد که طبقه قرنی شکافند شود و از آنجا که چشم بر آید و چشم را تپاه کند
و بر آب زیره و نمک اندر چشم ریزد و زرده تخم مرغ و روغن کل بر پشت چشم نهد
و چشم را ببندد تا روز دیگر باز کشاید و احتیاط کند تا دیگر باره بدو سیده باشد
اگر دو سیده باشد بمدار بردارد و روغن کل و زرده خایه در ریزد و روز سیم قدر
در روز ملکا یا کسد یا شیاف آبار یا شیافی که جراحت را شاید یا در روز دوا و اگر کنگار
بلك تمام گرفته باشد بدو صاره بلك را بردارد و بالتی که ناسور را شکافند شکافند
کند و آب زیره و نمک در ریزد و زرده خایه و روغن کل بر پشت چشم نهد و بلیت
سازد از پنبه و بر هم اسفنداج باز گرداند و در میان بلك نهد تا دیگر باره بر هم
نرود **صفت بر هم اسفند** موم سفید صافی بیکم روغن کل چهار درم باروغن موم
موم را بروغن حل کنند و چندان اسفنداج اندر و کنند که بر تاید و در سختی
دیگر و انکی افیون آورده است و سیده خایه مرغ بیکم **بخش بیست دوّم**
از کتاب غیر الدوا در کوتاهی بلك چیست اگر خفته باشد و اگر
بیدار بلك بر هم نتواند نهاد چنانکه سید چشم بدید باشد و از ابتیاری شتره
گویند و بعضی این ریخ را خرگوشی گویند زیرا که خرگوش در خواب چشم بر هم نهد
و این ریخ از ریخ گونه باشد یکی کمی ماده بلك چشم و آن مادر زادی باشد و از آن
نیست زیرا که طبیعی است نوع دوّم از بیدار بلك و باز دوختن نه چنان که
واجب است **علاج** آنرا باید شکافند و بلك را با جای خود بردن و باز دوختن
و هم اسفنداج بر نهادن و این استادی جلد باید در بر صنعت تا چنان بدو زد

که بلك بهر رسيد نوع سيم فضله باين عضلها بلك چشم رسيد باشد و انزاد هم
 كند ويرا كه سه عضله اند كه برداشتن چشم و فرو خوا باندن بيدستان است چنانكه
 چنانكه در تشريح عضلها ياد كرده آمد چون اين عضلها يكي بر هم چكيدن شود
 بلك کوتاه شود **علاج** كرمه بكار داشتن و سر بخار آب گرم داشتن و روغن ماليدن
 و موم روغن يا بنفشه و يا خطمي بر پشت چشم نهادن و با ب حله شستن و شل
 كه خشكي غلبه كرده باشد بر اين عضلها انزاطلها هم بايد ماليدن چون شني
 ماستا و قاقيا نوع چهارم از د شنبه يا از گوشت افزونی د شنبه راهم بدان
 طريق بردارند كه برد و تخم را بردارند و ان ياد كرده شود و اما گوشت فرو
 را بدار و هاتر چون شياف زنگاري و مانند ان بردارند و اگر بدار و گوشت شود
 گوشت فزونی بصنارها بگيرند بدار از اين كه گوشتی سست باشد و او را بناخن
 بر بردارند و آب زيره و نمك بشويد و زرده خايد و روغن كل بر نهد بر دار و هاتر
 تيز بكار دار چون با سليق و پرو شني نوع پنجم خشكي عضلها باشد و انزاطلها
 هم بايد نهادن چون زرده خايد و موم روغن ماليدن و الله اعلم

بخش سيم از كتاب عين الدواد در طبيري كه به بلك چشم
رسد اما ستبري بلك چشم از يك كونه باشد از خلط غليظ و ماده سورا
 و بخارهاي غليظ به بلك بالا نرسد و بلك بالا نرسد و الله اعلم

چنانكه هر گاه او را بپند كوي كه كودارد و چون بلك را باز كرداني باك و هيچ اش
 كه بروي نباشد و پشت بر ستبري بلك از طعام خوردن بشب خرد **علاج**

باید که شب طعام نخورد و طبع نرم کند بشرتها لطیف و غذاها موافق خورد اندک
و شیاف مامینا و زعفران بطلی بر پشت چشم میکند و ضمادها از کلیل الملک و بابونه
و خطمی و بنفشه خرد کرده و بشیر دختران حل کرده و شیاف سرخ و نرم کشیدن
و داروی روشنائی در اندرون چشم و مر و شیاف مامینا بکلاب حل کردن
و بر پشت چشم مالیدن نافع است **نخستین چهارم از کتاب عین الذوا در حسا**
بلك چشم سخت شود چنانکه بر او خود بر نتواند کردن چنانکه از خواب برخیزد
تا زمانی نیک چشم را نمالد بر نتواند کردن والله اعلم بالصواب **برین مثال**

و اگر خواهد که بلك را باز گرداند بدستخواری تواند کرد اندین از سختی بلك و اندک
کوسفها چشم هر وقت بلیدی خشک بدید آید و سبب این علت خلطی باشد غلیظ
و خشک که از طعامها سرد و خشک خوردن عدس و کوشکاو و بر و چیرک
که از آرد سازند و ترب و دوغ و آنچه بدین ماند و نیز باشد که این علت اندر اجزای
چشم بادید آید از علاج ناصواب **علاج** نخست غذاها موافق باید فرمودن
و گرمی و سردی را آب گرم داشتن و چشم آب گرم شستن و شیاف احمرا
کشیدن و روغن بادام بر سر نهادن **نخستین پنجم از کتاب**
عین الذوا در اماس بلك چشم از سه گونه باشد یکی از گرمی باشد
که بلك رسد **علاج** رک قیفال باید زد و شربتها خشک فرماید و غذاها سبک
خورد و مامینا و صندل و کلر منی باب کاسنی طلی میکند بر بلك چشم **نوع دوم**
از خلطی بلغمی باشد که بلك چشم رسد بر همین باید کردن از طعامها غلیظ
و نفخ و شربت خورد بدین صفت بنفشه سه درم پوست هلیله زرد
در درم تخم بادیان یک درم اصل السوس یک درم حله بخوشاند و ده درم
ترنجبین بر نه صافی کرده باز خورد و بر عقب دو درم اطریفل و باره

باب طلی میکند بر پشت چشم و بلك چشم و اناب کرم می شود و سر که باب میا میزد و بلك
چشم **نوع هشتم** ضعیفی باشد که بالت چشم رسد و انرا قوت دهد بجزها
نرم و کرم و زرده خایه بر وزن کل حل کرده بر پشت چشم نهادن و شیاف طلی برین **مثال**

بخش نهم و هشتم از کتاب عین الدوادر آبله که در بلك چشم آید
آبله کوچک ان بک کونه و آغازش خارش باشد که در بلك افتد و خداوند علت
می خارد و اسایش می باید و هر کس که بیند ندارد که پشه یا مکی کزیده است **برین مثال**

و رنگش سرخ باشد و سبب این رخ اما سی بود که از خطی صغری بود باد
آید یا از هردو گونه **علاج** رک قیغال زند و سپاس تفرغ کند بدین
شریت پوست هلیله زرد سه درم سنماکی سه درم اصل السوس
یک درم الوسیاه ده عدد خوما هندی پنج درم کشمش شش درم بجز شانه
و بیالاید و بیست درم ترنجبین بر نهاده نافع بود و شادنج **شسته**
کشیدن و ذرور اغبر و طلی که از شیاف ما می تا و کل ار منی کرده باشند
باب عبد الثعلب طلی کنند و بعد از منور ماش یا منور نار داند **چیز**
دیگر بخورد **صفت** شیاف طلی صبر ما می تا کل ار منی از هر یک یک درم
حضض نیم درم باب کاسنی شیاف سازد و بکار برد نافع آید **بخش نهم**
وهفتم از کتاب عین الدوادر بادی غلیظ که در میان بلك چشم آید
و بعضی حکما انرا مکنه گویند و چون از خواب برخیزد بندارد که خاکی یا ریگی
در چشم است و چشم را زمانی بمالد تا بر تواند کرد **برین مثال**

علاج شربتقاء لطیف فرماید و غذاء موافق و کوما به معتدل و هر شب کف پای
و کف دست بومر و روغن میمالد و از کرنا و درود و افتاب نگاه دارد و شیف
طرخاطیقان در چشم میکشد **صفت آن** بکیرند شادنج شسته دو ازده درم
قلقطار سوخته پنج درم زینکار صافی پالوده پنج درم ضمغ عربی کزیده ده
متر سوخته چهار درم افیون مصری و زعفران کاسنی از هر یک یک درم
کوفته و بخته بیند ^{کهن} باب رازیا نج بسرشد و شیاف کند نیک باشد مکنه
و سلاق و کرو باد سبل و سستی بک و شیاف حلوقی بسابند و بطلی
بر بک کنند با شیاف سیاه **نخست** **و هشتم از کتاب عین الدوا**
که در کدمه که در بک چشم آید و این علت را نزلول نیز گویند و سبب این علت
خلطی سرد و سوداوی باشد از غذاء ناموافق و طعامهای غلیظ و طعام
که بر سر طعام خورد بی وقت و الله اعلم بالصواب

علاج
اول تن را پاک کند بشرتها و داروها که در خوردن ان خلط که صفراوی ^{سند}
و روغن زیت و روغنهای گرم و نرم در علت مالیدن و شونیز بگویند
و بسینند و سیرک طلی بر کدمه میکنند و اگر بدین بهتر نشود بناخن بر آب بزنند
و بکدم بگذارند تا تمام خون برود و پس از آن خون را بسته کنند بداروی
بدین صفت که باید کم بکیرند خون سیاوشان یک درم راج دو درم خورد کنند
و بسینند و بدین خون را بینند و بشک که سفید که کهن شده باشد
اندردیوارها بکلات بمالند بر کدمه کنند و ذرود را غیر در اندرون میمالد

نافع بود **بخش بست** و **نهم از کتاب عین الدوا در برد** بر د ماده غلیظ
 باشد که اندر میان بلك چشم کرد آید و بپشرد مانند تکرک و یا چون ژاله و این علت
 بیشتر بر ظاهر بلك چشم افتد **برین مثال**

علاج طلی باید کردن اشق و قینه سبر که کهن حل کند یا اشق و روغن کل با بر د تا
 سبر که و اگر شوخ خانه مکس انکین و عنزروت و علك البطم هر سه با هم سپرشد و در وضع
 ریخ بهند و اگر موم زرد و روغن کل و علك البطم با شوخ خانه مکس انکین سبر که حل
 کنند و بطلی بر پشت چشم کنند و طلی از بیاسوس بکار دارد و اگر بدین بهتر شود بلك
 چشم را پهن اشکافند و بر د را سبر انکشت قوت کنند تا بیرون آید و اگر شکاف
 بزرگ باشد یکی بند بر بند و زرد را صفر بر کند و اگر بر د در اندرون بلك چشم باشد
 بلك را باز گرداند و پهن اشکافند بر د دارند و باب زیره و نمک بشویند نافع آید
 انشاء الله تعالی و حد **بخش سی ام از کتاب عین الدوا در نجر** مانند عدسی اندر میان
 بلك چشم بدید آید از فضلہ غلیظ سوداوی بود مانند اماسی کوچک **برین مثال**

و سبب این فضلہ نرمی و لطافت بلك چشم است لطافت و انچه لطیف تر است
 از ماده خرج میشود و انچه غلیظ تر است بماند **علاج** رک زند از آن جانب که رنج
 باشد و استفراغ کند با یارج فیه اوجب قوا یا و نیز حبت اصطخون و عرض
 ازین دار و خوردن اول است که طلیها کند و یاد دست کاری یا ماده دیگر رو
 بد آنجا تبند پس مدت سرد و ز آب گرم بشورد و اسفنجی ماب گرم کردن بر
 نهادن ناماده نرم شود و پس مرهم دباخلیون بر نهادن اگر رنج زایل نشود پس

44
بلك چشم را باز گرداند و سبب نیشتر بشکافد و قوت سبب انگشت بر بلك کند تا ماده
بیرون آید و گاه باشد که ماده غلیظ بیرون آید یا در زیر آب زیره و نمک نیم کوم
بشورد و کناره جراح برین در بهلوی نیشتر یا زود بر هم نرود و ماده تمام
پاک شود **بخش سی و یکم از کتاب عین الدوا در قوی شدن کناره بلك**
چشم و این علت سلاق نیز گویند و چون کهن شود مزه هم ریزد

و نیز این رنج در گوشه چشم افتد که از سوری بینی است و باشد که در گوشه چشم افتد
که از سوری گوش است و این رنج از خلطی باشد غلیظ گرم شده و سوخته و طبع بوبره
گرفته **علاج** ضمادها بر نهند از این نوع شخم انار ترش بجلاب بخته و عدس پوست
کنده یا شخم انار ترش و کل سرخ بجلاب بخته و برک کاسی و برک خرفه و بسپید
خاید مرغ سرشته و بروغن کل آلوده بر پشت چشم نهاده و بامداد بکرمانه معتدل
شسته و این که سلاق کهن شده باشد حجامت بر ساق و رگ پستانی زدن
و هر وقت در کرمانه شدن و اول آب سماق در چکاندن و اگر حرارتی باشد
شیاف حمر و پرورد حصرم و شیاف دینج کشیدن نافع بود انشا الله تعالی
بخش سی و دوم از کتاب عین الدوا در بیه که در بلك چشم آید و نیز سراق
گویند این علت را و این بیه در بلك بالان بدید آید و علامت او آنست
که بلك چشم قوی شود و شخم دشوار بر تواند کرد و پیوسته چشم سنگین باشد

برین مثال ه

و این علت کودکان را و کسانی را که مزاج ایشان میل بر طوبت کند زیرا که بلك چشم

ایشان نازک باشد و چون انگشت مهین خدا خوان و انگشت مهین هر دو بر پشت
چشمی و اندک قوتی بر و کتی پیه در میان انگشتان بدید آید و پیه اندر زیر پیه
چون سلعه باشد و خداوند این علت اشک بسیار ریزد و عطسه بسیار آرد افتا
دروشنای جراح نتواند دیدن رک زدن و حماحت کردن و غذاء

موافق بکار داشتن و ذرور اغبر کشیدن و طلی مالیدن بر پشت چشم **بد صفت**
صبر بکدرم شیاف مامیناد و درم قلمیا بکدر و نیم سبک نیم کار مر یک درم زعفران
نیم درم کلار مینی بکدرم حمله خود کند و بیند و باب مورد سبرشند و شیاف کنند و تو
حاجت بکار دارند و اگر بدین بهتر نشود دستکاری باید کردن و این دستکاری
از رخ و خطر خالی نباشد و با احتیاطی تمام باید شکافت زیرا که اگر کم شکافی پیه برینا
و اگر بسیار شکافی عنصر و فلك بریده شود پس چون دستکاری خواهی کردن همان
را پشت بدیوار باز هلی و یکی را فرمائی تا سراسر و محکم بگیرد و انگشت چپ خدا خون
و میانین بر پشت فلك چشم نهد و بعد از قوت میکند تا پیه ازین مژه بزدک ابرو
و در میان انگشتان نگاه دارد و قوت بر چشم کند چنانکه پیه از میان انگشتان
بر آید و یکی را فرماید تا انگشت مهین بر سر او نهد بر این انگشتان برآمده باشد شکا
چنانکه فراخی دورک و پیه از آنجا بر آید و کرباس پاره بردارد و پیه بدو
بگیرد و بعد از میکشد از هر سوی تا تمام کشیده شود چون کشیده شد زخمها
بر هم نهد و قدری کاغذ باندازه زخم ترکند آب دهن و بر سر زخم نهد و اگر پیه
گسسته شود قدری نمک سوده در مالد با پنچ آن بخورد یا رنجی ازش با دیدنیاید
و اگر پس از آن آما سی کند شیاف مامینا باب کاشنی با آب کل بپاید سودن و طلی
کرد بر کرد چشم مالیدن چنانکه آن آب بزخم نرسد و اگر دردی با دیدنیاید بذرور
ملجایا یا بذرور دفع آن درد کند و شیاف طلی کرد در چشم او رده است
ممالد باب کاسنی و اگر در سری با دیدنیاید و شرتی خورد بدین **صفت**
برک کل سنامیکی کاوزبان از هر یک سه درم خرما هندی پنچ درم کشنیز خشک
بکدرم عناب و سپستان هر یک ده عدد تخم کاشنی بکدرم حمله بخوشانند و پیه
و کتیات بر ضد نافع آید بعد از آب خوردن بر و غن شیر و بعد از سه روز

46
وقت صبحی این دارو خورد اطریفل دو درم ایارج نیکرا یک درم تربسوده دو دانگ
محموده انطاکی نیم دانگ بنفشه سزده دو دانگ جمله بهم بسر شدند و حبت لند
هر یک چند نخودی نافع آید و چاشت گاه شربتی نیم گرم خورد و نیم روز حمص آب
خورد بشرح گوشت تازه نافع بود انشاء الله **بخش بی و سیم در خاریدن بلك**
چشم از کتاب عین الدوا بدانکه خارش بلك چشم از يك كونه بود
و علامتش آن بود که بلك سرخ گردد و آب بسیار ریزد و باشد که از سبب
خارش بلك ریش گردد و چند ابکه بر آید **برین مثال ه**

و این علت از رطوبت صغراوی باشد و طبع بوره گرفته ماده شود که بر بلك چشم
رسیده باشد از خلطی غلیظ و خوردن طعام شب **علاج** غذا بیاید کرد ایند
و غذاها لطیف خوردن و کرم او بکار داشتن و بروغن بنفشه سرو
کف پای و دست مالیدن و توتیای پرورده باب غوره میکشد و طلی کند بر بلك
چشم از این نوع بلك کاسنی خخته و قدری روغن کل مالیده شب بر پشت چشم
میهد و زرده خایه خخته بروغن کل حل کرده بر بلك چشم نهادن و این علت را
می شود بانی که عدس درو جوشانیده باشد و هر وقتی ذرور اغیز میکشد تا نافع بود
انشاء الله **بخش بی و چهارم از کتاب عین الدوا اما سی که در بلك چشم افتد**
و عام ویرا دمل کونید و این از يك كونه بود و اما سی سخت بود که در بلك این **برین**
مثال

و تولد این علت از طعامها و ترش و غلیظ و نیز از نازک شب باشد **اول** روز نزل

و غذا لطیف خورد و بلك چشم را با آب گرم میشود و بجز روغن ممالد و شیاف احمدی
در زردی چشم میکند و اگر آماسی بزرگ باشد مرهم دیاخلیون می نهد تا نرم
شود و بعد از آن بشکافد و بگذارد تا خون تمام برود پس بدرد درود و درود و درود
ملکای اشکاف را نیک کند و اگر در سری با بادی بدید آید شربت دهد بدین صفت
کل سرخ کاو زبان لبلا ب از هر يك سه درم تخم بادیان اصل السوسر از هر يك یک درم
عنا ب و سپستان از هر يك ده عدد جو شانین و پالوده و یکی نبات بر نهاده نافه آید
و هر بد و شب دو درم اطریفل خورد و بر عقب سه درم کلشکر بهتر شود **بخش پنجم**
و پنجم از کتاب عین الدوا در گوشت پاره سرخ که از بلك بر این مانند
توشه و رنگش میل سببایی دارد و این علت بیشتر در بلك زیرین آید و
بر بلك بالانیز آید و بر آمدن این از خونی بود غلیظ و سوخته **بر این مثال**

علاج شریبهای فرماید نرم و گرم و داروی اسهال و تن ازین خلط پاک کند
بعضی بخون گرفتند و بعضی بداروی اسهال خوردن یا ماده ضعیف شود
زیرا که این علت دیگر پاره تولد کند اگر تن از خلط پاک نکند و چون بداند که ماده
پاک شد این گوشت افزونی را بگلبتین بگیرد و آهسته بگسند و بناخن بر این
دارد و آب زیره و نمک در کند و زرده خایه باروغن کل آمیخته بر نهد و آید
که اندکی علت مانده بود قدری خمیر در چشم نهد و بداروی تیز آن پنجه و بر اسب
چون بداند که تمام نیک شد جایگاه وی سیاه باشد مدتی بشیر تازه میشود
تا باریک آید **بخش سی و هشتم از کتاب عین الدوا و در پنجه آماسی باشد که**
به بلك بالانین رسد وقت باشد که بهر دو بلك رسد و این علت از دو نوع
باشد و بدید آید بیشتر که در کمانز او مردمان نازک را افتد **امانوع اول**
از خلطی خونی باشد و بلك سرخ گردد و سنگین چنانکه بر نتواند داشت

وقت باشد چنان آماش کنند که باز گردانند و اما نیز اندر چشم را بپوشانند **برین مثال**

علاج رگ زند و شربت خورد بدین صفت بنفشه کا و زبان لبلاب از هر یک سه درم عناب و سپستان از هر یک ده عدد تخم کاسنی بکر هم جو شانند و مایه باند و با نروده درم پنجین برین نافع آید و بعد آماش آب خورد بروغن ششیر هر روز یکبار بعد از سه چهار روز که شربت خورده باشند قرص بنفشه خورد و اگر کودک باشد حجامت کند و شراب بنفشه دهد و اگر شیر خواره باشد در رگ زند و غذا لطیف خورد و روز اول و دوم و سیم زرده تخم مرغ پخته بروغن کل حل کرده بر پشت چشم نهادن و شیر دختران در چشم رو سندن روز چهارم رانمیدانک زعفران و نمیدانک افیون خورد کنند باز زرده خایه مرغ پخته بیا میزد و بر پشت چشم نهادن و البته مدت سه چهار روز نباید که هیچ دروئی چشم رسد تا معلوم شود که در اندرون چشم قرحه یا آبله یا ریشی هست یا نه چون معلوم شود که قرحه یا آبله یا ریش نیست ذرور ملکا یا کسند و ذرور زرد یا زرور کوچک یا ذرور بزرگ و اگر عیاذ بالله قرحه یا ریش یا آبله باشد دودانک بر دانه و دانکی استغول در قدری شیر دختران جو شانند و آنرا بعد ری کنان در چشم می چکانند و اگر درد سخت کند شیاف ابیض بشیر دختران کشند و یکبار دیگر رگ زند و شربت خورند و استفرغها کند و غرض ازین که سه روز در روی نباید کشیدن است تا معلوم شود که قرحه در چشم خواهد بود یا نه زیرا که اگر قرحه خواهد بود نباید که هیچ دروئی چشم رسد که اثر روئی در روی باشد و هر وقتی اندر میان ذرور اغبر میکسند و شیاف طلعی میکسند که اندر در چشم باد کرده شود و اگر این شرط کوش ندارد و ذرور چشم رساند خطری بزرگ کرده باشد و حیاتی عظیم و طلیها ازین نوع نفع آرد و درم و عدس در

۴۶
 کل سرخ دودرم باب کل پزند چون حل شود بر ز فاده کند و قدری روزی کل در مال ^{شست}
 چشم **نوع دوم** خونی باشد با صفر امیخته و رنگش میل بر سردی دارد و
 آب کمتر از اول ریزد و اندک خارش کند باید که رک زند و غذاء لطیف خورد و
 ذرور در کشتد و مرهمی از آرد جو و کل سرخ و پوست انار و نمیدانک زعفران
 نخته کند و بر پشت چشم بهد و هر وقتی بلك چشم باز میگرداند و قدری شادخ
 درش میمالد **صفت ذرور زرد** که سود دارد و در بیخ را انزروت پرورده
 ده درم شامامیناد و درم ذرور زرد بزرگ سه درم شناسه چهار درم بگون
 و بیبزند و بکار داند چون چشم گشاده باشد و معلوم شود که ریش است یا نه ذرور
 که سود دارد و در بیخ را انزروت پرورده دودرم چشم پوست کرده نیم درم یا
 یکدیگر بگویند و بیبزند و اندر چشم کشند و ذرور را غیر هر وقتی میکشند نافع بود
بخش سی و هفتم از کتاب عین الدوا در غلّه اما غلّه بزهای کوبیک
باشد و سوزان که بر بلك چشم جهد و ذرور ریش کرد و پهن باز میشود و
 رنگش سرخ باشد برین مثال

و این علت از صفراء سوخته بادید آید و مژها هم بریزد و این رخ باشد که
 موی ابرو نیز بریزد **علاج** شیاف ما مینا باب کاسنی بطلی بر پشت چشم کردن و
 هر آنکه که این علت مژه رسد مژه ریزد و کیرد شربت خورد بدین صفت نبفته
 کاوزبان پوست هلیله زرد هر یک دودرم خرما هندی چهار درم کل سرخ
 و تخم کاسنی هر یک یک درم عناب و سپستان هر یک ده عدد اصل السوس
 یک درم جو شاینده و با پورده و با پزده درم ترنجبین بر نهاده نافع آید چون
 دوسه شربت خورده باشد حی خورد **بدین صفت** ایارج نیم دانگ ترید ^{ست}
 هلیله زرد و حب النیل هر یک دودانگ افسنتین و مقل و کثیر هر یک دانگی

خموده ریوند هر يك سستو كوفته و پخته كند و جب سازد باب بادريان نیم
شب تناول فرماید و برود آب غوره و ما میثا و زعفران و حصص می ^ط
بر يك چشم كند نافع بود اشفا الله **بخش سی و هشتم از کتاب**
عین الدوار **سوسه باشد در بلك آید** و از جایگاه مژه بدید آید و از
مژه بهری بریزد و از رنگ خود بگردد و این علت از خلطی بلغمی كندید
باشد و باشد که از سوداء كندید و باشد و رنگش سیاه بام باشد و باشد که هر دو
علت غلیظ باشد و كندید و بخارشان به بلك چشم رسد و طبعشان انجا بدارد
و این علت از اش
بدید آید

علاج استفراغ كند بدار و های ازین نوع نیلوفر و كا و زبان و لبلا ب هر يك
سه درم عناب ده عدد خمای هندی و كشمش هر يك پنج درم تخم بادیان
اصل السوس هر يك يك درم جو شایند و پالوده نباتی بر نهاده نافع آید و بعد
ماش آب خورد بشرحه كوشت شیشك و بعد از آن که سه روز شربت خورد
باشد حی خورد بدین صفت شیاف سرخ و شیاف دیج میکشد و بر عقب
ذرو را عنبر و ساق ارزن سوزانده بار و عن طلی کردن چون كهن كردد همچنان
که كرددند پیرو داروی روشنائی كشد نافع آید **بخش سی و نهم از کتاب**
عین الدوار در ریش كشتن بلك چشم و این از دو سبب بود یکی از ضربتی
یا از جوی یا از كاردی که بر بلك آید و بلك را بدزد و یارنجی كرم که اندر بلك
چشم افتد و ریش كردد و غور كند و بلك را شكافته كند **برین کتاب**

57
علاج آنکه از زخم باشد و بلك دریده شده باشد بلك را باز دوزند و گوش دازد
تا دیگر بگردد و از کرد و خاک و روغن نگاه دارد تا غور نکند و اگر اندکی پوست
بلك رفته باشد بداری علاج کند که گوشت روی بماند چون مرهم اسفیداج پس
داری خشک برش کنند چون آنزروت و صبر و خورده کند و خون سیا و شام
و داری که پوست بپندد و گوشت شسته بادی آید و اگر دردی بادی آید بادر
سری علاج بداری استغراغ و شربتجا و مرک زدن و چون بیمار آرام گیرد علاج
ریش کنند و گوش آرد تا گوشت افزونی بادی نیاید که شسته تولد کند و اگر این علت
از گرمی باشد رک زند و بداری خنک علاج کند پس علاج ریش کند **بخش چهارم**
از کتاب عین الدوار سلعه بد آنکه سلعه همچون تخمها باشد که در بلك چشم
آید و اما سی کرد بود و بلیدی ازش آید و اندر میان بلك چشم بادی آید و این با
غشای باشد و از چند نوع باشد یکی آنکه اندر میان او گوشتی سخت بادی آید و
لحمی گویند و باشد که اندر میانش همچون انگبین و انزاسفیدی گویند و نیز ^{همین}
آورد الله و انزاعصابی خوانند و علامت گوشت سخت بلك سطر و فراخ تر و عصاب
نرم تر از لحمی باشد و شهیدی ازین هر دو نرم تر باشد و الله اعلم بالصواب

علاج تن از خلط بلك باید کردن پس بدستکاری علاج این کردن و دستکاری
چنان باشد که بلك را پهنان بشکافد چنانکه پیشتر پوست سلعه ترسند و جهد کند
تا سلعه درست بیرون آید با پوست و اگر چیزی بماند آنرا بر روغن و داری تیز
پوشانند تا تمام بیرون آید و اگر پوست سلعه درید شود رطوبتی ازش بد آید
و علاج آن دشوار باشد و سلعه **بخش چهارم و یکم از کتاب باردگی**
عین الدوار سستی تولد کند بلك چشم و شرح آن اما سستی بلك چشم چنان
بود که بلك چشم فرو آید و بر بالاشود و مژهها هر گز شوند و اندرون چشم برنجاند

و این علت از طریق بسیار که بر مزاج بلك چشم قوت کند چنانکه قوت کند بر مزاج
بلك چشم **علاج** برهنه کند از غذای سرد و تر چون شیر و طی از این

نوع شیاف مامیثا و زعفران و صرآب مورد بطلی بر بلك چشم کنند اگر بدین طلی
بهرت سفود بیاید بریدن و باز بدو حن چنانکه اندر موی اقر و بیاید کرده آید
صفت طلی که سود دارد سستی بلك چشم را صبر بکند روم اقا قباده درم اینون و
بامیثا هر يك چهار دانگ و اگر دست بر نهاده گرم باشد این دارو باب کاسنی طلی کند
و اگر معتدل باشد باب مورد می باید که تر بجا که کند و بداروها مسهل غرغره و عطسه
آورون بداروی که یاد کرده آمد دست و داروها قاصی بر پشت چشم طلی کردن
نافع بود **بخش چهل و دوم از کتاب عین الدواد در سستی بلك**
سستی بلك چشم از سستی باشد و باشد نیز که از سستی سستی بود **برین مثال**

بلك چشم گرم بود دست بر نهاده قدری صندل و پاره مر داسنک باب کل طلی کنند
یا از گرمی بهتر شود چون گرمی کمتر شود پاره بنبه باب گرم و آب نمک تر نمیکند و بلك
چشم را بدان می شود و و در پنج نیز هم سود دارد و این طلی بکار دارد **علاج** شیاف
سبز که سبزی بلك چشم را و طرفه را و خونی که بر طبقه ملخه آید زنج سرخ دودر
وان سنگی که در میان بلبل باشد و نمک اندرانی و مر داسنک از هر یکی یک درم
بگویند و بپزند باب کشنیز تر بسر شدند و شیاف کند و بوقت حاجت شیافی باب
مالد و بر بلك چشم طلی کند **بخش چهل و سوم از کتاب عین الدواد در موی افزونی**

بدانک موی افزونی انجام گرفته رسته است از اندرون بلك نزدیک مویها **باز**
باز

و اندرون چشم را خراب کند و آب ریختن گیرد و افتاب نتواند دیدن و چشم
سرخ دارد و پیه و سبیل ازش بادید آید و اثر بیاضی بر سر لعبت باوید آید یعنی سپید
و اگر علاج نکند چشم را کور کند بسا چشمها که از یکی موی کور شده است و مانند هم
دیدیم و این علت از ماده غلیظ تولد کند از کزیدن و لزج که بادید آید زیرا که اگر
سوزنده و صفراوی بودی موی را تباہ کردی و بریزانیدی **علاج** تن و دماغ
پاک کند بشرتها و داروها و اسهال بد بر صفت بر کله سنبله میکی کار زبان لبلا
هر یک سه درم تخم باد بیان و کاشنی و اصل السوس هر یک یک درم عناب سیستان
هر یک ده عدد خرما هندی و کشمش هر یک پنج درم جوشاننده و ده درم شکر بر نهاده
نافع بود و بعد از آن که ماده پخته باشد
داروی خوردن بد بر صفت ایارج یک درم ترب غار بقرون عصاره قافت عصاره
افسنین پوست هلیله زرد حبث النیل هر یک در دانه انیسون شحم الحنظل کثیرا
مقل محموده هر یک دانه خرد کند چنانکه رسمست و نیم شب تناول فرماید و بقدر
سال و بقوت بیمار و هوای گاهاند و می خناید و مصطکی و قرنفل می خاید و با طریفل
هر یک و شب بخورد و درم با هلیله کابلی و جوز بود در دهان گیرد و عنبر میسوزد
و غرغره میکند با ایارج فیقا و باب کامر و ترپاک اربعه تا دماغ پاک شود و این علت
اگر اول بگیرند باین شرتها و داروها که یاد کرده اندست حاجت دستکاری ^{شد} بنا
و چون کهن گشت و موی قوت گرفت دستکاری باید و در تذکره کحالی و در
ذخیره از چند نوع دستکاری می باید کرد **نوع اول** داروی مالیدن چون
باسلیقون و روشنائی و شیاف سبز تا آن رطوبتها که سبب علت است تحلیل
صفت شیاف دینج که بدین علت مخصوص است و سلاق را و سوختن چشم را

وخراب کهن را بموی افزونی را و سبل را سود دارد ستانند صمغ عربی و کثیرا
و قلمیاسپیده ارزیز و مرصافی و صبر و زنگار و زرنج سرخ و قلقطار ~~سرخ~~
و مس سوخته و دار فلفل و فلفل سیاه و فلفل سفید و شادخ عذیبی و نشاسته و ^{العشر} سکر
و قوبال مس سوخته از هر یکی دو درم انزروت سه درم دما الاخرین و اقا قیاهریک
یک درم نیم توتیا و حصص و سنبل خوش بوی و ماز و سوخته از هر یکی یک درم عدد دارد
بسیست و پنج است هر را نیم بسایند و یک درم بیروز باب سذاب و برتنی ترنج حل کنند
و داروها بدان بسرشد و شیاف کنند و در سایه خشک کنند و بوقت حاجت بکار
دارند **صفت** دینج دیگر اندرین علت موی افزونی و مکنه و سلاق و سبل را و
سوخن جنم را باز دارد بگرد زنگار یا پالوده شش درم صمغ عربی و اشق از هر یکی چهار
قلمیاء زرد افیون از هر یکی دو درم بیروز باب سذاب بسرشد و شیاف
کنند **نوع دوم** موی را بر کنند بمقاش و آن سو راخ که موی بر کنده باشد بنوشاد
داغ کند دیگر بر نیاید و خون بزغ سبز مالیدن و خون مکس سک و زهره هدهد ^{لله}
و اگر خون مکس سک یا خون بزغ سبز مالیدن یا خاکستر مازرینون طلی کنند علاجی است
است و خون خار پشت یا زهره خار پشت یا زهره کرکس مالیدن نافع است و زهره خار
پشت و زهره کرکس راست راست و دو چندان چند است خرد کنند و خون
کوبن شیاف کنند و باب دهان مالند و برین موی کنند که بر کنده باشند و یکدم کوش
دارند و دیوچه که شمیمه را خراب کند و سم خرسوخته و نوشاد هر سه سبر که حل کنند
و طلی کنند سود دارد و کف دریا بلعاب اسبقول بسرشد و طلی کنند و خواجه ابو
علی سینا میفرماید که خون بزغ پیش من درست نیست **نوع سیم** موی افزونی بر موی
طبعی دو سایند و این آن وقت توان کرد که این موی یکی باد و باشد و این موی افزونی
بر دارد و بر موی طبعی دو ساند ب صمغ عربی یا بکثیرا یا بمصطکی یا بیشکیر که زنان
بر جرخ مالند و ازین صمغها که گفته آمد یکی حل کنند و آن سوی افزونی که بر موی طبعی
نهاده باشند بر و مالند و یکد زهر نکا هارند تا بگیرد و بندش سخت شود و این یک
نوزاد و روز یاسه روز بکار دارند **نوع چهارم** داغ کردن هم یکی باد و یاسه
و آلت داغ کردن سوزنی باشد زرین **برین مثال** بلک را بسرا نکشت بگیرد و بر

و قدری پنبه ترکند و در چشم نهند یا قدری خمیر تا حرارت داغ با نذر روغن چشم بسوزند
و سوزن گرم کنند و موی فزونی را بر کنند و موضع موی را داغ بر نهند و چون داغ گردد
باشد قدری سپید خایه مرغ و روغن گل بر جای داغ مالند و تا این داغ درست
نشود موی دیگر نباید کند **نوع پنجم** سوزنی با رنگ بر دارد و موی سر بیکر دارد و تا
کند و در سوزن کشد چنانکه از سر حلقه باشد و موی دیگر درین حلقه کند از برای
احتیاط و بلك چشم را بسرا نکشت بیکر دوسر سوزن برین موی افزونی نهند ز نذر رو
بلك و پروغ بلك بر آرد بر این موی طبیعی و آهسته نمیکند تا حلقه سر موی رسد
و این موی درین حلقه کند که در سوزن است بسرمیل و بکشد تا موی بسالاشود و اگر
موی افزونی بسالاناید و آن حلقه بجهت با این موی دیگر حلقه را باز پس آورد
و چون بدر بریده باشد بر موی طبیعی دو شانند بمصطکی یا به انزروت یا بصیرتا
دیگر یا به بان جایگاه نشود و چون بلك با این موی افزونی بدان گوشه اندر بسال
نشود گوشه را باز جایگاه باید آوردن بدان موی که درش کرده باشد باید که آن موی را
بمیل باز جایگاه کند پس اگر آن موی گسسته شود یا گوشه سوزن را بجایگاهی دیگر
فرورد زیر که آن جایگاه فراخ شود و چون فراخ شود موی را بندارد **نوع ششم**
بباید بریدن و این بریدن تسمیر گویند بدین نوع بیمار را پیش خویش پشت بدن بود
باز هلد و یکی را بگوید تا سرا و بکیرد و احتیاط بکند که خند می باید برید سه کلبتین
بر کیرد و این کی بکشد و از دنب چشم بریدن کیرد یا بگوشه چشم و چون بریده باشد بند
بر میان زند اگر تنک باشد بدوزد و اگر نه قدری پوست برود و باید که پوست بالا
راست برین مژه دوزد اول بند بر میان نهند و گوشه کند بعد از آن ازین سوی و از آن
سوی بند میکند و گوشه میزند با بر ششم خام یا انگاه که تمام سود و احتیاط کند یا عضله
که چشم بردارد بند که اگر برید شود بلك فرود آید و در تیز گوشه کمالی آورده اند که
در تخته چوب تراشیده بستانند با اندازه بلك چشم و پوست بردارند و نشان
کنند و در میان آن تخته نهند و سخت ببندند چنانکه غذا بدوزند پس چون چیدرو
بر آید این پوست خشک شود و بیفتد و بلك گوشه زود موی بریزد و هم در تیز گوشه
کمالی آورده است بعضی از دست کاری ترسند و نام دست کاری نتوانند شنید

علاج بداروی تیز کند داروی تیز بر سر میل گیرند و بر پشت چشم مالند چندان که
 خواهند بریدن ساعتی بگذرانند و پس دیگر باره داروی اندرش مالند تا نگاه که پوست
 سیاه گردد و خشک سینه بندد پس داروی ازش بشویند و موم روغن اندرش مالند
 تا آن پوست سوخته بیفتد چون پوست بیفتد موم اسفندیاچ برش مینهند تا
 بهتر گردد و اگر پس از آن بلك سست شود داروهای خشک برش کنند و اگر
 خشک شود داروهای نرم برش کنند تا بهتر شود و ما این رواند استیم زیرا
 که سخت با خطرست **صفت داروی تیز** اهلك دودرم سنک قلیا بکرم بر
 دودرم نوشادر دودرم صابون دودرم باب خاکستری یا ببول گودکان خود
 برشند و بکار برند و باشد نیز که از مژه ریزیدن موی با شکوته گردد و چشم
 رنج میدارد و آن موی را سبک ببری و داروی درش مالی یا داغ برش نهادن
 سود دارد و من این صنعت نکرده ام الا این دیگر عملها کرده ام بهر شش نوع
 و حق تعالی شفا بخشیدن است و اگر کودک باشد داروها اسهال نباید دادن الا
 بدست کاری که مصلحت داند و اگر قوت دست کاری ندارد بداروهای که سهل تر
 باشد رنج را زایل گردانند **بخش چهل و چهارم از کتاب عین الدوا**
در ریزیدن مژه ریزیدن مژه از دو نوع باشد اگر چه مژه ریزد اما بلك بر حال خود
 باشد و قوی نکرده یا بر ریزیدن مژه بلك چشم قوی شود و باشد که ریش گردد

و این علت از رطوبتی باشد تیز و گرم یا خلطی لزج که ازش داء العلب تو لنگند
 یا خشکی که اندر بلك چشم بادید آید **علاج** نخست تن از خلطی که غالب باشد پاک
 کند بشرتها و داروها چون اطریفل و حب شیبار و حب قوقا یا اسهال کردن
 و نای داروی قی و طلبها تیز بر بلك چشم کردن پس سنک ارمنی همچون سرمه
 کند و بمیل اندر چشم کشد هر خلطی غلیظ بر بلك چشم رسیده باشد سر کین موش

با نکیب طلک کند و بر چشم کند و سر کین بز و خاکستر بی از هر یکی یکدرم بگویند و بسایند همچون
سرمد و در چشم کشند تا مزه بر وی آید و بلك را بنک آمد و اگر سه درم استخون قصب سوخته
و دو درم نبات چون سرمد کند و در چشم میکند با یکدرم سرمد و یکدرم قلع طاز و
یکدرم زاج انج سوختنی باشد بسوزانند و یکدرم اسفنداج و چهار درم زعفران و سه
درم سنبل هندی با یکدیگر بسایند هم چون سرمد در چشم میبکند وقت باشد که در المغل
به بلك چشم رسد و مزه را بریزانند سر کین موش بسوزانند و با نکیب سرشند و طلک
کند و اگر بلك ریش شود سر کین موش و زرنیخ سرخ و جعد از هر یک دو درم حمله
خرد کنند و با روغن سوسن سرشند و اگر پیه خرگوش یا بند پیه را بکند از ندهی این
دارو هایدون روغن سرشند و بطلی بر بلك چشم کنند سرمد که اقوی صحت است
مزه را بر وی آید و اب از چشم باز دارد و در سنی چشم نگاه دارد قلیمیا رز بگویند و با نکیب
سرشند و اندر کوزه نو کنند و اندر میان آتش نیز نهند تا بسوزد آن کوزه از میان
آتش بر گیرند و آن دودی که از قلیمیا از کوزه نشسته باشد بگیرند و بسوزند و بر
سنکی با کینه بسایند و یکدرم از آن سبستانند و نیم درم لاجورد با یکدیگر بسایند
و بکار برند وقت باشد که ازین علت سلاق با دید آید و بلك چشم قوی شود
و این شایف بسایند و بطلای برش میبکند **وقت باشد که این خلط که به بلك رسد**
مزه را بریزانند با آب و نیز بر سید و آب و بریزانند و سبید کند موی اسر و را
و ما علاج آن یاد کنیم زیرا که موی ابرو پاری روشنائی چشم میدهد و اما از بلك
ابرو علاج است که پاره روغن ^{یا روغن} تبخسته یا به بطل چوب کند به از زیر سوخته
و با نکشت بسایند نیک تازک بگردانند پس اندر ابرو مالند تا ابرو بر وی آید و نیک
شود و اما سپیدی مزه از خلطی بلغمی با دید آید شربتی خورد بدین صفت
بوك كل كا و زبان لبلا ب هريك سه درم تخم بادبان اصل السوسن هريك یکدرم
پوست هليلة زرد و دو درم عناب الكوسياه هريك ده عدد بجوشانند و با الاید
وده درم شکر بر نهند و با ز خورد و جوی خورد بدین **صفت** ابارج یکدرم تربد
دو دانگ پوست هليلة کابلی نیم درم شکر الحنظل دانگی کثیر دانگی مقل دانگی
محموده سستو حمله خرد کند و با بادبان سرشند و جب سازد وقت حاجت

بکار دارد و هر سه چهار روز نباشتا و درم اطریفل کوچک با سه درم
 کلنگین خورد و پرهیز کند از طعامها چون شیر و گوشت گاو و آنچه بدین
 ماند پس بستاید برک شقایق و اندر روغن جوشانند و مژه را بدان روغن
 بینداید تا سیاه شود **بخش چهل و پنجم از کتاب**
عین الدوا در موی که گز گردد و اندر چشم افتد برین مثال

و این علت از درو چشم بادید این و علاج ناصواب و آب بسیار آید و خارش کند
 و چشم سرخ گردد و اگر این علت را گوش ندارند سبب ازش تولد کند زیرا که
 هر که که بلك را چندان مویها گز در نظر افتد رگها بر خیزند چنانکه در موی افزون
 یاد کرده شد باید دو شانه موی که بر موی طبیعی و داروی نیز اندر جاگاه
 موی مالیدن و پیه افنی بر جایگاه موی افزونی مالیدن و جالینوس گوید
 که صدف کوچک سوخته نباید گرفتن و بکوفتن و با قطران بیامیختن و موی که
 بر باید کردن و این دارو در جاگاهش و مالیدن تا دیگر باره بر نیاید
 و هر چند که در علت موی افزونی گفته شد همان کند **صفت** دارو که مژه را
 راست کند کاغذ سوخته و صدف سوخته و عقیق بینی و حوض مکی از هر یک
 دانگی نیم نوساد رنمیدانک و کافور جوی حمله خرد کند و بشراب سر شد و
 شافها کند و بوقت حاجت باب انکور بساید و او ند **بخش ششم**
بخش چهل و ششم از کتاب عین الدوا در رشک و شیش که در بلك چشم
افتد و مقام بنز گویند و این از جزای حیزد و رطوبتی که نه طبیعی بود و طبع
 او را بربلك فرستد و این از طعامها غلیظ و نفاخ و از ریاضت ناگوده و بکر مابه
 که شش ازش رطوبتی غلیظ ناید آید و طبعش انرا دفع نتواند کرد این ریخ ازش
 تولد کند و هر که که ماده بسیار تر باشد مقام بنز که تا باشد و سرخ تر از شیش و با بیها
 او خورد و بربلك چنانک شاید دید و اگر ماده کمتر بود شیش خرد تر و کوچک

تر باشد

علاج استفراغ کند اندر خورد بیمار و قوت و سال بحب ایارج و یا بحب صبر
و یا بحب قوقا یا و همچنین غرغره کند یا دماغ از ماده پاک شود و مژه را با آب کمر
و یا با آب چغندر و نمک میسوزید یا با آب مویز و یا به عاقر قرها چند آنکه خواهی در آن
جوشانند و چشم را بدان میسوزید و غذاها را مراقت خوردن و کرمها به معتدل بکاردا
و بپوره و میوینج با یکدیگر بساید و بطلی برش کند **چهل و هفتم از کتاب**

عین الدوار غریب اما سی کوجک بود اندر گوشه چشم آنجا که بینی
است بدیداید در میان سوراخی که از چشم بینی است و در گوشه چشم که از سوری بینی
گوشه تکی بر دست که این را کند مر چشم گویند و این گوشت نرم همچون سدی که از چشم
بینی نهاده اند یا ای که در چشم این بار مصیبت ریج این کند مر سوراخ بر بینی میسازند
و هر که این گوشت نرم ریش کرد از داروهای تیز یا از دست کاری چون
رگ سبیل و ناخنه و گوشت بریده آب ریخته با دید آید و راه گذر بینی بتباه
کند و ریش گردد و نیز بنا سو کند چون روزگار بر آید و علاج نکنند

ریم کندید درش با دید آید وقت باشد که از بینی ریم کندید فرو آید و گاه با
کرد پوست بلك کشاید و عروق بلك را بتباه کند و سوراخ با ستخوان بینی
رسد و استخوان این آتیه کند و گوشه چشم بزرگ شود چون آنکشت بر نفی ریم
پروک آید و دستخوان علاج بدید و نوعی دیگر است از غرب و آن است که
سوراخ بر در نکند و با دید باشد و پوسته چشم را ریختن دارد و بلك چشم ^{است}

گرفته اندرون چشم سرخ و بادرد بود رنگ زیند و داروی اسهال خورد و تن و
دماغ پاک کند با بارچ فیهرا و اطریفل در قوت بیمار و سیال و هوا و مامیثا و صغیر
و صدف سوخته بسایند و بطلی بر سر کنند و ماسز بخامند و بر غریب نهند خاصیتی
نیگودارد و سرکین کبوتر بچه باخوردده کند بیامینند و بر سر کنند اما این داروها
پیش از آن باید کرد که ریش کرد و چون سر کرد و بدید آید سوراخ روی حوزی کهن
باید گرفتند اندر سوراخ غریب کرد با قدری مولارد و قدری مرو با هم دیگر بگویند
و درین سوراخ نهند یا بلته کنند و بزنگار باز گردانند و درین سوراخ نهند
بوس فرماید که بهترین داروهای اینست زیرا که غور را پاک کند داروی
که سود دارد غریب را پیش از آن که ریش کرد و دیگر در حلزون و بسوزاند و با باره
مرو صبر بگوید و بر سر نهد و بیاید دانست که این امه که در گوشه چشم بادید اید وقت
باشد که از بیرون بدید باشد وقت باشد که بدید نباشد پس آن که بدید نباشد
استخوان را تباہ کند و باشد که پنی بر او خود بچکلی تباہ کند علاجش اینست که شبانکه
چنانکه استخوان بادید اید و گوشت پوسیده از او بر آوری چنانکه استخوان بادید آید
و استخوان را بخراشی چون استخوان را میخراشی اگر نرم باشد چنانکه آهن از او میخرد پس
استخوان درست باشد خراشیدن پس استخوان د نباشد و چون استخوان
تباہ شود علاجش بداغ باید کرد و داعی باید سراو کرد و اندر راتش نهادن با سرخ کرد
و پس بر آن تباہ شده نهند و دمی بدارند تا کرد بر کرد داع بر جوشد پس داع بر گیرند
و استخوان را بسوزند و دیگر باره داع بر نهند دو سه کورت تا استخوان تباہ شده
پاک گردد و آنچه پوسیده باشد بسوزد و باید که خمیر بر چشم نهاده باشد با کر باس باره
تر کرده ناهار است داع چشم نرسد پس بر هم اسفیداج علاج کنند و بعضی حکما گفته
اند که بجای داع علاجش بداروی تیز کنی و اما در تذکره کمالی آورده است که
علاج داع بهست و بعضی طیبیان فرموده اند که غریب را باید سفتن و این چنان
باشد که اتی سازند چون در فنی سبتر سر تیز غریب را بدان سوراخ کنند سردر فنی
بر سوراخ غریب نهی و اندک اندک قوت بر سر میکنی و میگردانی اندک اندک
تا خون از بینی بر آید آن وقت که خون بیاید سفته باشند در فنی با یک تری در آن

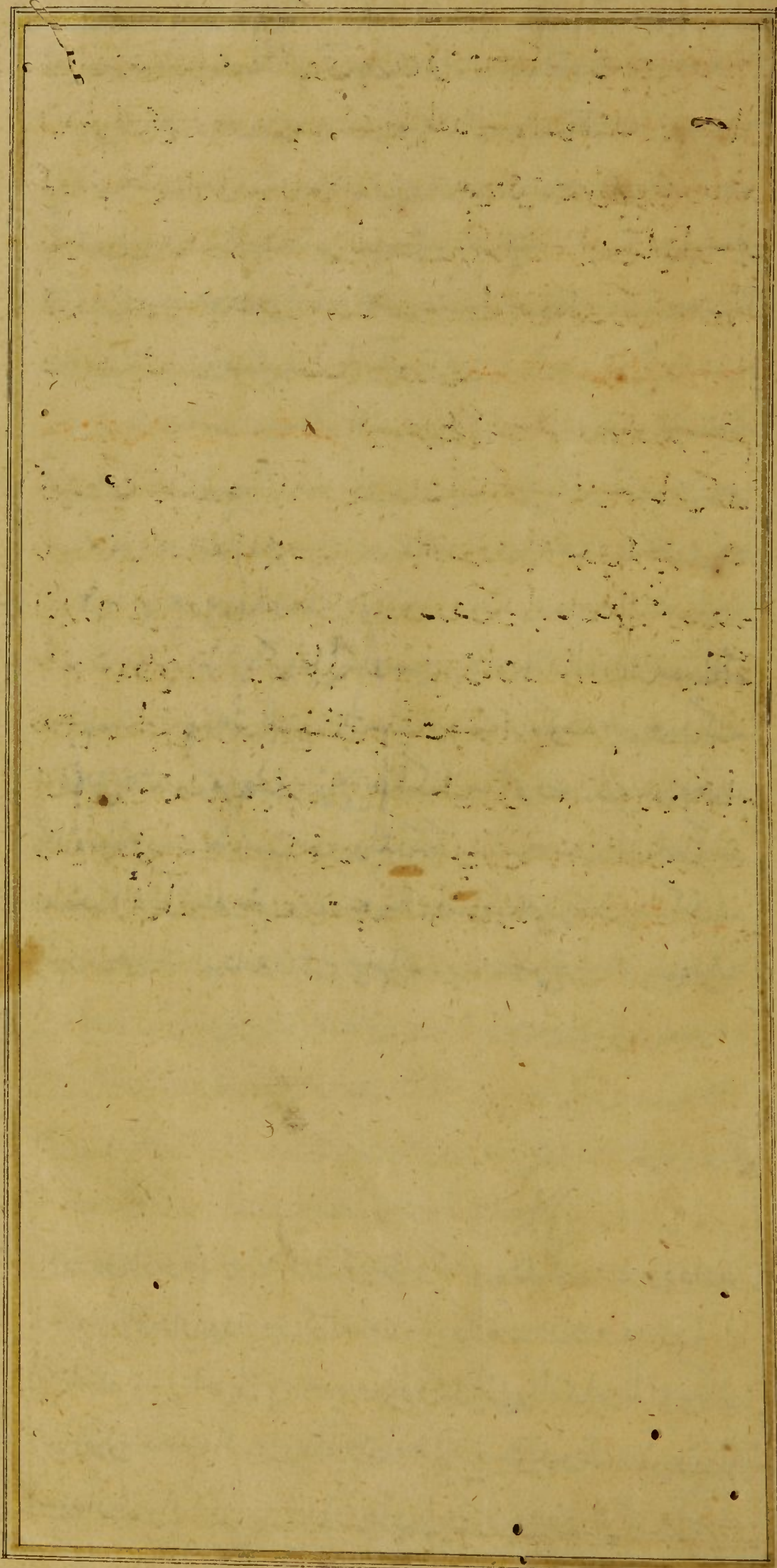
62
و پنبه کهنه بریش بچی و بخرم زنگار باز کردانی و اندرون سوراخ نهی که سفتی باشی
و هر چند تازه میکنی تا هر چه خورد و پاک کرد و هر روز بپلته **ترکی تاسوراخ**
فراخ میشود چون پلینه بیرون آری با هستکی وقت باشد که بارها استخوان با
پلیدی بیاید و نباید که پیش از آنکه پلیدی پاک شده باشد گوشت بر ویاندزیر که
دیگر باره سفتن باید و در سخوار باشد علاجش **بخش چهل و هفتم از کتاب**
عین الدوار در گوشت افزونی که در گوشه چشم که از سوی بینی است
بیدارند مانند عدد برین مثال

انجا که سوراخ از چشم بینی میشود و آن گوشه که از کباب را بینی میسازند فضله
اندرو بادید آید و از حال طبیعی بگردد و بزرگتر شود **علاج** است فراغ کند بداروها
اسهال و در خورد ماده بسیاری و کمی علاج آن بداروها نیز کند چون زنگار
و گوگرد و علاج ناخنه و نباید که این گوشت افزونی بکلی سوزانند و بر دگر دمعه
آرد و تولدش از آن بود و اما هر چه افزون تر از کدمه باشد بر دو آنچه طبیعی ^{شکل}
بگذار تا علاج بصواب کرده باشد و علتی دیگر از آنش تولد نکند انشا الله تعالی
بخش چهل و نهم از کتاب عین الدوار آمدن آب از گوشه چشم
که از سوی بینی است و اما این علت از کمی آن باشد که کدمه خوانند و در گوشه
چشم انجا که بینی است چون آن گوشت کم شود آبی که در چشم باز نتوان داشت

و باشد که علت غریب بادید، آید و کمی این گوشت از چند نوع بادید آید از سبب آن تا

نرخه آن که صواب باشد یا بد روی تیز این گوشت بجملی سبز زائده باشد و نیز
از چشم پاک کردن بد سنار چه در پشت و یا ابله در چشم آمده باشد و در سبب
کرده و این علت از ش بدید آمده باشد چون گوشت نر هیچ مانده باشد
علاج بد روی کند که گوشت بر ویاند داروی که از زعفران و مامینا و صبر
کرده باشند و شت پمانی و بنید و همچنین سماق خرده کند ر گوشت رواید
و اسفنجی شتراب تر کرده بر نهادن سرد دارد **بخش پنجاهم از کتاب**

عین الد و در چشم اگر چه هر رخی که در چشم آید این در چشم
گویند و این از چند نوع باشد اما در چشم آن باشد که سپید چشم اما س کند
و درد کند و وقت باشد که این درد از بادی یا از دودی یا از گردی که چشم رسد
از بیرون و این سهل تر باشد هر که از باد و دود و گرد باز دارد قرار گیرد و درد
ساکن شود و این را داروی نشاید کرد الا شیر زنان درش دو شیدن با فندک
کلاب و اسایش دادن باطلی خشک بر پشت چشم مالیدن بهری نیست که
نشاید سر روز داروی چشم رساند تاریخ معلوم شود بعد از سه روز بگرما به
رفتن اگر چشم سرخ باشد اندکی خون بردارد این درد سهل باشد زیرا که از
افت بیرونی بادید آید چون افت بیرونی باز دارد قرار گیرد **نوعی**

این که اثر ناخنه کوسید کوشتی باشد سپید و سخت مانند ناخن از سبب آنکه
در چشم است و پوسته تر باشد از آن سبب نرم است که از گوشه چشم روید که از
سوی بینی است و بر روی طبقه ملتحمه ای که تا بکنار سیاهی و پهن باز میشود و چون
بکناره سیاهی رشد آنجا بايست مدتی باشد که بگذرد تا سراجت و پنهانی باطل کند
و باشد که از هر دو گوشه چشم روید تا به نشان بهم رسند و پنهانی باطل کند و
چشم را از حرکات باز دارد و مردم چشم آب ریزد و سرخ یا سفید

و اگر زردی بآید و مدت دراز گردد زیرا که هر دو روی که در درد را سود دارد
ناخنه را زبانی دارد و روی که ناخنه را سود دارد در در زبانی دارد و تولد
این ناخنه از بوی ناخوش چون سیر و بیاز و کند بقل و مانند این باشد و انگشت
نسباً زبر گوشه چشم مالیدن زیرا که رگهای چشم سرخ شوند و غلیظ شوند و رگ
ناخنه از سر تولد کند علاج بداروهای باید کرد نیز مفرد و مرکب هر آنکه که

ناخنه سفید باشند و تنک و در آن زودی بید آمده باشد و اروی کشد چون رو
سوخته و نوشاد و قلعندیس و نمک اندرانی و زهره خوک و زهره نروهر و قتی روغن
بنبه دانه بقطره اندر چشم اندازد و اروی روشنائی کشیدن چون شیاف قیصر
و باسلیقون **صفت** شیاف قیصر که سود دارد ناخنه و گوشت افزونی را شاد
شسته و دوازده درم قلعندار سوخته و زنگار از هر یکی دو درم صمغ عربی و روک
سوخته از هر یکی شش درم بکوبند و ببینند و آب باران بسر شدند و شیاف کنند بوقت
حاجت بکار دارند **صفت** اروی روشنائی که سود دارد ناخنه را و دل سبیل
و خیزکی چشم را بکیرد شادخ مغسول و مروی سوخته قلیماسیم و نمک هند و بوق
ارمنی و زنگار و دار فلفل از هر یک چهار درم فلفل سفید و فلفل سیاه و کف دریا
از هر یک هشت درم صبر سقوطری و قرنفل هر یک چهار درم زنجبیل بلیج هر یک
دو درم زعفران نوشاد از هر یک یک درم هغه دارو است بکوبند و ببینند و بکار برند
نخست خداوند ناخنه را بکوبد و بریند تا ناخنه نرم شود و پس اروی درش مانند تا
زود بگذارد و چون روزگار بر آید و ناخنه کهن گردد علاجش جز دست کاری نباشد
اگر چند سال دارو کشد واجب است که نخست استفراغ فرماید و شربت‌ها و دارو‌ها
اسهال در خورد خلطی که ظاهر باشد و غذا موافق دهد و بیمار را پیش خویش بخواند و
کسی را فرماید تا سراو حکم نگاه دارد و دیگر را فرماید تا بلب چشم را نگاه دارد و بوق
که اثر اجفن گیر کوبند و قلابی بردارد و در ناخنه او کند و خوشی کشد و یکی دیگر
از آن سوی و یکی دیگر ازین سوی چنانکه سر چهار قلاب درش اندازد و اگر دوشیده
باشد بالقی که اثر مهت کوبند بزیرش اندر باید کردن و برداشتن و اگر سخت اندر
دوشیده باشد پس کنارهاش بناخن برآید بپوین مدارا چندانی که مهت اندر
زیرش توانی کردن و مدارا برداشتن و اگر نه طبقه ملته با ناخنه شکافته شود
پس باید که مهت سخت مدارا بزیرش اندر کند و بدان سوی کشد که اول چشم
است و پس بناخن برآید چنانکه از ناخنه هیچ بقیتی نماند و اگر بقیتی بماند دیگر
بار باز دویند ولیکن چنان باید کرد که آن گوشت که بران جایگاه باشد از گوشه
چشم است که آنرا کند فرخواستند نبرد که علت آب ریختن بادید و فرق میان ناخنه

والا گوشه چشم است که سرخ است و ناخنه سفید و آن نرم روان سحت و چو میبزی
 ابتدا بدنبال چشم کنی با خطائی نباید پس چون بریده باشی قطره روغن کل در آن درازد
 و بر عقبش آب زیره و نمک در زیزد و زرده تخم مرغ با روغن کل بر پشت چشم نهد
 باید که چشم را می جنباند از هر سوی تا بربک نرسد و یکشب آن روز خسبید پس دیگر
 روز قطره روغن کل با زرده خایرا نذر کنند و دوم و سیم و چهارم ذرور مملکانیا
 کنند اگر بادی یا درد سری باشد بار از مشغول شود و بعد از آن داروی
 روشنائی کنند و بر عقب اغبر و اگر بقیتی از رنگ ناخنه مانده باشد بداروی
 نیز دفع آن بکنند و شرط احتیاط است که قلاب اندر چشم بگرداند بر روی ملتحمه
 هر یکی که در قلاب افتد ببرد آنرا و نرسد که طبقه ملتحمه سحت است اندر قلاب
 نیفتد **و جالبینوس فرماید** که بیخ سوسن را بسایند و بر سر میل بر ناخنه نهد بگذارد
صفت با سلیقون که رنگ ناخنه و ضعیفی چشم را و انتشار را و فرود آمدن
 آب را و خارش و آماس بلك را سود دارد زنجبیل و ما میران و فلفل و دار فلفل از
 هر یکی دو درم زعفران و مر و ارید ناسفت از هر یکی یک درم هلیله زرد و کابل و
 از هر یکی دو درم نمک اندرانی و هندی و نمک سرخ از هر یکی دو درم شادنج عدس
 معسول و کف دریا و توتیا و هندی بجز بصری کل اصغهایی مر قشیشا ز هدی قلمیا
 سیم و زرا از هر یک پنج درم سادج هندی سه درم عدد دار و ها پست و بک است
بخش پنجاه و دوم از کتاب عین اللد و در علت رنگ سبیل
 رکهای چشم باشد بر خاسته و ماده خون بدانجا ریخته و بر کهای چشم سطر گشته و
 بر روی ملتحمه سرخ گشته مانند عنکبوت چون بلك چشم فرو کشی از روی ملتحمه بر خیزد
 و اشک بسیار ریزد وقت باشد که طبقه قرنی بسوزاند و چشم را نارنگی کند و افتاب
 نتواند دیدن و پوسته چشم را رنج دارد و خارش کند و هر کس که نظر بوی کند که شراب
 خورده است یا بلك

ورک سبل از نوع باشد یکی بیرون طبقه ملتحمه رکها بر خواسته باشند مانند عنکبوت
و پروتینه سرخ و روی بیمار سرخ باشد و روشنائی چراغ و افتاب نتواند دید **سبب**
این علت از ماده افزونی باشد که بدماغ رسیده باشد وقت باشد که از درد چشم
با دیدن آید و علاج ناصواب کرده باشد این رکهای غلیظ بر روی ملتحمه بماند و سبل
کرد و از رک کهن نیز با دیدن آید و این سبل بیشتر مردمانی را باشد که سرد مزاج باشند
و بهواء سرد برورده و بزستان نیز باشد علاج رک زدن از صدغها و یا از پشیا
و یا از هر دو گوشه چشم که ناظرین گویند و طایع معتدل بر بلك چشم میکنند و داروی
از این نوع بینی باز او کند تا دماغ پاک شود **صفت** داروی که بینی باز او کند سرد
دارد با دسیل با وسده که اندر بینی بود و هر بادی که اندر چشم و بینی بود بگیرد کند
بکرم موصافی دو دانک حنظل دانکی نیم زعفران دانکی نیم صبر سقوطری چهار دانک
بگویند و بسازند و باب مرزنگوش ترسیر شدند و حبهها کنند هر یک چند عددی و برو
نقشه میسایند و بینی بازمی افکنند و اگر علت قوی تر باشد مرزنگوش با شیر دختران
و روغن بنفشه پیامیزند و بقطره در دماغ اندازد **صفت** داروی دیگر که بینی
باز افکنند با عطسه آورد دماغ پاک کند از بادسیل و دیگر علت بگیرند کندس و
خردل و برك کل خشک از هر یکی قدری بگویند و بسازند و از بینی افکنند و مرزنگوش
می بویند و عرغزه کنند ایارج فبقرا و غذاء موافق و لطیف فرمایند و از چیزهای غلیظ
که بخار بر سرد دماغ ارد نخورند چون باقلی و عدس و انار و مویز و دوشاب و روغن
چشم نرسانند و اگر درد سری باشد بیشترها که یاد کرده شد بدهند و داروی اسهال
فرمایند بقدر بیمار و داروی کشیدن سود دارد چون شیاف سبز و دریج و باسلیقون
و روشنائی و بر عصب هر داروی نیز ذر و راغب کشند و بگو ما به معتدل شدن و عنبر
بویندن و دودش چشم گرفتن و از کبدها برهنیز کردن و اگر درین میان درد چشم با
دیدن آید درد را زایل کند پس با سرد رک در زیر که اگر داروی نیز بدرد چشم رسد
البته کند وقت باشد که از علاج بسیار کردن که با دیدن آید در بلك چشم که را بر باید
داشتن و ما چند کس ما دیدیم که از این نوع رک سبل داشتند سه چهار بار بلك چشم را
جراشید بمرک زایل شد **نوع دوم** باشد که با بدن رو نرسد رکهای که در طبقه ملتحمه

باشد و علامتین آن باشد که چون در چشم نکری مانند ابری پیرخ که بر روی ملتحمه
ایستاده باشد و استک ریزد و عطسه آرد بسیار خاصه چون روشنائی جملع پند
و روشنائی افتاب **علاج** رگ زند و شربت و دارو اسهال دماغ را و بن و ابالک
کند چون حب ایارج یا حب قویا یا حب ذهب و غزازه کردن با بارج فیهرا و ترابک
اربعه و بویها خوش بکار دارد و از خوردنیها غلیظ برهنه کند چون رشته و تمشک
وسیر و پیاز و نان تازه و ماست و باقلی و عدس و برنج و گوشت کاه و بز چون پاک
کرده باشد از خلط که مابیه بکار دارد و عنبر بوبیدن و داروهای تیز چون باسلیقون
و روشنائی و سفیاف سبز و دارو که خاکستر کون باشد نیک باشد که و سبل را و آمدن
آبر بگیرند ما میران چینی پنج درم توتیای کرمانی پرورده و شیخ سوخته و سرمر
اصغمانی و توبال مس بکره درم بکوبند و ببینند و بکار برند و برود هندی همچون
سود دارد سبل را **صفت** برود هندی که سود دارد سبل را و تار یکی چشم را باد
که اندر بلك افتد بگیرند توبال مس و روی سوخته و زنگار صافی از هر یکی هشت درم
نوره از منی و صیر سفوطری و نمک اندرانی از هر یک چهار درم فلفل و زنجبیل و زجاج
مصری سوخته از هر یکی یک درم دو دابکینه و سقال سوخته از هر یک یک درم بکوبند
و ببینند و بکار دارند و اگر با سبل درد چشمی بآید که مالمبته داروی سرد
اند چشم نشاید کرد الا تدبیر شربت کند و داروی سهل و زرده خایه مرغ بارغن
کل حل کرده شب بر پشت چشم می بهد و اگر درد سخت کند داروی زرد میکشد بار زرده
تخم مرغ و هر وقتی در زور اغیر اند را اول و دنبال چشم میهد و بر عقب دارو زرد اند
شادخ معسول در میکشد چون درد بنشیند با سر علاج رود ازان سبل و چون
سبل کهن شود و از علاج کردن ملال خیزد بهتر آن نبود که بدست کاری و فغش کند
و چون دست کاری خواهد کردن مدت یک هفته تن و دماغ بشربت و داروی
اسهال پاک کند چون بدانست که تن و دماغ پاک شد که مابیه معتدل فرماید بعد
از آن بیمار را پیش خویش بخوابانند و یکی را فرماید تا سرش نگاه دارد و بلك
چشم را از هم بکشد بقلابی که از اجض بکوبند و بدست شخصی دهد دانا و زرد
و فرماید تا محرک نگاه میدارد و قلابی بردارد بدست راست و در گوشه چشم

که از سوی بینی است در سبیل افکند آنجا که میان سیاهی و بلك است چنانکه در میان ملتحمه
افتد و چون کند تا بیشتر ک سبیل با سر قلاب گیرد و قلاب بدست چنگ نگاه میدارد و یکی
دیگر بستاند و در پیش قلاب اندازد از بالا چشم و همچنین می اندازد تا گوشه چشم
که از سوی گوش است و قلاب بدست چنگ نگاه میدارد و ناخن بر این دارد و از گوشه
چشم که از سوی گوش است رکی برد و میل اندازد زیر کند و با هستگی بدان گوشه
که از سوی بینی است تا سبیل از روی ملتحمه برداشته شود بعد از آن بریدن آغاز کند
از آن سوی سبیل که با بلك چشم است میبرد یا بگوشه چشم رسد که از سوی بینی است
چون آن سوی بریده باشد ازین سوی دیگر که با سیاهی است اهسته برده تا بگوشه
چشم رسد که از سوی بینی است و چند یک موی سبیل با کناره سیاهی کنارد زنها
نگذارد که از کناره سیاهی چیزی بریده شود که اگر بریده شود رطوبتها چشم همه
از آنجا بیاید و چشم کور شود و چون بریده باشی از بالا قلابها همچنان بر سر بینی
اندازد و بر همان نوع که سبیل بالا بریده باشد از زیرین برده از دست چشم یا بگوشه
چشم که از سوی بینی است چون بگوشه چشم رسیدی قلابها بردارد و تمام برد
و گوشت گوشه چشم گوش دارد تا با سبیل بریده نشود که بریده شود تولد
کند چون بریده باشد قلابها از بلك چشم بردارد تا بیمار اندکی آسایش دهد چون
آسایش داده باشد بیکار دیگر قلاب در بلك چشم او نبرد و احتیاط اندرون
چشم بکند چنانکه قلابی اندرش بگردانی اگر بقیتی مانده باشد با سر قلاب افکند
نیز برده و همچنین احتیاط کند هر کی که در قلاب او نبرد و نرسد که طبقه ملتحمه
سخت است قلاب اندرون نیاورد چون فارغ شده باشد از بریدن قطره روغن
کل در چکاند پس باب زیره و نمک بشورد و بعد از آن زرده تخم مرغ باروغن کل
حل کرده و بر پشت چشم میسند و نگذارد که بک شبانروز نجسید و چشم را از
هر سوی میچسباند و اگر دردمتری یابد در چشمی اغار کند رک زند و یک روز
بگذارد چشم را بردارد و قدری روغن کل درش ریزد و میل کرد بر کرد چشم
بردارد تا بلك بر طبقه ملتحمه بند و سیده باشد و اگر دوشیده باشد بشکافد و
باب زیره و نمک بشوید و زرده خایه و روغن کل بر پشت چشم نهاد مدت سه روز

درین نوع برود و روز چهارم ذرور ملکایا اندر کشتن روز پنجم شیاف ایار
بکلاب مالک و اندر کشتن مدت یک هفته بعد از یک هفته داروهای نیز کار فرمایند
چون با سلیقون و روشنائی و شیاف دبرج و اگر درین میان در چشم بدیدند
در چشم را زایل کند بعد از آن با سرکه سبیل رود و بعد از هر روز یکبار ماش
آب خورد بروغن شیره یک تا نان زیادت و هر سه روز زین باج خورد هم بروغن
شیره مدت چهل روز برین بشر و چون از سبیل بریدن با نژده روز برآمده
باشد و در دسری یاد در چشمی نباشد بکرم او رود و بعد از آن هر یک هفته
میرود و بکرم او و چون چهل روز برآمده باشد گوشت بخورد و غذا بتدریج می
افزاید تا تمام با صحت آید **بخش پنجاه و سیم از کتاب عین الدوله**
ذرور اما سه ساحت باشد کوچک که در کنار سپیده چشم باید آید آنجا که
سیاهی است وقت باشد که از گوشه چشم بدید آید آنجا که سوی بینی است
و نیز باشد که در گوشه چشم بدید آید که از سوی گوش است وقت باشد که
آنجا بدید آید که زین بلك چشم است و چون در چشم نگری اما کوچک بینی
عقب یکدیگر کرد بر کرد سیاهی مانند مروارید که در رویمان باشد

و این علت از گرمی بادید آید که چشم رسد وقت باشد که از آخر در چشم
بادید آید و چشم را سرخ دارد و نیز باشد که سبید بود پرهیز کند از طعام غلیظ
و اگر تن و دماغ پاک نباشد پاک کند با روی اسهال در خورد ماده
ازوی ذرور قزونی کشتن و شیاف سپید با ذرور قزونی و ذرور ملکایا
و داروی کلکون که بو علی سینا ساخته است **صفت** بکیر پوست
خا به شسته چنانکه پیش ازین یاد کردیم در مرشاد بخ مغسل دو درم
نکوبد و بکار برد و اگر مدت دراز کرد شیاف سرخ و دارو نیز کشتن نافع بود

بخش پنجاه و چهارم از کتاب عین الدوا در اماس ملخمه بدانکه اماس
ملخمه از چهار نوع باشد نوع اول ناکاه بادی در ملخمه بادی آید و بر جهد چنانکه
پشه یا مکی بکزد بیشتر اندر تابستان بود و رنگش همچون رنگ بلغم بود

علاج طعامها لطیف خورد و طلیها بربلك چشم نهد و نشاید که دارو کشد
مدت سه روز و بویهای خوش بکار دارد و این نوع سه چهار روز زایل شود ^{حتی}
داروی نباشد نوع دوم فضله بلغمی بود که در چشم ریخته شود و رنگش نام تراز
بلغم بود و چشم سنگی نرازان باشد که انگشت بر نهی زمانی نشان انگشت بماند نوع سوم
اماس نرم تراز نوع دوم باشد و این را چون دست بر نهی زود تر از آن با جای خورد
علاج دو پر و سیم یکی است باید که استفراغ گذر بتهها و داروها

در خورد قوت ماده و سال بیمار داروی کشد که ماده را تحلیل کند و طلیها و ضمادها
که اندر علاج در چشم یاد کرده شد که در ماده بلغم بکار دارد اندرین علت هیچ داروی
خشک نباید کشید الا داروی که تحلیل ماده کند چون شیاف سرخ و نرم و اگر اندکی
درد باشد شیاف بر پوما کشد و کرمانه بکار داشتن و ضمادی از این نوع سازند و
بر پشت چشم نهند پوست نارنج و بنفشه و نیلوفر و همچنین چشم را باب نیم گرم
می باید شست و هر وقتی قدری صبر باب حل کند و آن آب را در چشم کشد یا اماس
بگذارد نوع چهارم ماده غلیظ باشد از جنس سیم و تولد درک سرطان هم از این
ماده باشد و بیشتر این گونه چهارم به بلك رسد و نیز با بروی رسد و علاجش آنست
که اماس سخت باشد در ملخمه و در دسخت نباشد و رنگش بارنگی موافق بود
و بیشتر این علت در آخر در چشم بادی آید چون کهن گردد و باشد نیز که از
پس سرخه بادی آید که درین امده باشد و کودکان و زنان بسیار باشد و نیز از
بیماری طبقه ملخمه و چون از بیماری طبقه ملخمه باشد آب بسیار ریزد و از بیماری

بلك اب نرزد و اب از پنی نیاید و این ماده غلیظ و سوداوی باشد **علاج** اندکی
خون بردارد و شربتی خورد بد بر صفت برك كل كا و زبان سنا مکی از هر يك سه
درم تخم بادیان تخم کاشنی از هر يك بگردم پوست هلیله زرد و افسنین از هر يك
دو درم عناب و سپستان و آکوسیا هر يك ده عدد اصل السوس بگردم جو شاند
وده درم ترنجبین بر نهد صافی کرده نافع بود و چون شربتها خورده باشد و ماده بخته
شده حب قر یا فو ماید که پیش ازین یاد کرده شد **صفت شیاف حلوقی** که سود
دارد که و خارش و بادی که اندر طبقه ملتحمه و بلك باشد روی سوخته سه درم
افاقیاد درم کثیر و صمغ عربی و سنبل هندی و زعفران جاسی از هر يك بگردم
بکوبند و بسر شدند و شیاف کند و بکار برند **صفت شیاف اسود** که سود دارد و بادی
که در بلك چشم افتد روی سوخته بگردم و نیم زعفران نیم درم سب و مروارید از هر يك
بگردم افیون بگردم و نیم افاقیا پنج درم شیاف ما میثانیم درم بکوبند و ببیزند و
بشیاف کنند و بکار برند **بخش پنجاه و پنجم از کتاب عین الدوار در سحنت**
شدن طبقه ملتحمه بدان سبب چشم دشوار توان کشادن و آن سحنتی تمامت
بطبقه ملتحمه نرسد و نیز باشد که به بلك نیز برسد و چون از خواب بیدار شود چشم دشوار
تواند جنبانیدن وقت باشد که اندر گوشه چشم بلیدی خشک بیدید آید برین گونه

و سبب این علت خلطی خشک و غلیظ باشد **علاج** اول طبع نرم باید کرد و شربت
بنفشه و داروی اسهال و قرص بنفشه و پوسته کرما به بکار داشتن و سر بنجار
آب گرم داشتن و پوسته آب گرم اندر چشم چکانیدن و خرقه پاره باب گرم تر
کردن و بر پشت چشم نهادن و پرهیز کردن از طعامها سرد و خشک و روغن
بنفشه و روغنهای نرم بر سر کردن که خشکی بر دوزانف و کف پا و کف دست بمو
روغن مالیدن که از روغن بنفشه کرده باشند و برود آب عوزه اندر چشم کشیدن

بخش پنجاه و هشتم از کتاب عین الدوار در خاریدن ملتحمه
بدانکه خاریدن ملتحمه ان باشد که خارش کند و آب بسیار ریزد وقت باشد از سپ خاریدن
بلکها چشم شرح کرد و از سرخی ریش کرد برین مثال

ماده خارش بلغمی شود بود بطبع بوره که بطبقه ملتحمه رسد و خارش بدید کند **علاج**
بیمار برهنه کند از طعامهای غلیظ و بد گوارد چون تمناج و رسته و باقلی و عدس و گوشت
گاو و بز الا شرحه گوشت شیشک و حمض آب چرب و کرما به معتدل بکار داشتن
و داروهای تیز بکار بردن و شیاف سرخ و درنج و داروی روشنائی و باسلیقون
صفت باسلیقون بلبل و دار بلبل و زنجبیل و هلبله زرد و هلبله سیاه از هر
بیچ درم صبر یک درم و نیم کف دریا شش درم شنکرف بیچ درم سلینج و قونفل هر یک
چهار درم نیشادر یک درم بکوبند و ببینند و بکار دارند و جمله یازده دارو
بخش پنجاه و هفتم از کتاب عین الدوار در آب ریختن و پوسته
بی مراد آب ریزد و این از چند نوع باشد **نوعی** از اندرون رکها کاسه سر آید
و از رکهای که در بلك چشم است علامات است که آب پوسته ریزد و عطسه بسیار آید
برین مثال

علاج اولین را باک کند از خلطی که ظاهر باشد و دماغ را بترغزه پاک کند
و عطسه آرد و در روی که پیش ازین یاد کردیم بینی بازا و کند تا دماغ را با اعتدال
باز آورد و بوی خوش قوت دادن و هر سه چهار روز سر تراشید و بر سر

جماعت کردن **نوعی دیگر** که از رکهای بیرون کاسه سر آید علامات است که رکها
قوی باشد و رکها صدغ بر هم بنشسته **علاج** ضمادهای نهند که مادها یا خشک
کند چون غبار آسیا و کندر سوخته و سوده و خاک او را و ابی که از خار بکشند و آب
حظمی بر سر طی کردن و طلیها قایض سود دارد **نوعی دیگر** از ضعیفی
عضلها باشد و علامات است که چشم برآمده باشد و آب پیوسته ریزد و بلكها
دشوار بر توان داشت **علاج** داروهای کسند قوت دهند و تحلیل کنند
چون باسلیقون و برود حصرم و روشنائی و شیاف احمر لین **نوعی دیگر** لازم
باشد و این هم از دو نوع باشد یکی مادر زادی باشد و انرا **علاج** نیست نوعی دیگر
آنست که دست کاری باید کرد چون سیل و یاخته یاد کرده شد و گوشت کوشه
چشم با آن برداشته اگر گوشت چشم با آن برداشته اگر گوشت کوشه چشم بیشتر
برداشته باشند **علاج** نیست و انرا که گوشت اندک برداشته باشند **علاج** به
درود کند و صبر و درود کند و شیاف ماستا و بداروها مفرد مرکب هر چیز که گوشت
رویاند سود دارد **نوعی دیگر** از گرمی مزاج چشم باشد علامت است که رکهای که
چشم پیوسته اند فراخ شوند و سرخ گردند و جنبانیدن سبک باشد و ایش گرم باشد
چنانکه روی بسوزاند همچنان که کسی بگرید و آب گرمی که بر او ریخته شود
بگذارد از دوری که از دل برخیزد و آب حده اید سرد باشد زیرا که رطوبتها بگذارد
از دوری خنده بسته شود و علامت آن که رکها چشم پیوسته باشد است که
رکها که چشم پیوسته باشد نیک شوند و سرخی کمتر و جنبانیدن چشم با هستگی
و طبقه ملتحمه سفید باشد و ایش سرد و غلیظ چون دست بر نهند سرد **صفت**
داروی که سود دارد آمدن آب راهلیله را در میان خمیر نهند و اندر تنور
بنند تا بسوزد پس از آنجا بردارند و استخوانش بپویند و یکد هر از آن پوست
بادانکی زعفران بسایند و همچون سرمد در کشت با پاره توتیای معدنی بستانند
و اندر میان حرما با تش تیز بسوزانند و توتیا از میان حرما بیرون کنند و چند
کوت باب بشویند ده درم از آن توتیا با یکد رم قاقله بگویند و بسپزند و بکار
دارند **صفت** داروی که اب ریختن را سود دارد توتیا تنک هشت درم

سرمد یکدم فلیمینا از چهار دانگ شادنج یکدم و نیم بگویند و با ده درم آب هلیله
زرد بپزند و بکار برند و اگر مرهمی از ادباقی بکنند و بر پیشانی طی کنند سود
دارد سروی کا و کوهی اگر ز بر چشم درو کنند سود دارد **صفت** داروی که سود
دارد آمدن آب از چشم استخوان هلیله کابلی سوخته یکدم آمله و ماز و از هر یک
نیم درم بگویند و بپزند و بکار دارند و اگر توتیا بسایند و باب مورد و باب هلیله
زرد پرورده کنند و خشک کنند و بسایند سود دارد **صفت** داروی که سود دارد
ریختن آب را شادنج معسول و توتیای پرورده و مر قشیشا ذهبی از هر یک یکدم
سید و مر و ارید ناسفته از هر یکی نیم درم شباف مامشا و صبر سقوطری از هر یکی
دانگی نیم بگویند و بپزند چون غباری و بکار دارند **صفت** داروی که ریختن
آب که از سردی بود سود دارد فلفل و نمک هندی از هر یک یکدم فلفل دودک
کف دریا نیم درم سر صبر نیم درم کوفته پنخته سرمد اندر چشم کشیده و برود آب
غوره و با سلیقون و داروی روشنائی و شباف دینج و سرمد اصغمانی آب
ریختن را سود دارد **صفت** کل اصفرار زعفران یک مثقال کافور
ریاحی نیم دانگ چون غبار سوده و بکار برده ریختن آب را سود دارد
صفت داروی که مزاج چشم را سود دارد نوبان درم سید هلیله زرد و
هر یک چهار درم بلبل سیاه نیم درم دار بلبل یکدم بگویند و بکار دارند **بخش**
پنجاه و هشتم از کتاب عین الدوا در خون آمدن از طبقه ملتحمه
و این از سه نوع باشد **نوع اول** از چوبی یا از سنگی که بر چشم آید و طبقه ملتحمه را
مشکافد و خون بیاید **نوع دیگر** باشد ضربت بر آید اما نترکاند و خون از جایگاه
دیگر بیاید **نوع دیگر** از فی کردن بسیار وقت باشد که طبقه ملتحمه بترکد
و با قوتی بر چیزی کند چون گمان و مانند آن برین مثال

علاج در حال رك قيفال زند و خون كبر و بچه كرم اندر چشم ريزد و شير دختران
اگر سرخ چشم و آماس و خون آمدن هم چنان باشد پس سپيده خاير اندر چشم كند
با كلار منى و باره كند ر با شير دختران بيا ميزد و اندر چشم ميكنند و زرده تخم
مرغ بيزد و بر و عن كل حل كند و بشب بر پشت چشم نهند اگر خون زحمت دهد
خون را بحر قه باك كند و شادنج معسول و اندك كى كا فور بوي كند و پندد و انازا كرم
خون بر نيامده باشد توتيا پرورده در چشم كند و اگر آماس دير بنشيند آب نمك
اندر زانى اندر چشم كند تا آماس بنشيند پس باره صعتر و ز و فاء خشك با آب
بخوشانده و بدان آب چشم را ميشويد اگر باقى آماس مانده باشد پس آب ترب بقطره
اندر چشم ميچكاند و مرهم از پوست ترب و مويز و سر كين كبر و تر سازد و بر چشم
نهد تا آماس را كرم كند و اگر طبقه ملحه دريده باشد باب نمك و زيره بشويد و اگر
زرنج سرخ باب بسايد و ساعتى بگذارد تا آب صافى شود و ان بقطره اندر چشم
ميچكاند و همچنين اگر سر كين كا و و كند را اندر زير چشم رود كند سود دارد
و خون باز كيرد و اين شافر سود دارد آمدن خون از طبقه ملحه شادنج شسته
سه درم روي سوخته دو درم سبد و مر و اريد ناسفته هر يك يك درم و نيم
اسفيداج يك درم فوفل چهار دانك و نيم زرنج زرد و خون سیا و شان و زعفران
و كهر با از هر يك نيم درم صمغ عربى و كشير اهر يك دو درم و نيم جمله داروها
دوازده است بگويند و بپزند و بخون فروج بشياف كنند وقت حاجت
شير دختران بمالد **بخش پنجاه و نهم از كتاب عين الدوادر چيزى كه در چشم**
افتد چون دود و كرد و با چيزى كه همچون كرسنه باره گاه يار يك

علاج شير دختران در چشم ميد و سندا و اب سرد اندر چشم ميكنند تا پاك شود
و اگر بزه با چيزى درشت اندر چشم نشسته باشد و بيدار نباشد باز چشم را باز كند

زیر و بالا و احتیاط تمام بکند و آن احتیاط چنان باشد که با زه پنبه بر سر میل چید و اند
چشم بگرداند اگر چیزی درست باشد و اندر نظر نشسته باشد یکد و نوبت شیر زنه
از دختران در چشم دو شد پس بمدار بردار و چنانکه برده طبقه دریده نشود و اگر کو
در سر لعبت افتد شیاف ابار کشند **صفت** قلیاء زر و سفیداج از زین و مس و ^{خته}
وسمه اصغهنانی و صمغ عربی و کثیرا سفید و ابار سوخته از هر یک هشت درم مرصفا
و اینوز مصری هر یکی یکدرم کوفته و باب باران شیاف کرده **بخش سیم از کتاب**
عین الدوا در قرحه ریناک **ملئحه حشر رسد** و این قرحه ^س
باشد بزمرک و غور بسیار بر کرد و این را بتازی دیله خوانند و اگر زود بجای آن
مشغول نشوی در بر کند و رطوبتها چشم تمام با لاید برین مثال

علاج باید که هر چند زودتر مشغول شود اول رک زند و داروها و مشربتها
و داروی کرا رفرماید و ماده هر چند زودتر بشب کشد و داروی کشد که ماده با
باز دارد چون شیاف سفید افیونی و شیاف ابار و همچنین تونیای پرورده و زرد
و زرد و ملکا یا که قرحه کرده باشد سود دارد و چون کهن گشته باشد این شیاف سودا
بگیرند اسفیداج از زهر هشت درم اینوز انزروت پرورده و کثیرا از هر یک یکدرم کند
نیم درم بگوید بیزد و باب باران شیاف سازد و بکار برد و زرده خایه بر شش چشم میخند
و علاج این علت چنان کند که علاج رستی که اندر طبقه قرنی بدید چنانکه آن جای
دیگر یاد کنم **بخش شصت و یکم از کتاب عین الدوا در تفرق الانصا** ^ل یعنی بپزند
طبقه ملئحه از هم بشوند از سبب جوئی یا کاردی یا سنکی یا
که بر چشم

علاج در حال وساعت رك زدنك فيقال ونن را از ماده خلط باك كنده چند
زود تر و ماده را كسته كند از چشم و فرو كشد بزير و غافل نباشد زيرا كه رطوبت بهاء چشم
زيان دارد و باشد كه انرا بيا لايد و چشم خشك شود و از داروي كشيدين اگر خون آمد
بقوت باشد بگذرم شادنج و نيمدانك كافور با هم ديگر بيا ميبرد و انديكي اندر چشم كشد
و چشم را سخت بيند و اگر خون كمر ايد توتيائي پرورده بكار دارد و زرده نخا
بخته بروغن كل حل كرده بر پشت چشم نهادن سود دارد و اگر خون بسيار باشد و
پاره بايستد دفع ان بتوتيا كند و اگر بتوتيا باز نايستد قدری اب زيره و نمك
اندر كند چنانكه **بخش شصت و دويم از كتاب عين الدنيا در نوشته**
كه از ملتحمه براي د از كوشته كه از سوي سبي است علاج
ات و اين كوشتي است سست باشد كه رنگش سخت سرخ نباشد و هر كه ابد
پوسته چنانكه اندر رك ناخنه باشد برين مثال ه

اين علت از خونی غلیظ باشد و سوخته که آنجا میستند و نوشته ازش تولد کند
علاج رك زدن و استفراغ كند بشربت و دارو هاد و خورد ماده بر قلاب انديش
بايد افكندن و بعد از خوشئين گرفتن و بعد از ابريدن و بگذارد كه از سر قلاب بجهد زير
كوشتي سست است چون بریده باشد اب زيره نمك بسوزد و زرده خایه مرغ با
روغن كل بر پشت چشم نهند و باشد كه كوشتي افزونی از طبقه ملتحمه بر آید از سبب
كه بدید آمد باشد یا بس كشدن اب یا از سبب دستكاري چون سبیل و ناخنه
یا از سبب پرونی **علاج** همچنانكه نوشته بردارد او را نیز بردارد و علاج هر دو
همچون علاج ناخنه و سبیل كند **بخش شصت و سیم در پنج طبقه قرینه ریشهای**
كه در طبقه قونی آید و این ریشها از هفت نوع باشد چهار از بیرون
قرینه و سه در اندرون طبقه قرینه و ان چهار نوع كه بیرون طبقه قونی بدید آید

اول نقطه نزرک باشد چون دودی و نوع دوم مانند ابری و این از نوع اول
زیر تر باشد و علامت آن بر سیاهی نقطه بدیداید بزیر کمتر از نوع اول و بر بیک روشن
تر **نوع سیم** بر سیاهی نقطه بدیداید بزیر کمتر از نوع اول و دور تر نزدیک بسپید
و برابر او بر بسپیدی مانند ابری سرخ بدیداید و بیشتر این بر کناره سیاهی بدیداید
و آنچه بر سیاهی باشد سپید باشد و آنچه بر سپیدی باشد ابری باشد سرخ باشد نگاه
در چشم کنی مانند ابری بینی بر کنار سپیدی و برابر او بر سیاهی مانند انبله سفید
نوع چهارم مانند ابری بینی بر روی قرنی پراکنده شده **و سه نوع دیگر**
که در اندرون طبقه قرنی بدیداید **نوع اول** مانند نقطه کوچک بینی بسپید که
اندر کوی افتاده باشد و رنگش صافی باشد و بلیدی خشک کند **نوع دوم** فراختر
از نقطه اول باشد و در دناک تر و رنگش تار یکتر و پیر و نزدیکتر **نوع سیم** بزیر
و سرخ ناک تر و بلیدی بیشتر و اگر مدت او دراز گردد در طوب چشم بیالاید و چشم کوشد
و ماده این ریشها گرم و تیز و سوزان باشد و هر رویها با درد و ضربان باشد و
دم بدم همچون نیشتر بزیر طبقه قرنی برند هر ریشی که غور بسیار تر دارد از او بیله کوبند علاج
دببله چنانکه در بیله ملتحمه بدید کرده است و یاد کرده شد برین مثال

علاج چون از این نوعها که یاد کرده شد نوعی یا چند آید رک قیصال بزید و اسهال

کند در خورد قوت و سال و هر يك هفته از يك قبضال قدری خورد بر میدارد **و**
رشتهها ازین نوع خورد بنفشه سه درم کا و زبان کل سرخ هر يك سه درم عسل
سپستان الوسیاه هر يك ده عدد خرما هندی پنج درم کشمش شش درم تخم کاشنی
یک درم اصل السوس نیم درم جمله جویشا نیده و بالوده و ده درم حیار چنبر و بیست
درم ترنجبین صافی کرده نافع آید و بغداد مزور ماش خورد بر وغن بادام شلیم
و بعد از سه روز حب بنفشه فرماید و در خورد قوت و سال بیمار و مدت سه روز
ظلی بر پشت چشم بنهد و نرداروی حذر کند کسند تا ماده تمام فعل خود بکند زیرا که
اگر ماده تمام فعل خود نکرده باشد و داروی حذر کند بدش رسد چون شیاف
ابيض و داروی درد نشان ماده آن آنجا بايستد و درد کند و طبقات را بخورد
و مدت دراز کرد زیرا که این ماده تیز است و سوزنده اولیتر است که مدت سه روز
بگذارند بعد از آن داروی کشیدن آغاز کند چون شیاف ابيض و شیر زنان و شیرین
و سبزه خایه مرغ و زرش چکانیدن بالعاب بردانند و بر زقطونا و علاجی که در درد چشم
آورده است باید کرد و بیمار را دست و پای مالیدن و حمامت کردن بر ساق و اگر
ریش اندر چشم راست باشد بر پهلوی چپ خسپند و اگر اندر چشم چپ باشد بر پهلوی
راست خسپند و اگر فصد کرده باشد و داروی استفراغ خورده و درد و ضربان
ساکن نشده باشد یکبار دیگر رک زند و داروی استفراغ خورد و قوت بیمار نگاهدارد
و طیهوج و فروج و اطراف بزغاله دادن تا قوت بیمار ضعیف نشود زیرا که چون
ضعیف شود علاج دشوار تر بود و اندر اول علت درد سخت باشد شیر
دختران سود دارد زیرا که تحلیل کننده است و علامات ریشهها چشم است که چون
درد چشم نکری بر ظاهر طبقه قرینه مانند ابری تاریک بینی بر سر قرینه استاده
دلیل است که ریش خواهد بود زیرا باید که در اول داروی چشم رساند که از زرد
اندر روی باشد الا شیر دختران و شیاف ابيض بشیر دختران حل کرده بعد از آن
سه روز و اگر ریش دیر سر کند قدری آب شنبلیله و با اکلیل الملک اندر چشم میتابا
کرد تا ریش ازش بیالاید و صافی شود بر طبیعت انرا بر ویاند و درست شود **صفت**
شیانی که سود دارد آوردن ریم و پاک کردن و در چشم را صمغ عربی و کثیرا و نشانه

هر يك دو درم اسفیداج پنج درم اقیون و قلیمیا سیم هر يك یک درم نکوتند و آب
باران شیاف کنند و اگر بر کرازش بر آید سطر بود شیاف آن ز روی سود دارد
که یاد کرده شد و چون از روی پاک شود شیاف آبار میکشد تا آن کو که ریم ازش بر آمد
باشد هوار شود چون هوار شد سپید کرد و اثری بر ایجاد دید آید شیاف سرخ و بر
کشد و ذرور اغیر و پس از آن شیاف سبز و اگر نشان ریش بماند بداری که نشانرا
زایل کند **بخش شصت و هفتم از عین الذیاد را بله بطبقه قرینه و شرح**
آن و این ابله از رطوبتی بادید آید که اندر طبقه های قرفی کرد آید و این طبقه قرفی
چهار پوست است بر روی همدیگر چنانکه شرح نشان یاد کرده شد و این ابله رنگش
بیکدیگر مانند از دو نوع یکی از گردیدن جایگاه که رطوبت اندرش کرد آید و نیز
از گردیدن جایگاه است که چون ابله در پوست اولین بدید آید زود نیک شود
و اسان تر از هر ابله باشد و علامتش است که رنگش سیاه و صافی با و
سیاهیش از آنست که بیماری باز ندارد و از نور پنهانی دور تر است و اندر زیر
پوست نخستین است و پوست نخستین تنگ است و دیدنش اسان چون اندر
زیر پوست دویم و سیم پستی در علاج پذیرد و دشوار باشد مدا و آوردن و با
مخاطره باشد و در سخت کند و رنگش سپید باشد و سبب سپیدی است
که روشنائی باز دارد از آنکه سیاهی طبقه قرینه رسد و اگر ابله در پوست دویم
بدید آید رنگش همان بود اول و سیم اما از جهت گردیدن رطوبت از دو گونه
باشد یکی از کمی و پستی آب یا از سطرری و تنگی رطوبت و هر آنکه که رطوبت بسیار شد
و نیز بود پس در سخت کند و خطری بزرگ است و چون رطوبت اندک باشد
و سطر در رس کمتر بود و خطرش نباشد و یا شد نیز که رطوبت سپید یا سیاه
با سطر یا تنگ یا شور یا خوش باشد و ابله چون در پوست دوم بدید آید از
نور پنهانی دور تر است باشد آن اسان تر بود و ازش نباید ترسیدن و چون نزدیک
پنهانی باشد چون بهتر گردد اندر جایگاهش سپیده بدید آید و پنهانی
باطل کند و چون اندر زیر پوست سیم و چهارم بدید آید علاجش
دشوار بود و اگر نزدیک پنهانی باشد ازش نباید ترسیدن بر نیتانک

82

علاج نخت نباید داشت که فرق آبله و ریش آبله چون نطق سفید بود اول ریش
تغیال زند و شربت و داروی اسهال در خورد قوت بیمار و از طعامها بد بد هین
کند و شیاف ایض و آبار بهم بمالند کشت و چون از درد ساکن شد شیاف که از روت
اند روی باشد در کشت و چون علت باخورد شیاف کند ر کشت چون بهتر شود شیاف
سرخ و تر متاعلت را خلیل کند و چون چشم درست شده باشد و سرخی رفته داروی
روشنائی کشت و شیاف دینج **صفت** شیافی که سپید از چشم برود که از پس آبله
مانده باشد و نشان را بورد سرخ و توتیا و قلیمیا و سرطان مجری و شیخ سوخته و
مانوسوخته بکوبند و بپزند و نیم دانگ سنبل اندرش کنند بار دیگر بسایند و بکا
دارند و اگر در چشم سرخی باشد یا دردی ذرور اغیر کنند با آن سرخی برود
و اگر بکنرم پوست خایر شسته و بکدرم نبات مصری بکوبند و بپزند سپیده
از چشم برود **نخت شصت و هشتم از کتاب عین الدوا در سپیده**
که در چشم آید آنکه سپیده که بر روی قرینه افتد از دو نوع باشد یکی بر ظاهر باشد
و یکی در باطن آنچه بر ظاهر افتد نشان خوانند و اثر نیز کوبند و در حیره خوارزم
شاهی سحاب آورده است دو در باطن قرینه سپیده کوبند و این سطر باشد و
دو قرحه و آبله باشد و باشد نیز که از پس در صعوب باشد که سفید بر روی طبقه
بد اشود و نیز باشد که چشم جو شود و در روی نیز اندر کشتند از بادید آید و باشد که در
چشمی که از هوا بادید آمده باشد باز آبله بر روی قرنی پیدا شود و الله اعلم بالصواب

و باید که فرق کند میان نشان و آبله و ظاهر و باطن **علاج** میباشد که بد اند که سبب نخت

از چیست چون بد استه باشد استغراغ اندرین ابله نماید مکر و قی که گرمی چشم رسد
از تیزی دار و کشیدن انجارك باید زدن و علاج این علت بد از روی باید کردن
که جلادهد چون داروی روشنائی و شیاف دینج و در اول رنج شیاف ابیض
و شیاف ابار بکلاب مالید و کشیدن و هر آنکه که سپیده تنک باشد آب شقایق
در چشم کشید و با عصا قنطور برون با غسل مصفی کشیدن سود دارد و اگر سپید
تنک باشد با سطر در چشم دار و کشد چون روی سوخته و قطران و برون آن
و نوشادر پیکانی و نمک اندرانی و کف دریا و خرچنگ بحری این سپید و
و نشان را سود دارد و همچنین سپیده چشم و ابله و اثری که بر روی قعنه افتد
خرچنگ بحری سوار اسفند کف دریا بعر الضب پوست خایه اشتر مرغ و توتیای
انزهریک و درم و اندر شخه دیگر بکنند اسفنداج ارزین و توتیای مس و زاج شامی و
حروارین ناسفته و عقیق سوخته و روی سوخته و قلمیاء زرد و توتیای هندی
و سفال ستر و شادنج عدسی و توتیای کرمانی و توتیای محمودی و مس سوخته از
هر یک در مسکی و اندر شخه دیگر دو بهر نمک اندرانی و درم نیم درم
مرقشینا و شیر طوج و درم کف ابکینه بکنند و بیزنند و دود آنک مس اندر
کنند و دیگر باره نیک بسایند و بکار برند چون **صفت** شیانی که سود دارد
سپیده چشم را بکنند سرکین پرستک و عاقر قرحا و انزروت و زنگار و کف ابکینه
و قلمیاء زرد هر یکی نیم درم بکنند و بیزنند و با انگبین بسرشدند و بکار برند **صفت**
داروی که سپیده را و نشان ابله را از ایل کند انزروت و برونه ارمنی و نمک اندرانی
انزهریک و درم نیم درم شیطح بکنند بکنند و با انگبین بسرشدند و بکار برند و
خداوند این رنج بگماوه میشود تا علاج زود پذیرد **صفت** شیانی که سپیده را
پرد سرکین سوهارسه درم زنگار یک درم سبده درم اشنه نیم درم پوست خایه
اشتر مرغ سوخته ده درم توتیای هندی دود آنک و نیم مشک و حبه عدد داره
ده است سرکین پرستک با انگبین شسته از موده است **صفت** داروی که
سپیده را رنگین کند و تاریک نماید ماز و افا قبا هر یک یک درم قلعند نیم درم همه را
باب شقایق النعمان بسرشدند و سیراب کنند و خشک ^{کنند} اندر سایه و دیگر باره بکنند

84
و باز هم باب شقایق اللغمان سرشند چند کرب و اندر چشم میکنند و شیر خزان که
هنوز گرم باشد اندر چکانیدن سپید چشم و از دق راسود دارد و شبنم کتدم تر
اندر کنند چشم را سیاه کند و عصا ره عنب الثعلب و عصا ره پوست جوز تر و عصا ره
پوست انار شیرین اندر کشند چشم را سیاه کند و از دق زابل کند و بندق را بسوزند
و باروغن زیت بسایند و بر سر کورک از زرق چشم بمالند و آنجا که جایگاه مغز است آرد
زابل شود و این داروی آزموده است و اب حنظل بمیل اندر چشم از زرق کشند سیاه
گردد و زعفران اندر زین علت سود دارد **صفت** سرمه که چشم را سیاه کند و سپید
که از ریغ باد اید بپوشد بکیرند سرمه اصغها فی صافی سه درم بر وارید بکیرم
ناسفته مشک و کافور هر یک دانگی سیاهی که از روغن زیت بکیرند دو درم زعفران
بکیرم بکار دارند **بخبر شخصیت و تم از کتاب ابن الدوا و سرطان که**
در طبقه قرفی بدید آید و این سرطان چون خرچنگی باشد که در قرفی
بادید آید و همچون گوشت پاره سرخ از قرف بر روی قرفی افتد و در کجا چشم سرخ باشد
وقوی و در دوش سخت باشد و بیماری فرار کرد و وقت باشد که از بی قراری درد
درد سرا بدید آید و از روی طعام نکند و اگر طعام گرم خورد درد زیادت شود و
داروی نیز نشاید کشیدن که ریغ را زیادت کند و نیز وقت باشد که این سرطان
از طبقه ملتهمه بادید آید و طبقه قرفی را بکیرد بر این مثال

و این ریغ دشوار زایل شود زیرا که هر ریغ که باشد داروی بقوت تر از ریغ بادید
تاریخ زایل تواند کرد و از بهر اینست که ریغ جزام و سرطان علاج دشوار بدید
زیرا که هیچ داروی بقوت تر از این ریغ نیست و این ریغ از خلطی سوداوی بادید
شود اگر بهما حرکتی کند ریغ و درد سر زیادت شود **علاج** صواب اندر زین علت
انست که حید کند تا آنجا بآرد باشد ساکن کند و آنچه در درد باشد هم بر آن بماند

و نخست تن پاک باید کردن از خلط سوداوی و بغذا شیر تازه خوردن هر اول با بک
و گوشت تزه و بزغال و آنچه بدین ماند و اعتدال مزاج بر نگاه دارد و نیز آب پنیر باید خورد
یا داروی خورد بدین **صفت** افیمونی یک درم سنامکی چهار درم کاو زبان پنج درم
ترد نیم درم بسفاج یک درم سوربخان نیم درم تخم کاشنی نیم کشتوت نیم کشتوت نیم خیار
پوست کینه هر یک دو درم هلیله کابلی چهار درم خرزوب شامی و نمک هر یک نیم درم ^{الشیر}
یک درم قنطاریون دانکی اسطوخودوس سنک ارمی و قرفنل و مصطکی هر یک یک درم
بگویند و بییزند و شربت ازین پنج درم اندر آب پنیر باز خورد و هر بد و روز بیک بار
در مسنکی هلیله کابلی با سه درم سنک شکر سفید بخورد و این دارو اندر چشم کشد
صفت بکیرد توتیا و شادخ و نشاسته از هر یکی یک درم شیاف مامتا و کل مختوم
از هر یکی نیم درم مرارید ناسفته دو دانک بگویند و بییزند و بر مثال سرمد در چشم
کشند و سپیده خای مرغ باز زده خایر با کلاب هم امیخته شب بر پشت چشم نهد
بخش هفتم از کتاب عین الدوار که معنی غوری که در طبقه
قرنی بدید آید و این دو نوع باشد یا از در سس بدید آید باز از ماده فضل
که طبیعت از دفع کند و اینجا ماند و این علت از آن بادید آید چو طبیعت نگاه کند
مانند ناخنه در زیر طبقه قرنی بند و بعضی بهتر یا بسیار تر و جایگاه بزرگ کرد
و سیاهی پاننهان کند و اسباب این از سه کوفراست اول اندر ریش پاک ناسده از غور
جراحت بسته شود یا شرا کرده ساکن شود و غور اندر روی ماند سیم سبب در سرد
ماده اینجا بدید یا ماده دردی که از تری بادید آمد باشد قدری ماند و بر شود
علاج این مانند علاج بزه و ریش است میباید کرتن و دماغ پاک کند بداری که
در خوران ماده باشد چون قرص بنفشه و اباج فینقا و حب قوقا یا و حب شبیار و هر سه
شب دو درم پوست هلیله زر و بیک درم بنفشه و وقت خفتن تناول کند و بخسپد
چون ماده از تن و دماغ پاک شده باشد قدری آب حلیه اندر چکاند و پس از آن
شیاف کندر کشیدن بشیر دختران **صفت** شیاف کندر و انزروت اشق هر یک
پنج درم کندر ده درم زعفران دو درم هر اخرد کند و جریز و جریز جدا جدا و با حلیه
نرسند و شیاف کند **صفت** داروی معسل که اندرین علت بکار آید زعفران

و مریض را زهر یکی بگذرد شراب سه درم غسل شش درم نخت زعفران اندر شراب
حل کند پس صبر و مریض را با آن بیا میزد پس بعبس لبشند و در شیشه ابکینه کند
با مداد و شبانگاه در کند شیاف احمر لاین اندرین علت سودمند است **صفت**
شیاف الورد در چشم سخت را و ریش بزرك را و مورسرخ را و مدها و کهن را
و بیرون خاستن چشم را و مری که اندر پس طبقه قرنی مانده باشد زایل کند و ماده را
از چشم باز دارد بزرك کل سرخ تازه پانزده درم فلیمیا و سیم محرق مغسول پنج درم
و زعفران پنج دانگ و نیم سنبل هندی دانگی سنسو مرصافی نیم کار و نمیدانک صمغ
عربی پنج درم افیون نیم درم سرهستوی و نیم حبه زنگار دانگی سنسو هر را بکوبند و آب
باران بسرشد و شیاف کند اگر بدین علاج بهتر نشود علاج طرفه کند و اگر بدین نیز
کار بر نیاید داروها که اندر علاج آب فرو آمدن یاد کرده این بکار دارند و اگر بدین
نیز زایل نشود قرح کند همچنان آب را و بریدار بدان راه که آلت قرح در برده باشند
بیرون آرند پس جراحت با علاج کنند اما اگر چه مادر روزگار خویش این عمل نکند
و از استاد بدیدیر و از استادان زمانه بدیدیر ولیکن در ذخیره خوارزم شاه
یافیم **جالبینوس حکیم فرماید** اندر روزگار خویش کمالی را دیدیم که خداوند این
علت پیش خود بنشانند و سر او بهر دو دست بگرفت و جنبانید سخت ما دیدیم
که بر فرود آمد از آن موضع انجا که آب را که چشم فرود آید بدانند و بماند ما این صنعت
نکردیم الا بیداروی **بخش هفتاد و یکم از کتاب** **عین الذوادر ترشد**
طبقه فرینه سبب ترشدن طبقه قرینه ماده غلیظ باشد که طبقه قرنی را
بردارد و علامتش آنست که بر روی طبقه قرنی همچون دودی با بری نیز
استاده باشد و بدین علت چشم خیزی کند برین مثال

علاج بن را و دماغ را از خلط غلیظ پاک کند حب قوقا و حب شبیار و حب ایاریخ

صفت حب قناریا آسنین دانکی ابارج دودانک مصطکی دودانک شکر الحظ
دانکی غاریقون دانکی برید دانکی مقل دانکی سمی نمانید انک جمله کوفته و بخته کنند
و حب سازند بعد از آنکه برهیز کرده باشد بخورد و شیاف مراراة و شیاف دینج
و داروی روشنائی و داروی باسلیقون کشیدن و از طعامهای غلیظ برهیز
کردن نافع بود **بخش هفتاد و دوم از کتاب عین الذوا در خشکی**
طبقه قرنی بدانکه این علت از دو وجه بدیداید یکی ماده اصلی مکن شود و
هر چه بخش وی باشد اندک اندک از وی ستمه و عوض آن بدو نرسد
و طبقه بدان سبب در هم کشیده شود **دوم** انکه رطوبت بیضیه کمتر شود و طبقه
در هم کشد و شناختن هر دو است که انچه بسبب کمتر شدن رطوبت بیضیه ^{شد}
مردمک چشم تنگ تر شود علاج بکرماوه رفتن و شیر زنان بر سر نهاده و روغن
کل بنفشه و روغن نیلوفر و مانند آن بینی در چکانیدن و طعامهای لطیف
خوش کوارا شامیدن و آنکه بسبب کمتر شدن ماده اصلی باشد مردمک چشم
بر حال خویش بماند و این علت بر آن را با سبب **د**

علاج هر دو ریج دشوار است و اما اصل آنست که تدبیرهای تری فرایند کند
و گویا به معتدل بکار دارد و خداوند علت را بگوید تا سرآب خوش فرورد چشم
در میان آب بر میدارد و بر هم مینهد بدارا اگر بنفشه و نیلوفر و پرسیاوشان و
برای خطمی در آن بخته باشند و صافی کرده چون در آن آب چشم باز کند سرد
تواست و از موده و روغن بنفشه و روغن نیلوفر و روغن بادام و شیر زنان
بینی اندر چکانند و برفوق سر نهند و کشک چو بنفشه و نیلوفر و برک خطمی
اندر آب بپزند و بدان آب سر میسوزند در کرما به معتدل و سپیده خایه مرغ و
شیر زنان اندر چشم میچکانند و بردانه اندر شیر زنان متحرشانند و در کتان ^{باز}

میکنند و در چشم میچکانند بر ز قطن و نایز شاید شفاف ایضاً بلعاب بنزد آن حل کنند
و در کشند و شراب بنفشه میخوردند بر صفت بنفشه پنج درم عناب بانزده عدد تخم
بادیان یکدرم در صد و پنجاه در فراب بپزند و بیالایند و یکی نبات بر نهاده باز
خوردن ناف بود **بخش هفنادوسیم از کتاب عین الدوادر کردیدن زینک**
طبقه قرینه اما بگردیدن رنگ طبقه از دورنج باشد یکی بسیاری ماده گردید
رسد دوم چگونگی ماده یعنی گردیدن رنگ ماده اما آنچه بسیاری ماده
باشد چیزها که بیند چون دودی یا چون ابری یا چو مدحی

علاج این در بخش طبقه قرینه یاد کرده شد و اما چگونگی ماده اگر ماده خونین
باشد چیزها سرخ پند و اگر صفراوی بود پند زرد و اگر بلغمی بود سپید
و اگر سوداوی بود سیاه بام **علاج** این نوع علاج طرفه و بر قاست تن و دماغ
از ماده که غالب باشد پاک باید کرد بشرتی که خوردن آن ماده باشد چو زسکنجین
و آب کاشنی و باید که غذا موافق خورد و بنفشه و بابونه و گل سرخ و نیلوفر در آب
بجوشانند و سر بخاران دارد و سرکه و کلاب بهم آمیخته جوشانیده سود دارد
بخارش **بخش هفناد و چهارم از کتاب عین الدوادر بیرون**
امدن طبقه قرنی و انزاد و زخیره نتو میخوایند و باشد که بادی باضرتی
بد و رسد طبقه قرنی برداشته شود اندیکو اجزا و همچون پشه
مینماید میان هر دو فرق است که بر آمدن طبقه قرینه که آنرا نتو میخوایند
سخت باشد و اگر میل برومبالی فرو نشیند و با درد و آب ریختن باشد
و لوش سرخی باشد که با سپیدی زند **علاج** دماغ پاک باید کرد با یارچ فیضرا
و حب قرقا یا و اطریفل کوچک و طعامها لطیف خوردن و چشم خوش بستن بزواد
نرم و نونیا باب مورد و غوره و شادنج عدسی کشیدن و اگر بارود باشد سیا

ابيض باشير زنان حل کرده کشیدن و با ذرور زرد و بسیار باشد که این رنج بقرحه
 کند و بکشد از درد سر با جوی با بادی و با سنگی که بر سر آید و طبقه فرنی را از هم جدا
 کند صواب آن باشد که هر چند زود تر دفع آن رنج کند و بعلاج آن مشغول شوند از آن
 آنکه در افت از او بادید آید یکی آنکه رطوبتها چشم بالا و چشم کور شود و در علت
 مورسرخ از سر تولد کند

علاج صواب آن باشد که چیزها و قابض بر نهند چون سرهم یا گشتن خشک
 و بیند و مدام بسته دارد و تن و دماغ پاک کند اول رک زدن و ایارج فیقر اخور
 یا اطرینل کوچک و حب قو با و هر بد و شب سفوفی از دوزخ پوست هلبله زرد
 و یکدم بنفشه و پنج درم شکر وقت حفتن بخورد و نجسیند اگر بادرد باشد
 شیاف ابیض و داروی زرد کشیدن و اگر درد نباشد تو تیا برو مرده و شاد رنج
 معسول و داروی اکبرین نافع بود **بخش هفتاد و پنجم از کتاب**

عین الدواد فراخی **اعتك چشم که انرا انتشار گویند** چون این **اعتك**
 فراخ شود البته نور چشم بر آکنده شود و بینائی باطل گردد و این علت از پنج **سبب**
 سبب بادید آید یکی چون جوی که بر سر آید یا از بالای سر نگون بزیر افتد
 و با ناکاه سر بر چیزی آید و این علت را علاج نباشد **دویم** درد سر سخت باشد
 مدام البته آن ماده از دماغ فرود آید و با طبقات چشم بیا میزد و لعبت را فراخ کند
سیم رطوبت بیضیه از آنجه باشد بیشتر شود و با طبقه عنینه بیا میزد
 و لعبت فراخ کند و نشان این رنج است که کور سنگی و ریاضت و نیم روز بهتر باشد
 و با مدام و شبانگاه بت و در کرمه و آب بر سر نهادن بت باشد **چهارم** از
 خشکی بادید آید رطوبت بیضیه که کند و بدان علت رطوبتی که در طبقه
 عنینه باشد بر آکنده شود **لاجر** چون رطوبت بیضیه که گردد هر آن **خشک**

و لعبت فراخ زیر اکرمی بنیم که پوستی که تر باشد و آنرا سوراخ کند چون خشک شود
گنارها سوراخ باز کردند و بدین سبب سوراخ فراخ گردد و العلم عند الله

و علامت وی است که در کمر و کمر و ریاضت و کمر سنگی تر باشد و کمرها و طعنا
تری فرزند سردمند باشد و نگاه در چشم کنی سیاهی کوچک نماید **بجز** اما سی
که در طبقه عنبیه افتد علامت وی است که با درد و ضربان باشد و هر وقت با
و در سرد باشد و این علامات برست می باید که این علامت بشرط بدارد و علاج
بصواب کند **علاج** آنچه از خوب یا از جانی بیفتاده باشد اگر چه علاج دشوار
باشد اما رنگ قیقال زرد و برپس سرجمت کردن و رنگ گوشه چشم زرد و بر
شفیقه صندل طلی کردن و چشم بکلاب شستن یا باب سرکه و نیلوفر آب پدید
تر کردن و بر پشت چشم نهادن و اگر حرارتی باقی ماند از باقی با شراب
انگوری ترکند و بر پشت چشم نهاد و اگر حرارتی باقی ماند از باقی بی پوست
و از جویاب بنید یا باب سرکه خرقه ترکند و طلی کنند و قدری سپهر یا کینه
بزوده خایه و روغن کل و قدری شراب انگوری بر نهادن سود دارد و در آن
که از جای بیفتد یا ضربتی با دید آید در حال خون کبودی چکانیدن سود ^{است}
و در سیم شیر زنان علاج دارد در سخت که از گرمی باشد و این رنج با
دید آید که انتشار گویند همین علاج کند و رنگ گوشه چشم زرد و برپس سرجمت
کند و در وی کشیدن که حرارت ماده نرم کند آنچه از پس درد سر باشد اول
درد سر را زایل کند چون درد سر زایل شد شیاف مرارات کشیدن و هر وقتی
روغن بلسان در کشیدن و علاج اب فرود آمدن کردن **صفت** شیاف
مرارات زهره کلنگ زهره حدهدیک دو مثقال زعفران یک درم بلسان
صد و هفتاد عدد در رب السوس پنج مثقال و چهار دانگ اشق دو مثقال هر

بگویند و باب بادیان بسایند و بانگین و کف سر **سته** سرشند **نسخه دیگر** سفید
و زهره رجمه هر یک دو درم زعفران نیم درم خربق سفید نیم درم همه را باب بادیان بسایند
و خشک کنند و باز بسایند و خشک کند و بکار دارند **نسخه دیگر** زهره بن در وقت
یک مثقال زهره کلنگ دو مثقال سرکین سو سمار یک مثقال و نیم نظرون نیم مثقال
بلبل دو مثقال زعفران یک مثقال اشق نیم مثقال خربق سفید نیم مثقال باب بادیا
بسایند و بانگین کف گرفته سرشند **نسخه دیگر** زهره کرکس یک درم سرکین
سقتور یک درم نیم نظرون نیم درم همه را باب بادیان بسایند و بانگین بسازند
و آنرا که انتشار بود بسیاری رطوبه بپزید باشد رک گوشه چشم زدن و رک
هر دو شقیقه سوختن سود دارد و استفراغ کردن بایاچ و حب قو قایاچ
شبیاری و اطریفل کوچک صواب باشد و شیاف مرارات کشیدن و همان علاج
که آب فرود آید کند سود دارد و آب دریا و آب شور کردن و بر سر ریختن خاصه
اگر با سرکه بیامیزند علاج نیک باشد و بر قفا حجامت کردن ماده را به پس باز کنند
صفت صیاف مرارات که انتشار را و آب فرود آمدن را سود دارد زهره
کلنگ زهره باز زهره سوط زهره کبک زهره کرک زهره بز کوهی زهره عقاب
زهره کرکس زهره باشق زهره کور زهره کبوتر چرخ زهره داج زهره شیر
زهره لقلو زهره خوک زهره روباه زهره آهوز زهره خرگوش زهره کوزن
از هر یکی دو درم زهره آدمی دانگی فرنیون شحم الحنظل سکینج از هر یکی دو درم سکینج
باب بادیان حل کنند و داروها بدان سرشند و شیاف سازند و آنرا که سبب انتشار
و خشکی کرمایه و تپیرها تری فزاینده کردن سود دارد و شیر زنان بر سردوشیدن
و روغن بنفشه و روغن نیلوفر و روغن کدو و مانند این به بینی در چکانیدن سود
دارد شیاف ابیض با داروی قرنوی بکلاب حل کرده کشیدن سود دارد و برک
بید و شکوفه یا قلی از هر یک یک درم بکلاب طلی کند **بخش هفتاد و هشتم از کتاب**
عین الدوا در خشک شدن لعبتک و اسباب این رخ شستن
چیز است **اول** ماده افزونی بطبقه غبیه رسد و آنرا است کند **دوم** ماده
بپزید که شود و نشان آنست که چشم کوچکتر از آنکه باشد و صاحب این رخ هر چیز

که بیند دشوار تواند دید **سپس** ماده سرد و خشک بطبقه عنبیه رسد و شنائی
کم شود **چهارم** ماده گرم این علت از پس بیماری کرم برسام بادید آید **پنجم**
اما سی چشم رسد و بر **بیشتر** خشکی محض غلبه کند بطبقه عنبیه
و علامات خشکی است که هر چیز که بیند از آن بزرگ تر و تیز تر باشد حق تعالی
بصنع خویش لعنتک تنک افزیده است و آن طبیعی است و کمال آن این را پسند
کردند زیرا که نور چشم مجتمع باشد هر آینه که نور بصیرت مجتمع باشد و شنائی زیادت
بودی باید که این بیماریها را و مزاج ماده را تمام و کمال بدانند و بعلاج آن مشغول
شود و هیچ حیاتی حاصل نشود

علاج انرا که سبب تنگی لعنت غلبه خشکی باشد علاج او ندرهها تری باشد
چون شیر زنان بر سرد و شدید و روغنهای تری کننده در بینی نیز چکانند و
کوش راهچیزین و آب خرفه و آب بید و آب کونک و لعاب اسبغول اند **ششم**
دختران حل کردن و در چشم چکانند و غذاهای چرب و نرم خوردن و سر و پامان
یک زمان تمامه را نرم کند و گاه گاه چیزی گرم خوردن و طلی کردن هم از بهر نرمی ماده
و کرمها بر سر آب معتدل تر و بردن و چشم باز کردن و اگر غلبه رطوبت باشد شکر
را نیدن بچ قویا و حب ایارج داروها نرم و گرم در آب نجتن و بر سر نجتن و این
کشیدن **صفت** شیاف اشق یکدم زعفران یکدم زنگار یکدم اخلاط زعفران
چهار درم باب باران شیاف کنند و بکار دارند و اندر سختی دیگرها و شیر یکدم آورده
اند **صفت** اخلاط زعفران شیاف نامشوار زعفران و کل سرخ و صبر و صر قشیشا و نشاسته
و صمغ عربی از هر یک یکدم همرا بگویند و بیازند و بکار دارند **صفت** داروی معسل
اشق دو مثقال زنگار چهار مثقال سرکین سو سه مار سه مثقال زعفران دو مثقال
صمغ عربی یک مثقال همرا بگویند و با نیکین بسر شدند **صفت** معسل دیگر بلبل اشق
هر یک دو درم روغن بلسان یکدم زعفران یکدم انده اب باران حل کنند و روغن

با او بیامیزند و یا نگین سبزشند و اگر از کمی ماده بیضی باشد و خشکی بر طبقه عنبیه غلبه
کرده باشد از آن علاج نباشد ولیکن علاج خشکی باید کرد چنانکه گفته شد و اگر از ماده
سرد و خشک باشد از آن علاج نباشد و اگر گرمی باشد بداروهای سرد و تر علاج باید کرد
و شیاف سپید با قدری دارو زرد حل کرده بشیر زنان در کشیدن **بخش هفتم**
هفتم از کتاب عین الدوا در طبقه عنبیه چون طبقه قرینه شکسته
شود از جوی یا از سنگی یا از ریشی طبقه عنبیه از آنجا بر آید در کتاب ذخیره این را نتوان
گویند و این از چهار نوع است **نوع اول** همچون سر مورچه باشد چنانچه هر که بیند بنماید
البته است و فرق میان هر دو است که بدانی که رنگ چشم درست چگونه بود مثلا از زرد
یا سیاه این که از طبقه قرنی برآمده است اگر هم رنگ چشم است البته باشد و اگر هم رنگ چشم
نیست و کرد بر کرد طبقه قرینه خطی بینی که هم رنگ قرینه باشد و اندکی که رفته باشد
بدان که طبقه عنبیه است و از آنجا بیرون آمده است که آنرا نتوان گویند **نوع دوم** بزرگتر
باشد همچون سر مکس **نوع سیم** همچون دانه انکو باشد **نوع چهارم** بلندتر
از دانه انکو باشد و چون روزگار دراز کرد دکناره قرینه بر نتوان عنبیه روید چون
سرمخی که آنرا صیقل داده باشند و کرد و میان او اندکی برآمده و بیک او را نتوان
پوشانیدن

علاج باید که رنگ قیصال زرد و اگر یاد رود سر باشد دفع درد سر کند با یابج و حب
شبیاب و شنبهه که ماده از دماغ فرو کشد و شیاف ابیض و شیاف ابار بهم مالید
بکلاب یا بشیر دخن از یاد آروی زرد و مدام بگو یا سر بسته داشتن و هر چند
علاج کند از بصران که مدت دراز شود کناره علت قوی کرد و علاج نپذیرد و شادخ
عدسی پرورده کشیدن باب برک زیتون یا عصانه الراعی و توتیای پرورده
باب برک زیتون یا باب برک مورد **نوع سیم و چهارم** تخته سازد از سر باندازه
چشم و زن او پنج درم یا شش درم و بر پشت چشم نهاد و سخت بیند و یا از کربا

سخت کیسه دوزند باندازه چشم و پر سره کند و بر چشم بندد و از داروی کشیدن شیا
 ابار و داروی زرد و زرد و زرد و زرد **صفت** در ووردی سفیداج اریز و زرد
 و چهار دانگ قلمیاء سیم دورم و در دانگ صمغ عربی یک گرم و در دانگ انزروتیم
 درم مس سوخته دو دانگ و دو حبه شادنج مغزول چهار دانگ افون دو دانگ همرا
 بکوبند و بکار دارند **صفت** اکسیرین که اندرین علت سودمندست اسفیداج اریز
 هشت درم قلمیاء سیم و صمغ عربی از هر یکی چهار دانگ مس سوخته و نشاسته و افون
 هر یک و درم همرا بکوبند و بلعاب اسبغول برشند و خشک کنند و بسایند و بکار
 دارند و هر علاجی که در بخش علاج قرصه و آبله یاد کرده است بکار دارند و بسیار باشد
 که نوع سیم و چهارم خون بکشد مداوا و ان بشادنج و کل مختوم کند و انرا که خواهند
 که بزهری ان بدید نباشد در ذخیره آورده است که سوزنی در زیر او کشند و
 کرد او اندر اند و اندکی بکشند و ان افزونی ببرند و بدور شادنج یا سره جرات
 بکشند و بر پشت چشم زرده تخم مرغ بزند باروغن حل **بخش هفتاد و هشتم**
از کتاب عین الدوا در طبقه عنبیه چون طبقه عنبیه رسد
 و طبقه دریده شود و این آفت از دو نوع بود یا از اندکی باشد و اگر علاج نتوان
 کرد و اگر بسیار باشد و این طبقه بیرون آید و روشنائی کم کند و انج بگذرد و رطوبت
 بیضیه از بیرون آید و چهار آفت از وی بدید آید **اول** رطوبت بیضیه
 بیرون شود از میان عنبیه و جلیدیه و عنبیه بر سر جلیدیه نشیند و رطوبت که میان
 ایشان است بر آکنده شود آفتی بزرگ با دید آید و آفت **دوم** نوری که در دماغ
 که اندر عصب مجوف چشم همی آید انجا جمع نشود و زود از لعنتک بیرون آید و
 بر آکنده شود **و آفت سیم** انک روشنائی بیرونی جلیدیه سخت نزدیک
 شود و نوری که در دماغ است قوت او باطل شود آفت **چهارم** رطوبت جلیدیه
 خشک شود از اندکی رطوبت بیضی و این علت از دو نوع باشد یا از بسیاری ماده باشد نیز و سوزن
 که بلعنتک رسد و در زها از هم جدا کند یا از ماده غلیظ و غض که اندر انجا بدید آید و
 مقام کند

علاج تن و دماغ باک کند بحب قویا و ایارج فینقرا و رک زدن و شربت‌ها و سفوفها
خوردن درین **صفت** پوست بیخ بادیان پوست بیخ کاشنی از هر یک دو درم سنا
برک کل و کوزبان لبلا ب هر یک سه درم پوست هلیله زرد و عناب و سپستان هر یک
ده عدد و تخم بادیان و کاشنی و اصل السوس از هر یک ^{یک درم} پوست درم ترنجبین بر بنفاده
باز خورد و غذاها لطیف خورد و سفوفی خورد بد بر صفت پوست هلیله زرد
دو درم بنفشه ده درم شکر بیخ درم با هم خورد کند و اول شب تناول کند و درازها
که در بخش شود کرده شد در کشتن چون شیاف ابار و ابض و داروی اکسیرین
و زرد بخش هفتاد و نهم از کتاب **عین الدوار** **را بی که پنجم فر و اید**
و این آب از جمله ماده غلیظ و رطوبتی عفن که بتدریج جمع شده باشد بر سطحه عنبیه
در زیر طبقه فرنی چون این رطوبت غلیظ بر سطحه عنبیه گردد اید و نوری که از پی نوری
جلیدی میسوزند و جلیدی بر بیرون میفرستند به لعنتک عنبیه چون این ماده غلیظ
حجاب گردد میان جلیدی و میان سوراخ بیرونی و روشنائی باطل گردد و اما جالیوس
فرماید که این علت رطوبت عنبیه است که غلیظ شود و نه از بخار اهد که گوهر بنضیه بجلگی
غلیظ شود بسبب بیرونی که بد و رسد فشرده شود اما آن هم خواهد که از رطوبت
غلیظ و غریب مدد یابد و آن رطوبت بتدریج بیرون آید از لعنتک عنبیه و در پس
قرینه گردد اید و انجامد و حال این رطوبت از دو وجه بیرون نباشد اگر مزاج سرد باشد
فشرده شود و اگر حرارتی ضعیف باشد که بپندد و ببرد و حال مانع روشنائی شوند
و باطل کنند اما سبب فشردن این رطوبت اندر مقام خود دو نوع باشد یکی آنکه
رطوبت خود سرد و غلیظ بود **دوم** آنکه از مقام خویش بیرون شده باشد و بیرون
نزدیک آمد و از گرمی اندر رونی دور افتاده باشد سبب گره گرفتن بسیاری
رطوبت و ضعیفی حرارت است همچنان کاسه اش که بشب در خاتمه گرم نبینند
با مداد آن اش گره گرفته باشد و اسباب این علت شش چیز است **اول** فی کردن
بسیار **دوم** ذخمی یا از جانی بیفتادن و نیز بر چیزی آمدن **سیم** سرما
سخت و سردی مزاج و یا کسی که در برف و دمه گرفتار شده باشد یا ناگاه آب سرد
بر سر ریزد **چهارم** ضعیفی روح یا صره چنانکه پیرانرا و یا کسانی که بیماری

دراز کشیده باشد **پنجم** در در سخت و علاجش نکند بر روزگار این علت بادید آید
ششم از طعامها غلیظ خوردن طعام بر سر طعام خوردن و بد وقت چیزی
خوردن و بر سر خفتن و این علت بیشتر مردم سیاه چشم را افتد از بهر آنکه چشم سیاه
رطوبت پاک تر باشد و دلیل بر آنکه رطوبت میان طبقه عنبیه و قرینه است کجور
طیب اندر چشم بیمار نگاه کند آب را بید بر روی طبقه عنبیه استاده باشد چون
نقطه سپید اندر زیر قرینه بدید باشد و چون آن آب کمالان بکشاید طبقه عنبیه
پسند سلامت و دلیل دیگر اگر در میان طبقه عنبیه بودی و آن آلت که آب را
بدان کشاید بدانجا رسیدی رطوبت بعضی حرکت کردی و بدان راه بیرون آمد
و ازین سبب است که سران آلت را که آب کشاید کرد کرده اند تا مضمونی بطبقه
عنبیه و قرینه نرسد و اگر نه از بهر این معنی بودی و سران آلت که آب کشاید نیز
کرد اندی تا اسان تر بودی آب کشادن و گوهر عنبیه خود نرم است و لغزنده و بهر
آن نرمست که هر چیز که بد و رسد جای بدان چیز بان گذارد و اندر شود و از بهر
آن لغزنده است که آلتی که بدان آب کشاید بد و رسد بلغزد **سوال** اگر پرسند
چون جای آب میان قرینه و عنبیه است آب چگونه در میان عنبیه پنهان توان کرد
جواب گوئیم چون آلت آب کشا اندر میان طبقه شود اندکی قوت بر نیم عنبیه
کند سوراخ کشیده شود و آب سوراخ فرو نشود و در رشتی عنبیه در خود کشد و جا
کند و چون آلت آب کشا را بیرون آید آب انجا بماند و لعنک چشم سلامت باشد
و دیگر کمالان گفته اند آب اندر رشتی عنبیه پنهان نمی شود لیکن انجا که ماده
مکنه پنهان میشود پنهان شود و نزدیک حکما این درست نیست از بهر آنکه
بالبعضی از غلیظ شود یا چمکی او اگر بعضی از غلیظ گردد در حال پنهان نتوان کرد
و اگر پنهان کرد چون باد دیگر اجزا پیوسته است اعتماد نشاید کردن زیرا که دیگر باره
تولد کند و اگر این نیز بقدر بر کرده شود که اندر رشتی عنبیه پنهان بماند و باز تولد
نکند شک نیست بقیه بدان سبب که از مقدار طبیعی کمتر شود و مضمونها که مانع
نقصان او باشند تولد کند و اگر همگی او غلیظ گردد همگی یکشودن زایل نتوان
کرد و نشاید کرد **علاج** الابداری این که یاد کرده اند قول مسدمان است

97
و دلیلهای آنکه آنکس استاد احمد فرخ رحمة الله در کتاب خویش می گوید که آب آمیا
طبقه عنبیه و عنکبوتیه باشد یا میان قرینه و عنبیه بینائی باطل کند و اندر میان حد
نیز که بدید آید که در قیام باشد چون ابری از علاج نیست نه بکشودن و نه بداروی
کشیدن و آنچه میان قرینه و عنبیه باشد اگر سخت غلیظ و ضرره باشد چون کج نا
چون ح از این علاج نیست نه بکشودن و نه بداروی و آنچه در پی نورانی باشد علاج
است بفرماید تا یکی چشم سخت بر هم نهد و یکی بکشاید اگر لعنتک از آنکه باشد تراختن
باشد و اندر لعنتک هیچ بترکی بدید نباشد و اگر باشد اندکی نماید از آب سیاه گویند و بعضی
از آنچه استاد احمد فرخ میگوید اندر سخن مقدمان می آید یعنی آنچه میگوید که مقام آب آمیا
طبقه قرینه و عنبیه باشد یا در میان عنبیه و عنکبوتیه یا اندر پی نورانی و شک
که این از خود نگفتند لکن ما آنچه در کتبها یافتیم چون ذخیره و دیگر کتبها و دلیلهای که
آنکس بر دند و از استادان وقت همین یافتیم اگر چه در روزگار ما کسی نبود که دلش در
بند باشد و حاجتی که این طلب کنند جز نادان و زنان و لوریان و غرض ایشان که در
زمانه اند است که مثل دارو در چشم کنند یا اندک تسلی حاصل شود نه آن طلب کنند که عاقبت
چه خواهد بود و علم آن حاصل است یا نه همچنان که ما مقدم علم طلب کرده اند سخنها
نابدانند که علم حاصل است یا نه اگر چه ما نیز بخوران نرسیده ایم و صد چون ما اما بقدر
وسع خویش طلب کردیم و استادانی که یافتیم تقصیر کردیم و چون استادی نیافتیم
که این علم بحال داشت ما نیز بدین قدر قناعت کردیم و اما آنچه استاد احمد فرمایند
اندر سخن مقدمان است که اندر علامتها آب کشودن که نیک اند یا نه بیمار را بفرماید
ناان چشم که آب خواهد کشودن بر هم نهد و دیگری باز کند و دست برش بمالند و بعد از آن که
باز کند و نگاه کند که لعنتک چشم فراخ شده باشد پس بدان که ماده در پی نورانی است
چون این معنی در سخن مقدمان یافته میشود بدان میماند که مقصود از این پیشتر گفته
که موضع آب جز میان عنبیه و قرینه نیست اینرا شاید کشودن و شک نیست که ابها
در میان عنبیه و عنکبوتیه نباشد زیرا که الت آب کشاد و میان طبقه عنبیه و عنکبوتیه
نتوان بردن به پی نورانی و حال زبرک و دانا باید تا از شناختن این حال واقف
شود و بیاید دانست که ماده اندر کی و پیشی و اندر قوام و رنگ مختلف باشد

بعضی بسیار تر و بعضی کمتر و بعضی قوی تر و بعضی تنگ تر و بعضی تیره تر اما اختلاف
ان در یکی و پیشی است که بعضی را بسیار باشد و تمام لعنت چشم بگیرد و روشنایی
باطل کند و بعضی را یک نیمه بگیرد و اندک باشد و باقی صافی باشد چون نگاه کردن نیمه
که بسته هیچ نبیند و آن نیمه که کشاده باشد ببیند و نیز باشد که آن ماده در میان لعنت
بسته شود و کرد بر کرد او کسوده و روشن هر چیز که بیند میان نگاه او تار یک ببیند
اختلاف اندر قوام چنان باشد که بعضی را ماده رقیق و صافی باشد اقباب را و چیزها
روشن را پوشد و از دیدن آن باز ندارد و بعضی را غلیظ و تیره باشد از دیدن اقباب
و غیر آن باز دارد بسیار باشد و از غلیظی بدان حد رسد که نام آب از وی بر خیزد و
اختلاف که اندر لون افتد چنان باشد که بعضی بلورن هوا باشد و بعضی بلورن آبکینه
و بعضی سبید مر و از دیدن آب و بعضی بزرگ یک و بعضی بزرگ یک و از آن بردی گویند و بعضی
آسمان کون و بعضی ازرق و بعضی پیروزه و بعضی سبز و بعضی زرد و بعضی اغیر لون
و بعضی سیاه و بعضی بزرگ سیماب و بعضی سرخ و بعضی همچون مینع و ازین پانزده
لون که یاد کردیم سه لون توان کشودن یکی که بزرگ هوا باشد و یکی بزرگ سیماب و
سیم هم رنگ مر و از دید

بدانکه فرود آمدن آب علامتش آن باشد که نخست چیزها چشم فرود آید خمر گشته
یا چون مکس یا چون موی یا چون خشمه او دور و غنی چون برق و چراغدان این همه
نشان آب فرود آمدن باشد باید که بتدارک آن مشغول باشی هر چند زود تر و زود
سر سری و بازی نداری کزین ریج آب خیزد چون آب محکم کند بنیائی باطل شود و عاقل
این نتوان کرد مگر بدست کاری از صد یکی راست نیاید و آن نیز که راست آید
بایائی ندارد و این همه از جهت آن گفته شد تا اول احتیاط کنی و سر سری نداری
و بسیار چشمها را این خیال پیش آید که نه آب باشد و فرق میان آنکه آب باشد یا نه از هفت
گون چیز نتوان دانست اول آنک علت آب بتدریج میفراید و بنیائی تار یک میسوزد

۹۹
شاید بار فرود آید و بینائی باطل کند و مدت این تابستن ماه پهن نباشد چون از شش ماه بگذشت
چشم صراحت باشد اغلب آن که از آن کمتر گردد و هر آنکه بر سینه که این خیالها اندر هر دو
چشم پیش آید یا اندر یکی اگر اندر هر دو چشم همی آید بلورن و کوچکی و بزرگی میفراید و میگذارد
یکسانست یا نه اگر میفراید و میگذارد بخار معده است علامت آب نیست بدارک بنا
کرد بداروها که معده و سردماغ پاک کند و اگر میفراید و میگذارد و هسته بزرگ حکم است
و نخست اندر یک چشم بود و پس اندر هر دو بدید آید بیاید دانست که علامت آست
سیم آنکه نگاه کند تا رنگ لعنتک بنویسد است یا نه و بداند که هر دو یکسانست یا نه اگر هر دو
یکسانست علامت آب نیست و اگر یکی تیره است و یکی صافی علامت آست چهارم
سینه از لکه چهار ماهه ببیند که در چشم هیچ تیری چون دوری یا چون کردی بر سر لعنتک
بدید باشد نشان آست و اگر لعنتک روشن و صافی باشد بخار معده است پنجم
بپرسند بری معده چیزها پیش چشم می آید یا نه و چون معده سبک تر شود
ان وقت نیز می آید یا نه اگر در زری معده و نفی معده یکسانست نشان آست و اگر
بری معده خیالهاست بخار معده است و بسیار باشد که بسبب چیزها که چشم فرود
صافی طبیعها و رطوبتها چشم تری که حس نصیر باشد و قرفست که حس شیدنی
و بوسیدنی همین نیز باشد هم اندر گوش بیوسته و اوزها افتد و هم بیوسته بوی چمن
بد و میرسد اگر چه ضعیف باشد و طبیعها انرا در کاء الحس گویند از شمار بیماری
نباشد **هفتم** آنکه از پس بیماری که در چون برسام و غیر آن بعضی با خیالها بشر
چشم آمدن کیر و از بهر آنکه رطوبتها و دماغ طوی بر خسته باشد و از بیوختن آن
چون دوری یا صغی اندر دماغ مانده هر که که در آن دور اندر بی خوف چشم
اند خیالها پیش چشم آمدن کیر و قرفست است که از پس بیماری دماغی باشد
و خلط و این علت از ما لحنی یا خالی نباشد و دیده صافی و اما علامتهای
کتاب کشادنی است یا نه از چهار وجه طلب کن اول آنکه چون آب تمام فرو
امده باشد و رنگه آب ببیند اگر چون هو صافی و روشن و کبودی آهن یا سرب
دارد بتوان کشودن و لفتان تمامی آب فرود آمدن است که صاحب ریح از
در افتاب نشاند و بگوید تا چشم بریم نهاده و کمال دست بر چشم خود نهاده و

بمالد و از هر سوی بگرداند پس بگوید تا چشم باز کند و در نکود اگر آب از انداز خویش کرد
 باشد و باز باندازه خویش آید تمام فرو آمده است و بتوان کشتودن دور آنکه بگوید یا
 ان چشم که آب خواهد کشتودن باز کند و چشم دیگر بر هم نهد و این چشم که بر هم نهاده
 باشد بمالد نیک و چشم که باز کرده باشد نگاه درش میکند تا لعنتک از انداز خویش
 میگردد یا نه اگر اندکی فراختر میشود بدان که آب میتوان کشاد و اگر فراختر میشود آب
 نتوان کشاد آنجا که فراخ باز شدن لعنتک است که ماده در عصب مجوف است
 این هر دو علامت که یاد کرده آمد یکی باید تا آب تواند کشتودن و فایده یکی فراخ
 شدن لعنتک دور آنکه بر نیک آهن باشد یا سرب و آنرا که ازین دور یکی باشد و
 دیگر نه آب کشتودن فایده ندهد سیم آنکه صاحب بیمار را برسد یا روشنایی افتاد
 و چراغ بیند یا نه اگر می بیند آب توان کشتودن و اگر نبیند نه چهارم آنکه بگوید یا چشم
 باز کند و پنجم بر چشم نهد و بدان پنجمه باد در دمه در مین نی کرم بقوت پس پنجمه
 بر کرد و نگاه کند اگر آب اندکی جنبیده باشد و رنگ او نیکو باشد تواند کشتودن
 و این از خوردن پنجمه بدان سبب است که اگر بانگشت امتحان بسیار کند آب
 مشوش کرد و کشتادون دشوار باشد بدین سبب انگشت بدو فرو ببرند
 هر آنکه که علامت استواء آب ندید آید بمانند که در پیش گفتیم چیزها
 فرود آید چون مکس یا پسته اگر هر چند زود تو بصلاح صواب پیش آن باز شود
 علاج نایب دهد و اگر علاج نکند آب محکم گردد باشد که علاج پذیرد و باشد که نپذیرد
 و خواجه ابو علی سینا رحمه الله علیه میفرماید که من مردی را دیدم عاقل و معجز بود اما
 که او را آب فرود آمد خوشترین را علاج کرد با استفراغها و طعام کمتر خوردن و آن
 طعامها تری فرمایند برهیز کرد و بقلبه خشک و مطحیه احتیضار کرد و سر
 محلل بکار داشت آب فرو نشست و نور بدنی با آمد و طعام چیزهای خشک
 باید چون گوشت کبک و نذر و وفلیه و گوشت بریان و مطحیه و نان خشک
 ارد و نان جو و مانند این باید و اندر طعامها دار چینی و زنجبیل و سداب
 و بادیان تر و خشک و آب کامه بکار باید داشت و علاج صواب است نسبت که
 نخست تن و دماغ پاک کند جیب تو قایم و ایارج فطر و حب الذهب و هر هفته

101
يك شربت از ايارج فيقرا عسلي در مطبوخ قنطريون بدهند **نسخه** مطبوخ قنطريون
باريك سه درم ترب سبدي محوف نيم كوفته سه درم سبغاي نيم كوفته پنج درم موز متقا
دانه پرون كرده پانزده عدد جمله در دست در ماب بزنند تا شصت درم برآند
فدري نبات برهند و بالايد و يك دار ايارج عسلي درين مطبوخ حل كنند و آن
خورد **نسخه حبيب الذهب** صبر پنج درم هليله زرد دو درم و نيم مصطكي و كثيرا
وزعفران و سقمونيا از هر يك نيم دينار كل سرخ بچندانك بوقت حاجت شربت رود
و نيم **نسخه ديگر** صبر و سقمونيا از هر يك يك مثقال هليله زرد و تخم كشنه از هر يك
دو مثقال ترب سفيد هفت مثقال شربت بوقت حاجت رود و نيم زعفران ^{روي}
كه سقمونيا برش نهاده باشد هر بد و هفته يكبار دهد و اگر رنج بوقت باشد هر هفته
يك بار معجونى كه اندر ابتدا آب سود دارد و چ انكين در نجيل تخم بادبان از هر يك
يك جزوه را كوفته و بچخته اندر غسل كف گرفته باد و وزن و نيم داروها بشنند
و هر بامدادى يك مثقال بخورد و ياسمين و مرزنگوش و شونيز بويدين سود دارد
صفت شياى كه اندر ابتدا آب سود دارد و خربق سبيده در مبلبل سبيد پنج درم
اشق بكم درم هر ارباب ترب بسرشد و شاف كنند و آب بياز با غسل كشيدن سود دارد
اب بيزرد و انگرد خوردن و با غسل اندر چشم كشيد سود دارد و زهره كوك و زهره
كفتار و زهره ماهى كه بتازى شبوط كوئيد با غسل كشيدن سود دارد و از سنگدان
جبارى ان پوست كه بروى باشد بگيرند و خشك كنند و چشم اندر كشند و عصا
بخوردن بمر و برك او با غسل كشيدن آب را باز دارد و عرزه كردن باب كاه و ايارج
فيقرا سود دارد خاصه از پس استفراغ و زهره خرس اندر بينى چكانيدن سود ^{است}
و هر وقت روغن بلسان كشيدن نافع بود **صفت** داروى كه روغن بلسان كشند
بلبل هشت درم قليميا چهار درم مس سوخته شانزده درم مرصافى دو درم
زعفران سبك دو درم روغن بلسان يك درم داروها خشك را باب باران بسايند
و زعفران و روغن بلسان هم بسرشد و با داروها بياميزند و ده درم صمغ عربى ^{سود}
با هم بياميزند گاهى با غسل بكار دارند گاهى باب بادبان و زهره افعى با غسل سرشته
كشيدن سخت نيك باشد **صفت** شاف زهره كا و بزدا و يك درم انگرد اندر كرا ^س

102
نرم باکتان کند و اندرین زهره میمالد با هر یک از دو محل شود پس بگذردم روغن بلسان
باوی بیامیزند و خشک کنند و شیاف کنند اندر ابتداء آب و علت انتشار هر دو دار
و سببه را ببرد **صفت** داروی معسل سبکبج دو درم حلتیت و خربق سیاه
از هر یکی شش درم معسل چندان که کفایت باشد سیاف سازند **صفت** شیاف
مرارات زهره کلنک زهره کرکس زهره شبوط زهره عقاب زهره باز از هر یکی راست را
هر ده درمی را ازین داروها دو درم فرنیون و بگذردم شکر الحفظ و بگذردم سبکبج هر دو
باب بادیاک بسایند و بسر شدند و شیاف کنند **صفت** داروی کباب را وضعی بصر را
سود دارو حباب الغار پوست کرده ده درم صمغ عربی بگذردم هر دو را ببول کودک نارس
بسایند و چشم اندر کشند و خداوند وضعی بصر را باب بسایند خواجه ابوعلی سینا میفرماید
که مردمان معتبر زهره افغی را از موده اند و از وی مضرت زهره نیافند از اینجا معلوم
میکرد تجربه از واحتراز نمی باید کرد راه علاج این علت بدار و هاء خوردنی و کتیک
اینست که یاد کرده آمد چون این شرطها بجای آورده باشند و علاجهای که یاد کرده
آمده است بصواب و کمال بجای آورده باشند و مدتی درین علاج بسر برده چون
فایده ندیده باشند پیران جر که بدست کاری نباشد یاد کنیم انشاء الله تعالی و حدیث
الخیر

چنان باشد که چون معلوم شد که آب تمام فرو دامد و علامتهای که یاد کردیم که آب میتواند
کشیدن و کسوده شود و فایده دهد و هیچ مانعی نباشد که از آن باز دارد چون در سردی
و دکام و سرفه و غیر آن اگر ازین معنی چیزی در راه باشد نخست علاج آن باید کرد
و تن و دماغ پاک باید کرد بدار و هائی که یاد کرده آمده است و آن روز که آب کشایند
روزی باید که هیچ ابوی و مانعی نباشد و صفائی و خوش و شمایی باشد و صاحب این
را اندر سایه برابر آفتاب بنشانند بر بالشی نوز و بگوید تا هر دو زانوئی وی حکم بسینه
باز نهند و دستها بر آن بوند و خوشیستن را کرد کند بدین صفت

درین کتاب...
کتاب...
کتاب...

و کمال پیش او بر بالشی نشیند از بلند تر و اگر یک چشم درست باشد ^{نور عجب}
 این چشم درست بستن است با حرکت بسیار کند و چشم را از هر سوی بجنباند زیرا که اگر
 چشم درست جنباند این در چشم در حرکت آید و آب کشودن دشوار باشد و یکی دیگر آنکه
 چیزهایی که حاضر باشند از وی بپرسند چون آب کشاده باشند تهمت آن نباشد که با
 آن چشم درست می بیند و چون صاحب ریخ شرطهای که کمال گفت بجای آورد یکی را بگوید
 نائیس او سر او را محکم نگاه دارد و کمال بدست خویش بلب چشم او بردارد و چشم را تمام بکشد
 و صاحب ریخ را گوید نگاه بمن کن چنانکه میل دیده بگوشه چشم باشد که سوی بینی است و کمال
 سر آلت آب کشتا بر آنجا نهد که آب خواهد کشودن و نشان کند از بهر دو کار یکی آنکه تا صاحب
 ریخ را بیازماید بدرد بدن و دوم آنکه بداند که نشان برابر لعینک است یا نه میباید که سر
 کشتا بر گوشه چشم باشد که سوی گوش است بر سپید چشم دو دانگ با گوشه چشم و چهار دانگ
 با سیاه چشم و برابر لعینک اندکی بالاتر و شیب تر نماید و آلت آب کشتا میلی باشد
 از پس سرخ و اگر چشم راست خواهد کشودن آلت آب کشتا بدست راست
 گیرند و سر آلت آب بر آن موضع نهد که نشان کرده باشند و بگردانند و اعتماد کنند بر آلت آب
 کشتا بقوتی تمام یا آلت آب بکشتا بگردانند و او حسن آن بیاید که آلت آب کشتا کشاده بد بد آمد
 و زمانی بر آلت آب کشتا اعتماد کند بقوتی تمام بدست دیگر بد و انگشت مهین خدا خوان
 بلکه چشم را نگاه میدارد تا صاحب ریخ دیده نتواند گردانیدن و چون آلت آب کشتا
 گذر یافت نظر کند تا سر آلت آب کشتا در زیر طبقه قرینه بیند و سر آلت آب کشتا تا برابر
 لعینک میارد و از وی اندر نکند بلکه اگر مقدار نیم خود را گذرد و با باشد و اگر بیشتر
 در گذرد و با نباشد زیرا که جای آب کشتا را ریش کند چون بدین حال برسد دنبال آب کشتا
 بر میان انگشت خدا خوان و مهین او کند تا اندکی بیاساید و صاحب ریخ را سخن خویش
 گوید و شبارت دهد تا قوی دل شود و بسیار باشد که اندرین وقت صاحب ریخ
 خواهد که قی کند بدین سبب باید که آن روز هیچ نخورد و اندران ساعت اگر اغاری کند

اندي که شراب ریواس با شراب یخنغری یا شراب غوره یا شراب انار بدهند یا ساکن شود و
 پنبه پاکیزه بر چشم او نهند و اندي که درد مند با هستگی دمیدنی که بر سر او اندک
 کسی چیزی بیاشامد در بر کشند صواب باشد و مقصود ازین اسایش چشم بر آلت آب کشار
 با هستگی بگرداند تا از پس قرینه بیند که سر آلت آب کشا بالای آب باشد پس دنبال آب
 کشار اندي که بر فراز دواب را بر آلت آب کشا فرو نشاند چون بیند که آب فرو نشست
 و بر زهائ غنیه انرا در خوشین کشید صبر کند و آلت آب کشا بزودی بیرون بیارد
 و نگاه کند اگر دیگر باره آب باز آید فرو نشاند چه بسیار باشد که در شتی غنیه لزج
 را در شتی از پنهان کند و باشد که تنک تن یا غلیظ تر باشد دشوار فرو
 تواند نشاند و بسیار باشد که بنکبار فرو نشاند چنانکه چیزی که در نشیب افتد و از
 هیچ اثر نماید و بسیار با که همسری کند و همی باز آید و هکی او میل نکند بدان موضع که با
 بر آید کند و هر باره از او بدان جانب که میل کند انجا باید برد اگر رنج بسیار نماید آلت
 آب کشار هم چنان میباشد داشت و بتیزی آب کشا بر گوشه چشم قوت کردن تا اندي که
 خون بیاید بر امان خون فرو باید نشاند و اگر می قصد کمال اندي که خون بیاید نباید
 ترسیدن آب عسیر را با آن قدری خون فرو توان نشاند و اگر نیز آب عسیر نباشد خون
 را هم در آن موضع پنهان توان کرد و با آب فرو نشاندن چه قوت خون آب را بسوزد
 و نیست کند و اگر خون را پنهان نکند انجا بفسرد و علت طریقه باید دید و تحلیل دشوار
 بد برد و اندي که حال که آب فرو می نشاند صاحب رنج را بفرمایند تا تخم می کند از راه
 حلقه از راه بینی و آب دهان حلقی فرو میرد تا بدین حرکت آب فرو میل کند و فرو
 بردار تر باشد و چون کمال دید که آب فرو نشست با هستگی میل را می بچد و بیرون آرد
 و زرده خایه مرغ و روغن بهم بریند و بر پشت چشم نهد و هر دو چشم را سخت بیند
 و صاحب رنج را اندر خانه تاریک برد و بگوید تا بقضا باز حسید و خود را خفته سازد
 و هیچ حرکتی نکند و سخن نکوید و اگر خواهد که سخن گوید بدست اشارت کند و خوشین
 از عطسه و سرفه نگاه دارد و بر رکها شقیقه او ضما دها خنک کند و حذر کننده تا
 درد سری تو لگد نکند و اگر عطسه خواهد پنی بر بدست بمالد تا عطسه ساکن شود
 و از سرفه نگاه دارد و اندي که جلاب و روغن بادام و طعام ری اندي که باید و چیزی

اشیامند

سخته ذروردن نشان

انزروت پرورده ده درم چشم پنج درم مامیران دو درم کف دریا دو دانگ نبات
سه درم افیون دانگی جمله بگوید و بنیزد و باهم آمیخته کند و بکار دارد

ذروردن نشان سفید

انزروت پرورده ده درم نشاسته چهار درم افیون یک درم جمله کوفته
و پخته باهم بیامیزد و بکار دارد نافع بود انشاء الله تعالی

ذروردن نصیر

انزروت پرورده ده درم نشاسته چهار درم کف دریا دو دانگ
نبات سه درم جمله کوفته و پخته باهم بیامیزد و بکار دارد

سفت باسلیقون

جرب را و سبیل را و مکنه را و خیر کی چشم را سرد دارد بکیرند پلپل و دار پلپل و در پل
و در چین و هلیله زرد و هلیله سیاه از هر یکی یک درم صبر سقوطی یک درم
کف دریا شش درم شکر پنج درم سلیمه و قرنفل از هر یکی چهار درم نوشادر
یک درم کوفته و پخته باهم بیامیزد و مانند سرمه در چشم کشد نافع بود
انشاء الله تعالی

سخته ابارج نیفترا

حب بلسان یک درم دارچینی یک درم عود بلسان یک درم زعفران یک درم سنبلی یک درم
مصطکی یک درم اسارون یک درم سلیمه یک درم صبر سقوطی شانزده درم

سخته ذروردن نوبت اطفالان

چشم چهار درم مامیران دو درم کف دریا یک درم انزروت پرورده سه درم
نبات نیم درم کافور ستوری جمله کوفته و پخته باهم بیامیزد و بکار دارد نافع بود

صفت شیاف ریح که خونش کم باز دارد

بکیرند زعفران و افیون و مرمرکی و صمغ عربی و خون سیا و اشان و کندر
و حصص مکی از هر یکی برابر نافع بود انشاء الله تعالی

صفت برود غوره که انزاحصر می خوانند

107
سلاق و دم معر و جرب و سبیل سود دارد و توتیای کرمافی ده درم زرده حویبه
ده درم پوست هلیله زرد پنج درم رنجبیل پنج درم دار بلبل دو درم و چهار دانگ
ما میران دو درم و چهار دانگ نمک هندی یک درم همه کوفته و بخته بآب غون
پرویزند چند بار تازه میگردانند تا پرویزه شود بعد از آن نرم بسایند و بکار
دارند نافع بود انشا الله تعالی و صدق

حساء السعال

مغز تخم کدو شیرین مغز تخم خیار و خیار بادرنک از هر یک یک درم رب السوس
کثیر از هر یک یک درم خشخاش و مغز بادام کشمش از هر یک دو درم اینسون یک درم
نبات ده منقال خورده بکنند و قرصها سازند و هر یک شب یکی از آن در زیر زبان میگرد
نافع آید انشا الله تعالی

سخن بدل کحل الجواهر

کحل هفت درم مار قشبتا پنج درم اقلیمیا زرد و زنده درم مروارید ناسفته
سه درم زعفران نیم درم سافج هندی دو درم مخرد کند و بسایند و بجزیره بسیند و بکار
دارد نافع آید

صفت داروی جهت آنکه خون از بینی آمدن باز دارد

بگیرند کهربا خاص و بنفشه تازه و جوز سر و هر سه را ستار است بهم دیگر
بسایند و در ما سوره در پتی پاشند که خون باز آید بقدر خدای تعالی

صفت دواء کلف و نمش و اثر ابله

بگیرند مغز بادام سپید کرده سه درم و بسایند نیک و تخم خرزنبه مغز سر
کوفته بغایت و سیماب دو درم اندرین مغزها بمالند و بکشند چنانکه
اثر سیماب نماند و مغزها سیاه شود هر شب بطلی کنند و اگر هر ساعت
بهتر باشد و یک هفته دست و روی نشویند و دست

بر روی نکنند و بعد از یک هفته بشوید

کلف و نمش پاک شده باشد

والسلام

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين
در علت هر عضوی از اعضا از سر تا قدم و مجاری

ان باب اول در صداع صداع دردی است که در اعضا سر باز دید آید و صداع
گرم باشد یا سرد اگر گرم باشد یا مایه یا از خون باشد یا از صفرا یا بی ماده باشد
علامت صداع خونی سرخی روی و چشم باشد و کوان اندامها و شبر بر طعم دهن
علاج ضد قیفال است و حجامت سافین و چیزهای سرد خوردن همچو
شراب عناب و شراب الو و خرماي هندی با شکر سفید بجلاب سر خوردن
و بخدا مزوره از خرماي هندی و الوکل با مغز بادام دادن و صندل و عرق
کل پوشیدن **صداع صفراوی علامت آن** افزوخته شدن گرمی در سر
و دوی بول و تشنگی بسیار و تلخی دهن و بخوابی باشد **علاج** استفراغ صفرا
کردن است و طبع را نرم داشتن بالوی سیاه و عناب و بنفشه و نیلوفر و سبستان
و خرماي هندی و ورق کل و تخم کاشنی و ترنجبین و خیارشبر و اب انار ترش
و شیرین با پوست فشرده با آب نبات و یا با ترنجبین باید دادن و بخدا مزوره های
ترش باید دادن چون خرماي هندی و زرشک و انار و انار با کشمش و مغز بادام
و بعد از آن تبدیل مزاج باید کردن بچیزهای سرد کننده **صداع سرد با ماده** یا از
بلغم باشد یا از سودا **علامت صداع بلغمی** شدت و سخی صداع باشد بی حرارت
و سرخی روی و چشم و کرانی سر و چشم و کاهلی بسیار و خفین و اب دهان و تری بینی

109
و بول سفید و غلیظ باشد و بنض مسعارت و بطی بود **علاج** استفراغ بلغم از بطن
بدن باید کردن بحب صبر و حب شبیار و جلاب پنجه مک خراشیده و تخم رازیانه
و کل قند باید دادن و غرغره با باره نبقه کردن بعد از خوردن آب یا مرغ و نیم مرغ دادن
بحسب قوت و مشک بوبیدن **علامت صداع سردی** پنجه ای و سوساس و
نیرکی رنگ روی و فتور و ترشی طعم دهن و سبزی قاروره باشد **علاج** ان استفراغ
سودا باید کردن بمطبوخ افیمون و هلیله سیاه و غار یقون و جلاب بالنگو و نبات
باید دادن و غذا خوردن آب بازیره باج یا مرغ و نیم مرغ باید دادن بحسب قوت **صداع**
گرمی ماده سبب ان حرارت افتاب بود که بر سر تابد تا نزدیک آتش نشستن **علامت**
صداع گرمی ماده گرمی پوست سر و اعتدال بول و تراز بودن و تشنگی بسیار و بجزا
بود و کراتی سر و چشم و روی **علاج** بخدیله و گردن و در جای خشک نشستن و جلاب
از سکنجبین ساده و عرق کل با نرف دادن و صندل و عرق و سرکه و تراشه کدوی تر
صداع سردی ماده علامت ان بود که کراتی در سر و چشم نباشد و تری بینی نباشد
و اندیشهای فاسد کند و بول رقیق و اسهید باشد **علاج** با بونج و سبب و اکلیل
در آب بچوشانیدن و سر فرو گذاشتن و بخاران بوبیدن و طلاهای گرم بر سر نهادن
و جلاب نبات بالنگو دادن و غذا خوردن و مرغ **باب دوم در سرسام و ماسرا**
سرسام و رمی است که در یک حجاب از حجابهای دماغ باز دید آید و این مرضی نحو
یا از خون باشد یا از صفرا **در سرسام خونی** تب دایم و کراتی سر و روی و سرخ چشم
و درد سر و هذیان و درشتی زبان و کراهیت روشنائی باشد و بنض عظیم باشد
و قاروره غلیظ تخین باشد **علاج** ضد قبض کردن و خون برون کردن بحسب
قوت و جلاب بنفشه و نیلوفر و آکوی سیاه و عناب و سپستان و نبات و تخمین
دادن طبع را بمطبوخ فاکه زمره داشتن چون الوی سیاه کیل و عناب و سپستان
و ترهندی و ورق کل سرخ و تخم کاشنی و بنفشه و نیلوفر و سناملکی و ترنجبین و حشمت
و مغز خیا شبر میانه های رور و جلاب نبات و نیلوفر دادن و غذا کشکاب با عناب
و خنکاش و بنفشه و نیلوفر **علامت سرسام صفراوی** تری تب و پنجه ای و تشنگی
و خشکی دهن و پنی و شوریدگی عقل و بسیار گفتن و هذیان و زردی روی و نبات

و سرعت نبض و برجستن از جای خود و بول زعفرانی و ناری بود **علاج** استغراق
 صفر کردن بمطبوخ فاکه چنانکه در سرسام جونی گفته شد و جلاب تری و غناب
 و نیلوفر و تخم کاشنی و ممر هندی و آب انار و کزک و شیرین با نبات و ترنجبین و آب
 تقوع و آب خیار و کدو باید دادن و سرکه و صندل و روغن کل و آب خیار بالنک
 خلخه ساختن و بوییدن و بوسه نهادن و بعد از شکاب دادن و اطراف بدن با آب
 گرم و سبوس و بنفشه مالیدن **ماشرا** و ماشرا فوری است که در راندن و بیرون
 دماغ بازاید و بزرگ شود و گاه باشد که پوست روی بزرگد و آب زرد از آن تراشد
 کرد در این محرف است و از خون باشد و از صفر **علاج** آنکه از خون باشد علاج
 سرسام است و درین حقنه های نرم لایق باشد **باب سیوم در دوار سته**
 دوار بیاری سرگشتن را گویند و سرد گویند که چون مردم بر خیزند چشمشان
 تاریک شود و سر بگردد و بیم باشد که بیفتند و این مرضی با بلغمی یا سودائی یا ریخی
علامت سودائی بسیاری فکر و پجویی و که گفتن سخن و صلابت نبض بود
علامت بلغمی گرانی سر و روی و کدورت حواس و بسیاری خواب باشد
 و نشکی نباشد و بول سفید و غلیظ و نبض نرم بود **علامت** ریخی آن بود
 که در نیاید و ابتدای اب از چشم کشاده شود **علاج جمله است** دماغ را
 تنقیه کنند جب ایار و جب اصطحیقون و جلاب بالنکو و تخم رازیانه
 و کلشکر و پنجهک خراشیده دهند غذا خرد آب با خشک دانه باید داد

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

باب پنجم در صرع صرع مرضی خوفست سبب آنکه سیده نا تمام در راه روح
نفسانی حادث شود که اگر سده تمام باشد سکنه باشد بدین سبب حرکات بی نظام و
تشنج باز دید آید و ماده این مرض یا بلغمی باشد یا سودائی **علامت** بلغمی سپیدی
رنگ روی و قرصی بدن و زبان مصروع زرد باشد و از چیزها که موجب خشم ^{شد}
خشم کرد و عظیم و حواس ثقیل باشد و آب دهن بسیار باشد **علاج** تنقیه بدن باید
کرد چنانچه ایاره اصطیقون و جلاب کرم از تخم رازیان و بالنگو و کشکری باید داد و غذا
نخود آب با خسک دانه باید داد **علامت صرع** صرع سودائی لاغری بدن و سستی
رنگ و خفقان دل و ترشی طعم دهن باشد **علاج** استغراق سودا باید کرد بمطبوخ
افتمون و حب افتمون و معجون نجاح و جلاب کرم از بالنگو و کاشکری باید
داد و غذا نخود آب با جو انورغ با گوشت بره بمصروع باید خورد از کرماء کرم و سرما ^{سرد}
نگاه دارد نگذارد و کنار آب بنشیند و از جماع و سردی و مستی محترز باشد
باب ششم در سکنه سکنه مرضی است مخوف و آن علتی است که جمله حواس را
باطل گرداند و نگاه افتد و بیگوار افتد و سبب آن ماده بلغمی باشد که در راه کله
روح نفسانی سده تمام باز دید آورد و بطون دماغ متلی گردد **علامت** سهلی سختی
سکنه و دشواری و اسافی نفس زدن است و کف اندر سکنه نشان کشاده شدن
علت **علاج** است که پنج روز بهیج جلاب و غذا ندهند و بند سده شدن است
روز سیم بر صرع بروغن یا سمن چرب کنند و با یاره فیقرا آلوده کنند و بکوفرو بند
باقی کنند و جلاب اینسون و بالنگو و کلنگین دهند و حقنهای نیز کنند و شبت او
بروغن زیتون کرم کرده بمالند و مسرید بطوس و تریاک ^{بزرگ} بدهند و ماء العسل
بجای آب میدهند و زهره کلنگ باب مرزنجوش حل کنند و اندر بینی او چکانند
و غذا نخود آب با دارچینی و فلفل و گوشت کبک و بنجشک و کبوتر میدهند **باب**
هفتم در سبات سبات مرضی مخوف است و آن خوابی است مفراط دراز و بد شوک
بیدار شود و چون بیدار کنند همچنان خفته باشد و سبب این مرض سرد شدن
مزاجست بسبب خوردن داروهای سرد و یا سرما مفرد که از بیرون بدو رسد و
بسیاری بلغم **علامت** از سپیدی زبان و تهیج و فراموشی باشد و نبض مرجمی و غرضی

رنوم باشد **علاج** اگر از خوردن داروهای سرد باشد داروهای گرم باید داد چون
 تریاک مطر و بطوس و اگر سبب ماده بلغمی باشد تنقیه دماغ باید کردن بجبهاتیر
 حب ایاره و حب اصطنیقون و غذا نخورد با سعه دار چینی و کدو با و ناخواه باید
 دادن و چند بیدستی و روغن یاسمین حل کنند و در دماغ چکانند **باب**
هشتم اندر سهر سهر بخوابی مفراط است و آن مرضی مخوف است سبب آن گرمی
 و خشکی باشد که بر مزاج دماغ غالب شود **علاج** روغن بنفشه و روغن دانه کدو
 در دماغ باید چکانیدن و شراب بنفشه و شراب خنخاش باید دادن و آنرا
 فرمودن و از غم و از فکر دور بودن و بکر مایه رفتن و آب فاتر استعمال کردن
 و غذا مزوره پیوش با مغز بادام و اسفناج و گوشت بزغاله دادن و آنچه
 خواب آورد سماع آهسته خوش شنودن و او از یاد مرنم که در ختان جنبانند
 با هستکی و حکایتها خوش گوش کردن و اطراف بدن آهسته مالیدن و
 اگر کسی را بخوابی سرفه خشک بدید این نشان هلاک باشد **باب نهم**
اندر مالنخولیا مالنخولیا علتی سودائی مخوفست صاحب این علت پیوسته
 بددل و هراسان باشد و فکرهای بد کند و اندوهناک باشد بی سببی ظاهر و
 این علت یا سودائی باشد طبیعی یا سودائی یا طبیعی اخلاط اربعه باید که بسوزند
علامت آنکه از سودائی یا طبیعی باشد سبز لون و فتور بنیض و سیلان لعاب و آنکه
 از سودائی یا طبیعی بود و اگر خون سوخته **علامت** آن سرخی بول و عظم بنیض و بی
 خوابی و خنده بسیار بود و آنچه از صفرا سوخته باشد **علامت** آن سرعت بنیض و هذیان
 و اخلاط عقل و از مردم جستن و خشم گرفتن و بخوابی بود و آنچه از بلغم سوخته
 باشد **علامت** آن کاهلی و خواب بی نظام و تری بینی و دهان و این بنیض سپیدی
 لون بدن و سپیدی بول باشد **علاج** جمله آنست که استفراغ سودا کنند بقصد
 صافی و مطبوخ افیمون و مطبوخ هلیله و حب بنجاج و حب افیمون و روغن
 بنفشه و روغن کدو در بینی چکانیدن و صراط حب بالنگو و نیلوفر و نبات
 باید دادن و غذا نخورد با مغز بادام و اگر بخوابی مفراط باشد شراب بنفشه و شراب
 خنخاش بغذا مزوره پیوش یا روغن بادام و جواده کدو بکر مایه بودن و آب فاتر

استعمال کردن **باب دهم در نسیان و حقیق** و این مرضی افزاینده است که در افعال فکری
بازدید آید بسبب نقصان و بطلان حالتی است که بکودکی و خونی باز و سبب آن
شود مزاج سرد است که بر بطن اوسط دماغ غالب شود **علامت** آن خشکی بینی و نخوابی
بود **علاج** غذاهای گرم و تر و معتدل دادن چون نخود آب زرده خایه مرغ و لوزینه
و پاجه بزغاله و بره و روغن ترکس و روغن خیری بر سر دماغ مالیدن و جلاب بنام
بالنکو دادن و الله اعلم **باب یازدهم در عشق** عشق مرضی سردائی است و وسواسی
که مردم از این نفس خود کنند بمسلط گردانیدن فکر در نیکو آمدن صورتی یا خلقی
علامت آن فراموشی و حیرت و سردی پیش افکندن و انداختن و چشم بکوفه روشن
و نفسی دراز کشیدن و اختلاط عشقت **علاج** مزاج گرم گردانیدن بگذاها
و شرابها مرطب چون شراب بنفشه و شراب خشخاش و مفرح یا قوی و بکر مابین
و آب فاتر استعمال کردن و خوردن مشغول گردانیدن بشغلهای بزرگ که محبوب را
فراموش کنند و مجامعت کردن با غیر معشوق و فکر در معشوق کردن زایل گرداند
باب دوازدهم در لغو این از استرخا و سستی عضلهها و نهیاری و ابرو
و لب باز دیدن و پوست پشانی از شکل طبیعی بگردد **علاج** جلاب گرم از اینسون
و کلنکین و بالنکو باید دادن و غذا خوردن آب با خشک دانه و گوشت کجشک
و تنقیه دماغ کردن بخت ایاره فیقرا و ایاره لوغاز یا و حقنها نیز کردن و از پی
تر باق و مورد بطوس و معجون بلادی دادن و روغن مسط در روی مالیدن
باب سیزدهم در اختلاج اختلاج جستن اندامست و آن حرکتی است که اندک
عضله افتد بی مرادست این مرضی رطوبتی سرخ باشد که حرارت غریزی از تحلیل
بارج کند و کار کند و سبب خلط از مشام زود بیرون برود و اختلاج کند و تولد آن
حرکت از بارهای غلیظ باشد **علامت** بادانست که درین بیاید و زود بگذرد و اگر اختلاج
روی بسیار افتد بیم کننده باشد بفاج و سکنه **علاج** غذاهای گرم باید دادن چون نخود
با فلفل دارچینی و تخم رازیانه و کدو باوان موضع که جستن کیر و تجربه دست بسیار
باید مالیدن تا سرخ شود و روغن فرنیون و مسط مالیدن **باب چهاردهم در رعشه** رعشه علتی است که حرکات ارادی با حرکات غیر ارادی از آنجا

و امتحنه شود و چون خواهد که حرکتی بغیر اختیار بکند حرکتی غیر ارادی از آن باز دارد
 و اندر دست و سر بیشتر افتد و سبب کلی این مرض ضعیفی این قوت است و ضعیفی آن
 حرکت یا سوء المزاج سرد و این بیشتر کسانی را باشد که بیماریها بسیار کشیده باشند
علاج تقویت قوت باید کردن و استفراغ رطوبت بحسب صبر و ایاره فیقر و حب قویا
 باید داد و حب شیطرح و غذا خورد آب باخسک دانه و ماء الحکم از مرغ و کبک با فلفل
 و دارچینی باید داد و روغن قسط مالیدن **باب پانزدهم در فالج** فالج سستی بهیا
 و عضلها و او را راست باطل شدن حس و حرکت است این علت فرود آمدن رطوبت
 است از بطون بحسب ضعف بدن و قوت و راه گذر قوت محرم قوت حساسه فرو
 بندند و نگذارند که بگذرد **علامت** آن سستی یک نیمه باشد و باطل شدن حس حرکت
 و سفیدی و صافی تاروره **علاج** است که تا چهار روز با هفت روز بحسب قلت
 و کثرت ماده بعلاج مشغول نشوند و در ابتدا حقنها نیز باید کردن و حب صبر و حب
 اصطخیقون و حب متن و شیطرح باید داد و غذا خورد آب باید داد و خورد آب
 با گوشت کنجشک و کبک و تیهو و کبوتر چچ و فلفل کرو یا و دارچینی و زیره باید داد
 و روغن قسط و روغن فرنیون و روغن بلسان باید مالیدن و مزید بطوس و
 تریاق فاروق باید داد بجای آب ماء العسل و ماء الاصول باید داد **باب**
شانزدهم در مردم مردم در چشم دست اگر چشم و روی سرخ باشند و رگها برخواست
 رگ قیقال باید کشودن حجامت کردن و جلاب نبات و عناب بنفشه دادن و
 غذا مزوره بینوماش و مغز بادام و اسفناج دادن مسهل از سنامکی و پوست
 هلیله زرد و بنفشه و الوی سیاه و عناب و نبات و ترنجبین و خیار شنبه دادن
 و آب سرد بر روی چشم ریختن و اگر سرخی روی چشم نباشد و بلکه چشم بسبب
 بایکدی بگردد و شد **علاج** آن حب شیار و حب ایاره فیقر و جلاب بیخ مهک خزل
 و نبات است و غذا زیره بیخ بار و روغن بادام **باب هفتم ضعف بصر و رفتن**
اب از چشم لطیف گردانیدن عذات و تقویت دماغ کردن به بویهای خوش
 و ترک روزه و جماع کردن و هلیله کابلی و نوتیا خوردن و در چشم کشیدن
باب هجدهم در کوفی گوش سبب کوفی گوش یا ماده غلیظ باشد یا باری غلیظ

کز یاری باشد و بلغمی باشد جلاب تخم را زیانه و پنج مهک خراشیده و کلنگین باید داد
 و غذا نخورد آب با خشک دانه و تنقیه دماغ کردن بحب ایاره فیقرا و ایاره لوغاد یا باید کرد
 و اگر سبب با دی غلیظ باشد غذا لطیف باید دادن چون نخود آب و ریزه برنج و ماله
 و روغن بادام تلخ با چند بیدستر و روغن سداب و روغن بابونه در گوش باید چکانند
 درد گوش یا از خون باشد یا از ورم یا از بادهای مختلف اگر از خون باشد **علامت**
 سرخی لون و جھندگی درد گوش بود **علاج** ضد قیقال است و اسهال طبعیت
 بمطبوخ فاکهه و مطبوخ هلیله و جلاب و عناب و نبات و بنفشه دادن و غذا مزه
 از پنیر ماش و غوره و انار دانه و پنبه سرخ دادن و اگر از بادهای مختلف باشد **علاج**
 طنین و آواز دروغنی در گوش بود **علاج** تنقیه معدن کردن بحب شیار و قی
 کردن و غرغره کردن و روغن مرزنجوش و نرگس و بابونه و سبب نیم گرم در گوش
 چکانند و غذا نخورد آب با ارجینی و گریا و فلفل دادن **باب نوزدهم**
در زکام و نزله مبداء زمام و نزله و مامت آنچه براه گذر بینی فرود آید و آواز نکند
 انرا زکام گویند و آنچه جلق و سینه فرود آید انرا نزله گویند ماده زکام و نزله با گرم
 بود یا سرد **علامت** ماده گرم است که چشم و روی سرخ باشد و آنچه از بینی فرود
 آید گرم باشد و نیز سبک و زرد و بینی و حلق را بسوزاند و زکام سرد است
 که سرد روی کران باشد و آنچه از بینی فرود آید غلیظ و سفید باشد **علاج** اندر زکام
 گرم ضد قیقال باید کردن و جلاب عناب و بنفشه و سپستان باید دادن و شراب
 بنفشه و شراب خنخاش در آب گرم حل باید کردن و دادن **علاج** اندر زکام سرد آرد
 ارزن و نمک و سپوس کندم در چیزی بنهند و آبش گرم میکنند بر سر می بھند تا
 حواریت بقعر دماغ برسد و غذا اندک دادن و بر تشنگی صبر فرمودن و جلاب
 پر سیا و ویشان و انجیر و مویز طایفی باید دادن و غذا نخورد آب با خشک دانه
 و پنبه پنجاار طبع بابونه و اکلیل الملک و شیت و مرزنجوش و شونیز فرود آید
 سود دارد و عود و قسط و لادن سوختن سرد دارد **باب بیستم اندر خون آمدن**
از بینی سبب خون آمدن از بینی بسیاری خون در بدن با دهن رگی کشته شود
 یا جران بیماری حاده باشد اگر سبب بسیاری خون بدن باشد ضد قیقال باید کردن

116

و شراب غوره و شراب ریبا و جلاب و عناب و سکنجبین ساده باید دادن و آب کشنیزتر
ببرف سرد کرده در بینی چکانیدن و کل ارمنی و نشاسته و آب مورد و عرق کل طلای
سر کردن و بسند و کهر با و کل سوده در بینی افشانیدن و در آب سرد نشستن و بربک بید
و کاه و کل خشخاش و صندل مفاصری و عرق کل بوئیدن و غذا مزوره زرشک و سما
و انار دارندادن و اگر عاف مجران صندل و کافور و کل ارمنی و کلاب بر جگر طلا باید کردن
باب بیست و یکم در ورم زبان و در زبان ماده ان خون باشد یا از بلغم یا از
سودا باشد **علامت** آنکه از خون باشد زبان سرخ باشد و لعاب اندک باشد **علاج**
فضد قیقال و طبع را نرم داشتن بمطبوخ فاکهر و مضمضه کردن باب پنجم سرخ
و آب کشنیزتر و آب کاشنی و آب کاه و کتان و عرق کل تر کرده بر زبان انداختن
و جلاب نبات و عناب و آب انار ترش و شیرین با پوست فشرده دادن و غذا
کشکاب و اگر چیزی نتواند فرو بردن حقه کردن **علامت** آنکه از صفرا باشد زرد
زبان باشد و در مفرط و افزونگی سروروی و انهار بسیار بر زبان بیداشود **علاج**
ان هم ورم خوبی باشد بجز فصد کردن **علامت** آنچه بلغغی باشد رنگ ورم سفید باشد
و سرخ و بزرگ و لعاب بسیار از دهن آید و در دگر باشد **علاج** ان مضمضه کردن
با یاره فیقرا و زبانه بر که و غسل و خوردن مالیدن و حقه نیز کردن و جلاب پنجه
باموینطایفی دادن و غذا خورد آب با مغز بادام ساده دادن **علامت** آنکه از سودا باشد
سیاهی رنگ زبان و خشکی دهن **علاج** تنقیه بدن باید کردن و از سودا بمطبوخ
افیمون و حب افیمون و حب غاریقون و غذایه باریج دادن با خروس بچه
باب بیست و دوم در ناخوشی بوی دهن سبب ناخوشی بوی دهن رطوبتی
عفن باشد و این رطوبت در پنج دندان باشد اندر گوشت بن دندان باشد باین
عقونیت از خلطی باشد که در معده باشد **علامت** آنکه از پنج دندان و گوشت بن
دندان باشد است که هر وقت که مسواک کند و دهن بشوید یا هر گاه که غرغره کند
و دندان پاک کند دهان خوش بوی گردد **علاج** رک قیقال باید زدن یا چهار رک
و پیوسته دهن بر که و کلاب شستن و سرکه و عاقر قرها و کوزما زخائیدن و بمطبوخ
هلبله تنقیه بدن کردن و جلاب سکنجبین ساده بر عرق کل دادن و غذا مزوره انار

بی گوشت دادن و اگر کرد دندان تپاه شده باشد **علامت** آنکه از عفونت خلطی باشد که
 در معده است است که بمسواک کردن و دهان شستن زایل نشود و در وقت کرسنگی
 سخت نیز باشد و گاه سری هسته تر بود **علاج** است که تخم خربزه و تخم تر تیره و تخم
 شبت در آن بجوشانند و قدری نمک و عسل در آن حل کنند و باز خورند و هر مرغ
 برون کنج چرب کنند و در کله فرورند و قی کنند و بعد از قی کلشکر با سکنجبین بایکدیگر
 بپاشند و بدهند و خربزه ناشتا خوردن سود دارد و غذا مزوره زرشک و سماق
 و آب غوره باید داد **باب بیست و سیم در درد دندان** سبب درد دندان یا
 سوء المزاج گرم یا سوء المزاج سرد و یا از ورمی باشد که در بن دندانها بود **علامت**
 آنکه از سوء المزاج گرم باشد که چون آب سرد بدندان رسد آسایش یابد و دردی آرام
 کننده باشد و آنکه از ورم گرم باشد گوشت بن دندانها سرخ باشد و اما س کرده با ضربا
 باشد **علاج** رک قیقال بایک کشودن و حجامت کردن و چهار رک زدن و سبکه
 و عرق کل مضمضنه کردن و جلاب سکنجبین و عناب باید داد و غذا مزوره انار داد
 و بنویسرخ باید داد و بمطبوخ هلیله طبع را نیز باید کردن **علامت** سوء المزاج
 سرد باشد است که با درد ضربان نباشد و آفر و خنکی در سر و رو نباشد و ورم بن
 دندان نباشد و هر گاه آب سرد بدندان رسد درد زیاد کند **علاج** مضمضه کردنت
 سبکه بود و عاقر قرقا و اویشن و بن دندانها را بپودند و فلفل و شیطخ هندک
 باید مالیدن و تریاک را بعد دادن اگر بدین تدبیرها درد ساکن نشود داغ باید کردن
 وضع توت بردانان باید نهادن و تنقیه دماغ و بدن بحب ایله بنقر کردن و غذا خورا
 و مرغ **باب بیست و چهارم در حنای حنای** حنای در نخاری درمزدن است و سبب آن
 ورم عضله اجزیه بامری است و اما در باطنها و غشایها آن و سبب آن ورم
 با خون باشد یا صفر **علامت** حنای خونی سرخی رای باشد و همچون زبانه آتش
 گرمی در حلق میساید و شیرینی دهان و ضربان حلق **علامت** صفرائی خشکی
 دهان و زردی روی و آفر و خنکی حلق و تلخی دهن باشد **علاج** هر دو نوع رک
 قیقال کشودنت اما آنکه خونی باشد اگر قوت نخل کند خون بسیار بیرون باید کردن
 تا بحد غنی انجامد و اگر ضعیف باشد خون بتفاریتی بیرون باید کردن و بختها از ^{طبع}

بنویسند عود معتبر است

نرم داشتن و پیوسرخ و آب کشین و شراب توت و سرکه باید فرمودن حجامت بر مفرها
 پشت باید نهادن و مکیدن تا ماده از ره گذر خلق دور شود و اطراف بدن با آب گرم
 و سبوسرکندم و خطمی و بنفشه باید مالیدن و در وقت تری اند غرغره بعباب و روغ
 تربک و پیوسرخ و آب گاهو و شراب توت و مغز خیار چنبر باید کردن و بشیر و مزونه
 زرشک غرغره کند و چون ره گذر خلق کشاده شود آب انار ترش و شیرین و سکنجبین
 ساده و آب خیار و کدو و سرخمر تورک و آب نفوع فواکه باید دادن و غذا کشکاب باید
 فرمود **باب بیست و پنجم در ربور** ربوتکی نفس است در حال رفتن و حرکت کردن
 و بسبب چغلی و پر شدن قصبه و شش از رطوبات سرج دوشنده **علاج** شراب زوفا
 و پنخ مهک و پر سیاوشان و تخم رازیانه و کلشکر باید دادن و قی فرمودن پس از آنکه
 خردل و عسل خورده باشد یا سکنجبین عسل و آب تر تیزه و غذا نخورد آب با مغز بادام باید
 دادن **باب بیست و هشتم در سرفه** سرفه حرکتی است که طبیعت بان حرکت
 رفع مودی از شش و از اعضا که بدان متصل است میکند و سبب سرفه یا تری باشد
 و با خشکی اگر تری باشد **علامت** آن باشد که تشنگی نباشد و نفث بسیار باشد **علاج**
 پنخ مهک خراشیده نیم کوفته پر سیاوشان و نبات باید دادن و غذا مزه از نخورد
 پنوماش و مغز بادام باید دادن و اگر سبب خشکی بود **علامت** تشنگی و خوشامد
 هوا خشک بود **علاج** شراب بنفشه و شراب خشخاش باید دادن و جلاب عناب
 بنفشه تر و سپستان و لعاب به دانه و بنکو باید دادن و غذا مزه و پنوماش با مغز
 بادام و حسوا ز آرد با قلاب و شکر و روغن بنفشه و کشین در سینه و خلق باید
 مالیدن **باب بیست و هفتم در ذات الریه** ذات الریه آماس شش است سبب
 آن ممتلی شدن شش باشد از بسیاری خون **علامت** آن تب تیز باشد و تنگی نفس
 با کویا که کلومیفشارند و سرخی روی **علاج** رک با سلیتی باید زدن و خون بمقدار
 قوت بیرون کردن و جلاب عناب بنفشه و نیلوفر و نبات و ترنجبین باید دادن
 و لعاب به دانه و نیلوفر و روغن کل بادام بعرق باید ساختن و طبع و از نرم ساختن
 بمطبوخی از سنامکی و بنفشه و نیلوفر و عناب و سپستان و ترنجبین و شیر خشک
 و غذا کشکاب با خشخاش و نیلوفر و عناب و روغن کل بادام دادن

باب بیست و هشتم در سبب ریش شدن شش بر اسل گویند اسباب سل تر که تیز است
 که از سرشش بیرون آید و فرود آید و شش را ریش کند **علامت** سل هرگاه که از
 خداوند آن سرفه ذات الریه سرفه خون و ریمه بیرون می آید تب لازم باشد و بدن
 لاغر میشود و رخسار سرخ میشود و تب ظاهر تر میشود نشان سل باشد و سبب دایم
 نزدیک جایگاه علت است بدل و سبب سرخ شدن رخسار بر آمدن بخارهاست
علاج اگر در ابتداء علت دریا بند و قوت تمام باشد رک با سلیق باید زد و خون
 بنفاریق بیرون کردن و جلاب بنفشه و نیلوفر و نبات و عناب و سپستان باید داد
 و گاه شیر زبانه که دختر شیر دهد و شیر خر باید داد و کشکاب با سرطان و نیلوفر
 و خشناس دهند و اطراف بزغاله و خروس در پیون باید داد و در آن کوشیدن که
 طبیعت مجیب نشود و در امساک طبیعت باید کوشیدن **باب بیست و نهم**
در ذات الحجب ذات الحجب در می است گرم و در دناک که اندر حجاب دل و عشا
 که مسقیطن اضلاع است پیدا شود **علامت** تنگی و توان بر نفس است و درد
 پهلو چنانکه سوزن بعضوی فرو برند و تب لازم و نبض مساوی و سرفه خشک
 اول علت و در وقت تزیاید و بر آمدن خون با نفث و کوفانی پهلو **علاج** در اول
 با سلیق باید زد و خون چندان بیرون باید کرد که رنگ بگرداند لیکن بد و سه دفعه
 ناقوت ساقط نشود و جلاب بنفشه و عناب و نیلوفر و سپستان و نبات و ترنجبین
 و شراب بنفشه و شراب خشناس باید داد و لعاب بنکوبار و عن کلبا دام و شراب
 بنفشه لعوق سازند و بمطبوخ فاکهر و ترنجبین و شیر خشت تا خلط را استفرغ کند
 غذا کشکاب با بنفشه و نیلوفر و عناب و خشناس و سپستان و دروغ بنفشه و شراب
 بنفشه دادن و مور و عن از مور صافی و کنیرا و خطمی و مرغ بنفشه در سینه و پهلو
 باید مالیدن و آب سرد و میوه ها نباید داد **باب سی ام در خفقان** خفقان حرکی
 اختلاجی است که دل را حادث میشود و یا از سوء المزاج که مزاج اعراض نفسانی باشد
 چون خشم و اندیشه از بهر کارها نازک یا طعامها و شرابها گرم خوردن یا در معراکه
 بغایت گرم باشد آمدن و شدن کردن و تشنگی با فراط کشیدن و در گرمایه گرم بسیار
 فشنان **علامت** خفقان گرم تشنگی و سوزش خرابی دل و راحت یافتن از هوای

حام

خشک باشد **علاج** اگر خون غالب باشد رک با سلیق از جانب چپ باید زدن و هر آینه
خنک کردن و صندل و کلاب و کافور بر سینه نهادن و جامه معتدل پوشیدن و جلاب
نیلوفر و شراب حماض و عرق کافور و زبان و عرق بید مشک و شراب سیب و شراب صندل داد
و کشنیز خشک و ورق کل و طباشیر با شراب سیب باید دادن و مفرح سرد و مفرح معتدل
و غذا مزوره زرشک و غوره با مغز بادام و مروج داد و اگر سوء المزاج سرد باشد **علامت**
آنکه لون صاحب خفقان سفید و رصاصی باشد و تشنگی نباشد **علاج** شراب بالنکو
و شراب ریحانی و شراب سوسن باید دادن و جلاب بالنکو و فرخ خشک و مفرح کومر و
دواء المشک و پوست ترنج پرورده بعسل باید دادن و غذا نخود آب با مرغ و کبک بریان
کرده و زیره بارج دادن **باب سی و یکم در غشی** غشی باطل و پیکار شدن جمله
قوتها محک و حساسه است و اسباب غشی تجلیل شدن روح است بواسطه استفراغها
و تحلیل بافراط بسبب لذتی صفر طبع چون لذت جماع دردها بافراط چون درد قوی لجز و
معدّه یا امتلا باشد یا از ماده که خنق روح کند **علامت** غشی سردی اطراف بدن باشد
و نبض ضعیف و بطی باشد و لون زرد باشد **علاج** در وقت نوبت کلاب و آب
سرد بر روی باید زدن و صندل و کلاب و خیار بالنک سرد کرده در حلق باید چکان
و جلاب شراب سیب و شراب حماض و نیلوفر دادن و آنچه سبب دردها باشد **علاج**
درها باید کرد و غذا ماء اللحم و مرغ بریان کرده و تخم مرغ نیم پخت باید داد **باب**
سی و دوم در آمدن خون از کلو علاج رک با سلیق زدن و قرص کهر با آب و ورق
اسپوس و آب تخم تورک باید دادن و کل ارنی با کلاب و سرکه مزوج باید دادن و کند
و خون سیاوشان و آقا قیرها و روغن کلبا دام طی شسته نماید کردن و غذا فرورده
از پنوسرخ و آب غوره و سماق نماید دادن **باب سی و سیم در ضعف معدّه**
ضعف معدّه یا از سوء المزاج سرد باشد یا از بسیاری بلغم باشد که در معدّه گرد آمده
باشد **علامت** آنکه سوء المزاج سرد باشد ترا فرغ بسیار باشد و دوا و سردرگاه کا
علاج کوارش زیره و ریجیل و مر با و فلفل و ناخزاه و مصطکی رو می باید دادن
و روغن مصطکی در معدّه مالیدن و اطریفل و ماده الحیره دادن و غذا نخود آب
با فلفل و دارچینی دادن **علامت** آنکه از گرد آمدن بلغم باشد در معدّه غشیان

۱۲۱
رفی نخج باشد و تشنگی نباشد **علاج** فی کردن است باب غسل بواب برک تر تیره و خوردن
و جلاب بالنکو و رازیانه و کلنگین باید دادن و حبت شیاری و معجون خیاری چنبر بلغم را
پرون کردن و غذا نخود آب با گوشت مرغ و دارچینی و کرویایان دادن **باب**
سی و چهارم در غشیان غشیان شوریدن معده باشد که با پیش از طعام با پس
از طعام خوردن بود اگر از پس طعام خوردن **علاج** که خوردن غذا باشد و شراب
ابی خوردن و اگر پیش از غذا خوردن بود **علاج** مزاج معده گرم باشد **علاج** شراب
به خوردن بود غذا موز و از نار دانه و اگر مزاج معده سرد باشد **علاج** فی کردن است
باب ورق تر تیره و جلاب بالنکو و نبات دادن و شراب انار و نعناع دادن و غذا زیره و
برنج با مرغ دادن **باب سی و پنجم در پیچیدن شکر** سبب رطوبتی است که حرارت
بر خلیل آن قادر نباشد و از آن نفخ و قرار باز دید **علاج** کوارش زیره و شراب ریحا
باب رازیانه باید دادن و کدوم و زیره کرمایی و ورق سذاب خائیدن و دستار گرم کردن
بانش و بر شکر نهادن و در کرم ماباب کرم بر شکر ریختن و غذا نخود آب با دارچینی دادن
فراق باب سی و هشتم حرکت طبقه اندرون معده است و این حرکت است از
تشنگی اقباض کرخین از موزی و حرکتی انبساطی از جهت دفع موزی یا خوردن چیزی
گرم تر باشد سرزه معده باشد از عقب خوردن غذا نیز یادارونی نیز **علاج** اب گرم
باروغن بادام جرمه میدهند و فی صفر مایند باب کرم و سکنجبین ساده و اب انار ترش و
شیرین نمیکند نعناع میخاید و شراب به می لیسید و غذا حسو نرم باروغن بادام و شکر دهند
و اگر سبب آن ماده غلیظ باشد مای می شور بدهند و در عقب آن تخم شبت تر تیره بچوشانند
و قدری نمک طعام در آن حل کنند و بدهند و بیه مرغ بروغن کجد چرب کنند و بگلو
نوز بزند و فی کنند و جلاب کلشکر و تخم رازیانه بدهند و غذا نخود آب با گوشت کبک
و کجشک باید دادن **باب سی و نهم در هیضه و اسهال و ترحر** سبب هیضه
ناگواریدن طعام است و فاسد شدن غذا در معده هر چه لطیف باشد و بصفر مایند
نیز بود بقی بیرون آید و هر چه غلیظ باشد با اسهال نوز آید **علاج** هر گاه که احساس کنند
که طعام اندر معده تباها شده در حالتی فرماید تا معده پاک شود و اندر هیضه هر چه
نباید کردن لیکن خوشترن دار است باید ساختن باید که خواب باز دید آید که هیضه را

هیچ علاج به از خواب نبسته، و شراب غوره و شراب ریاس باید دادن اما اسهال مختلف
 اللون باشد و با آن بچیدن شکر نباشد و بعد از خوردن مسهل دفع باید کردن و
 نباید بستن و اگر ضعف یابد او برد بچیدن شکر باشد باز باید بستن **علاج** قورسطی
 بست و سفوف نار دانه و آب به باید دادن و غذا مزوره سماق و مرغ فرودن و ^{سهمال}
 خون باشد علاج سفوف نساشته و قرص طباشیر و یارنیک و بنکو و تخم شاهسپر
 و صمغ عربی و تخم سپیدان بریان کرده با عرق کل باید دادن و غذا کاورس و مغز بادام
 پوست کنده بریان کرده با خواص مرغ دهند و آقا قیاس و صندل و کلارمتی و زیره کرمه
 و کلنا ریاب مورد بسرشند و بزراف و شکر طرا کنند ترخز تقاضای برخواستن است
 و هرگاه که بر خیزد چیزی اندک جدا شود و غلیظ و مخاطی بعضی با خون و بعضی بی ^{خون}
علاج ترخز همچو اسهال خون باید کردن و مرهم شادانه استعمال باید کردن

باب سو و هشتم در قولنج مرضی معنوی است و سبب آن بلغمی غلیظ و سینه
 باشد و بادی غلیظ که در رود کانیها باشد و با سبب خشکی ثقلها باشد از خوردن
 غذاها خشک باز دید اید و قولنج که سبب آن بادی غلیظ باشد و ثقلی خشک اول
 زوده اعور منلی گردد و پس امتلا بروده قولون باز دهند **علامت** باز دید
 آمدن قولنج که طبیعت مجیب نشود و شهوت طعام ضعیف و چیزهای ترش و
 شور و تیز از رو کند و شکر می چید و درد پشت و ساق بد بداید و آب بسیار خورده
علاج کوارش به زهر و معجون خیار شنبلیله و کوارش نموی و سینه مکی و شکر باید
 دادن و اگر طبیعت نرم نشود حقه نیز دو کرت کردن تا رود کان از ماده قولنج
 پاک شود و شافراز تخم جنظل و بوره ارمتی و عنبر روت و اسق و صابون و ورق
 سداب استعمال کردن سودمند باشد و از آب سرد و میوهها اجتناب فرمود
 و هر بامداد جلابی کرم از کلشکر و تخم رازیانه دادن و در آب ششک از بایره
 و اکلیل الملك و تخم شبت و رو به تربک و خشک و خطمی و نمک طعام نشانند

و غذا نخورد آب با مرغ و کبک و گوشت کبشک دادن **باب نهم**
در کرم که در شکم و رود کانیها باز دید اید سبب آن رطوبتی غلیظ باشد که در سطح
 رود کانیها در شیده شود و حرارت ضعیف آنرا نتواند تجلیل بردن رطوبات

فاسد و منفعن شود و از تباهی آن رطوبات کرمان متولد شوند و اسباب سابقه آن چلکا
غلیظ است و ناگواریدن آن و میوه های خام و شیر و ماست خوردن و بر امتداد معده
و اندر کرم با بر رفتن **علامت** آن درد شکم و پیچیدن ناف و آمدن آب لعاب دهان
بود خاصه در وقت خواب و زردی روی و بد خوئی و زرد کرسنه شدن و بسبب طبیعت
علاج یک هفته هر باید صد درم شیر تازه و ده درم شکر در آن حل کنند و بدهند
و غذا نخورد آب با خشک دانه و اویشن بدهند و روز هفتم بزک کابلی مقشر و شیخ ترکی
و قسط تلخ و ترمس و تربد و سرخس و قندیل و حب النیل از هر یکی یک درم کوفته و بچند
بر سر شیر تازه باید دادن تا کرم از آن بکشد و مستفرغ گرداند و اگر طبیعت در مجرب شود
جرعه سرکه کهنه در آب گرم مزوج کرده بدهند و آخر روز غذا از کسک سوده با شیر باید
دادن و شاف از زهره کا و وجا و شیر با غسل مرشته استعمال کند ضمادی از شونیز با زهره کا و
بیا میند و ثریاق ضما کند و روز دیگر جلابی از آب کامه و دو شاب بدهند و شربتی سرد
از نبات و کشنیز خشک و غذا بقاعده **باب چهارم در درجکر** اگر در درجکر
با سرخی روی و امتلاهی بدن باشد **علاج** رک با سلیق باید زدن و جلاب تخم کاشنی و زهره
ترک و نبات باید دادن و صندل مقاصری و کافور و آب گل بر جگر طلا باید کردن و غذا
کسک آب باید دادن با بغوره یا نان جو و اگر رنگ بدن سپید باشد و تشنگی نباشد
ماء الاصول و سکنجین بزوری باید دادن و غذا زیره باج با گوشت کج خشک و کثرت
صحرائی باید دادن **باب چهارم و بکر در سوء القینه و استسقا** سبب سوء القینه
و استسقا سببی مزاج جگر است که از حال طبیعی بگردد و ضعیفی بدن بپیدا آید و لون
روی و بدن زرد شود و با سپید و آماسی در زیر چشم و دست و پای پیدا شود از
سوء القینه گویند و اما استسقا سبب آن مرضی بادست و سبب آن ماده غریبست
که در فرجها متحلل شود و از آن بیضریا بند و اقسام آن سه است لحمی و ذقی و طبعی و سبب
استسقاء لحمی سوء المزاج سرد باشد که اندر جگر و اندر هر کجا بر زمین بسبب ناقص
شدن هفتم ثالث سدا شود **علامت** استسقاء لحمی پای آماس گیرد پس شکر
پس انیان پس روی و اندامها دیگر کجا انگشت بنهند جای انگشت بگرومان
تو نوشته بماند و این نوع اسلم انواع استسقا است سبب استسقای ذقی آنست

که اب در رود کانی و میان پوست شکر و میان نرب ناف گرداید و سبب این است که
 میان ناف و مقعر جگر راه گذری هست که خون از آن مجری بجگر حین می رسد و درین
 حالت که از آن مجری مستغنی شده اند مجری متلاشی شده است و چون جانب محد
 جگر سبب سده یا ورمی بسته شود ان گذر بضرورت کشاده شود و بدین سبب
 مزاج جگر سرد شود و بولد خونی مانی کند و کویا رود کانیها در میان اب سیاحت
 و شناه میکند و این نوع از استسقاء بدترین انواع است **علامت** این استسقاء اما
 لطراف بدن باشد و سرفه خشک بدید اید و ضعف زیادت کند و باخراسهال
 باز دیدن آورد و چون مشک پر آب باشد که چون دست بر آن مینهند خنصه میکند
 سبب استسقاء طبلی است که بادی غلیظ در آن موضع که اب در استسقاء ذقی
 جمع شده باشد جمع شود باندک رطوبتی و سبب این باد غلیظ کرمی مزاج جگر باشد
 و با سردی مزاج معده **علامت** این نوع از استسقاء است که ناف پیرون اید و شکر
 بغایت بزرگ باشد و چون دست بر شکم بفتند او از طبل پیرون اید و از بر آمدن آ
 اسایشی باید **علاج** نوع اولی فرمودن است بتفاریق و داروهای مسهل برقی داد
 و از آب و مبرات و پرهیز فرمودن و راه گذر رسد بکشودن و ماء الاصول و سکنجین ^{ری}
 دادن و دماغ را بغرغره پاک کردن و از داروهای کدرین علت نافع است حب ایه و حب
 ریوند و قرص زدن شک بزرگ و کوچک است و در آب دریا و آب شور نشستن لایق ^{شد}
 و مستسقی در ریه که کرده مندقی کردن یا در افتاب گرم نشاندن از قوی ترین معالجات
 باشد و جلاب از تخم کاشنی و پوست پنخ کاشنی و پوست پنخ کرفس و نبات باید دادن
 و غذای زیره باج از خود و کشمش و مغز بادام و چاشنی سرکه و اندک زعفران با مرغ باید ^{دان}
علاج نوع دوم اول تدبیران باید کردن که اماس زایل شود پس تدبیر استسقاء کردن
 چنانکه گاهی شربتی دهند که تسکینی حرارت کند و گاهی شربتی که استسقاء کردن چنانکه
 اب کند بطریق او را بول جلاب از تخم کاشنی و روایه تربک و مرزبانیه و کرفس
 با نبات باید دادن و اب کاشنی تر با نبات دهند و روایه تربک پنخ درم تخم کاشنی
 پنخ درم با نبات ده درم بچوشانند و سی درم آب کاشنی باشد بکیزند و با یکدیگر
 بیامیزند و مغز خیار چنبر بست درم در آن حل کنند و بدهند تا طبع را نرم کند

و حب ما زدیون و رویوند و حب غار بقون بد و سه کورت بد هندی و غذا خود آب بادا حینی
و تخم رازیانه و مرغ میدهند **علاج نوع سیم** اگر گرم غالب بود سکنجبین بزوری خشک
و ضمادی از صندل و عود و لادن و تخم کرفس و مشک بر حکم نهادن و غذا زرشک دادن
و اگر سردی غالب بود تخم رازیانه و سکنجبین غافت و سنبله هندی دادن و ماء الاصول
و معجون حب الغار باید دادن و غذا خود آب و مغز بادام و خشک دانه دادن
باب چهل و دوم در درد سپرز اگر رنگ بدن سیاه باشد و بول زرد باشد
علاج رک اسیم باید زدن از دست چپ و جلاب رویاه نرگ و تخم کاشنی و سکنجبین
بزوری باید دادن و اگر بدن یزبه باشد و معدنه ضعیف باشد و هضم نیک باشد **علاج**
ایاره فیکر باید دادن و ادرا و بول باید کردن و ماء الاصول و سکنجبین بزوری و سداب
و تخم تره یزبه باید که بخوشانند و قدری نمک با اندازه سپرز ترتیب کند و بدان سرکه میخوشانند
و بر موضع سپرز میسهند و سرکه بناشتائی اشامند و غذای مزوره زرشک و زیره با
میدهند **باب چهل و سوم در برقانات** برقان تغییر رنگ
و روی و رنگ سپیده چشم و رنگ نیم پوست تن را گویند و برقان یا زرد باشد
یا سیاه و اسباب تولد برقان زرد بسیاری تولد صفر از جگر و سده اندر منفذ فرود
آمدن صفر اجانب رود کافی از زهره یا از قبل رفع طبیعت باشد که رفع مره صفر بظاه
بدن کند بجهت بحران **علامت برقان** زرد سبب حرارت جگر و تولد صفر باشد
تشنگیست و تلخی دهان و زردی زبان و بول ناروی و کف آن زرد بود **علاج**
جلاب تخم کاشنی و خرما هندی و آلو سیاه و الوکیلی و نبات و ترنجبین باید داد
و بطبوخ هلیله زرد استغراق صفر باید کردن و سکنجبین و عروق کاشنی و اخسار
و کدو و آب انار ترش و شیرین و شیر و تخم تورک باید دادن و قوص تباشیر نرم
و قوص کافوری و قوص معتدل و قوص زرشک و خرما هندی باید دادن و اگر
بازدید آمدن برقان از دفع طبیعت باشد و مرضها ماده چون پیش از روز هضم
بود بد باشد و اگر رطوبات بسیار از بدن بطریق اسهال و ادراار مستغرق شود
و چون روز هضم باز دید آید نشان خیر باشد برقان سیاه پیشتر از سپرز باشد و
حکرنیز باشد و لجن از سپرز باشد سبب آن سده باشد اندر منفذی که میان جگر

و سپرز باشد علاج رك اسهليم بايد زدن و از دست چب و بمطبوخ افتمون استغفر
 بايد كردن و اب پيبر و سکنجبین دادن و غذا زيره باج ساده بايد دادن **باب**
چهل و چهارم در درم کرده ضربانی باشد و بول سرخ باشد علاج رك باسليق
 بايد زدن و جلاب از شیر و تخم خیار بالنگ و خرزبه و خیار زه بانبات بايد دادن و اگر نشاء
 غلبه خون نباشد طبع را بمطبوخ فاکهه و ترنجبین و خیار چنبر نرم بايد داشتن و غذا مزه
 از پنوماش و مغز بادام بايد دادن و اگر بول خون اید قور کهر با با و کل ارمني و
 بلزنگ بریان کرده و قور کنار و خون سیا و شان و کندر بايد دادن و غذا مزه
 از سماق و مغز بادام و فروج بايد دادن و اگر بول ريك باشد معجون حجر الیهود و جلاب
 تخم رازیانه و شیر تخم خرزبه بانبات بايد دادن و غذا نخود اب و اگر سلسلی بول باشد
 اطریفل کوچک و بزرك و شاه بلوط و شکر و قور کندر بايد دادن و غذا مرغ بریان
 کرده نافع بود **باب چهل و پنجم در رنجها و درم مثانه بیشتر بزورها**
 که مثانه را باز دید آورد و درم کورم باشد **علامت** درد سخت باشد و گرفتگی بول و تب
 نیز محرقه و سیاهی زبان و هذیان گفتن و اماس زهار **علاج** رك باسليق بايد زدن
 و در آب سنکی که دران بنفشه و خیر و خطمی و رو باه ترك نخته باشد
 بايد نشاندن و ضمادی از ارد با فلا و ارد جو و بنفشه و خطمی و رو باه ترك بانبات
 بايد دادن و طبع را بمطبوخ فاکهه نرم داشتن و غذا مزه و از پنوماش با مغز بادام داد
 ريك و سنک مثانه و کرده ريك و سنک که در کرده و مثانه تولد کند این علت بیشتر
 کودکان را باشد و مردم فربه و سبب سنک و ريك رطوبتهای لزج است که در غذاها
 غلیظ تولد کند **علامت** هرگاه که این بول غلیظ و دقیق و صافی شود و بول سیاہ
 که بیدرد و بیماری اید نشان تولد سنکست **علاج** قطع ماده ان کردن اول بقی و
 ادرا بالبول و اسهال و جلاب تخم کدو و تخم کرفس و ماء الوصول و سکنجبین بزوری
 بايد دادن و طبع را بقور بنفشه و معجون خیار چنبر نرم بايد داشتن و در آب
 زن بايد نشستن که خشک و با بونه و کلپل الملک و شبیث و ورق کونب و ورق
 خطمی و پن سیا و شان و مرزنگوش دران نخته باشند و معجون حجر الیهود
 و باب برك خیار دشتی میدهند و غذا نخود اب با تخم رازیانه دادن

باب چهل و هشتم در ضعیفی قوت مجامعت در نقصان باه یا از ضعف شهوت باشد و یا از استرخاء سستی منی باشد و ضعف شهوت یا از ضعف بدن باشد یا از اندکی غذا خوردن یا از لاغری بدن باشد و زردی رنگ همه **علاج** تقویت بدن کردن بتدبیر **علاج** و آنکه از اندک خوردن غذا بود غذا زیاده باید کردن و خواب فرمودن پهلو و بشادی مشغول بودن و مدتی ترك مجامعت کردن و اگر سبب اندکی منی باشد **علاج** ان غذا های مرطب باید دادن چون حلوائی ترنجبین و محجون اللبوب و هر سه از گوشت بره و ببط و سر بریان و زنجبیل پرورده و تنقل بمویز طایفی و پسته و مغز بادام کردن و غذا که از بهر همچان باه خوردند غذائی باید که در وی سه معنی بود یکی آنکه میل بگری دارد و اما آنچه در وی این سه معنی حاصل است نخود است و لوبیا و کزراست و شلغم ^{اینست} و مانند آن اگر سبب سستی و استرخاء آلات منی باشد **علامت** ان وقت تنگی منی باشد **علاج** ان اطریفل بزرگ و کوچک باید دادن و غذا کباب بریان کرده **باب**

چهل و هفتم در رنجهای مقعد رنجهای مقعد چون صرَبانی در مقعد حادث شود **علاج** رک با سلیتی باید زدن و در آب ششک و بنفشه و خطمی و پوست خشخاش ^{و غیره} کوفته و ورق لوبیا نشاندن و زرده تخم مرغ و روغن کلبا دام ضماد باید ساختن و جلاب عناب و نبات باید دادن **بواسیر** دانچند باشد که از فساد غذاها حادث شود و هم در اندرون سرخ باشد و هم بر آن اگر آن خون روان باشد **علاج** آن قوص کهر یا قوص کلنار با شراب مورد و شراب بر باید داد و اگر خون روان نباشد **علاج** ان حب مقل و اطریفل مقلست و غذا نخود آب با کندن باید فرمودن **باب**

چهل و هشتم در بیماری انبثان اما س خایه علاج ان کثیرا درهاون اسرین باید سوزن چند آنکه قدری اسرب یا ان سوده طلا باید کردن سوز دارد و طبع را نرم باید داشتن و قوص بنفشه و غذا مزوره عوزه با مغز بادام باید دادن **خارش قضیب** سبب آن ماده نیز باشد که در آنجا منضیب است **علاج** رک با سلیتی باید زدن و مطبوخ هلیله زرد باید دادن و خلطای نیز مستغرق کردن و صندل سرخ و شیاف ماسنا و عرق کل طلا باید کردن و علتی که انرا دیوچه گویند بر روی ران باید افکندن **فتو و قیله** فرود آمدن بعضی از رویدگانها و باد غلیظ است بکینه خایه استماع مجازی **علاج**

است که رانها بر هم فشارند تا با زجای خود رود و بر فاده بندد و از پیاده رفتن و محبت
کردن و طعامهای نفاح خوردن پرهیز کند و کوارش زیره و معجون حب الغار باید داد
و ضماد های قابض بر می نهند چون اقاتیا و صبر و پوست انار و مازوی سبز و برک
مورد و کلنا و جوز سر و و ابهل و سریشم ماهی و خداوند قله که انرا باید بکند گویند
معجون کندر و سحر نینا باید دادن و غذا خوردن با مرغ و کبک و کجشک باید داد
والله اعلم **باب چهل و نهم در بسیار آمدن خون حیض** اگر سبب تیزی و
گرمی خون بود رک با سلیقی باید زدن و طبع را بحسب اصطنع بقون نرم داشتن و شیء
تخم تورک و آب و ورق اسپیش با کل ارمنی و قوص طباشیرست و قوص کهر با و قوص سید
باشراب مورد و شراب ببردادن و غذا و مزوره از سماق و آب غوره و زرشک باید داد
بسته شدن خون حیض سبب قوی ترین آن سده است و سبب سده یا فزیجی با فراط
سبب بسته شدن رگها و منفدها و بار یکی آن باشد **علاج** انکه از فزیجی افراط باشد
رک صافن و مایض باید زدن و بر ساق حجامت کردن و جلاب پر سیاوشان در تک
باید دادن و تخم زنگوش با عسل جوشانیده که سبب لاغری و با فراط بود **علاج**
ترطب بدن باید کردن و بسکچین ساده باید دادن و در غذاها انکه زود هضم
شود باید افزودن و بکر ما به معتدل باید رفتن و روغن بنفشه در بدن باید مالیدن
باب پنجاهم در قوی نیس و جذای که انرا کج و مفاصل گویند و عرق النساء و در
و رک این رجنها هم یکیست انکه در پیوندهای انگشتان پای زرد انرا درد و رک
گویند و آنچه در مهرهای پشت فروریند انرا جذب خوانند و آنچه در دستها و
زانوها فروریند او را درد مفاصل گویند **علامت** اگر رجنها از ماده خون بود
اول استفراغ خون باید کردن و از جانب مخالف و پس دو روز یا نیمه روزی
باید کردن و از آب سرد و میوه ها خوردن و جماع کردن پرهیز باید کردن و بمطبوخ
هلبله و مطبوخ سورنجان و سنا مکی و پنجه مک و حب سورنجان استفراغ باید فرمودن
و غذا خوردن ساده دادن و اگر ماده بلغم باشد جلاب تخم رازیانه و کلنگین و مر
قی باید کردن **باب شصت و تخم تر تیره و عسل و نمک طعام و حب اصطنع بقون و حب**
ایاره فبقرا استفراغ باید کردن و غذا خوردن با کبک و مرغ دادن و روغن قسط

وروغن ضرع و روغن شبت و بابونه باید مالیدن و حقنهای تبین باید کردن و الله اعلم
باب پنجاه و یکم در دوائی و دواء الفیل دوائی علیتیست که رکهای ساق پای غلیظ شود
چون که گره بر یکدیگر پیچیده شود و سبب این خونی و سودانی باشد درین رکها منصبه
و این علت بیشتر جمالان را و بیکاران را و پای استادگان حضرت پادشاهان از احداث
شود و دواء الفیل آن بود که ساق پای و قدم همچون ساق پای پیل غلیظ و استبر شود
و ماده این علت خون سوداوی و بلغمی باشد **علاج** اول رک با سلیق باید کشودن
وقی فرمودن و اسایش دادن و ازین ران تا قدمها بر سیمان محکم بچیدن و بمطبوخ افتمون
و تنقیه بدن باید کردن و حبس سرخجان دادن بیایی و پس از تنقیه بدن خاکستر
چوب رز و تخم حینه و تخم ترب و سرکن بزارد حله باروغن زیت طلا باید کردن
و غذای زیره باج و نخود آب و مرق کدوم باید دادن و الله اعلم **باب پنجاه و دوم در بیماریها**
که در ظاهر تن پیدا شود چون سعفه و گردخارش سبب سعفه تکاسف ماده تر باشد
در ظاهر بدن **علاج** رک با سلیق باید زدن و بهر بدن باید کشودن و تنقیه بدن
بمطبوخ افتمون باید کردن و محامت باید کردن و جلاب عناب و نبات و ترنجبین
باید دادن و روغن بنفشه در بینی چکانیدن و موه صافی بجای سعفه باید مالیدن
و غذا نخورد آب و سوساب باروغن شکر باید دادن **گردخارش** سبب آن ماده غلیظ
باشد عفن که در رکها جمع آمده باشد و طبیعت آنرا بنظر پوست دفع کند **علاج**
رک با سلیق باید زدن و استفراغ بمطبوخ افتمون و مطبوخ هلیله زرد و مطبوخ شاه
باید کردن و سکنجین ساده و آب شاه تره باید کردن و جلاب بنفشه و عناب و
الوی سیاه و خرما میهنی و نبات و ترنجبین باید دادن و غذا مزوره از بنوماش و آلو
یکلی و ممر هندی باید دادن و آب پنیر و سکنجین سودمند بود و در آب کبریت و آب شور
نشستن تری تمام پیدا کند و تخم ریاس و مغز استه زرد الوی زرد و صبر اسقطری
و سیماب معسول با سرکه میامیزد و هر روز از آن قدری در ماست مزج کند و در کرما به
طلای بدن کند و از جماع کردن و طعام شور و شیرین و گوشت خوردن پرهیز کند و الله
اعلم **باب پنجاه و سیم در بهتی و جزام علاج بهتی** کردن است و استفراغ
بایم کردن بحب اصطخیقون و حب اباره و مطبوخ تربت و جلاب از تخم رازیانه رومی

130
وسکجین باید دادن و غذا نخورد و آب خشک دانه با گوشت مرغ و گوشت کبک باید
دادن و از شیخ هندی و تریچه سفید و تخم نریزه و روئاس و خرمل کوفته و پنجه
با سرکه کهن ایخته طلا باید کردن **علاج جذام** رک نهرالبدن و باسلیق باید کشود
و بمطبوخ افیمونی و معجون بخاخ و حب افیمون و مطبوخ هلیله سیاه و زرد و استغراق
سودا باید کردن و تریاک افی و شراب صرف باید جو شاند و طلا بدن باید کردن
و مرغ بنفشه و مرغ کد و در پنی باید چکاندن و هر روز باید رفتن و غذا خورد

باب پنجاه و چهارم در بزه و خصف علاج

بزه جلاب الوی سیاه والوی کبلی و تر هندی و ورق کل باید دادن و بمطبوخ هلیله
زرد استغراق باید کرد و سبب خصف شورعی عرق باشد و ناشستن بدن و ترک حمام
کردن یا در هوای گرم حرکت کردن **علاج** استغراق سودا باید کردن بمطبوخ فاکهد
و در قکل و تر هندی و سکجین ساده در جایگاه خشک بر نشستن و آب سرد خوردن
و غذا مزوره از پیو ماش و کد و دادن و آب انار ترش و شیرین مکیدن و تخم نریزه

با کلاب طلا باید کردن و الله اعلم **باب پنجاه و پنجم در حصبه و ابله و کولک**

علاج حصبه و ابله جلاب عناب و نبات و شفتربک باید دادن و طبع راسته دان
و نکد داشتن که نرم شود و غذا اردجو و کشکاب و عناب و پینوسرخ دادن و شفتربک
در جامه خواب بر آکند **علاج کولک** مطبوخ افیمون عیاره فستق باید دادن و حرم

زنگاری طلا کولک کردن و الله اعلم **باب پنجاه و ششم در ورمها**

هرگاه که ورم ندر همسایگی اعضای ریسه باشد در ابتدا و رادعات استعمال باید کرد
و در وقت تغذیه و ادع یا محلل باید امیختن و در وقت انحطاط بر محل شتها اختصا
باید کردن و ورم یا از خون باشد یا از صفرا از سودا یا از بلغم و اگر ورم خونی بود
علامت آن سوزش و ضربان و گرمی جایگاه ورم و سرخی رنگ ورم باشد **علاج**

صفرای و بخار روی و زیادت گرمی جایگاه ورم باشد **علاج** این هر دو نوع رک باید
زدن و حجامت کردن و جلاب عناب و خرما ی هندی و ترنجبین باید دادن و طبع را
بمطبوخ فواکه و خیار چنبر و شیر خشک نرم داشتن و طلاهای سرد و خشک بر نهادن
و غذا کشکاب دادن **علامت** ورم سودانی وی صلابت ورم باشد و سیاهی لون

آن و سردی جایگاه و مرهم **علاج** اسهال سودا باید کردن و مطبوخ افیمون و حب افیمون
و نم و باخلیون بر نهادن و اگر بلغمی بود **علامت** آن تری ورم باشد چون انگشت بر ریش نهاد
یا جایگاه انگشت زمانی بماند و لون ورم سپید بود **علاج** حلا ب پنج مهک خراشیده نیم گرفته
با کل شکر باید دادن و غذا نخورد آب و اسهال بلغم باید کردن و حب اصطخیقون و حب ایاره
و اگر اماس سفت باشد و یا ضرب اول و ضد باید کردن و ضد ل سرخ و زعفران راستا
باب کشنیز تر سوره طلا باید کردن و الله اعلم **باب پنجاه و هفتم در سرطان و خنات**
و ریست سخت و انزاینها بسیار باشد و سبب سرطان ماده سوداوی باشد که
در اعضاء نرم متخلل ریزد و زنازاد در پستان و رحم بسیار افتد مردان را در حوالی حلق
و قضیب و نشان تدبیر صواب است که آنچه بدید آمده باشد نکند که زیاده شود
و رگ اکحل باید زدن و استغراغ سودا بیای باید کردن و مطبوخ افیمون و حب افیمون
و آنچه در علاج جزام و مالجی لیا گفته شد انجام آن معالجت باید کردن و ماء الحین
با سکنجبین درین مرض سود مند است و سبب حدوث خنازیر سواء لضم و خنه
باشد و ان اماسی سخت باشد کوچک **علاج** استغراغ بلغم باید کردن بهی و مسهل و
حب اصطخیقون و حب ایاره و بنقر و مطبوخ ترید باید دادن و حلاب بالنگور
خمراز بانه و کل شکر باید دادن و غذا نخورد آب و دارچینی و مرهم دیاخلیون بر نهادن
باب پنجاه و هشتم در تبها اجناس عالیه تب سه است حمی یوم و حمی
دق و حمی عفن هر تب که زمان آن کوتاه باشد انرا حمی یوم گویند سبب حمی یوم
در تابستان در افتاب نشستن و نزدیک آتش بسیار نشستن و غذاهای گرم خوردن
و ریاضت بسیار بی هنگام کردن و در جماع الحال کردن و خواب بودن و غم
خوردن و اندیشه کردن و چشم گرفتن **علاج** شربتهای سرد باید دادن
چون سکنجبین و خرما ی هندی با برف و آب نفوع باید دادن و مزوره
از پنبه ماش و نمر هندی با نرغاله باید دادن و چون تب زایل شود به گرمابه
باید رفتن **تب دق** بیشتر از تب دق بنض صلب و دقیق باشد و ضعیف
و متواتر و مدقوق از حرارت تب آگاه نباشد و پنی باریک شود و چشم
در کوفند و هرگاه که مدقوق غذا خورد حرارت تب پس از یکساعت ظاهر شود

732
علاج کشکاب با سرطان و نیلوفر باید دادن و در خانه خنک باید داشتن و هر روز
یک بار معتدل باید بردن و در آب فاتر نشاندن و روغن سفینه و روغن
کدو بردن باید مالیدن و شیر میاده خر که گیاه تر خورده باشد باید دادن
و آب خیار کدو و شراب خشناس او را لایق باشد و گاه گاه آب گاه و آب
انار شیرین و سبب شیرین و شراب صندل و قرص کافوری و قرص معتدل
سودمند بود مزوره پینوماش با فروج و با چه بزغاله دادن لایق باشد و طبع را
باید گذاشتن که نرم شود **تبهای عفون** یا از عفوت خون و صفرا باشد یا از عفوت
سودا و بلغم اگر از عفوت خون باشد انرا مطبقه کونید و پیوسته بدن گرم
باشد تا انگاهی که منقضی شود **علامت** رنگ دروی و رنگ چشم سرخ باشد
و طعم دهان شیرین **علاج** ضد باید کردن و طبع را بمطبوخ فاکه و هلیله
زرد نرم داشتن و جلاب الوی سیاه و نبات و خرما و هندی و نبات باید دادن
و پس از استغراغ اب خیار کدو و شیر و تخم تورک و سکنجبین باید دادن و هر خطی
که بیرون عروق متعفن شود انرا محرقه کونید **علامت** است که حرارت این
تب لازم بود و اندرون گرم تر از بیرون بود بدین سبب تشنگی سخت غالب
بود و رنگ زبان زرد باشد یا سیاه و باین تب سرما و ناقص نباشد و فرق
میان محرقه و مطبقه است که محرقه بنوبت غیب استنداد کند و مطبقه است
که نه چنین باشد **علاج** جلاب تخم کاشنی و بنفشه و آلو سیاه و تمر هندی و آب
انار ترش و شیرین و نبات و ترنجبین باید دادن و استغراغ صفا بمطبوخ
فاکه که در ان مغز خیاچنبر و شیر خشت و برک کل و هلیله زرد باشد
باید کردن و بعد از استغراغ تمام اب خیار کدو و آب تخم تورک و سکنجبین
و قرص طباشیر نرم و آب نفوع فاکه باید دادن و غذا کشکاب با تخم کاشنی
و نیلوفر و عناب و خشناس دهند و هوای خانه و جایگاه خنک باید داشتن
برک بید و کدو و خشناس در جایگاه بیمار باید کسردن و اگر صفا بیرون
رگها و عروق متعفن شود انرا غیب کونید و گو نه خالصه و غیر خالصه در این
مدت خالصه هشت ساعت باشد و درازی غیر خالصه دوازده ساعت

133

و این تب یگرو ز آید و بگرو ز نباید و اگر ند پیر با صواب بود عدد نوبتهای این تب
هفت نوبت برنگردد **علامت** آن نبض سریع و مختلف باشد و قاروره و ریه رفیق
و ناری و زعفرانی بود و در ابتداء تب ناقص و لرزاندن تمام باشد و در حالت
لرزاندن تشنگی تمام باشد و زرد بازگرم باشد **علاج** این مرد و نوع یکیست
جلا ب تخم کاشنی و پوست پنخ کاشنی و خرما هندی و الوی سیاه و الوی کبلی
و برک کل سرخ و تبلور فر و نبات و ترنجبین باید داد و غذا کشکاب و طبع را
بمطبوخ فاکهه و مطبوخ هلبله زرد نرم باید داشتن و استفراغ صفر کردن
و پس از استفراغ قرص طباشیر و قرص معتدل باید داد و بسکچین ^{ری} بزود
استفراغ صفر **سفر العنب** از جمله صفر است بسیار آن باشد که اندک
نوبت دوبار یا سه نوبت سرما آغاز کند **علاج** پنخ مهک خراشیده و تخم
کثوت با نبات و ترنجبین باید داد و اب گرم و سکچین باید داد و قی
فرمودن و استفراغ صفر و بلغم معجون خیار چنبر و سناملی و قرص ^{بنفشه}
و مطبوخ هلبله که در آن ترید و تخم رازیانه باشد که در غذا کشکاب
با بخورد و تخم رازیانه باید داد **تب بلغمی** سبب آن عفونت بلغم باشد **علاج**
نبض صغیر و ضعیف و قاروره در ابتدا سپید و تیره باشد و باختر نارنجی شود
و سرما و لرزه قوی باشد و غشای و قی بسیار افتد **علاج** قی باید فرمودن ^{بسکچین}
عسلی و اب گرم و جلاب گلشکر و سکچین باید داد و غذا با بخورد و تخم رازیانه
و استفراغ بلغم باید کرد و بمطبوخ ترید و قرص بنفشه و معجون خیار چنبر
تب ریح از عفونت سودا باشد و این تب دوروز نباید و بگرو زاید اگر اندک
عروق متعفن دایم باشد و بنوبت ریح اشتداد کند **علامت** آن لرزه
و سرما باشد در ابتداء تب و در استخوانها سنگستی باشد و بسیار بلرزد و
لبث اوست و چهار ساعت باشد و نبض صلب و رطبی باشد **علاج** واجب
چنان باشد که درین تب حفظ قوت و فاکند که این تب از امراض مزمنه است
ناوقت و فاکند و روز اول از غذا و اب سرد منع کنند و قی فرمایند و جلاب سکچین
و کل شکر باید داد و غذا بخورد آب با مرغ نانجج بیداشود و بختکی تمام نشود ^{مسهل}

نباید دادن و چون نضح پیدا شود است فراغ سودا باید کردن بمطبوخ افیتمون
و حبت افیتمون و معجون نجاح و در معالجت تب خمس و سدس و سبع
این باشد **باب پنجاه و نهم در معالجت زهر**
گزیدن و ریاندن حشرات شوکران حنای سحت آورد اطراف بدن
سرد کند و چشم تاریک کند **علاج** اولی باید کردن و حفته کردن و هر ساعت
شیر کا و با فستین و فلفل باید دادن **زنج** چشم سرخ کند و زبان سیاه
کهنه و اندام سست کند **علاج** روغن کا و و شیر باید دادن تا می کند و غذاهای
چرب دهند **افیون** جمله بدنرا سست کند و بفسراند و فواق و تنگی نفس آورد
علاج فی باید فرمودن بروغن کا و و اب نیم گرم و بوره و نمک طعام و سیر و مغز
جوز نافع است و تریاک مژود بطوس باید دادن و چند بیدستر بویانیدن و
نگذارند که بخواب رود **بلادر** بهار بهای حاده تولد کند و اگر کسی را دو مثقال بدهند
هلاک شود و اگر از آن خلاص باید دیوانه شود **زنگار** لوزه در بدن بید آورده
و مزاج گرم کند و خناق آورد و شورش در اندرون پیدا کند و ورود کانی را روشن
گرداند **علاج** اب گرم و روغن کل بادام باشکر دهند و بمشک تازه و لعاب بنکو
و به دانه مزوره از زرشک **گزیدن جانوران** اگر عیاذا بالله افعی بکزد از عضو را
بباید بریدن که خلاص در آن است و اگر نتواند بریدن **مجم** بر نهند و آن عضو را
بمکند و رفت و فرقیون و جا و شیر و قنه و بیاز بر موضع گزیده نهند تا زهر
بکشد و مرغ خانگی یا خروس بکشند و سینه بشکافند و بر آن موضع نهند و
هر ساعت که فایز شود دیگری مینهد و سرکه و نمک و زهره کا و زهره بن با خاکستر
جوب انجیر و چوب زبران موضع نهند و روغن کا و و دیرینه بسیار دهند و
در آب شیر نشانند و نگذارند که نجسید و حرکت فرمایند و تریاق بزرگ بکینقال با شتر
کهن بدهند و اندر کرمها بر میزند تا عرق کند و مار مهره با خوشبختی سرد دارد
علاج گزیدن کژدم اول زهر و پیرون باید کردن پس تمکید کردن به نمک
و کا و رس گرم و سیر و عاقر قرها کوفته بدان موضع نهند و تریاق او بعد مژود
بطوس و سخن نبات سودمند است **گزیدن زسلک** دیوانه جراحی آن نباید گذاشت

که درست شود و محجمه بر نهادن و مکیدن و مدت چهل روز جراحت کساده باید
 گذاشتن تا زهران تمام بپاید و تریاق اربعه و تریاق فاروق باید دادن
 و جگر همان سگ دیوانه که کزیده باشد خوردن سود دارد و ذوالنرا پنج بخت
 سودمند است و اگر خواهند که بدانند که سگ دیوانه بوده است یا نه قدری خمیر بپزند
 موضع که سگ دیوانه کزیده باشد بمالند اگر دیگر سگان خورند سگ دیوانه باشد
کزیدن عنکبوت از کزیدن عنکبوت با دهادر شکم تولد کند و اطراق سرد شود
 و تقوط بدید اید معالجت کزدم کزیده درین باب نافع است و کرمابه و عرق آوین
 سودمند است و شونیز و سعد و برک سذاب و خشک که در شراب اینخته شود
 سرد دارد **کزیدن هزار پای** چهل و چهار پای دارد و از هر سوی پست و
 دو راز کزیدن در دی سوزنده بدید آید نمک و سرکه طلا کردن نافع بود **دوا**
 که بر خود طلا کنند و جانوران زهر دار بگریزند مغز سرخر کوش با سرکه و روغن
 زیت کداخته طلا کنند حب بلسان در روغن زیت کداخته طلا کنند
 جانوران زهر دار بگریزند **زنبور** اگر موش خورد بر کسی زخم کند هم در روغن
 کزیدن بکشد **علاج** بسیار مکیدن و آن موضع کزید کی بگل و سرکه طلا باید
 کردن و بورق خبازی که انرا حیر و گویند و رو باه تروک صماد باید کردن
 و کرباس برف سرد باید کردن و بر آن موضع نهادن و آب برف بر آن موضع
 ریختن و بورق بادروج و مکس باید مالیدن و آب انار ترش و شیرین
 و آب خیار کدو آب کاشنی باید دادن تا بخورد و کشتن بر خشک سه درم
 کوفته و پخته بر شراب سرد باید خوردن و غذا مزوره غوره دادن و روغن
 مذیت در بدن مالیدن پشه باز دارد **مار** از دود سر و کوزن و اطراف برد
 بیخ سوسن و کورکد و عاقر قرحا بگریزد نو شاد را اندر آب حل کنند و در خانه
 به نهند مار بگریزد **کژدم** بشک و زرنیخ و میعه و بپه راستا راست
 بستانند و بپه را بکازند و زرنیخ و بشک و میعه بر آن بسروشند و
 نزدیک سوراخ کژدم دود کنند کژدم بیرون نیاید سرد اسنک و خربق
 موش را بکشد مقناطیس بر در سوراخ موش نهند بگریزد و زهره کا و در خانه

موران بریزند موران بگریزند زرنج و کندر دود کنند مکسان بگریزند
 زنبور از دود گوگرد بمیرد و از دود سیس بگریزد برک خیار در خانه دود کنند
 خسفابگریزد پشه از دود برک مورد خشک و دود شونیز و دود تراشه
 چوب صنوبر و دود سرکین کا و بگریزد و حنظل اندر آب کنند و آن آب اندر خانه
 پراکنده کنند چک بگریزد شیر از حروس سپید و از انش بگریزد

لقلق و طاوس و خار پشت و مرغ اچی خانه را

از حشرات پاک کند و چندان

از نشان بگریزند

والله اعلم

بالتوا

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including words like 'بالتوا' and 'والله اعلم']

Handwritten notes in the top left corner, including the number 137.

المالك المجاز

٢ درجہ

٢.١ دریا

بیت پرویم تاریخ

٢٠٠٦

کلا

خبر

محررم الحرام

Main body of handwritten text in a cursive script, organized into horizontal lines. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

ه کنندیک بکریز
اقلق و طاوس

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِاسْتَعِينِ
- باب ۱ اندر آنکه تب چیست
 - باب ۲ حمی یوم اسباب
 - باب ۳ در تبها عفو سینه
 - باب ۴ در تب خالص تب
 - باب ۵ در تب غیر خالص
 - باب ۶ در تب محترقه
 - باب ۷ در تب مطبقة
 - باب ۸ در تب بلغمی
 - باب ۹ در تبها بلغمی دایم
 - باب ۱۰ در تب ربع
 - باب ۱۱ در تب ربع دایم
 - باب ۱۲ در تب دو
 - باب ۱۳ در دو ششخوخته
 - باب ۱۴ در تبها که بعد از چهار روز پنج روز و شش روز
 - باب ۱۵ در تب اقیالوس

در تبها که بعد از چهار روز پنج روز و شش روز

- باب ۴۱ در بلخسیه
- باب ۴۲ در طاعون
- باب ۴۳ در اكله
- باب ۴۴ در عسرق
- باب ۴۵ در چیزها که در اعضا زود
- باب ۴۶ در افتادن
- باب ۴۷ در علاج شخص که او را خون
- باب ۴۸ در زهرهای معدی
- باب ۴۹ در خوردن زهرهای بنیادی
- باب ۵۰ در خوردن تیوغات
- باب ۵۱ در خوردن چیزهای بنیادی که
- باب ۵۲ در زهرهای حیوانی
- باب ۵۳ در خوردن زهرها
- باب ۵۴ در ادویه‌ها که در اعضا طاهر
- باب ۵۵ در چیزها که در خانه دور کشند
- باب ۵۶ در کزیدن جانوران
- باب ۵۷ در کزیدن زنبور
- باب ۵۸ در کزیدن هزار پای
- باب ۵۹ در کزیدن آدمی
- باب ۶۰ در کزیدن کرم و سب
- باب ۶۱ در کزیدن سگ دیوانه

در اعضا با باد
در کزیدن
در کزیدن
در کزیدن

اول اندر آنکه تب چیست و چگونه بدیداید کسبا
تب حرارتی غریب است که در دل برافروزد با هوا که در تجویف دلست و طبیعت
انرا روح خوانند و با خون اندر رگها بگذرد و اندر هم تن پراکنده شود و هر تن را
گرم گرداند برحالی که مصرت ان فعلها طبعی بدیداید و طبعی شهوت طعامه

۲۴۲

و شراب است و هضم آن وقت برخاستن و نشستن و خفتن و غیر آن اما گرفتن
و کساریدن تب چنان باشد که ماده فزونی اندر تن گردد آید و حرارت عزیزی از هضم
و بصلاح آوردن آن عاجزاید و از آن ماده بخاری تولید کند و روح را اندر شرابین
غلظت گرداند و بدان سبب بدشواری گذر تواند کرد و بدشواری دم تواند زد و محقق
شود و گرم شود گرم شدن باطبعی و آن گرمی بدل بازدهد و از دل باز شرابین باز آید
و بهم تن بر آکند شود تب بدید آید از بهر آنکه هرگاه که ماده گرم اندر عضوی گردد
و آنجا کمتر شود سوء المزاج گرم باشد که اندران عضو بدید آمده باشد و شرابین و روح
آن عضو گرم باشد و این تب از عضو باشد و از بهر آنکه شرابین از دل رسته است هرگاه
که روح و شرابین عضوی گرم شود گرمی آن اندک اندک بدل باز دهد و آن هوا که اندر
خجیف دست آن حرارت عزیز را و آن سوء المزاج را قبول کند و باز آید اندر ^{این} شرابین
بهم تن باز دهد و هر تن را گرم گرداند بدین سبب همچنانکه دل حرارت عزیزی است
مبد حرارت عزیز گردد و از بهر این گفته که تب حرارتی عزیز است که اندر ^{هر} تن
بر آکند شود و کساریدن تب چنان باشد که آن بخارها که هوا را که اندر خجیف دست
و خون را که اندر شرابین است غلیظ کرده باشد و گرم کرده و تب آورده بقوت حرارت
عزیز و معونت حرارت عزیزی بخته شود و لطیف گردد و بظاهر تن منافع
شود و بسوی بیرون میل کند و تحلیل پذیرد تب کسارید شود تب آمدن اینست
و کساریدن تب این و هرگاه که تن از خلط پاک باشد تب یک روزه باشد و طیبیان
انزابتاری حمی بوم گویند و اگر اندر تن خلط بد باشد حرارت اندران امیزد تبی
که بدان خلط مستولست تولید کند و الله اعلم بالصواب **باب**
دوم حمی بوم اسباب حمی یکی عفونت هواست یا بخاری که با هوا بیامیزد
یا گرم شدن دل و دماغ از حرارت افتاب و حرارت کرمایه و آتش یابی هنگام
در آب نیک یا بد غسل کردن و یا آب بد خوردن و ریاضتی و حرکتی برخلاف
عادت کردن یا در جماع الحال کردن یا بی خوابی و غم و اندیشه بسیار یا غلظت
موافق **علامتها** یکی اینست که اسباب این تب واصله باشد سابقه نباشد و
کشلائی و تکرر و دردها چنانکه اندر دیگر انواع تبها باشد اندرین تب هیچ بنا^{شدن}

142
و اگر صداعی و تکسری باشد لازم و قوی نباشد و قاروره و بنص خوب باشد بلك هر دو
اگر خوب نباشد حکم نشاید کرد که تب بکروزه نیست از بهر آنکه ممکن بود که سبب آن خلط
دیگر بود که پیش از تب بودست و خداوند تب را اندر کرمابه فرستد اگر اندر حال
که اندر کرمابه آید فراشا باید که عادت نبوده باشد بدانند که تب عفونی است بکروزه
نیست و اگر فراشا نباید بکروزه است یا ممکن کرد که یک روز نباشد و درنگ کردن در
کرمابه اخلاط ساکن را بجایاند و بدان سبب تب بکروزه عفونی گردد پس صواب
است که از کرمابه بدان قناعت کنند که تا تب کدام نوعست و هیچ درنگ نکنند **علاج**
هیچ کس با از خداوندان آن تب غذا باز نشاید داشت مگر کسی را که سبب تب او خمر
باشد باشد دیگر هکذا از غذا لطیف باید داد چون فروج و بزغاله بکشد **جوز**
یا غوره و مانند آن خاصه مردم صفرائی را و کسی را که در ابتدا تب فراشا یافته باشد
اگر هر اندر آغاز تب باشد چند لقمه نان اندر آب زده یا اندر کلاب یا اندر آب
انار یا اندر شراب حمزج بیاید داد و اگر سبب تب از ریخ و ریاضت باشد
اسایش باید فرمود و اگر سبب بسته شدن مسام و کثافت بشه باشد ریاضت
معتدل و مالیدن خرقه‌ها در پشت باید فرمود پس این و کرمابه فرمودن
و غذا اندر آخر انحطاط تب باید داد و از آب سرد منع نباید کرد از بهر آنکه تا وقت
برجای باشد از مضرت آب سرد نباید ترسید و بیاید دانست که آب سرد
اندر راحت دادن و باز داشتن حرارت غریب بهترین **علاجی** است مگر که اندر
احساس ضعفی باشد و تب سردی باشد اندک تر و با خرب باید داد و هیچ کس را
اندرین تب استفراغ نشاید کرد مگر خداوند سده را و خداوند تخم را و کرمابه در
آخرین تب سخت نافع است مسام بکشد و تری اندامها باز دارد و بخار فاسد
تحلیل کند و الله اعلم و اگر **حمی** یوما از ترك کردن حمام باز دید شود **علامت**
عرق بسیار بر اعضا خشک بوده باشد و مسام بسته باشد **علاج** حمام رفتن
و عرق بسیار کردن و اعضا سپوس و مغزخیا را مالیدن و شربت از نبات و عرق
بید و عرق کل خوردن غذا ماش سفید کرده و مغز بادام چون حرارت ساکن
شود حمام رفتن و آب معتدل بر خود ریختن و اگر شراب معتاد باشد اندک اندک

143
خوردن و اگر **حمی** یوم از زکام و نزله باز دید شود **علاج** فصد کردن و شراب خشنی اش
و بنفشه و شراب عناب خوردن از هر کدام که موجود باشد غذا کشکاب و در **علاج** این تب
تقصیر نباید کردن که بنا اذات الحجب و ذات الریه باز دید شود و اگر **حمی** از تاخیر
کردن طعام باز دید شود **علاج** شربت از نبات و بست جو خوردن و غذا کشکاب و
آب سرد اندک اندک خوردن چون تب زایل شود در حمام رفتن و آب معتدل بخورد
ریختن و احتراز کردن از کارهای سخت و خشم و غضب اگر **حمی** یوم از بسیاری
خواب و سایش تولد کند بیاید دانست که بیداری مریح را همچون حرکت است
مرتین را از بهر آنکه بیداری جزان نیست که روح نفسانی حواس را کار میفرماید و در
حیوانی حرکتهای اندامها را بر حسب اختیار نفسانی بر نظام همی دارد بدین حرکتهای
بخارهای فزونی تجلیل آن روح جدا میشود پس هرگاه که مردم بسیار خسپند و ریاضت
که عادت داشته باشد دست بدارد بخارهای فزونی اندر روح بماند و تجلیل
نباید و روح بدان سبب کدر و کمر شود و **حمی** یوم تولد کند و کدر بسیاری تیره
باشد **علامت** هرگاه که معلوم شود که بسیار خفتست و ریاضت معتاد است
و بدارد بیاید دانست که این تب از بسیاری خفتن و ریاضت ناکردن خاسته است
و نشان دیگر است بنض بسبب بسیاری بخار ممتلی باشد **علاج** که مابره و عرق
آوردن و آب معتدل بکار داشتن و ریاضت معتدل کردن و مالیدن اعضا و عظام
از آن نوع که اندر دیگر تنها یاد کرده شد و اگر **حمی** یوم از شادی تولد کند همچنانکه
از خشم با فراط **حمی** یوم تولد کند از شادی با فراط نیز تولد کند **علامت** آن همچون
علامت **حمی** یوم که از خشم تولد کند مگر هیات چشمها که برخلاف آن باشد و
همچنانکه از خشم اندر چشم بتوان دید از شادی اندر چشم این ستوان دید و توان
بنض این کمتر باشد **علاج** همچون **حمی** یوم غضبی است **حمی** یوم که از عشی تولد کند ممکن
است که بسبب عشی روح را حرکتی و اضطرابی بدیاید و بسبب آن حرکت اعضا کمر شود
و **حمی** یوم تولد **علامت** آن است که علامت تنهای دیگر هیچ نباشد و احوال
اندر عشی مختلف باشد گاهی سردی غلبه کند و بنض باطل شود و گاهی حرارت بر
افوزد و بنض سربع شود و اندر بیشتر احوال بنض خداوند عشی چون بنض خداوند

ذبول باشد صلب و دودی **علاج** نخست صندل و کلاب سرد کرده بر سینه و روی
 او زنند و او را بیدار کنند و بخورهای سوختن و بویهای خوش بویانند و آنچه اندر
 باب غشی یاد کرده شد بکار داشتن و غذاها که زود کوار باشد دادن مانند ماء اللحم و زرد
 تخم مرغ نیم برشت و اگر ماء اللحم با شراب دهند قوت را زودتر بجای بازارد و اندرین
 وقت از حرارت تب باک نباید داشت و چون از غشی بیرون آید **علاج** تب بشربت‌ها و غذا
 سرد و تر باید کرد **حمی یوم** که از کرسنگی تولد کند گاه باشد که مردم کرسنه شوند و
 حرارت غریزی از بهر آنکه غذا نیاید که از هضم کند روی با جلاطین آرد اگر چه طبیعت
 از کار فرو نرایستد بدین سبب بخارها بر خیزد و روح از آن بخارها تیره شود و گوی
 کرد و **حمی یوم** تولد کند **علامت** این تب است که نبض صغیر و ضعیف شود **علاج**
 اندر این نشیند و چون از این بر آید روغن اندر مالند و غذا خشبی از کشک
 جو و اسفناج و باکاهو علی الجملة حسوسرد تر باید و اندک خورد تا چون این هضم
 شود بتدریج بشوربا و اسفید باج کوفته و دیگر غذاها شود **حمی یوم** که از تشنگی
 تولد کند هم بدان طریق که از کرسنگی **حمی یوم** تولد کند تشنگی اولت است از بهر آنکه
 بخارها که از نایافتن آب و ناکداشتن طعام تولد کند گرم و سوزان تر اندک آب سرد
 بخورد و مضمضه میکند تا بتدریج جرعه جرعه خوردن آغاز میکند و شربت آب میوه‌ها تا
 آب انار ترش و امرو و اگر تواند در آب سرد غسل کند سخت نافع بود پس تدبیر خواب
 و سایش کند و غذا آنچه خورد باید که سرد و تر باشد و الله اعلم **حمی یوم** که از حرارت افتاد
 تولد کند باید دانست که مردم که اندر کرمابه گرم بیشتر مقام کنند یا نزدیک آتش یا در افتاد
 نشینند دماغ گرم شود و هوای کرمابه و هوای که از آفتاب و از نزدیک آتش گرم شد باشد
 از راه دم زدن بدل رسد و از دل میمانجی شرابین اندر همین بر آکنده شود **حمی یوم** تولد
 کند و این نوع **حمی یوم** بیشتر از آفتاب تولد کند و اثر بیشتر اندر دماغ باشد خاصه اگر درین
 فصله باشد بجزارت آفتاب بگذارد و بخاران زود بر دماغ شود و درد سر آرد از حرارت
 کرمابه و آتش بیشتر اندر دل باشد **علامت** این چهار نوع است یکی آنکه معلوم شود
 ازین سببها که یاد کرده شد چون کرمابه و نشستن و رفتن اندر آفتاب و نزدیک آتش که
 اتفاق افتاده باشد دوم درد سر و آنکه سر کمتر از دیگر اندامها باشد سوم آنکه چشم سوزان
 باشد

145

و شعاع روشنائی خواهد که پدید چهارم آنکه ظاهر تن گرم تر از باطن باشد و نشان آنکه
باطن بدن گرمی نیست است که تشنگی بدان اندازه نکند که بتهایی دیگر کند که بدان گرمی
باشد این خاصیت تری است که از حرارت اقباب تولید کند تشنگی صعب آرد و نفس عظیم
کرد اند **علاج** خلطه سازند از ده درم سرکه و پسته روم کلایب و پنج درم روغن گل و بر سر
بخ یا بر فوسرد کرده حرقتها کنان بدن تر میکند و بر سر او می نهند و میسویانند و صدق سفید
و کافور اندر خلطه کنند و میسویانند و بر سر و سینه مینهند و بنفشه و نیلوفر و کافور و
شاهسفرم پیش خود مینهند و جامه نرم بپوشانند و بخسپند یا ساکن بنشینند و راه باد
از آن خانه باز دارند تا باشد که عرفا کند و آب سرد بسیار بخورد از بهر آنکه معده را سنگین
کند یک شربت بخورد تمام چنانکه دل خوش گردد و از شر بتها شراب بنفشه و شراب
نیلوفر و شراب عوره و شراب ریاس و شراب ترشی ترنج و آب انار ترش و شیرین سرد
کرده و اندکی روغن گل بر چکانند می خورد تا تشنگی دور در سر بنشیند کشکاب سرد
کرده با شکر یا بست جو با شکر سودمند باشد و چون تب بوقت انحطاط رسد اندر
کرمابه اگر چه از زکام و نزله اثری باشد باک ندارد و در کرمابه تا حاضر نکند و آب خوش
نیم گرم بسیار بر سر او ریزند تا تری مکن کند و تب تحلیل بکسارد و از خانه گرم هوا
آن دور باشد و اگر اندر ابرزن فاتر بنشینند سودمند باشد و خداوند این تب را با بر
و کرمابه حاجت پیش از آن باشد که روغن مالیدن و اگر اندر ابرزن بنفشه و نیلوفر
و بابونه بوخته باشند سودمند تر باشد و اگر از زکام باشد روغن از وی دور بردا
و اگر نباشد سر او بر روغن بنفشه و روغن نیلوفر حریب کنند و طعام از نان میدیه ^{سهند}
اند و آب بخ شربده کرده یا مزوره کدو و ماش باخل و زیت یا مغز خیار و خیار بادرنک
و کاه و برک خرفه و از پس غذا طلب اسایش و خواب کند **حمی بوم** که سبب آن
طعامها و داروهای گرم باشد باید دانست که چنانکه اندر حمی که از حرارت اقباب
تولد کند دماغ گرم شود و تب اندر روح نفسانی باشد و اندر حمی بوقر که از حرارت
کرمابه و نزله اش تولد کند دل گرم شود و تب اندر روح حیوانی باشد اندر این
حکم گرم شود و تب اندر روح طبعی باشد **علامت** او است که اندر جابت
مگر حرارتی زیادت یا ند و تشنگی غلبه کند و دهان خشک میشود و چشمها

و در خسار سرخ و بسیار باشد که صداع **علاج** اول تدبیر دارد ببول باید کردن و شیرتها
 خنک از تخم خیار و تخم خیار بادرنیک و تخم خزبه و تخم خرفه با سکنجبین ساده پس طبع را
 نرم کند بشیرخشت و خرما هندی باب انار ترش و شیرین با شیرخشت و خوردن
 توت شامی سرد کرده و شراب توت و مغز خیار و خیار بادرنیک و لعاب اسفینوش
 باشکر موافق باشد و تدبیرهایی که اندر باب گذرنه کرده امده است و الله اعلم
 بالصواب **حمی یوم** که از خوردن شراب تر لکند علاج این تب علاج خوار است
 و اب انار و شراب غوره سرد کرده سحت موافق باشد و مالیدن دست و پای و خوار
 سرد دارد و اگر در سرد باشد طبع را باب میوهها نرم باید داشت یا ضد کردن با
 کردن و چون در لحظاظ افتد اندر کرمها بر رفتن و اب خوش نیم گرم بسیار بر سر او
 ریختن و غذا دراج و تبه و فروج مرغ باب غوره یا نار دانه یا زرشک **حمی یوم**
 که از خشم و غضب باز دید شود **علامت** چشم سرخ شود و فراح شود و حرکت بسیار
 کند و بول سرخ باشد **علاج** اگر بدن بقوت باشد ضد کردن و انار و نبات و مرننگ
 و نبات خوردن و اگر سعال باشد لعاب دانه به و شراب نیلوفر و عرق بید و گل
 و نبات نیم گرم خوردن غذا کشکاب با شیر و خشناس و اسفناج و پنجهای لطیف
 و ظرافت پیش او کفتن و صندل و عرق کل بوئیدن و اگر سعال نباشد خوردن شراب
 غوره و شراب انار و شراب ربیاس و شراب حاضنیک باشد غذا منوره ترش و میوهها
 سرد و تر خوردن و احتراز کردن از کارها سحت و خشم و غضب و شراب و خوردن
 دوغ ترش سرد کرده نیک باشد و اگر **حمی الیوم** از نا کردن خواب باز دید شود
علاج شراب خشناس نیم گرم خوردن غذا کشکاب با شیر و خشناس و مغز بادام
 و اسفناج و کدو و چون تب زایل شود بحام رفتن و اب معتدل بر خود ریختن و
 بنردی بیرون آمدن عرق نباید کردن و روغن بادام و روغن بنفشه در خود
 مالیدن و بوئیدن خیار بادرنیک و کاهو و کدو نیک باشد و اگر **حمی الیوم** از هم
 غم و فکر و ترس باز دید شود **علاج** شراب سیدب و شراب صندل و شراب حاض
 خوردن غذا کشکاب با مرنهندی و مزوره و یاران و دوستان پیش خود
 نشاندن و پنجهای ظرافتها پیش او کفتن **نقلست** از محمد ذکر یا کران کسافی

که غذا بسیار خورند امثال گوشت کاه و گوشت بوی کرده و هر سیه و شراب غلیظ تب
 در ایشان بسیار واقع شود **علاج** هر بامداد سکنجین خوردن غذا گوشت بوه و برغاله
 بانم هندی و زرشک و بزودی ضد کردن اگر تقصیر رود تب باز دید شود و کشتا
 که کار سخت کند و چون اشتها طعام باز دید شود بزودی غذا باید خوردن و اگر
 تقصیر کند یا غذا گرم و خشک خورد بزودی تب باز دید شود واجب کند احتراز کردن
 و غذا سرد و تر خوردن اگر تقصیر رود تب دق باز دید شود خاصه کسانی که محروم ^{شوند}
باب سوم در تبها و عفونته تبها که از عفونته اخلاط باز دید
 شود اول اخلاط گرم شود هر خلطی که در بدن غالب باشد حرارت در آن اثر کند
 و متعفن شود بعد از آن گرمی در روح اثر کند بعد از آن در رگها شرایین در تمامت
 اعضا تا اثر کند بر آن موجب که یاد کرده شد و سبب عفونته انواع است از غذا بده
 زود فاسد شود یا از غذا که جوهر آن بد باشد که در میان طعام خورده باشد که تری
 در آن غالب باشد و خلط بد باز دید شود و حرارت عزیز از نضح آن عاجز باشد یا
 عفونتی که حرارت غریب باز دید شود همچنانکه از خیار و خیار باد زنگ و الوسیاه
 و امرو و شفتالو و مانند آنها یا از سده که در مجری باز دید شود و تحلیل نیاید و ^{سده}
 انواع است از بسیاری اخلاط یا غلیظی اخلاط یا لزوجه و چون شده پیدا شود
 عفونته باز دید شود امثال آنکه اب خون روانه باشد طعم و بوی و لطافت آن خوش
 باشد و چون بسته شود و بزرگ جای قرار گیرد طعم و بوی و لطافت دیگرگونه و کند
 شود خاصه حرکتی بی وقت کردن و بر امتلا طعام خوردن و ترک تدبیر هاء نیک
 کردن و نقصان هضم معده و جگر اما عفونته اخلاط که در داخل عروق و خارج عروق
 باشد آن در معده و جگر و زهره و سپرز و امعا باشد و چون خلط در خارج متعفن
 شود تبها دایر باز دید شود چنانکه تب مفارقه کند و بعد از آن تب باز آید شرح ^{یک}
 در جاء آن گفته شود ان شاء الله و آنچه در داخل عروق متعفن ^{شود} تبها دایر لازم ^{ست}
 و تب بزودی مفارقت نکند سبب آنکه حرم عروق غلیظ است و بر تحلیل رود
 و اگر عفونته در تمامت عروق و عروقی که نزدیک دل است باشد زیاده سختی و
 نقصان آن پیدا نباشد مگر وقتی که ماده تحلیل رفته باشد یا طبیعت بقوه ^{باشد}

148
ماده از داخل عروق بخارج اندازد و تنها که در خارج عروق بازديد شود آنچه از عفونته
بلغم باشد **علامت** هر روز بت بالرزه ايد سبب آنکه بلغم در بدن بسيار است و زود
جمع شود و بزودي متعفن ميشود بسبب تری و بسختی تجليل رود بسبب لزوجة
و تب سردائی که بت ربع است بسختی متعفن ميشود بسبب سردی و خشکی بسختی
جمع ميشود سبب آنکه کمتر از اخلاط ديگر است **علامت** يك روز ايد و يکروز
نيابد و تب صفراوي ان وسط است ميان تب بلغمی و تب سوداوي است سبب آنکه
صفرا کمتر از بلغم است و پيشتر از سودا است زود متعفن شود بسبب حرارت و
زود تجليل رود بسبب لطافت بدن سبب يك روز ايد و يکروز نيابد و عفونته
خون در داخل عروق باشد و آنچه در خارج عروق باشد ان در او ابرام و شرآت
و دما ميل باشد چون پخته شود و کشاده شود تب زایل شود و عفونته چهار نوع
است بر حسب اخلاط چهارگانه و تنها مرکب که بازديد شود شرح هر یکی گفته
شود **باب چهارم در غيب تب** غيب خالص ان باشد که يك روز
ايد و يك روز نيابد سبب اين تب عفونت صفا باشد در خارج عروق در جگر
باشد يا زهره **علامت اول** لرزه سخت آغاز کند و سر ما اندک باشد و حرارت
غالب باشد و سبب عفونته و گرمی صفا باشد که از عضوي که جمع شده باشد سرد
ايد و بر عضل و اعصاب و گوشت بگذرد و اعضا او گرم شود همچنانکه سوزن با اعضا
فرورند و تشنگی غالب شود و در سردسرخنهاي بي خود گفتن و قی و عشاکن
و باشد که اسهال صفراوي بازديد شود که بيمار گرم مزاج و لرزه بسيار توقف نکند
بزودي گرم شود و عرق کند و قاروده زرد و غليظ باشد و بوي حرارت در ان
باشد و نبض بقوه و متواتر باشد و پيشتر اين تب در کسانی بازديد شود که مزاج
ایشان گرم باشد و خشک و حرکت سخت کنند و غذا اندک خوردن و غذا گرم
و شراب صرف بسيار خورند در هواها گرم اما تب غيب سه نوع است غيب خالص
و غير خالص و شطر الغيب اما غيب خالص ان باشد که يك روز تب ايد و يکروز
نيابد و ان روز که تب ايد شش ساعت پيش توقف نکند و باشد که ماده
بسيار باشد و از ده ساعت توقف کند و سي و شش ساعت تب نباشد اکنون

طبیبت حازق باشد و بیمار مطیع باشد این تب از تب روز بگذرد و بسیار
 باشد که چهار روز زایل شود این نوع بسیار اتفاق افتاد و خلاصی ازین تب بقی و بقرق
 و باسهال باشد و بسیار باشد که بقی و عرق زایل شود و اگر دو ازده بگذرد و آن تب
 غیر خالص باشد **علاج** غب خالص آن روز که نوبت باشد اگر تب با مداد بگاه
 اید هیچ جلاب و غذا نباید خوردن تا تب زایل شود بعد از آن جلاب خوردن از تخم
 کاشنی سه درم نبات ده درم غذا کشکاب با مژ هندی میان روز شربت خوردن
 نیک باشد و اگر سعال باشد جلاب خوردن از نیلوفر سه درم بنفشه سه درم تخم
 کاشنی سه درم ترنجبین ده درم غذا کشکاب با شین خنخاش و اسفناج و کدو و
 اگر سعال نباشد خوردن مژ هندی ده درم نبات ده درم و آب انار ترش و شیرین
 و نبات خوردن نیک باشد و اگر سعال باشد خوردن شراب بنفشه و نیلوفر و سیستان
 و لعاب بردانه و اسفینوش نیک و چون سه روز و چهار روز بگذرد و طبیعت سخت
 باشد روز نوبه چون گذشته باشد جلاب خوردن از الوسیاه پانزده دانه بچوشاند
 و صافی کند ترنجبین ده درم شیر خشک ده درم باهم امیخته باز خورد و اگر طبیعت
 هر روز و مجلس یا سه مجلس مجرب شود مسهل نباید خوردن **صفت** مسهل
 عناب پانزده دانه سیستان پیست دانه سناملکی پنج درم نیلوفر و بنفشه و ورق
 کل سرخ و دانه گیاه بنزک از هر یکی سه درم پوست هلیله زرد پنج درم الوجه
 سی دانه تمامت بچوشاند و صافی کنند مغز خیار چنبرده درم ترنجبین ده درم شیر
 ده درم صافی کرده باهم بیامیزد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن
 شربت خوردن از نبات و عرق بید و اسفینوش غذا خوردن کشکاب **صفت**
 حقه سنه مک هفت روز بنفشه و نیلوفر تخم کاشنی و ورق کل سرخ از هر یکی سه
 درم سیستان پیست دانه الوسیاه ده دانه سپوس در صره بسته یک کف جو گرفته
 یک کف خطمی یک کف تمامت در سه رطل آب بچوشاند تا یک رطل بماند صافی
 کند مغز خیار چنبرده درم ترنجبین ده درم روغن بنفشه ده درم شکر پنج درم باهم
 امیخته نیم گرم عمل کند که مجرب است و خلاص کلی است و صاحب این تب را چیزها
 سرد و تر خوردن نیک باشد و اگر سعال نباشد خوردن شراب الو و شراب ریاس و شراب

و شراب ترنج و شراب لیمو و شراب حماض نیک باشد و اگر سعال باشد احتراز کند از چیزها
ترش و آب سرد و اگر درد سینه و پهلو باشد خوردن شراب نیلوفر و بنفشه و عناب
و سپستان و شراب خشناس و لعاب دانه و واسفینوش و لعاب خطمی از هر کدام که باشد
نیک باشد غذا کشکاب باشیره خشناس و کدو و اسفناج نیک باشد چون بت زایل شود
بحام رود و روغن در خود مالند بعد از آن اب نیم گرم بر خود ریزد **نقلست** از اهرن
که بسیار که غیب خالص بعد از سه روز یا چهار روز بت بحر قر شود غیب خالص از جمله
مرضه‌ها حاده است **نقلست** از ثابت بن قره که پیش از نوبت آمدن دلالت
کند که ماده فاسد بسیار شود و بعد از نوبت آمدن دلالت کند که ماده اندک است
نقلست از محمد زکریا که پیش از نوبت آمدن دلالت کند بر لطافت اخلاط
و بعد از نوبت آمدن دلالت کند بر غلیظی اخلاط اگر حرارت غالب باشد خوردن
قرص کافور نیک باشد اما وقتی قرص کافور خورد که استفراغ کرده باشد و اگر
خواهد که تسکین حرارت جگر کند بستاند اب کاشنی و سرکه و کدو و عرق کل با هم
بیایند و کتان پاره بدان ترکند و بر پهلوئی راست می‌اند از ساعت بساعت اما
وقتی که معده از طعام خالی باشد و طبیعت از علت خشک باشد دلالت کند بر گرمی جگر
چیزه‌ها سرد و تر باید خوردن **نقلست** از علی بن زین که بت عت از صفراء لطیف
بازدید شود چیزه‌ها بغایت گرم نباید خوردن که ورم باز دید شود **صفت** مسهل تو
هلیله زرد پست درم یکشبان روز در آب جوشانند بعد از آن کجوشانند و صافی کنند بر
ده درم شیرخشت ده درم صافی کرده با هم بیایند و محوره بر این کرده دانگی در آن حل کند
و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود **صفت** ملین طبیعت شراب الوده مشقال ترنجبین
ده مشقال شیرخشت ده مشقال عرق بید عرق کل از هر یکی ده مشقال با هم ایخته باز خورد و صبر
تا اسهال تمام بشود **صفت** ملین دیگر الوسیاه ده دانه و تر هندی با نرزه مشقال با هم
جوشانند و صافی و ترنجبین ده درم و شکر ده درم با هم ایخته باز خورد و خوردن شیر
تخم زین با نبات و سکنجین و آب خربزه هندی و قوصطبا شیر ترم بکنقال سکنجین ده مشقال
نیک باشد که طبیعت نرم کند **صفت** قوصطبا شیر ترم بکیر و طباشیر و درم ترنجبین
سه درم مغز تخم خیار و خیار باد نیک و مغز تخم کدو از هر یکی دو درم کثیرا و صمغ عربی

و خنثاش و تخم برین از هر یکی نیم درم تمامت کوفته و بچینه بلعاب اسفیوس بسرشد
 و قرص کند و در سایه خشک کند شربتیکه مثال بادیه درم سکنجبین اگر سعال باشد ده روز
 شراب بنفشه روز نوبه اگر تب بامداد بگاه آید تا سه ساعت نکند هیچ جلاب و کشکاب
 نخورد و اگر تب میان روز آید بامداد جلاب ناز خورد چون نوبت بگذرد کشکاب ناز خورد
 در روز نوبت تلین نباید کردن و چون بکلی مفارقت کند و سعال نباشد مزوره ترش
 خوردن با نوز و جبر و بنغاله و احتراز کردن از شراب و حرکت سخت و جماعت و چشم و
 و گوشت و کباب و چلو و چیزهای شیرین و تیز و هر چیزی که گرم و تیز باشد و حمام که بجا
 گرم باشد و بسیار باشد که طیب و بیمار تدبیر خطا کند این تب نقل کند بغیر خالص
یاشطر الغب یا تب ربع **باب پنجم در غب غیر خالص و شطر الغب علامت**
 بیان غب خالص و غیر خالص است که غب خالص از شش ساعت یاد و از ده ساعت نکند
 و غیر خالص بیست و چهار ساعت یا سی و شش ساعت استقامت کند بحسب اندکی و
 بسیاری ماده و غب غیر خالص از عفونته صفر اغلیظ باشد که با بلغم تیز آمیخته شود و چنان
 نماید که بک خلط است همچنانکه چیزی سرد آمیخته شود و از آن بخاری باز دید شود **علامت**
 اگر طبیعت بقوه باشد و جو غالب باشد و ضد کردن و بقدر حاجت خون پیرون کردن
 و سعی کردن که طبیعت نرم شود و اگر طبیعت سخت باشد جلاب از تخم کاشنی و پنج سوسن
 از هر یکی سه درم الوسیاه ده دانه نبات ده درم غذا کشکاب و اندکی بخورد و در نوبت
 نوزه اندک باشد **علاج** غب غیر خالص و شطر الغب بهم دیگر نزدیک است اما شطر الغب
 این تب مرکب است از صفر و بلغم و این سه نوع است اول آن باشد که صفر غالب باشد
 و بزودی زایل شود بقی و عرق و ادرا بول دویم آن باشد که بلغم غالب باشد این نوع مز
 شود سوم آن باشد که صفر و بلغم مساوی باشد **نقلست** از جالینوس که تب شطر الغب
 از تبها و دانه است که ترکیب این تب از بلغم لافراست و صفر مفارقت کند و آن روز که نوبت
 تب صفر باشد تب سخت تر باشد سبب آنکه چون تب بلغمی لافراست شود صفر زایل شود چون صفر
 باز آید تب زیاده شود **علاج** اگر صفر غالب باشد و احتیاس طبیعت باشد جلاب خوردن
 از الوسیاه هفت دانه تخم کاشنی و پنج سوسن از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا کشکاب
 اندکی بخورد و اگر سعال باشد جلاب خوردن از نیلوفر سه درم تخم کاشنی و پنج سوسن آن

سه درم نبات ده درم غذا کشکاب
 جلاب خوردن از تخم کاشنی و پنج سوسن
 از هر یکی سه درم

اقراص الورد درین شراب حل کند نیک باشد **صفت** اقراص الورد ورق کل سرخ ده درم
عصاره غاف شش درم عصاره افسنتین سه درم مصطکی نگدیرم و نیم سنبل و اسارون
و فجاج و اذخر و انیسون از هر یکی یک درم تمامت گرفته و پخته قرص کند شربتیکتقال
صفت زیره باج نخود مقشر و سرکه و مغز بادام و قشمش و ورق چغندر و اندک ^{عصاره}
و عرق بید و کل از هر یکی قدری در آن امیخته سعی کردن که طبیعت نرم باشد و احتراز
کند از آب سرد این تبی باشد که بچهل روز مفارقت کند و بسیار باشد که چهار ماه بماند
و باشد که شش ماه و اگر تند بر مخالف رود یکسال بماند و عاقبت قوه ضعیف شود و استسقا
باز دید شود محافظت باید کردن نیکو و قی بسکجین و آب گرم نیک باشد و غذا کشنگ
که راز یانه در آن پخته باشد که ادرا بر بول کند و چون لرزه آغاز کند دست و پایی در آب گرم
بهدان نیک باشد بستاند با بونید و اکلیل الملک و مرزنگوش و شبت از هر یکی قدری ^{بند} خوشا
نامهر اسود همچنان جوشان در شیب پراهن برد تا عرق کند بعد از آن دست و پا بدان
بشویید و اگر زایل نشود اقراص الورد که در تب بلغمی یاد کرده میشود میخورد و خوردن
نفع بدین **صفت** نیک باشد آب کاشنی و آب راز یانه از هر یکی قدری صبر سقوطی
قدری در آن حل کند هر بامداد قدری میخورد تا سه روز بگذرد اگر احتیاج بمسهل باشد
این حب باز خورد **صفت** حب عصاره افسنتین نیم درم تخم کاشنی نیم درم اباج
فیقر یک درم شکر حنظل نیم درم محموره بریان کرده دانگی کوفته و پخته بشیرسند و در
حلوای ما قوت از غسل بهد و فرو برد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن نگرند ^{شبت}
کردن و قی کردن نیک باشد و اگر بلغم غالب باشد راز یانه یا زیره یا کرو یا شبت از هر ^{کدام}
که باشد قدری در کر باس بسته در مزوه اندازد بحسب صفا و بلغم تدبیر کردن و بسیار
باشد که در تب خطر رود تب دق یا استسقا باز دید شود **باب ششم در تب**
مخرفه تب مخرفه دو قسم است یکی مخرفه صفاوی است که صفا در داخل عروق ^{متعفن}
شود و آن بر سه قسم است یکی عفونه در عروق که نزدیک دلست و یکی در عروق که
نزدیک جگر است و یکی در عروق که در معده است یا از عفونه بلغم شور باشد که نزدیک
باشد بدان جاها که یاد کرده شد و این چنان باشد که صفا لطیف سوخته شود
و یا بلغم شور رقیق امیخته شود **علامت** ماده که در نزدیک دل متعفن شود اندکی

سیاهی زبان بدان باشد و تشنگی بسیار و آنچه نزدیک جگر باشد زبان سرخ و زبر و تشنگی
بسیار و آنچه نزدیک معده باشد سلیم تر باشد و تب محرقه محرف تر باشد از غلبه خالص
و غیر خالص و شطر الغب و در نوبت سختی زیاده شود و بیشتر این تب در جوانان
و کودکان باز دید شود اما در کودکان خوف کمتر باشد سبب رطوبه بسیار که در بدن
ایشان است و در پیران و زنان اندک باز دید شود اما بیشتر خلاصه باشد بسبب
سردی و تری که در ایشان باشد **علامت** تب دایم و زردی لون و تیزی بنض زردی
قاروره مانند اتش و تشنگی بسیار و خشکی دهان و زبان سیاه شود این از حرارت
دل باشد و اگر سرخ و زبر باشد از حرارت جگر باشد و اگر زرد باشد از حرارت معده باشد
و در سردی و اختلاط عقل و سخنها ی خورد کفایت و دیوانگی و اضطراب کردن و در خواب
و در ابتداء طبیعت سخت باشد و باشد که خون از بینی بیاید و بیمار خلاص یابد و اگر
این زحمت در طفلان باز دید شود شیر نتواند خوردن **علاج** همچنان تب غلبه
باید کردن **نقلست** از شیخ ابو علی سینا که تب محرقه ضد نیاید کردن که بدن را خشک
گرداند و حرارت زیادت شود ند پر چیزها سرد و تر باید کردن که سبب صغیرا
و حرارت کند و سردی و تری در بدن باز دید کند در ابتداء جلاب خوردن از الوسیا
ده دانه تخم کاشنی سه درم نبات ده درم ترنجبین ده درم بامهرندی ده درم نبات
ده درم غذا کشکاب بامهرندی و اگر سعال باشد جلاب خوردن از نیلوفر و تخم کاشنی
و دانه گیاه بزرگ و بنفشه از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا کشکاب بامیلوفر و شیر
خشکاش و کدو و اسفناج **نقلست** از بقراط که چون در تب محرقه سعال باز دید شود
تشنگی اندک شود سبب آنکه سعال نباشد مگر حرکت کردن شش و چون حرکت کند
هو ایدل و جگر رسد و اگر سعال نباشد خوردن انار ترش و انار شیرین و نبات
با ترنجبین نیک و خوردن زرد الو خشک و الوسیاه نیک باشد و سعی کردن که
طبیعت نرم شود و اگر چنانچه طبیعت خشک باشد سرسام باز دید شود و اگر سعال نباشد
اب بغایت سرد خوردن نیک باشد و رسول علیه السلام فرموده است که این تب
چون حرارت دوزخ است چندانکه چیزها سرد و تر خوردند پاک نباشد و اگر طبیعت
سخت باشد مطبوخ خوردن نیک باشد و اگر سعال باشد خوردن شراب بنفشه

برگزای
نند

و نیلوفر و خشخاش و لعاب دانه بره و اسفیوش نیک باشد و اگر احتیاج مسهل باشد بر زنجبیل
 باز خورد **صفت** مطبوخ سماکی پنج درم بنفشه و نیلوفر و تخم کاشنی و دانه گیاه بزک
 و ورق کل سرخ از هر یکی سه درم پوست هلیله زرد پنج درم عناب ده دانه سپستان بست
 دانه الوی سیاه سی دانه تمامت بچوشاند و صافی کند مغز خیار چنبره درم ترنجبیزده درم
 شیر خشت ده درم صافی کرده با هم بیا میرد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد
 از آن شربت سرد باز خورد غذا کشکاب و بوبیدن کدو و خیار بادرنک و کاهو و بنفشه
 و بید نیک باشد و بید در شیب انداختن نیک باشد و اگر رعاف باز دید شود خون بسیار
 آمدن زبان دارد و اگر طبیعت سرد و ردت و نوبت یاسه نوبت مجیب باشد مسهل نباید
 خوردن و اگر حرارت غالب باشد با مداد قرص کافور خوردن بعد از آن کشکاب خوردن
 و خوردن لعاب دانه بره و اب انار دانه ترش با شراب انار نیک باشد و اب خیار و خربزه
 هندی و شیر تخم برهمن با نبات و فی نبات نیک باشد و اگر حرارت غالب باشد صندل
 و کافور و کلاب و عرق بید و عرق کاشنی و سرکه با هم زدن و کتان پاره بدان تر کرده
 بر پهلو راست نهادن و اگر زبان سیاه و زبن باشد لعاب دانه بره با لعاب اسفیوش
 و روغن بادام ساعت بساعت مالیدن و پاک کردن نکذارند که با بر زبان بماند
 مبادا که سرسام باز دید شود و اگر سعال نباشد اب بغایت سرد باز خورد چند آنکه
 بلرزانند که حرارت ساکن شود و بزودی عرق کند و خلاص یابد و در جای سرد
 نشستن و بید و بنفشه و کاهو و کدو پیش خود نهادن و بوبیدن و اگر اسهال
 باز دید شود بست جو درم قرص طباشیر بست یک درم ده درم شربت سرد باز
 خورد و خوردن این سفوف نیک باشد تخم برهمن و خشخاش تخم شاهسفره تخم کاهو
 از هر یکی سه درم جو درم تمامت کوفته و پیخته شربتی سه درم باده درم رو انار
 یارب بخوردن و اگر همدایان و اخلاط عقل باز دید شود شیر زن بر سرد و شیرین
 و بنفشه و روغن بنفشه بوبیدن **نقلست** از بقراط که در تب مخمر چون لرزه
 باز دید شود نیک باشد و اگر عرق کند بهتر باشد سبب آنکه ماده از داخل عروق
 بخارج عروق آمده باشد بزودی خلاص یابند **نقلست** از جالینوس که چیزها
 قابض بسیار نشاید خوردن امثال به و امرو که محر او مسام تنک و حرارت زیاده

ماده

مکروفتی که اسهال وضعف بازدید شود **نقلست** که هذیان گفتن و برعاق خاص است
 بر تب محرقه **نقلست** از آهن کباب بغایت سرد در اول تب محرقه نشاید خوردن مکروفتی که
 نفع پیدا شود که در ابتدا حال را غلیظ گرداند و سده باز دید کند **نقلست** از نبات بن قوه
 که صاحب تب محرقه را چون کواری در سر باز دید شود شیر نشاید دو شیدن بر سر و هیچ روغن
 نباید مالیدن که دلالت کند که رطوبه در دماغ بسیار شده است اما اینک باشد خطی و بنفشه
 و کلیل الملک و بابونه در آب بخوشاند و دست و پا در آن نهد **نقلست** از محمد ذکر یا که
 صاحب تب محرقه را از خوردن آب سرد و میوه های سرد و چیزها ترش منع نباید کردن که
 چون چیزها سرد ترک کند مضرت زیاده شود و در معد و دماغ حرارت زیاده شود
 بلک دماغ سوخته شود و تشنج باز دید شود و باشد که لقوه باز دید شود و همچنانکه بقراط
 فرموده که اگر لوزه باز شود و عرق کند تب زایل شود **نقلست** که مسهل که ماده صفر
 براند در تب محرقه بغایت نیک باشد **صفت** قوص از نقل شیخ الرئیس طباشیر دوام
 ورق کل سرخ دو درم زعفران دو دانگ تخم بر بهن و تخم کاشنی از هر یکی سه درم
 تخم کدو و تخم خیار از هر یکی دو درم و نیم کافور دانگ نیم تمامت کوفته و پنجه بسرشد
 و در سایه خشک کند شربتی دو درم **صفت** قوص دیگر ورق کل سرخ چهار درم
 مغز تخم خیار بادرنک و تخم بر بهن از هر یکی دو درم زعفران دو دانگ کافور دانگ
 نیم صمغ عربی و نشا و کنیرا و رب السوس از هر یکی یک درم تمامت کوفته و پنجه بسرشد
 و قوص کند شربتی دو درم چون تب مفارقت کرده باشد و سعال نباشد خوردن
 ساده و سکنجبین به و شراب حامض و شراب غوره و شراب ریاس و خوردن مزه
 ترش از انار دانه و تمز هندی و زرشک و غوره و مغز بادام و قشمش و فزوج و
 بزغاله بعد از چند روز بحام رفتن و احتراز کردن از حرکت سخت و افتاب گرم
 گرم نشستن و حلوا و شیرینی و جماع و خشم و غضب و خوف و خواب با کردن و اگر
 طبیعت سخت باشد مسهل خوردن فایده بسیار دهد انشا الله تعالی **باب**
هفتم در تب مطبقه حکیم فاضل جالینوس نقل کرده است که تب مطبقه از عفونته
 خون باشد که چون متعفن شود صفر گردد پس صفراوی باشد این قول خلا
 رای بقراط است و شیخ الرئیس هم احتراز کرده است که اعتبار قول بقراط است

بهر تخم کوفته

157
که تب از خون باز دید شود دو قسم است یکی تب مطبقه که خون در داخله و وقت معفن
شود و یکی سونو حسی که از جوشیدن باز دید شود و سبب جوشیدن بسیار است
از سده باشد که حرارت بسته شود و بسیار باشد که در آخر تب دق باز دید شود
و باشد که تب محرقة باز دید شود و جالیوس گفته است که تب مطبقه مرکب باشد
سبب آنکه چون عفونته در خون باز دید شود در تمامت اخلاط عفونته باز دید شود که
خون مادر تمامت اخلاط است پس این تب اعم باشد و سبب باز دید شدن این تب
از امتلاء بد باشد و سده و ریاضت بسیار که معتاد نبوده باشد کردن ترک فصد
و حجامت کردن و بسیار باشد که سبب خوردن میوه بسیار باشد امثال خیار و خیار
بادرنک و امرو و مانند اینها که خون آب پاک گرداند و این تب دایم باشد و مفارقت
نکند الا بوقت بحران که خون بسیار از پنی بیاید یا عرق بسیار کند و این تب
سه نوع است یکی آنکه در روز زیاد می شود این نوع بد باشد و یکی آنکه هر روز
نقصان می شود این نوع سلیم باشد و نوعی دیگر زیاد و نقصان نشود این نوع
میان حال باشد و بحران این تب در روز چهارم و روز هفتم واقع شود و بسیار باشد
که سرسام باز دید شود باشد که حصه یا ابله شود و بسیار باشد که بواسطه چیزهای سرد
و تر که نگار داشته باشد و خون را سرد گردانیده باشد لیکن غس که سرسام سرد بلغمی است
باز دید شود و بیشتر این تب در جوانان و کودکان و کسانی که شراب و طو او گوشت
بسیار خوردن و در فصد و حجامت تقصیر کند باز دید شود و بیشتر این تب در ^{مستین}
و بهار باز دید شود و بسیار باشد که تب اهسته شود و بهار پی خود شود و شک اما
چنانکه دست که بدان زنند او از طبل کند و اسهل درین وقت فایده بدهد بعد از آن
بترها بیرون آید که مثل آن برخی باشد این نوع علامت بد باشد **علامت تب مطبقه**
تب دایم و سرخی چشم و روی و برکهای پیشانی و کردن برخاسته و تنگی نفس و غلیظ
قاروره و تشنگی و خشکی دهان و سرعت نبض و چون دست بر اعضا نهند نرم
باشد چنان نماید که عرق خواهد کردن یا از حمام بیرون آید و باشد که در دکلو
و آب از چشم روانه شود و حرارت این کمتر از تب محرقة باشد اما تب سونو حسی
مانند حی یوم باشد و بیشتر تاثیر این حرارت نزدیک دل باشد در روز اول

روز دروم و سوم ضد کردن و چندان خون پرون کردن که نزدیک غشی باشد که
بزودی خلاص یابد و اگر در ضد کردن تقصیر رفته باشد و بر بیمار حرارت غالب
شود چنانکه پاره پاره سیاه بر زبان باشد **علاج** تب محرقه باید کردن هر با مباد
جلاب خوردن از مهندي ده درم نبات ده درم با جلاب خوردن از آوسياه
ده دانه تخم کاشنی سه درم نبات ده درم عناب ده دانه و اگر آب انار ترش و شیرین
با پیله فشارند سه وقیه نبات و ترنجبین از هر یکی ده درم خوردن نیک باشد و
چیزه‌ها خوردن که تیزی خون بنشانند مانند شراب غوره و شراب ریواس و شراب
لیمو و شراب نارنج از هر کدام که باشد ده درم و شراب عناب نیک باشد و خوردن
آب سرد نیک باشد و اگر حرارت غالب باشد قرص کافور خوردن نیک باشد اما بهترین
غذای نیک در تب‌ها و گرم کشکاب است چنانکه بقراط فرمود ما الشعیر من افضل الا
غذایه فی مداواة الامراض الحارة و افضل علاجها التبرید و الفطنت و ان یکوز العذایه
سویع النفود که زیاده نکند و خوردن شراب الونیک باشد و اگر خشکی و تشنگی
غالب باشد آب خیار و شیرین تخم برهن خوردن اما گفته اند که آب بغایت پیش
خوردن و چیزه‌ها بغایت سرد هم نشاید خوردن که ماده را غلیظ گرداند
و از تحلیل باز دارد و اگر طبیعت سخت باشد مسهل باید خوردن **صفت** مطبوخ
سنا و مکی هفت درم نیلوفر و بنفشه و تخم کاشنی و ورق گل از هر یکی سه درم تمر
هندي ده درم آوسياه ده دانه عناب پانزده دانه سپستان پست دانه الوجیر
سی دانه تمامت بچوشاند و صافی کند مغز خیار چنبره ده درم ترنجبین و شیر خشک
از هر یکی ده درم صافی کرده با هم بیا میزد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بیاید
بعد از آن شربت سرد باز خورد از نبات و عرق بید و اسفیوش کشکاب و اگر حرارت
غالب باشد و سعال باشد جلاب خوردن از عناب ده دانه و اسفیوش سه درم
سپستان ده دانه نبات ده درم غذا کشکاب میان روز شربت خوردن از نبات
و عرق بید و دانه به و خوردن شراب عناب و نیلوفر و بنفشه و خشکاش
از هر کدام که باشد نیک باشد و خوردن لعاب دانه بر و اسفیوش و نبات
و ترنجبین نیک باشد غذا کشکاب با کدو و اسفناج و اگر سعال نباشد چیزه‌ها پیش

159
خوردن نیک باشد **صفت** شراب که فایده بسیار دهد الوسیاه پنجاه دانه الوجه
شصت دانه ترندی چهار یکی تمامت در یکین نیم آب بجوشانند تا نیمی بماند بعد از آن
خاص ترنج و عرق کل و نبات از هر یکی یک رطل با وی بیامیزد و باش نرم بقوم ارد شتر
ده درم و قه خورد که سعال نباشد و طبعه نرم نباشد و خوردن آب هفت میوه با ترنجبین
نیک باشد و اگر بیمار ضعیف باشد شیاف بردارد از نمک و بوره ارمنی و شکر سرخ و
اگر حقه کند نیک باشد **صفت** حقه شبت و نیلوفر و گیاه بزک از
هر یکی سه درم سپستان و عناب از هر یکی پست دانه جو کوفته یک کف
سپوس در صه بسته یک کف و رو خطمی یک کف سنا مکی پنج درم تمامت
بجوشاند و صافی کند مغز خیار چنبره ده درم ترنجبین ده درم روغن بنفشه ده درم

در روز و عن بنفشه ده درم آب کامیج درم و ورق چغندر یکدسته آب بکیرد بورد
 ارمنی نیم درم تمامت با هم امیخته عمل کند **نقلست** که ان تب کرم که سبه روزا هسته
 شود روز زایل شود وان تب که در ان سوم و چهارم زیاده شود بد باشد دلیل برین
 نقل کند بقراط کویند کل حی مطبقة یشتد علی ثلاثه ایام و انها عظیم الحظر و قال
 اصعب الامراض واعظم الحیمات الدایمه وان تب که بغایت کرم باشد و زایل شود
 و دیگر تب بازاید بهتر از ان باشد که تب دایم باشد و اگر تب دایم و عرق و اسهال بازاید
 شود و تب زایل نشود بد باشد دلالت کند که ورم در اندرون باشد یا عقونتر بسیار
 در تمامت عروق ممکن شده و طبیعت از دفع کردن عاجز باشد دلیل برین **نقل**
 قال بقراط الحیمات الحادیه عن اورام الاحشام کلها غیر مفارقه **نقلست** از
 فقر اطیس که تب چون مزمن شود کشکاب با عسل باید خوردن چنانکه هفت یک
 کشکاب عسل باشد که باد را بر بیرون اید و سده بکشاید **نقلست** از جالینوس
 که کشکاب در معده ترش شود کشکاب با عسل و سکنجبین باید خوردن که خلط
 تجلیل ببرد و اگر گرمی غالب باشد کشکاب مفرد باید خوردن که نقل است که شخصی را
 تب بازید بد شد در روز فصد کرد و چندان خون بیرون کرد که غشی کرد جماعی که
 بودند گفتند این شخص هلاک شد بعد از زمانی مجال خود باز آمد و تب بکلی زایل
 شد و این حیرت است اما خوردن سکنجبین بیشتر تب سرد نیک باشد که سده بکشاید

وزود زایل شود **نقلست** که کرب و پیتر هر شب لغاب بردانه واسفیوش و لغاب دانه
 خوردن نیک باشد بعد از نضح و بقاء بدن هر شب دو درم کل از منی مراح بزودی
 باصلاح ابد و ماده را از سینه و پهلو باز دارد **نقلست** از محمد زکریا که چون در ^{مطبوعه}
 ضد کردن تقصیر کرده گر باشند آب بغایت سرد خوردن نیک باشد چنانکه بلر زانند
 که بزودی عرق کند و تب زایل شود و اگر اهسته شود بکلی زایل نشود و پست روز کن
 باشد **علاج** تب بلغمی باید کردن و اگر در معده با کرده یا مثانه یا جگر یا شش یا رحم و ^{شک} ورم باشد
 آب سرد زیان دارد **نقلست** که اگر تب بغایت کرم باشد و تشنگی و زبان خشک ^{شد}
 و تب پرها ساکن نشود و خفقان و ضعف دل باز دید شود دلالت کند که اخلاط ^{سند}
 در بدن بسیار باشد و در غایت جوش باشد و طبیعت عاجز باشد این نوع بد باشد
 هیچ تدبیر بهتر از خوردن آب سرد نباشد و اگر از آب سرد منع کنند رکها ^{خشک} و دماغ
 شود و باشد که رکها و دماغ ترکیده باشد و اندکی خون بیرون آید بعد از آن هلاک
 شود از خوردن آب سرد چون سعال و ورم نباشد هیچ خوف نباشد مگر در نضح تاخیر
 افتد و بهترین قول جالینوس است که چیزهای سرد و تر خوردن و انتظار نضح ^{و زبان}
 نباید نامدت هفت روز کشاکش خوردن بعد از آن تا روز چهارم کشاکش ^{سکین}
 خوردن اگر مانعی نباشد و بعد از آن تا روز پستم مزوره ترش خوردن بعد از پست
 فروج و بزغاله خوردن بعد از آن اندک اندک زیاده کردن تا صحت تمام حاصل شود
 از این سر ایون که اگر در میان تب در وضد کردن تقصیر رفته باشد رب جماض ترنج
 و مژ هندی و شراب عوزه و شراب ریاس خوردن نیک باشد که جوشش و عضو تر خون
 بنشاند و تسکین حرارت کند **نقلست** از ابو منصور که جوانی را دیدم که در خوردن ^{غذا}
 تقصیر کرد و او را تب آمد در حال جوان غذا خورد تب زایل شد سبب آن بود که صفا
 غالب بود بعد از آن خوردن آب هفت میوه نیک باشد که طبیعت مجیب شود و خوردن
 قوص طباشیر نرم نیک باشد **صفت** قوص طباشیر نرم طباشیر سه درم تخم ^{بهن}
 پنج درم مغز تخم خیار خیار بادرنیک از هر یکی چهار درم مغز تخم کدو و اشش درم
 صمغ عربی و کثیرا و نشا از هر یکی دو درم ترنجبین هشت درم تمامت کوفته و سخته
 بالغاب اسفیوش اسر شد و قوص کند شربتی یک مثقال با ده درم سکنجبین

درین صفت

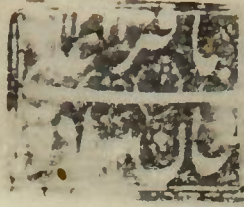
صفت قرص دیگر ورق گل سرخ سه درم زرشک دانه بیرون کرده دو درم مغز تخم خیار
و خیار بادرنک از هر یکی دو درم تخم برهمن و طباشیر از هر یکی سه درم صمغ عربی و کثیرا و نشا
از هر یکی یک درم ریوند چینی و زعفران از هر یکی دانگی تمامت کوفته و بچینه برشند و قرص
کنند شربتیکه نغال باده درم سبچین غلامزوره از مژ هندی و نار دانه و زرشک و
غوره و محافظت تمام کردن و اگر اندکی زحمت باقی باشد سبچین بزودی خورد بدین **صفت**
صفت سبچین بزوری تخم کاشنی و تخم کشوت از هر یکی سه درم پوست بچ کاشنی
و پوست بچ کبر و پوست بچ رازیانه از هر یکی هفت درم تخم خیار و خیار بادرنک از جمله بچ
درم تمامت نیم کوفته در یک من آب و چهار یکی سرکه نقرع کند یک شب و یکروز بعد
از آن بخورند تا چهار یکی که شود صافی کند نبات یکمن بدان نهد و باش نرم بقوام ارد
شربتیه درم **باب هشتم در تب بلغمی** دایر این تب را مواطبه گویند هر روز باید
سبب این تب بلغم زجاجی یا بلغم حامض یا بلغم حلوی یا بلغم مالح باشد اما بیشتر این تب از
بلغم زجاجی یا بلغم حامض باز دید شود و چون در خارج عروق متعفن شود مدت دراز بماند
اگر فایز بازستان باز دید شود سخت باشد و توقف این هجده ساعت باشد اگر تب بیرون
رود مدتی یکماه زایل شود و اگر بگذرد دو ماه زایل شود که هر روز تب آید زودتر زایل شود
و عرق بسیاری کند که بسیاری عرق دلالت کند بر لطیفی ماده و قوه طبیعت **علامت**
در ابتداء لرزه و باشد که لرزه اندک باشد و اشتها طعام باطل زایل شود و آب زدهان بسیار
آید و عنیان و چشم و روی آما س کند و لون زرد شود و تشنگی اندک باشد و اگر سبب عفونه
بلغم مالح باشد در اول لرزه پیدا شود و سرما اندک باشد و اگر از عفونه بلغم حلوی باشد لرزه
و سرما اندک باشد و اگر سبب از عفونه بلغم زجاجی باشد سرما و لرزه بسیار باشد و اگر از
عفونه بلغم حامض باشد سرما و لرزه اندک تر باشد از زجاجی عفونه اندک اندک پیدا شود
همچنانکه کرم که بر باطن نهد اندک اندک گذاخته شود و در حال کرم شود و درین تب
سستی و غشی بسیار باشد سبب ضعف معده و چون دست بر اعضا نهند حرارت تمام
نماید و تبهای بلغمی چنان نماید که عرق خواهد کردن و لون صاحب تب بلغمی سبز و زرد نماید
و سرخی اندک باشد و در اول نبض ضعیف نماید و در آخر سرعته پیدا شود و بول در اول
سعیند و رقیق باشد از سبب سردی و سده بعد از آن سرخ شود سبب عفونه و تبی

در نوبه اول چیده ساعت توقف کند و شش ساعت بت زایل شود سبب آنکه ماده این علت
 بغایت غلیظ و لزوج باشد و پیشتر این علت در کسانی واقع شود که مرطوب و بلغمی
 باشند و در طفلان و زنان و بیرون و کسانی که پوسته از طعام ممثلی باشند و میوه
 سرد و تر بسیار خورند و در شهرها که هوا آن سرد و تر باشد و درین بت در شب
 زحمت زیاده باشد **علاج** ندبها باید کردن که ماده تجلیل می رود و طبیعت نرم باشد
 و حرارت زیاده نشود و تجلیل بلغم کردن هر یا ماد که جلاب خوردن از سبکبیز ده
 درم کلسکرده درم غذا کشکاب بار از یانه و اگر حرارت غالب باشد از تخم کاشنی
 سه درم پنج سوسن سه درم نبات ده درم غذا کشکاب و اندکی خود میان روز نشسته
 خوردن از سبکبیز ده درم غذا پیش از نوبت چهار ساعت باید خوردن بعد از آنکه
 خلط پخته باشد مسهل خوردن **صفت** مسهل سنا و مکی هفت درم پنج سوسن
 بالحوکا و زبان راز یانه افسندین رومی تخم کاشنی حاشا پوست کبر از هر یکی سه درم
 سنبل یک درم و نیم پوست هلیله زرد و هلیله سیاه از هر یکی هفت درم مویز طاب
 ده مقال تخم قوطم پنج درم تمامت نیم کوفته در چهار رطل آب جوشانند تا دو رطل
 بماند و صافی کنند کلنگین ده درم شکرده درم مغز خیار چنبر یا نژده درم صیاب
 با هم بیا میزد تریب سفید یک درم کوفته و پخته بر سر شربت افشانند و باز خورد و صبر کنند
 تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد باز خورد از نبات و عرق بید و تخم
 شاهسفرم غذا اخر روز کشکاب با بخورد و اگر از خوردن مطبوخ ملول باشد
 حب باز خورد **صفت** حب ایره فیقر یک درم تریب سفید یک درم حب البینل نیم درم
 غار بقون نیم درم اینسون نیم درم تخم جنظل دانگی نمک هندی دانگی تمامت
 کوفته و پخته باب راز یانه بر شند و حب کنند و در میان حلوا ماقوت بزد و فرو برد
 و صبر کنند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد خورد از نبات و عرق بید و تخم
 شاهسفرم غذا جو و خود با ماش و خود بعد از آن تد پرنیک کردن که این بت بزودی
 زایل شود و قی کردن روز و هفته کردن نیک باشد **صفت** دواء قی پنج سوسن
 و راز یانه و شبت از هر یکی سه درم بچوشانند و صافی کنند غسل ده درم نمک یک درم
 روغن کجد ده درم تمامت با هم امیخته باز خورد و در مرغ حلقی فرو برد و قی کنند

۱۶۵

۴۶

و چیزها خورد که ادرا را بول کند **صفت** دو اکه ادرا بول کند و طبیعت نرم دارد رازایانه پنج
درم تخم کرفس پنج درم مغز تخم خیار و خیار بادرنک از هر یکی پنج درم نبات پانزده درم کوفته
و پخته شربتی چهار درم و اگر طبیعت سخت باشد هر شب بکنتقال میخورد **صفت**
دواء تریبی بدین صفت تربد سفید محرف تراشیده کوفته و پخته ده درم **مصطکی**
وزنجبیل از هر یکی دو درم کوفته و پخته نبات برشده هر شب بکنتقال میخورد **صفت**
نرم شود هر روز دو مجلس اید ترک کند و درین بت نکه داشت معده باید کردن و
اگر معده ضعیف باشد ضما باید نهاد ضما دقتب الزریه و سک و رامک و ورق گل
سرخ از هر یکی ده درم زعفران نیم درم کوفته و پخته باب برنجاسف یا اب مرزنگوش **صفت**
و طلا کند و اگر هر بامداد کلشکر ده درم رازایانه دو درم **مصطکی** بکرم با هم بیامیزد
و باز خورد فایده تمام دهد غذا خورد و ماس و کبوتر و کبک و مرغ و خوردن این قرص
نیک باشد **صفت** قرص غافت و ترنجبین از هر یکی شش درم طباشیر و ورق
گل سرخ و سنبل از هر یکی یک درم کوفته و پخته قرص کند شربتی دو درم باده درم سکجین
صفت سکجین تخم کاشنی و رازایانه و تخم کشوت از هر یکی سه درم عاره غافت
دو درم پوست پنجه کبر و پوست پنجه رازایانه و پوست پنجه کاشنی از هر یکی پنج درم اینسون
دو درم تمامت نیم کوفته در یک آب و چهار یکی سرکه یک شب و یکروز بقیع کند و بخوشا
پا چهار یکی کم شود بدست بمالد و صافی کند و نیم نبات اضافت کند و بخوشاند تا
بقوام اید شربتی ده درم خورد و چون بت اهسته سوزد و احتراز کند از خوردن **صفت**
سرد و غذاء سرد و غلیظ و آب سرد و اگر این علت در برون واقع شود یا مرطوب و
قاروره سفید باشد هر بامداد نیم درم تر یا قار آب رازایانه یا اب زیره حل کرده خوردن
و اگر در جوان واقع شود و تشنگی غالب باشد سکجین ده درم خوردن با پنج درم کلشکر
و هر چیز که ادرا را بول کند نیک باشد و خوردن زیر باج سرکه و روغن زیت نیک **صفت**
و روغن کرم بر معده بمالد و شکر سرد خوردن نیک باشد و مفرح از تغناع و فلنزشک
نیک باشد و در نگر داشتن معده و جگر سعی کردن خوردن **مصطکی** و کندر و سعد
و مانند آن و غرغره کردن با بی که شبت و بابونه و کلیل المملک و سپستان و عسل در
پخته باشد و غذا کشکا بازیره و رازایانه و تخم کرفس و خوردن از هر کدام که خواهد

و اگر تب مزمن شود معجون خوردن نیک **صفت** معجون ترید سفید بکدرم شخم نظر
 دانگی غاریقون نیم درم عصاره غافت و افسنتین و مصطکی از هر یکی دانگی تمامت
 کوفته و پخته بعسل بسرشد این یک شربت باشد پنج درم سنامکی و سه درم مکی
 ورق کل سرخ بجوشاند شکر پنج درم معجون در آن حل کند و باز خورد و چون تب از یک
 ماه بگذرد هر روز یکمقال اقراض الورد باده درم سکنجین خوردن نیک باشد
صفت اقراض الورد و ورق کل پنج درم عصاره غافت شش درم عصاره افسنتین
 سه درم سنبل و سارون و فجاج از خر و انیسون از هر یکی بکدرم کوفته و پخته
 بسرشد و قوص کند شربتی یکمقال باده درم سکنجین **صفت** طبع پوست پنج کا
 و پوست پنج کرفس پوست پنج راز یا نه تخم راز یا نه تخم کرفس انیسون و زیره و باد آرد
 و شکاع از هر یکی پنج درم تمامت در آب بجوشاند تا مهلا شود صافی کند هموزن آب
 سکنجین در آن بیا میرد و با بش نرم بقوام ارد شربتی ده درم با یکمقال اقراض الورد
 و اگر تب باقی باشد معجون یاد کرده شده خوردن و هر روز حجام رفتن و عروق کردن
 نیک باشد بعد از آنکه فی کرده و مسهل خورده باشد و اگر تشنگی باشد آب گرم نیک
 خوردن که تحلیل بلغم کند و تشنگی ساکن شود **صفت** دواء ناخواه کوفته با عسل
 معجون کند هر روز درم مخورد و اگر در سردی باز دید ابی که کلیل الملک و مرزنگوش
 و بابونه در آن جوشانیده باشد بر سر و اعصاب ریختن فایده تمام و اگر حال غلیظ و لزج
 باشد این مدتی بماند و کرمی اندک باشد و طعم دهان ناخوش باشد در نیت سکنجین
 خوردن فایده ندهد چیزی باید خوردن که تحلیل بلغم کند و سده جگر و کرده بکشاید
 و باد را از ماده فرود آورد و خوردن شراب کهنه نیک باشد **صفت** قوص در ابتدا
 تب بلغمی نیک باشد انیسون و صبر از هر یکی چهار درم عصاره غافت و راز یا نه
 و مصطکی از هر یکی سه درم و ج بکدرم تمامت کوفته و پخته قوص کند شربتی ده درم
 باده درم سکنجین عسل و آب گرم خوردن **نقلست** از جالینوس که تب بلغمی که
 هر روز اید تا نگاه که بدن از احاطه پاک نشود تب زایل نشود این نیت بیشتر در کودکان
 باز دید شود و مزمن شود و بیشتر از علت معده باز دید شود همچنانکه تب ربع بیشتر
 از غله سبزد باز دید شود و توقف این تب هجده ساعت و بکلی زایل شود **نقلست**

از شرک هندی که هیچ علاجی در تب بلغمی بهتر از قی کردن نیست چون هفت روز رکن
 باشد **نقلست** از یهودی که صاحب تب بلغمی لون بپوسته زرد یا سفید باشد و سر
 ولرزه سخت باشد و سبختی گرم شود چنانکه تصور کند که در میان برف نشسته است و ^{هن}
 کتان پوشیده باشد و نمناک باشد و اطبات بلغمی را مانند بهیزم تر کرده اند که چون بر
 نهند آتش اندک باشد و در بسیار دلیل برین نقل **قال** اهرن شبه الاطبات الحی
 البلغمیه بالخطب الرطب فیلغی فی النار فیکثر الدخان ویقل وقوره **نقلست** از ابن
 سیرا یون که صاحب تب بلغمی که خلط پخته باشد و مسهل خورده باشد نشاید بجام رفتن
نقلست از محمد زکریا که بهتر علاجی در تب خوردن چیزهای است که ادرار بول کند
 امثال غافق و شاهتره و کندر و باداورد و شکاک و تخم کرفس و اینسون و رازیانه و تخم کدو
 و ناخواه و غذا اندک خوردن و خواب بسیار کردن و بوقت آنکه معده خالی باشد احتراز
 کردن از میوه‌ها سرد و تر و ماست و دوغ و ماهی تازه و برنج و ترشی و امتلاء طعام
 خوردن میوز و قشمش و انجیر و فایند و فسق و بندق و مزین و مرغ و کبک و کبوتر
 و کجشک و معجونهای گرم نیک باشد **باب در رتبه‌های بلغمی دام**
 این تب را التقره گویند سبب این تب عفونته بلغم در داخل عروق **علامت** همچنان تب
 بلغمی در اثر باشد درین تب سرما و لرزه سخت نباشد و مانند تب دق باشد و شش ساعت
 تبهاسته شود و تشنگی گاه گاه بسیار باشد و بول غلیظ درین تب عرق اندک باشد
 بلکه خود نباشد مگر آنکه که بکلی تحلیل رفته باشد **علاج** حلا ب خوردن از تخم کاشنی
 و پوست بنج کاشنی پوست بنج رازیانه از هر یکی سه درم بنج سوسن سه درم و نبات ده درم
 غذا کشکاب با بخورد با حلا ب خوردن از سکنجبین ده درم کلشکر ده درم در ابتدا چیزها
 بغایت گرم نشاید خوردن و آب بغایت سرد زیان دارد چون خلط پخته شود مطبوخ
 خوردن **صفت** مطبوخ سناء مکن بنج درم بنج سوسن سه درم ورق کل سرخ و نیلوفر
 و بنفشه از هر یکی سه درم مویز طایفی ده مثقال انجیر ده دانه عناب و سپستان از هر یکی
 پانزده دانه کا و زبان و بلجوا از هر یکی سه درم تمامت بخوشانند و صافی کنند مغز خیار
 ده درم ترنجبین ده مثقال ترب سفید یک درم کوفته و پنجه بر سر شربت افشانند
 و با بخورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد خوردن از نبات

وعرق بید و تخم شاهسفرم غذا اخر روز خورد و اگر تب باقی باشد بر فرار اول خوردن
بعد از آن قرض بنفشه خوردن و اگر تب باقی باشد علاج تب بلغمی که در اول یاد کرد
شد کردن و نکه داشت کردن که سرسام بلغمی باز دید نشود و نیک باشد خوردن
کلنکس و اقراص الورد و هر چیز که ادرا را بول کند و فی کردن بغایت نیک باشد
بسکجین و آب کرم و اسهال کردن همچون که در باب اول یاد کرده شد و سعی کردن
که طبیعت نرم باشد **صفت** دوا از نقل شیخ زنجبیل و مصطکی از هر یکی ده درم
ترید سفید محرف بست درم کوفته پنجه بعسل کف گرفته بسرشند هر شب
دو مثقال بخورد چون طبیعت نرم شود هر روز دو نوبت یا سه نوبت مجیب شود
نیک کند و اگر اسهال باز دید سوز شراب نعناع و شراب میبه و تخم شاهسفرم بریان
کرده خوردن و مالیدن اعضا نیک باشد و چون تب مزمن شود این قرض خوردن
باشد **صفت** قرض پوست هلیله زرد و صبر و عصارة غافق و اسنتین از هر یکی
شش درم تمامت کوفته و پنجه بسرشد و قرض کند هر روز یک درم و هر شب نیم درم
باده درم سکجین خوردن و آب و دق کرفس و ورق رازیانه و پنجه از خروپس
سپاوشان هر روز قدری خوردن مفرد و مرکب و اگر سردی غالب باشد هر روز
قدری فلفل سوده با شراب کهنه امیخته خوردن و مالیدن روغنهای گرم نیک
باشد و جامها بسیار بر بالا انداختن و خفتن تا عروق بکند بغایت نیک در جمیع
احوال تدبیر باید کردن که تحلیل و ادرا را کند **باب** **دهم**
در تب ربع دایره که بکر و زتب اید و دور و زنیاید سبب این تب راعفونه
سودا باشد در خارج عروق و بعضی گفته اند که از سودا و محض باشد و باز دید
شدن این تب از اخلاط سوداوی خشک باشد که بر و ایام پنجه شود و مدتها
در بدن بماند سبب آنکه سودا در وی حرن و تمامت اخلاط است و باشد که سودا در مو
باشد یا سودا و صفراوی یا سودا و بلغمی و بعضی از اطبا گفته که از سودا و طبیعت
ربع باز دید میشود از سودا و مختلف است شیخ ابو علی اعلی الله در حه گفته است که
که در تمامت اخلاط عفونه باز دید میشود از سودا و طبیعت تب ربع باز دید شود و
بیشتر این ربع بعد از تبها عفونه باز دید شود یا سبب و رحی باعلی که در سپهر باز دید

166

این نوع سخت تر باشد سبب آنکه بیشتر باستسقا ادا کند و اگر از عقب تبها عفوئی باز
دید شود زیاد خوف نباشد و از بسیار رنجها دیگر این باشد امثال مالنجی یا صرع
وسکته و تشنج اگر تدبیر صواب کنند در مدتی چهار ماه یا شش ماه بانکه سال زایل
شود و باشد که در ازده سال استقامت کند این نوع اندک واقع شود و تب ربع
چون مزمن شود باستسقا ادا کند **علامت** در ابتداء سرما و لرزه سخت چنانکه
دندانها بر هم زیند و لرزه بر استخوان افتد و درد معاصل و اعضا باز دید شود و
چون لرزه بگذرد اندک اندک گرم شود و بنض ضعیف شود بر حسب سن و وقت
و غذا که از پیش خورد باشد و استقامت این تب بیست و چهار ساعت زیاد
نباشد بلکه اندک تر باشد بر سبب عفوئی سودا و اگر سبب از سودا بلغمی سوخته باشد
استقامت بیشتر باشد و بیشتر این طب از عقب شطرنج یا تب بلغمی باز دید شود
بول سفید و بنض ضعیف و اگر از سوختن چون باز دید شود **علامت** بول سرخ و غلیظ
و بدن بقوه از لرون و مزاج معلوم شود و باشد که بعد از تب مطبقه باز دید شود یا از
ورمها و خونی باز دید شود بنض بقوه باشد و نفس سخت و تشنجی بسیار و لرزه و گز
اندک تر باشد و عرق بسیار و اگر صفر سوخته باشد **علامت** بنض بقوه متواتر و تشنجی
بسیار و هذیان گفتن و تلخی دهان و خشکی زبان و پاره زردی بر روی زبان این
نوع از عقب تبهای صفراوی باز دید شود امثال تب محرقة و تب خالص و شطرنج
و اگر از سودای طبیعی باز دید شود **علامت** حلاته بنض و کدوره قاروره و تشنجی
نفس **علاج** اگر این تب در فصل بهار یا تابستان باز دید شود و بدن بقوه باشد
و تدبیر نیک کنند در مدت چهل روز ساکن شود اما بعضی گفته اند که تا چهل روز
نگردد هیچ علاج نباید کردن این زیاد اعتبار ندارد سبب این بنده جامع امتحان کرد
از ابتداء تب تا مدت دو ماه زایل شود و اگر بدن بقوه باشد و مانعی نباشد در ابتداء
مضد کردن از باسلیق از دست چپ نظر بر خون کردن اگر سیاه و غلیظ باشد تمام
پرون کردن و اگر خون سرخ و رقیق باشد در حال نه بنده بعد از آن حلاب و غذاه
لطیف خوردن تخم کاشنی پنج سو سن از هر یکی سه درم گلشکر درم غذا خورد
و ماش سفید کرده و مغز بادام چون خلط چینه مسهل خوردن **صفت** مطبوخ

سنا، مکی بیج درم بالجوکا و زبان تخم کاشنی از هر یکی سه درم راز یا نه درم اسطوخودس
 دو درم بسفایج نستقی و نیلوفر از هر یکی سه درم ورق گل سرخ و بنفشه از هر یکی
 چهار درم پوست هلبله زرد بیج درم شاهتره چهار درم عناب و سپستان از هر ^{یک}
 پانزده دانه پوست بلبله و امله منقا از هر یکی سه درم افتمون در صره بسته در
 جوش اخرا نذارد بیج درم ترنجبین پوست درم صافی کرده با هم بیا میرد تریب سفید
 تو استده کوفته بخته بکدرم بر سر شربت افشانند و باز خورد غذا بر قراره بعد از آن اگر
 بدن بقوه باشد هم ندیبر اول کردن و اگر ضعیف باشد مزوره ماش سفید کرده
 و نخورد و فرود مرغ و کبک و تهو و خوردن زیره باج نیک باشد **صفت**
 زیره باج نخورد و سرکه و مرغ و اندکی زعفران و مغز بادام و قشمشیر در وقت فرو
 گرفتن عرق کل و بید قدری در وی چکانند و اگر بلغم غالب باشد قدری در وی ^{حلی}
 زیاده کند و احتراز کند از غذا که تولد سودا کند امثال گوشت کاه و بزرگوشت شتر
 و قدیر و بنیر خشک و باد نجان و کلم و عدس و باقلا و برنج و ماهی شور و اگر در ابتداء
 طبیعت نرم باشد بزودی مسهل نباید خوردن و در روز نوبت هیچ جلاب و غذا
 نخورد تا نوبت بگذرد و فی کردن بغایت نیک باشد و اگر طبیعت سخت باشد و بیمار
 ضعیف باشد روز نوبت سکجین ده درم عرق بید و کلاب ده درم خوردن بعد
 از چند روز مسهل خوردن **صفت** مسهل دیگر پوست هلبله زرد و هلبله سیاه
 از هر یکی هفت درم سنا، مکی بیج درم شاهتره بیج درم عناب و سپستان و الوسیاه از
 هر یکی پانزده دانه تخم کسوت و تخم کاشنی و راز یا نه از هر یکی سه درم افتمون در صره
 بسته در جوش اخرا نذارد هفت درم تمامت جوشانند و صافی کنند مغز خیار چرخیده در
 ترنجبین پوست درم صافی کرده با هم بیا میرد تریب سفید خراشیده کوفته بخته بکدرم
 بر سر شربت افشانند و باز خورد و صبر کنند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد
 باز خورد غذا بر قراره و اگر تب از صفر سوخته باشد هر بامداد جلاب خوردن از تخم
 کاشنی و بیج سوسن از هر یکی سه درم الوسیاه ده دانه غذا کشکاب و اندکی نخود
 میان روز شربتی از سکجین ده درم بعد از چند روز مسهل خوردن **صفت**
 مسهل سنا، مکی هفت درم بنفشه و نیلوفر و تخم کاشنی و ورق گل سرخ و دانه گیاه بزرگ

171

از هر یکی سه درم پوست هلیله زرد پنج درم آلو سیاه ده دانه بالجو پنج سوسن کا و زباد
از هر یکی سه درم تمام بجوشانند و صافی کنند مغز خیار چینه زده درم ترنجبین نسبت درم
صافی کرده با هم بیامیزد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام شود بعد از آن شربت سرد
باز خورد از نبات و عرق بید و اسفینوس غذا ماش سفید کرده روز نوبت فی کند و اگر
بسی سختی آید آب چند روز خورد و ماهی سوز از هر یکی قدری خورد بعد از آن سکجین در
کرم حل کرده باز خورد و فی کند **نوعی دیگر** خرپوق در میان ترب بهد و یک شنب و ها کند بعد
از آن ان ترب بخورد و فی کند و روزها که نوبت نباشد آب کاشنی و سکجین خوردن نیک
باشد و چون تب اهسته شود آب انار و آب کاشنی و آب رازیانه و نبات با هم امیخته خورد
غذا مزوره زیره باج باریک چند و آب کامه و سرکه و زیت خوردن تا بگذرد مرغ و کبک
و گوشت و بجم رفتن و آب کرم بر خوردن بختن فایده تمام دهد اما عرق نباید کردن و
احتراز کردن از کار سخت و خشم و غضب و خواب کردن فایده تمام دارد و خوردن
شراب انکور سفید نیک باشد و سعی کردن که بدن فربه شود و اگر تب باقی باشد و
از مطبوخ خوردن کراهیت باشد بستاند کا و زبان سه درم سنا مکنی پنج درم ورق
کل سرخ سه درم بجوشانند سکر هفت درم معجون محاح پنج منقال در آن حل کند و باز
خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از شربت سرد باز خورد غذا ماش سفید کرده
مغز بادام **صفت** حب که سودا و بلغم پیرون پوست هلیله سیاه و بسفاج و اسطوخودوس
و اقمیون از هر یکی دو درم نمک هندی و ورق کل سرخ و مصطکی از هر یکی نیم درم
کنند و انکی در آب حل کرده باقی کوفته و بخته در آن بپوشند و حب کنند و در میان
حلوا بهد و فرو برد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن غذا بر قرار و اگر تب راج
از بلغم سوخته باشد هر باید اد جلاب خوردن از تخم کاشنی سه درم پنج سوسن سه درم
بالجو دو درم کلشکر ده درم غذا بخورد آب با شیر و تخم کا و بینه و اگر مزاج ضعیف باشد
با مرغ یا کبک یا تهو می خورد چند روز بدین موجب خوردن اگر مسهل باشد بدین
موجب باز خورد **صفت** مسهل سنا مکنی هفت درم پوست هلیله کابلی و هلیله
سیاه از هر یکی پنج درم رازیانه و تخم کاشنی و تخم کشتوت و افسنتین روحی و
اسطوخودوس و بسفاج از هر یکی سه درم بالجو و کا و زبان از هر یکی سه درم

مویز طابقی ده درم پنج سوسن سه درم سیستان سی دان با هم اینخته تربد سفید
 کوفته و بخته بکدرم غاریقون نیم درم بر سر شربت افشانند و باز خورد و صبر کند تا اسهال
 تمام بشود بعد از آن شربت سرد باز خورد از نبات و عرق بید و تخم شاهسفرم غذا
 غذا بر قرار روز نوبت تو کند بستاند شبت و تخم ترب و پنج خیار و پنج سوسن از هر
 قدری بجوشانند و صافی کنند و باز خورد و قی کند و اگر تب ربع از سودا سوخته باشد
 هر بامداد جلاب خورد از تخم کاشنی و پوست پنج کاشنی و پنج سوسن از هر یکی سه درم
 گلستر کرده درم غذا ما ش سفید کرده و نخود چون خلط پوخته شود مسهل از مجون
 کاح که یاد کرده **صفت** مسهل بستاند خروس پر و نخود بسفایح هفت درم بجوشانند
 تا مہر اشود و مرقبان خورد و اگر تب مزمن شود و قوه تمام باشد و بدن فزیر باشد
 و حرارت غالب نباشد هر روز مقدار یک بندق از مجون فلاقی یا از دواء الحیدت میخورد
صفت دواء الحلیت بستاید مرو پر زورق سداب خشک و فلفل از هر یکی
 مناسب هم کوفته و بخته در عسل کند هر بامداد مقدار یک بندق و شب هم این قدر بخورد
 و خوردن شراب کهنه نیک باشد و روغن بدین موجب در خوردن مالیدن **صفت**
 قسط و عاقر قرحا و درمنه ترکی از هر یکی قدری در آب بجوشانند تا مہر اشود
 صافی کرده و روغن کچند اضافه کنند و بجوشانند تا آب برود و روغن بماند
 چون غذا هضم شده باشد در خوردن مالد و خوردن این قرص نیک باشد **صفت**
 قرص عصاره غافه سه درم لک و ریوند چینی و حب البان از هر یکی چهار درم
 رازیانه سه درم زعفران دو درم کوفته و بخته باب رازیانه یا آب کاشنی یا آب
 کرفس بسپارند و قرص کند شربتی یک مثقال باده درم سکنجبین اما گفته
 شود که تب ربع را باد و بیه کرم و خشک نشاید علاج کردن خاصه که بیمار ضعیف
 باشد بناد اگر تب دق باز دید شود اما چیز هاء کرم و تر خوردن و زود زود
 بحام رفتن بچانه عرق کند و آب کرم بر خورد ریختن و روغن کچند بار و غیر خیار
 در خوردن مالیدن و بنیراب با نبات خوردن بغایت نیک و خوردن این قرص
 فایده تمام دهد **صفت** قرص و رقی کل سرخ و فرخ مشک و طباشیر از
 هر یکی سه درم مغز تخم خیار و خیار بادرنک و تخم برهن از هر یکی دو درم

خرف

173

تخم کاشنی و تخم کشتوت از هر یکی یک درم و نیم صمغ عربی و نشا از هر یکی یک درم
ریوند و عصاره غاف از هر یکی نیم درم عصاره سوسن سه درم تمامت کوفته
و پخته سبزشند و قرص کند شربت بکنقال باوه درم سکنجین نوعی دیگر
بستاند مویزدانه پیرون کرده و افتمون با هم بکوبد هر روز قدری بخورد فایده
تمام دهد و دست و پا در آب گرم نهادن فایده تمام دهد و اگر رطوبه دهان بسیار
باشد خوردن کلشکر بار از این و تخم کرفس نیک باشد و خوردن زرده تخم مرغ
و مویز و انجیر و مغز بادام نیک باشد **نقلست** که نوعی از تب ربع معکوس باز دیده
شود چنانکه در روز تب اید و یک روز نیاید **علاج** جلاب و غذاء لطیف
خوردن و در روز و در حمام رفتن که ماده رقیق کردن این جامع جمعی با دید که
این تب بر ایشان واقع شد جلاب خوردن از تخم کاشنی و باجو و پنچ سوسن
و کاوزبان از هر یکی دو درم نبات ده درم سکنجین ده درم غذا ماش سفید
کرده و بخورد و در حمام رفتن بزودت زایل شود **نقلست** از آهن که
احتراز کنند صاحبان تب ربع در ابتداء از خوردن ادویه و اعذیه که بغایت گرم
باشد امثال تریاق و سحر بنیاد و اء الحلیث و هر چیز که گرم و خشک باشد که علت
زیاده کند و اخلاط بر اعضا بر آکند شود و تب دایم باز دیده شود اما بعد از دو
که بدن بقوه باشد و بلغم غالب باشد شاید **نقلست** از این سر ایون که
چون تب ربع مریض شود اگر بدن بقوه باشد و حرارت اندک باشد و چند روز
روزه دارد و غذا اندک خورد سبب آنکه حرارت در اعضا اصلی تاثیر کند
و کداختن باز دیده شود و تب دق باز دیده شود **نقلست** از محمد زکریا که بهتر
علاج در تب ربع سهل خوردن است و طبیعت نرم داشتن و چیزهای گرم
نخوردن و گفته اند که تب ربع باشد که دوازده سال استقامت کند و باشد که
سی سال از غایت غلیظی سودا این نادر باشد مرطیب حادق باشد و بیمار مطیع
از دو ماه یا شش ماه یا یکسال نکرده که زایل شود **باب**
بازدم در تب ربع دایم ربع دایم آن باشد که سودا در داخل عروق متعفن شود
این تب اندک واقع شود **علامت** تب دایم درین تب لرزه و عرواندک ^{شکل}

در نوبت بت ربع زیاده شود در روزها دیگر تب اهسته باشد **علاج** جلاب
 خوردن از سکنجین ده درم کلشکر پنج درم عرق بید و کلاب از هر یکی پنج درم
 شربت سازد و باز خورد با سکنجین بزوری ده درم کلشکر ده درم عرق بید
 و کلاب از هر یکی پنج درم جلاب سازد و باز خورد **صفت** سکنجین بزوری
 تخم کاشنی سه درم پوست پنج کاشنی پنج درم رازیانه سه درم پوست پنج رازیانه
 پنج درم تخم خیار و تخم خیار بادرنک از هر یکی پنج درم در تمامت نیم گرفته در یک
 اب و چهار یکی سرکه یک شبان روز بجاشانند بعد از آن بجوشانند تا چهار یکی کم
 شود بدست بمالد و صافی کند بنات نیم بدن بدهد با تش نرم بقوام آردش
 ده درم و اگر احتیاج مسهل باشد آنچه در باب بت ربع یاد کرده شد باز خورد و
 اگر طبیعت بقوه باشد و خون غالب باشد در ابتداء ضد کردن باقی تدبیرها
 گرم تر بکارداشته **باب** **دوازدهم در تب دق**

دت دق حرارت غریب باشد که در دل باز دید شود در اعضاء اصلی تاثیر کند
 و رطوبه فنا کند و تجلیل برود و این سه مرتبه است چنانکه در اعضاء رطوبتها
 بهر نوعی باشد اول رطوبتی است در عروق اعضاء مانند تری و شب نرم و این
 رطوبت ان باشد که چون اعضاء غذا نیابد که این رطوبته را جذب کند و غذا دق
 رطوبتی در میان اعضاء متشابه است در جایهایی که پیوستگی اعضاء بدان است
 و سیوم رطوبتی که در اعضاء اصلی که در فرنیش تمامت اعضاء بواسطه این رطوبت
 محکم باشد و متفرق نشود همچنانکه مغز و لهصاب هر انگاه که حرارت در رطوبته اول
 تاثیر کند در یافتن سخت باشد علاج سهلست و مرتبه دوم چون حرارت در
 رطوبته که پیوستگی اعضاء بدان است تاثیر کند شناختن سهل باشد اما علاج
 مشکست بر حسب مزاج و قوه نظر کردن و مرتبه سیوم چون حرارة در رطوبته
 اصلی تاثیر کند که ان مغزها و وپیه و استخوان و گوشت است خلاص مشکست اما
 رطوبته اول مانند روغن است که در چراغ باشد و مرتبه دویم را مانند روغن
 است که فیتله بخورد کشد و مرتبه سیوم را بر روغن که تمامت فیتله و چراغ بدان
 محکم باشد چون حرارة در ان تاثیر کند انرا دق مستحکم گویند امکان خلاص ^{شد}

ومفت نیز گویند و همچنین از حراره مزمن و حراره مغذیه دق باز دید شود همچنانکه
 از سل و رم معده باز دید بیشتر از مرتبه اول و دوم اگر بدن بقوه باشد
 تدبیر نیک رود اما گان خلاص باشد و مرتبه سوم چون آتش در روغن فیتله
 و چراغ دان افتد و بسوزاند اما گان خلاص نباشد و سبب است

[Faint, mostly illegible handwritten text in a rectangular frame, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a continuation or a separate note.]

باز دید شود سبب استفراغات و ادویه گرم که اتفاق افتاده باشد خاصه که بیمار
 محرومی و جوان باشد **علامت** بنض دقتی و صلب و متواتر بربك قرار باشد
 و حراره بغایت نباشد و تب اهسته و لازم باشد و چون دست بر اعضا بیمار بند
 اندك اندك حراره زیاده و چون غذا خورد حراره زیاده شود بر صفت تابه گرم که
 آب بر آن ریزند بخار از آن برخیزد یا مانند چراغ که روغن در آن کنند آتش زیاده
 شود و بیشتر تب دق از طبیب جاهل و بیمار که مطیع نباشد باز دید شود و مسهل
 خوردند و از آب سرد منع کنند تب دق باز دید شود اگر درین تب بدن فریب شک
 و قوه تمام باشد امید خلاص باشد و اگر ضعیف باشد و چشم در کوفتاده و بینی نازک
 و روی کشیده و گوش زرد یا سفید و پوست پشانی کشیده و خشک مانند
 استخوان و پوست بر غذا چسبیده و گردن باریک و حنجره بلند و استخوان از سینه
 پیدا شود و در اعضا بعد از پوست و استخوان نماند و او از ضعیف شود و بر کها
 پیدا شوند و رنك روی زایل شود و شکم باریک و تهی گاه پشت چسبیده شود
 و استخوان پشت دست پیدا شود و ناخنان دست و موی سرد بریده شوند و
 چون با این علامتها اسهال باز دید شود بد باشد و زودی هلاک شود **علاج**
 نوع اول جلابها سرد خوردن و بجای سرد نشستن و بنفشه و کاه و نیلوفر
 و بید و خیار بادرنك و کدو پیش خود نهادن و بوئیدن و بر جامه بسیار نشستن
 و خفتن و برف پیش نهادن و کوزه‌ها بر آب بر اطراف نهادن و اگر زمستان باشد
 جای معتدل نشستن و روغن بنفشه و کدو بوئیدن و هر بامداد شراب بنفشه و
 شراب خنثاش و نیلوفر از هر کدام که باشد خوردن و آب خربزه هندی و شیوه تخم
 بر بهن با نبات و عرق بید و عرق کل خوردن غذا کشکاب با کدو و اسفناق
 و ماهی کوچک خوردن و کافور و عرق کل با هم سوره بوئیدن با کتان پاره بدان تن
 کرده بر سینه و پهلو راست نهادن چون گرم شود بردارند و دیگر نهند و قی که معول
 از طعام خالی باشد و اگر حرارت غالب باشد هر بامداد قوس کافور خوردن بعد از آن
 کشک آب خوردن و لعاب به واسفنیوش خوردن نیک باشد و زود رود و حجام
 رفتن و آب معتدل بر خوردن ^{بمقول} یا عرق نباید کردن و اگر تابستان باشد هر روز

اعضار

دو سه نوبت غذا خوردن و آب سرد اندك اندك وساعت بساعت خوردن و اگر سبک
 و تشنگی احتراز کردن و اگر هر روز دو نوبت در آب شنك حمام نشستن فایده بسیار
 و آب معتدل بر خوردن بخشن بعد از آن که غذا خورده باشد بد وساعت بحمام رفتن
 و چون از حمام بیرون آید جامهای نرم پوشیدن و اعضا بر روغن بنفشه و کدو
 مالیدن و مغز خیار و خیار بادرنك و کاشنی و بر بیهن و شفتالو انار شیرین و سیب
 از هر کدام که خواهد خوردن اندك اندك و هر چیزی که سرد و تر باشد و طلا که یاد
 کرده شد بر معده نهادن و چون از حمام بیرون آید یک ساعت خفتن و نیکداشت
 سر و دماغ کردن که زکام باز دید نشود و اعضا آهسته آهسته مالیدن و بر روغن
 بنفشه و کدو در اعضا مالیدن و خواب بسیار کردن فایده تمام دهد و نماز شام
 در حمام رفتن و چون بیرون آید غذا خوردن و خواب کردن و اگر خشکی غالب باشد
 شیر زن یا شیر خور بر اعضا پوشیدن بعد از آن روغن کدو مالیدن و از حرارت
 اندك باشد روغن گاو که روغن آن گرفته باشد خوردن و چون حرارت ساکن
 شود شراب انکور سفید مخموج اندك اندك خوردن و احتراز کردن که اسهال
 باز دید نشود و اگر اسهال باز دید شود بزودی قبض کردن و اگر آب پیش زرد
 و چون روغن زیت باشد چیزها بغایت سرد خوردن و اگر لاغری و خشکی
 غالب باشد و حرارت اندك باشد شیر خوردن نیک باشد خاصه شیر زن یا
 خرو شیر بز و چون شیر خورند اندکی سبکباین آمیخته کنند بناد که در معده پدید
 شود و اگر تشنگی غالب باشد الوسیاه ده دانه ترنجبین ده درم بحلاب خوردن
 و چون طبیعت نرم باشد ترك کند و قرص طباشیر مسك خوردن غذا کشکاب
 و چون ضعف تمام باز دید شود و استخوانها تمام پدید شود و چشم در کوفت غذا
 باید خوردن که زود شود و قوه زیاده کند امثال اب گوشت که از پشت مازو بره
 باشد و سرح یا فروج که اب سیدب و به دران پخته باشد و اگر اندکی شراب
 دران باشد شاید و نان کاک دران ترید کند و اندك اندك بخورد و جامه کتان
 بصدل لوده پوشیدن و اگر درد سر نباشد عود در آتش بزند و بر باجین امثال
 بنفشه و شاهسفرم و نرکس و نیلوفر و عرق پید و عرق کل در آفتانند و میبویند

179
درده آکنده بریان کرده و فروج بریان کرده اندک تخمایدن و آب آن خوردن و نقل
انداختن و اگر بغایت ضعیف باشد فروج برساند بعد از آن بگوید و آب آن بکشد با قدری
کشتیز و اندکی دارچینی و قدری شراب و نان کهک ترید کند و اندک اندک بخورد
صفت قوص کافور که حرارت دل و جگر بنشانند و در تب دق و در تب محرقة نیک باشد
در ق کل سرخ ده درم طباشیر سفید پنج درم تخم کاهوهفت درم تخم برهمن شش
درم تخم کاشنی دو درم مغز تخم خیار بادرنک پنج درم مغز تخم کدو چهار درم
پنج سوسن دو درم تخم بیزه ده درم کافور نیم درم تمامت کوفته و پخته بلعاب
اسفیوش بسرشد و قوص کند و در سایه خشک کند شربتی دو درم نافع باد **صفت**
سفوف چون طبیعت نرم باشد خوردن فایده دهد و قبض کند و رقیق کل سرخ
و طباشیر از هر یکی پنج درم کل ارمنی و صمغ عربی بریان کرده از هر یکی دو درم
زرشک و سماق از هر یکی سه درم تخم خماض بریان کرده دو درم تمامت کوفته و
پخته شربتی دو درم هر بامباد و هر شب دو درم باده درم رب به بارت انار
یا شراب ریواس خوردن **نقلست** از جالینوس که علامت تب دق آن باشد
که رکها حرکت کند مگر از جایها دیگر باشد و در دیگر تبها نه چنین باشد
نقلست که چون بدن ضعیف باشد و گوشت و خون اندک باشد آب بغایت
سرد نشاید خوردن که ضرر باعضاء اصلی و اندرون رسد **نقلست** که طبیعت
جاهل چون بیمار بقوه باشد و گوشت و خون در بدن تمام باشد بیمار را از آب
سرد و غذا منع کنند تب دق باز دید شود و قوه ضعیف شود بعد از آن آب تغذیه
سرد هیچ فایده ندهد خاصه که بیمار محروم و صفاوی باشد و حرکه بسیار و بسیار
بسیار کرده باشد دلیل برین نقل قال جالینوس ان الابدان المرار تیه الخفیفة
الیابسة مستعدة للوقوع فی الحیات و متی امسکت عن الحمام و الطعام و افطمت
فی الرياضة و السهر و الجماع و نحو ذلك فان هی حمت و امسکت عن الغذاء لجهل
الاطباء وقعت فی الدقا چون این تدبیرها و علامتها که یاد کرده شد تقصیر
رود و طبیب مزاج بیمار نشناسد و منع غذا و آب سرد کند بی شک تب دق
باز دید شود و بهترین علاج در تب دق هوای سرد و جای و آب سرد است در

که بزودی با صلاح آید و بیشتر تب دق از گرمی حرک و دل و معدن باشد و بیشتر تب دق از علت
 بیماریهای مزمن باز دید شود اگر بزودی تب بر کند زود زایل شود و اگر نقصیر رود بد
 باشد و اگر از اعراض نفسانی باز دید شود امثال خشم و غضب و غم و هم **علاج** حکایات
 و لعاب نیک انرا از خاطر بیرون کنند و باد و ستان و یاران موافق نشستن و در حمام
 آب نیم گرم بر خود ریختن و هر بامداد شراب خشناس یا شراب سیدب با عرق بید و عرق
 کل خوردن و خوردن مفرح یا قوی بکنتقال نیک باشد غذا کشکاب با اسفناج و کدو
 خوردن و طلا از صندل و کافور و عرق بید بر سینه نهادن و اگر از حرکت کردن
 بسیار و خواب ناکردن تب باز دید شود **علاج** خواب بسیار کردن و اسایش دادن در
 حمام آب معتدل بر خود ریختن چون از حمام بیرون آید روغن بنفشه با روغن کدو
 در خود مالیدن و شراب بنفشه با شراب خشناس یا شراب نیلوفر با عرق کل و عرق بید
 خوردن غذا ماش سفید کرده با مغز بادام و اسفناج و کدو خوردن و اگر تب دق بعد از
 اسهال باز دید شود **علاج** چیزهای سرد و قابض خوردن امثال قرص کافور و قرص
 طباشیر و سفوف نشاسته و سفوف انار دانه با زرشک و اگر تب دق بعد از روزه
 داشتن یا غذا اندک خوردن یا از تشنگی باز دید شود **علاج** آب خربزه هندی و شیر تخم
 برهمن یا نبات یا شراب سید یارب به یا شراب حماض یا شراب از هر کدام که موجود باشد
 با عرق بید خوردن و غذا کشکاب با فروج یا ماهی تازه کوچک یا کشکاب با سرطان
 خوردن و لعاب سفیوش و دانه بید با نبات و روغن بادام فایده بسیار دارد و اگر
 حرارت غالب باشد هر بامداد بکنتقال قرص کافور با ده درم آب انار شیرین یا آب
 خربزه هندی خوردن بعد از رفا فی کشکاب با سرطان خوردن میان روز
 شربتی از ده درم شراب خشناس خوردن بعد از آن حمام رفتن و در آب شست که
 بنفشه و نیلوفر و کل کدو پاکد و و به دران پخته باشد نشستن و بر خود ریختن
 و در حمام جایی معتدل نشستن و در وقت شربتی از نبات و عرق بید و اسفینوس
 خوردن و اگر ضعیف باشد رب انامیلیسی خوردن **نقلست** که صاحب تب
 دق و طلا بغایت سرد و خشک زبان سبب آنکه مسام بسته شوند و ضرر زیاد
 شود **نقلست** از جالینوس که جمعی را تب دق باز دیدند در ابتدا آب بغایت

181

سرد خورد تب زایل شد اما در اخراب بقیا سرد زبان دارد نباید خوردن و اگر خورد
که شیر خوردن از بستان خوردن بهتر باشد که سرد نشده **نقلست** از بوسه که چون بول است
بلون غذا باشد که خورده باشد و بزک ان زرد و بوی ان کنده باشد یا سرخ باشد که میل ان
بزودی باشد و غلیظ و لزج باشد و چرب صفت باشد بدان که ان اعضا و گوشت باشد
که کراخه میشود بزودی علاج باید کردن بخوردن اب سرد و غذا سرد **نقلست**
از بیهودی که هر تی که یک هفته یا دو هفته بربک قرار باشد و زیاده که مرسود و نقصان
نکند و چون سه هفته بگذرد همچنان زیاده و نقصان نشود ان بت دق باشد
نقلست از آهن که صاحب بت دق را حاجت سهل خوردن نباشد چون بتها دیگر
و مفتحات نباید خوردن چون بتها دیگر **نقلست** از نابت که اگر صاحب بت دق
از شیر خوردن ملال باشد و حرارت زیاده شود روغ کا و روغن گرفته خوردن نیک است
روز اول ده درم روز دوم پانزده درم همچنین زیاده میکند تا مقدار سی درم بقدر
هضم زیاده و نقصان میکند و سرطان خوردن فایده تمام دهد بدین صفت سرطانی
از اب شیرین بکیرد و دست و پای ان بیندازد و بشکافد بران کند بعد از ان شیرین
پاک بشوید بعد از ان با جو و کدو چندان برساند که مهر اشود و پیش از خوردن کشکاک
یک منقال ازین قرص باز خورد **صفت** قرص بارتک سه درم کل از منی چهار درم
خشخاش پنج درم طباشیر چهار درم و مرو کل سرخ شش درم تخم برهمن و مغز تخم
کدو و مغز تخم خیار و خیار بادرنک و دانه بر از هر یکی شش درم رب السوس دو درم
نشا و کنیز او صمغ عربی از هر یکی سه درم تمامت کوفته و بخته با لعاب اسفند شسته
و قرص کند و در سایه خشک کند شربتی یک منقال باب خیار کدو یعنی خربزه هندی
یا باب خیار بادرنک هر باید خوردن بعد از ان کشکاک خوردن و اگر طبیعت
نرم شود جو بریان کرده شیر یا خشخاش بریان کرده چون بوخته شود دو درم صمغ
عربی بریان کرده کوفته بران افشانند و باز خورد اگر بدن بقوه باشد شیر بر بدن
دو شد و اگر ضعیف باشد شیر نشاید دو شیدن **نقلست** از حمله زکریا که اگر
تشنگی غالب و سعال نباشد بستاند اب عوزه و اب برهمن و اب جو شانه
هر یک دران اندازد تا سرد شود و کثان پاره بدان ترکند و بر پهلو و معدنه میهن

چون گرم شود بردارد و دیگر نهد تا نگاه که سردی در اندرون آگاهی دهد و اگر تکیه
 روغن گل در آن باشد بهتر باشد این تدبیر وقتی کند که ورم با سعال اندرونی نباشد
 و غذا کشکاب سرد کرده میخورد **نقل است** از ابو منصور که نیک باشد در تب و شرب
 کدر یعنی گل کادی **صفت** شراب کدر که صاحب تب دق را نیک باشد ستانند آب
 الوی سیاه متهندی و آب زرشک و آب ثوت شامی و آب سماق و آب انار ترش و
 آب برب و آب ریاس و آب غوره و آب خربزه هندی و آب خیار بادرنک و عرق گل از
 هر یکی ده استیر گل کرده است در پنج من آب بجوشانند تا یک من بماند بعد از آن آنها
 که یاد کرده شد با هم بیامیزد و دو من و نیم نبات بر آن نهد و با نش نرم بقوام ارد و فرو
 گیرد و در مثقال کافور و بیج استیر طباشیر با هم بساید و در شراب بیامیزد و میخورد
صفت قرص کافور طباشیر و رب السوس و ورق گل سرخ از هر یکی سه درم مغز
 تخم کدو و دانه به و مغز تخم خیار و خیار بادرنک از هر یکی پنج درم صمغ عربی و نشا و
 کنیر از هر یکی دو درم صندل مقاصری سفید دو درم تخم برهمن یک درم کافور نیم درم
 تمامت هر یکی بر مراب کوفته و پخته با لعاب اسفیوش سبزشد و قرص کنند و در شای
 خشک کنند شربتی بکمال **صفت** قرص که چون اسهال باز دید شود نیک باشد گل
 ارضی و شاهبلوط از هر یکی چهار درم دانه مورد سه درم مغز تخم خیار و مغز تخم کدو
 و دانه به از هر یکی شش درم طباشیر سفید و گل قترسی از هر یکی سه درم نشاد و در
 ورق گل سرخ پنج درم کوفته و پخته با لعاب اسفیوش سبزشد و قرص کنند شربتی بکمال
 با ده درم رب به یارب سید و خوردن قرص طباشیر سبت نیک باشد **صفت**
 قرص طباشیر که خون اسهال باز دید شود خوردن نیک باشد از نقل شیخ گل ارضی پنج درم
 شاهبلوط بریان کرده و ورق گل سرخ از هر یکی چهار درم طباشیر و کهر با از هر یکی
 سه درم تخم حماض بریان کرده و زرشک از هر یکی شش درم تمامت کوفته و پخته
 باب به سبزشد و قرص کنند شربتی دو درم بر سرده درم اب امرو و یا اب سید میخورد
 غذا کشکاب از جو و کاورس بریان کرده چون پخته باشد دو درم صمغ عربی
 بریان کرده کوفته بران افشانند **باب سبب**
 دردق شیخوخه سبب این تب غالب شدن سردی و خشکی و مزاج باشد و در

تب گرمی نباشد و بدن ضعیف باشد و قوه هاضمه ضعیف گردد و در طویلتها تحلیل
رفته باشد و بسیار باشد که سبب این بت استفراغات بسیار یا غذاه سرد بسیار اتفاقاً
افتاده باشد یا طلاء سرد و بکار داشته باشد **علامت** نقصان قوه و لاغری بدن
و ضعیف بنض و سفیدی بول و این علت چون مزمن شود علاج فایده ندهد همچنانکه
مرك را و پیری راهج تدبیر نیست **علاج** معاجین گرم و تن خوردن و غذا گرم و در آتشك
گرم نشستن و حقه از گندم کوفته و پاچه کوسفند و نخود و انجیر و حنك و بابونه و روغن
کنجد کردن و هر بامداد شراب سیب شامی شیرین و شراب انکور با عرق بید و گل خوردن
غذا زرده تخم مرغ و هر سیه از گوشت مرغ یا گوشت بره خوردن که غسل و روغن در
باشد و روغن کوسفند و بیه مرغ و بیه بطار اعضا مالیدن و خوردن نخود آب ^{شیرین}
تخم کاه و سینه با مرغ و کبک نیک باشد و در آتشك نشستن که بابونه و شبت و کلبل الملك
و سر زنگوش در آن پخته باشد و خوردن زنجبیل پرورده نیک باشد و بوی خوش
در آن نهادن امثال عود و غیر **صفت** حقه بستاند سر کوسفند و خوردن بگرد
و در ریک اندازد بعد از آن گندم کوفته و جو کوفته از هر یکی یک کف شبت و بابونه
و حنك از هر یکی یک و قیه و نیم انجیر سفید و سیاه از هر یکی با نرده دانه تمامت در آن
بچوشاند تا مهران شود بعد از آن صافی کند یک چهار یک از آن آب با ده درم روغن کنجد
چند نوبت حقه کند و موم روغن از موم و کثیرا و روغن تر کس در خود مالیدن و
هر بامداد زرده تخم مرغ نیم برشت خوردن و در عقب آن شراب انکور قدری خوردن
صفت غذا که فایده دهد بستاند اسفناج و در آب بچوشاند تا مهران شود بعد از آن
زنجبیل و دارچینی و خولجان از هر یکی قدری کوفته بر آن افشانند نبات و زرده
تخم مرغ بر آن نهاد چند روز بخورد فایده تمام دهد و بقراط غسل خوردن ^{است} می کرده
و جالینوس گفته است که نکر داشت دل و قوه کردن **است نقلست**
از ثابت که علاج ذبول و هفت مشکل است و محمد زکریا همین گفته که پیری
و مرن را چاره نیست **باب چهاردهم**
در تنها که بعد از چهار روز و پنج روز و شش روز و هفت روز باز دید شود
منظر باید کرد اگر بدن فربه باشد و قوه تمام باشد روز نوبت ترك غذا کردن و

کردن و تدبیری که در باب تب بلغمی یاد کرده شد کردن و اگر بدن لاغر باشد و ضعیف علاج
 تب ربع باید کردن و بیشتر این تب از سودا یا بلغم باز دید شود و اندک باشد که از سودا
 مفرد پیدا شود و بسیار باشد که از ترکیب صفرا و بلغم پیدا شود و اگر وقت آمدن تب
 پیدا نباشد نکند داشت باید کردن بنا بر آنکه تب ربع شود چون تدبیرها مخالف رود
علاج اگر ماده صفرا و بلغم غالب باشد جلاب خوردن از تخم کاشنی و پنچ سوسن از
 هر یکی سه درم نبات ده درم غذا ما ستر سفید کرده و بخورد و اگر سودا و بلغم غالب باشد
 جلاب خوردن از تخم کاشنی و پنچ سوسن از هر یکی سه درم را زاینده دو درم نبات ده درم
 غذا بخورد و شیر تخم کاویسته و اگر ضعیف باشد با فروج یا تهو چون خلط پخته
 شود اگر صفرا و بلغم غالب باشد مهمل از معجون بجالج خوردن که در باب سطر الغیب یاد
 کرده شد با قوص بنفشه خوردن که در باب تب ربع یاد کرده شد و چون ابتدا تب ^{شکل}
 می کردن به تخم شبت و تخم خیار و پوست پنچ خیار و عسل و کنگر زد و در علاج تقصیر
 نباید کردن اگر تقصیر رود تب ربع باز دید شود و چیزها بغایت گرم بسیار نباید خورد
 که اخلاط بسوزاند و تب دق باز دید کند و اگر بدن بقوه باشد و بلغم غالب ^{شکل}
 روزه گرفتن و غذا اندک خوردن فایده تمام دهد و اگر سبب تب از ورم ^{شکل}
 اول تدبیر ورم کند که زیاده و زایل شود و اگر سبب تب از افتادن یا ضرب رسیدن
 باشد این از جنس حمی یوم باشد علاج حمی یوم باید کردن زیاده خوف ^{شکل}
نقلست از ابو منصور که شخصی را در هفت روز تب حمی آمد و بغایت ضعیف
 بود چند روز تدبیر لطیف کرد و بنیرات نباتات خورد برودی خلاص یافت

باب پنزدهم در تب اتقیا لوس

درین تب اندرون سرد باشد و بیرون گرم باشد و سبب این تب بلغم زجاجی ^{شکل}
 که اندرون حاصل شود و اندرون سرد کند و چون حرارت در آن تاثیر کند عفوئنه
 باز دید شود و بخارا زان براید و در اعضا پراکنده شود و گرمی بیرون باز دید شود
 و اندرون سرد **علامت** چنان تصور کند که اندرون او بر فراست و بیرون گرم
 سبب آنکه چون ماده جمع شود گرمی و حرارت پیدا بنود و چون ماده متعفن از
 جای خود حرکت کند و بر اعضا بگذارد و اعضا از آن آگاهی یابند سردی در اندرون ^{شکل}

185

و کرمی در پرون پیدا شود علاج شربت خوردن از سکنجبین ده درم عرق بید ده درم عرق
کلنج درم کلتشکر ده درم ماش سفید کرده و نخود و مغز بادام و خوردن زیره باج
با نخود و بزرگه و مغز بادام و قشمشیر نیک باشد و اگر جلاب خورد از راز یا نه دو درم
بالجود درم کلتشکر ده درم نیک باشد و سعی کردن که طبیعت و هر روز قی کردن
و حمام رفتن نیک باشد و چون خلط پوخته شود مسهل خوردن صفت مسهل
سنا و مکنج درم پنج سوسن و بالجو و ورق کل سرخ از هر یکی سه درم بجوشانند
و صافی کنند سه هفت درم همچون خیار چنبر پنج منقال در آن حل کنند و باز خورد
و اگر تب باقی باشد چند روز دیگر احتمال نکند بعد از آن قرص بنفشه خورد
و اگر تب باشد هر بامداد شراب بنوری ده درم قرص کل با قرص غافتمکثا
در آن حل کرده باز خورد صفت قرص کل و ورق کل سرخ ده درم طباشیر
دو درم سنبل بیکرم رب السنوس مغز خیار و تخم کاشنی از هر یکی دو درم تمام
کوفته و پخته بسرشد و قرص کند شربتی بیکثقال و اگر بلغم غالب باشد و بیمار تمام
گوشت باشد و یول غلیظ و سفید باشد علاج بت بلغمی باید کردن و هر بامداد
جلاب از تخم کرفس دو درم راز یا نه دو درم پنج سوسن دو درم کلتشکر ده درم
غذا نخود و شیر تخم کاویشه و قدری فلفل با دار چینی چون خلط پوخته شود
مسهل خوردن صفت حب که بلغم غلیظ رجا حی بیرون کند صبر سقوطی و
ترید سفید محوف تراشیده از هر یکی بیکرم حب السنبل نیم درم غار بقون نیم درم
سخم جنظل دانگی نمک هندی و مقل از هر یکی دانگی کوفته و پخته باب کرفس
یا باب راز یا نه بسرشد و حب سازد و در میان حلوانهد و فرو برد و صبر کند
تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد باز خورد غذا نخود اب با مرغ دو
سه روزی بدین موجب خوردن بعد از آن حمام رفتن و هر روز بیکثقال
قرص غافتمکثا ده درم سکنجبین بن و وی میخورد صفت قرص غافتمکثا
چهار درم ورق کل سرخ سه درم طباشیر ده درم کوفته و پخته قرص
کند شربتی بیکرم تا بیکثقال صفت قرص دیگر غافتمکثا هفت درم
ورق کل سرخ و سنبل از هر یکی پنج درم طباشیر شش درم کوفته و پخته

قرص کند شربتی بکثقال صفت قرص افسننتین که تحلیل بلغم کند و منفعت بسیار
دارد افسننتین رومی اسارون و تخم کرفس و انیسون و مغز بادام تلخ و
و شکاع و باد آورد و عصاره غافت و مصطکی و سدس

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page]

از هر یکی دو درم کوفته و بخته بسرشد و قرص کند شربتی بکثقال باده درم سکنجبین
بنوری غذا مزوره نخود و شیر تخم کاویشه با مرغ و کبک و تیهو پخته میخورد نافع باد
باب نهم در تب لیفوریا

درین تب اندرون بجایت گرم باشد و بیرون سرد و سبب این تب ماده غلیظ لزج
باشد که از غلیظی و لزجی حراره دران نفوذ نکند و شیخ گفته که بیشتر این تب از بلغم غلیظ
بازدید شود و باشد که از صفر غلیظ بازدید شود که حراره دران تاثیر کند و متعفن
شود و از غلیظی که باشد بیرون نکند و اندرون بجایت گرم باشد و تشنگی
غالب شود و هذیان و نفس متواتر و زبان سیاه شود این نوع بجایت باشد سبب
انکه ماده فاسد بسیار باشد و در نزدیکی دل و جگر ملسد شده باشد و چون حران
دران تاثیر کند بخار فاسد ازان برخیزد و از غلیظی بیرون نفوذ نکند ان
بخار فاسد ازان برخیزد و در دل تاثیر کند و پاره سیاه بر زبان نشیند خاصه
که خلط غلیظ زجاجی باشد در این تب از چهار دم تا بیستم خوف باشد و گاه کلام

187
عرق کند و زیاده سبک نشود **علاج** هر بامداد حلاب خوردن از نیلوفر و تخم کاشنی
از هر یکی سه درم بالجود درم نبات ده درم غذا کشکاب و اندکی نخود و اگر تشنگی
و حراره غالب باشد هر بامداد حلاب خوردن از تخم کاشنی سه درم دانه گیاه بزرک
سه درم ترنجبین ده درم درین بت غافل نباید بودن و چیزها بغایت گرم و بغایت
سرد نباید خوردن که این بت باز دید نشود الا از خلط بغایت غلیظ کرح و اگر حراره
اندک باشد هر بامداد حلاب خوردن از بالجوسه درم نبات ده درم با شراب بالجو
ده درم و سعی کردن که طبیعت نرم شود و اگر احتیاج مسهل باشد بدین موجب
باز خورد **صفت** مسهل سنا، مکی بیخ درم بیخ سوسن و ورق کل سرخ و دانه گیاه بزرک
از هر یکی سه درم بخوشاند و صافی کند شکر هفت درم معجون خیار چمبر بیخ منقال
در آن حل کند و باز خورد بعد از آن خوردن سبکچین و کلشکر نیک باشد و اگر سبکچین
بزوری خورد بهتر باشد و اگر بدن بقوه باشد و بلغم غالب باشد قرص افسنتین ^{معجون}
فلافلی خوردن نیک باشد و اگر بدن ضعیف باشد و حراره غالب باشد حلاب خوردن
از تخم کاشنی و بیخ سوسن از هر یکی سه درم الوسیاه ده دانه نبات ده درم غذا کشکا
بعد از چند روز مسهل خوردن بدین صفت عناب ده دانه سپستان بیست دانه ^{سیاه} الوسیاه
ده دانه نیلوفر و بنفشه دانه گیاه بزرک شاهتره هلیله کابلی پوست بلبله از هر یکی
سه درم سنا، مکی و پوست هلیله زرد از هر یکی بیخ درم تمامت بخوشاند تا ماهر شود
صافی کند مغز خیار چمبر ده درم کلشکر بیخ درم با هم امیخته با نخورد و صبر کند اسهال
تمام بشود بعد از آن شربت سرد خوردن از نبات و عرق بید و اسفنیوش غذا بر قرار
ورود روزی کردن نیک باشد و غذا سسط خوردن امثال زیره باج و اگر ضعیف
باشد مرغ و کبک و پیهودر مزوره برساند و اگر باد در روی و چشم و پشت پای باز دید
سود سبکچین بزوری و عرق کاشنی خوردن غذا زیره باج با مزوره زرشک با نار دانه
که نخورد در آن باشد **صفت** شراب بزوری پوست بیخ کاشنی ده درم پوست بیخ زارا
بیخ درم تخم کاشنی بیخ درم تخم خیار و خیار بادرنیک از هر یکی بیخ درم تمامت نیم کوفته در یک
اب و چهار یکی سرکه یک شبان روز بخوشاند بعد از آن بخوشاند و صافی کند نبات
سه چهار یک بر آن نهد و بایش نرم بقوام ارد شربتی ده درم و اگر طبیعت سخت ^{سخت}

بکثقال قوص طباشیر نرم در ده درم شراب بزوری حل کرده باز خورد **صفت**
 قوص طباشیر نرم طباشیر پنج درم ورق کل سرخ دو درم تخم کاهو دو درم مغز تخم
 خیار و خیار بادرنک از هر یکی دو درم نشا نیم درم کنیا نیم درم رب السوس دو درم بزنجبین
 هفت درم تمامت کوفته و یخته با لعاب اسفینوش بسرشد و قوص کند و در سایه خشک

کند شرتی بکثقال باده درم سبکچیز نافع باد باب هفتم

در حمی غشی نبی که غشی باز دید کند سبب این تب دو نوع است یکی از اخلاط باز دید شود
 که بغایت نیز ورق قی باشد یک روز سخت تر باشد و بگرود شبکتر و در بیشتر اوقات
 مانند تب غب باشد و نوبت یاسه نوبت بگذرد بیمار ضعیف و کداخته شود و
 اشتهاء طعام باطل شود و نبض ضعیف گردد و غشی کند این نوع بغایت بد باشد
 و این تب بیشتر در کسانی واقع شود که گرمی و خشکی بر ایشان غالب باشد و تدبیر محال
 کند و چون تب باز دید شود بعودی قوه ساقط شود و هلاک شوند و نوع دوم از
 بسیار اخلاط غلیظ خام باشد علامت آن علامت تب بلغمی باشد و اعضا سست باشد
 و باد در چشم و روی باز دید شود و اگر غذا خورد سستی و باد زیاده شود و تب قوه کمر علاج
 نوع اول حلاب از تخم کاشتی سه درم شراب انار یا شراب غوره یا شراب دیباس یا الیمو
 یا شراب نارنج یا شراب سیب ترش از هر کدام که موجوده دوم یاده مثقال خوردن
 غذا کسکاب باب انار یا سیب ترش و در جای سرد نشستن و حمامه کنان پوشیدن
 بصندال الوده و صندل بر اعضا مالیدن و یخ و برف بر اطراف نهادن و بید و برک
 انگور و ورق سیب و بنفشه و کاهو و خیار بادرنک و کد و پیش خورد نهادن و پوشیدن
 و نان کعلک در آب انار ترش خورسانیدن اندک اندک خوردن و اگر اشتها طعام باشد
 ماش سفید کرده با شیر مغز بادام و کد و اسفناج و آب غوره یا آب انار ترش و پیش
 از آنکه غشی باز دید شود غذا خوردن و اگر غشی باز دید شود دهن باز کند و شراب
 حماض و آب سرد و عرق گل کرده در حلق او بریزند و اگر بیمار ضعیف باشد قدری شراب
 انگور در آب سرد و عرق بید در حلق او بریزند و اگر طبیعت بغایت سخت باشد حقه
 کند از چوب کد و ورغن کل سرد کرده و احتیاز کردن از هوائ گرم و حمام و خشم و
 غضب و چیزی گرم خوردن و در آب سرد نشستن فایده تمام دهد و اگر حرارت غالب باشد

حل

بکثقال

لیکن قال قرص کافور در دوع کا وحل کرده خوردن و غذا که میل سردی دارد خوردن
علاج نوع دوم از خلط غلیظ خام باز دید شود مالیدن ساق دست و پای چیزی
 در جنانکه اعضا سرخ شود آهسته آهسته بر بالارفتن تا بن ران و بغل مالیدن تا نبی
 از روز بگذرد نیم روز دیگر که باقی باشد در خواب و آسایش باشد و اگر تشنگی باز دید شود
 سکجین عسل خوردن و چون اشتها طعام باز دید شود کشکاب با عسل یا شکر خوردن
 و غذا که در باب تب بلغمی یاد کرده شد و اگر طبیعت سخت باشد حقنه کردن از آب جعدیه
 و بوره ارمنی و حلاب خوردن از تخم کرفس و سکجین عسل و فی کردن بغایت نیک باشد
 اما مسهل نباید خوردن و الله اعلم **باب هجدهم**

در تبهای مرکب در یافتن تبها مرکب مشکل است اندیشه تمام باید کردن و سبب
 معلوم کردن و علاج کردن آن باشد که هر روز تب آید و آن از ترکیب صفر و بلغم باشد
 و بسیار باشد که در یکروز یا یکشب دو نوبت تب آید یا سه نوبت آید و آن تب از یک
 جنس باشد و بسیار باشد که از دو جنس مختلف باشد و باشد که اول تب لازم باشد و
 دیگر تب در آن آید و باشد که اول تب غلبه بعد از آن تب ربع آید و باشد که تب بلغمی آید
 و بسیار باشد که از وقت بگذرد و باشد که نوبت دو تب با هم متفق شوند و باشد که نوبت
 هر یکی جدا شود امثال آنکه تب غلبه باز دید شود و تب ربع باز دید شود روز دیگر تب
 غلبه نیاید روز سوم تب غلبه و تب ربع متفق شوند و باشد که روز چهارم تب مفارقت
 کند و روز ششم تب باز دید شود فی الجمله در یافتن آن مشکست و سببها در یافتن
 هم مشکل است بهتر آن باشد که طبیب التفات نکند بر نوبت تب و حکم آن نکند بلی احیاً
 کند بر دلائل و عوارض بر حسب قوه و ضعف بیمار و خاصه که کدام خلط غالب است اگر
 سبب از تب پیر و غذا بد باشد آنرا با صلاح آرد و اگر بابت سعال باشد آن از ورم حکم
 باشد یا معده یا شش یا عضوی دیگر باشد اول تب پیر آن کند که ورم زایل شود و بعد از آن
 علاج تب کند اذاکان و ججان معاولیساها فی موضع واحد فان اتواها اخفی الآخر
 اول الخیره قوی تر و خطرناک تر باشد علاج کند و باشد که سطر العتب و غلبه الص با هم متفق
 شوند و باشد که تب بلغمی دایم باشد و تب غلبه با آن جمع شود اگر علاج تب بلغمی کند بیمار
 هلاک شود **علاج** حلاب خوردن از ترهندی ده درم نبات ده درم ترخین ده درم

غذا کشکاب باشیره خشکاش سبب آنکه خلط سوخته نشود و اگر طبیعت سخت باشد
هر امداد سکجین ده درم قوطب اشیر نرم بکثقال خوردن و اگر احتیاج مسهل باشد
بدین موجب خوردن سناء مکی پنج درم بنفشه ورق کل سرخ تخم کاشنی پنج شوسن از
هر یکی سه درم تر هندی ده درم تر جبین پانزده درم مغز حیار جنبه ده درم ضافی کرده
بام بیامیزد ترب سفید محرف کوفته پخته بکدرم بر سر شربت افشانند و باز خورد و
احتیاط تمام کند که کدام خلط غالب است اگر صفر غالب باشد **علامت** خشکی زبان
تشنگی غالب و خواب اندک و اگر بلغم غالب باشد **علامت** تشنگی اندک و باد در چشم
درویی **علاج** اگر صفر غالب باشد هر امداد حلاب از تخم کاشنی سه درم سکجین ده
درم و اگر حرارت غالب باشد یک مثقال قوس کافور خوردن غذا کشکاب با سرطاب
و اسفناج و کدو و هر علاج که در باب تب محرر یاد کرده شد و اگر بلغم غالب باشد حلاب
خوردن از تخم کاشنی و پنج شوسن از هر یکی سه درم از زایه دو درم غذا جو و نخود
بشین تخم کاویشه باقی علاجی که در باب تب بلغمی یاد کرده شد و در جمیع احوال
قوة نکه دارد و استفراغ بسیار نکند که در آخر تب دق باز دید شود **نقلست**
از نابت بن قوه که تنها که از عفونته باز دید شود سی عدد است **نقلست** از اهرن
که تنها که از عفونته اخلاط با دید می شوسی و سه عدد است ده از آن مفرد است که از
عفونته صفر باز دید میشود در داخل عروق و در خارج عروق و سود او بلغم همچنین
و یکی از عفونته خون در داخل عروق و خون در خارج عروق متعفن نشود مگر که در او
ازین جمله دوازده عدد از عفونته اخلاط سه گانه باشد که از صفر او بلغم و سودا
اند که با خون آمیخته اند و متعفن میشود **نقلست** از محمد زکریا که امکان نباشد
که طبیب بت مرکب را تشخیص کند و علاج آن کند بلی بر طبیب واجب است که احتیاط
نیک کند از آنها مفرد علاج تنها مرکب کند والله اعلم **باب نوزدهم**
در تبها و با و با فاسد شدن هوا باشد و اگر حال طبیعی گردیدن همچنانکه فضلها
از حال خود دگرگونه شوند و پیشتر تب وایی در آخر تابستان و اول فایز باز دید شود
و اگر در فصل بهار باز دید شود بغایت بد باشد سبب آنکه هوا و فضل بهار بر تمام
حیوانات موافق تر از فضلها و دیگر باشند و چون فاسد شود بد باشد و چون

191

در هوا باز دید شود و بدن از اخلاط فاسد پاک باشد زیاده المی نرسد و اگر بدن چمتلی
باشد بزودی مرض باز دید شود **نقلست** از جالینوس که اگر امتلا در بدن نباشد از
باز دید شدن و با هیچ خوف نباشد و اگر امتلا باشد بزودی باز دید شود خاصه که در
اقاب گرم حرکت کند و کار سخت کند و غذا فاسد خورد و او دیده که معتاد نباشد بکار دراز
و آب ایستاده و کند خورد اما بی که بر روی زمین روان باشد عفونه اندک در آن تا
کند اما وقتی که خاشاک یا چیزی دیگر آمیخته شود آنرا فاسد گرداند و بیشتر این بیت در
کسانی باز دید شود که در بدن امتلا باشد و در قصد و حجامت تفصیر کنند و محبت
بسیار کنند و گوشت و خلوا و شیرینی و شراب بسیار خورند و چون عفونه در هوای باز دید
شود در روح تاثیر کند و رطوبات که در نزدیکی دل باشد متعفن شود و ضرر آن تمام
اعضا برسد **علامت** تب و بافی آن باشد که تعاقبت گرم نباشد و تبی دایم باشد و
باشد که تشنگی غالب شود و اندرون سوزون باشد و نفس بلند بدارد و غشیان
و باطل شدن اشتها و طعام بیداشود و چون طعام نخورد در معده و دل آغار کند
و سپرز بزرگ شود و هذیان و بی خوابی باز دید شود و باشد که شکم بزرگ شود مانند
استسقا و باشد که اسهال صفاوی یا سوداوی و قی کردن باز دید شود و قی کرک
یا رنگاری یا صفاوی کند یا عرق کند و درین تب بول و بنض زیاده تغیر نکند و
بیشتر طبیبان درین تب مدهوش گردند و کیفیت آن معلوم نکند **علامت** و چون
در آخر بهار و اول تابستان باران بسیار باشد و هر چه هوا بسته مانند ابر و بخار
و غبار ناک باشد و بادهای جنوی بسیار باشد و هوا ایستاده باشد و حرکت کند سعی
باید کردن و بدن بزودی از اخلاط پاک کردن بقصد و حجامت و خوردن مسهل که
خاصه که اخلاط گرم و سرد بدن بسیار باشد اگر خون غالب باشد بزودی قصد باید کرد
و چون حیوانات که در زیر زمین مقام دارند بر بالای زمین آیند و برق در هوا بیدار
شود و جانوران امثال موش و عقرب و لقل و پرستوک از آشیانه بیرون روند
و پهنه رها کنند و موش و عقرب بر روی زمین بسیار شوند حقیقه و با باشد
علامت اگر خون غالب باشد قصد کردن و اگر اخلاط دیگر غالب باشد مسهل
خوردن و بدن پاک کردن و احتراز کردن از گوشت و شیرینی و میوه های گرم و تر

و حمام و آب گرم و هر باید از جلاب خوردن از ترهندی ده درم نبات ده درم و خوردن
 شراب انار و غوره و ریاس و نارنج و لیمو از هر کدام که باشد ده درم با برف و یخ سرد کرده
 میخورد و شراب سیب ترش بغایت نیک باشد غذا مزه و رها ترش از انار دانه تمهنگ
 و سماق با مغز بادام و قشمش پی گوشت و اگر ضرورت باشد فروج و بزغال و اسفناج
 و کدو شاید و دایره انار ترش میمکد و اگر از سعال خوف نباشد خوردن سیب ترش و به
 ترش نیک باشد و آب بغایت سرد خوردن و جای سرد نشستن و پدید و بنفشه و نیلوفر
 و ورق سیب و کاهو پیش نهادن و صندل و کافور سوده نویدن و هر روز سه
 نوبت جانی که خواهد نشستن آب زدن و یخ و برف پیش نهادن و عود خام و عنبر
 و لادن و صندل و کافور و مورد و پوست انار و سیب و به و آبنوس و جوب کز
 برایش نهادن تا درود کند و احترازا کردن از کار سخت و خشم و غضب و سعی کردن
 که مقامی که نشیند سرد باشد تا سردی و خشکی در بدن باز دید شود و احترازا
 کند از غذا که تری و خشکی در بدن باز دید کند خاصه کوردکان و جوانان و کسنگ
 که بدن ایشان فربه باشد و سرخ و سفید باشد و اگر در آخر تابستان که ما سخت
 باشد و در فادین خشکی غالب باشد و عباد در هوا باز دید شود واجب کند نکه
 داشت طبیعت کردن و جای سرد نشستن و ترک حرکت و کار سخت و حمامت
 و دوزه داشتن و در افتاب گرم کردن اما آب بغایت سرد خوردن و بست
 جو و نبات خوردن نیک باشد و اگر مزاج گرم و خشک باشد کشکاب با اسفناج
 و کدو خوردن و نیک و بد خوردن خربزه هندی و خیار باد زنگ و بر بهن و کدو و هر
 نماز پیشین جای سرد نشستن و اگر انسان و حیوانات در آن وقت بسیار بیمار
 شوند و هر شب برق و زبانه اش در هوا پیدا شود از آن بسیار میزند و اگر تنگی در
 نفس پیدا شود و فی بسیار کند بهر نوع که باشد هیچ میوه نباید خوردن و ای که اندک
 باشد و بر روی زمین رود نشاید خوردن آب چاه نیک باشد خوردن و سرچاه
 محکم کردن و در خانه نشستن و هر روز سرکه و آب در خانه افشاندن و اگر در هوا
 عضو تر باز دید شود صندل و عود و کافور و قسط و کندر و سک و مژ برایش نهادن
 و ریاحین سرد در خانه افشاندن و عود و جو و سماق و سرکه خوردن و سرکه و آب

193

بام ایخته اندک اندک خوردن کافور اندکی نیک باشد وقتی که بدن از اخلاط پاک
کرده باشد و بسیار باشد که در فصل بهار و تابستان خنق باز دید شود **علاج** قصد
و حجامت کردن و هر روز و هر شب غرغزه کردن بعرق کل که سماق در آن جوشانیده باشد
و برب توت و رب جو غرغزه کردن و بسیار باشد که سگته یا فالج در زمستان پیدا شود
علاج این در آن باب یاد کرده فی الجمله نظر کردن که از چه سبب مرض پیدا شده است
اول سبب زایل کردن بقصد باید کردن و بانی سبب آن ظاهر نباشد و حقیقه
ان در نتوان یافتن که ماده این نیز بیشتر در اندرون باشد و در بیرون اثر حراره زیاد
پیدا نباشد و درین بت اضطراب نباشد چون تبها و دیگر و نفس دراز کشیدن
و بوی حراره از دهن آمدن و عرق کنده کردن و اگر عرق کنده کند بد باشد
و اگر اسهال و غشی باز دید شود بد باشد **علاج** اب بغایت سرد خوردن و رب
میوهاء ترش قابض امثال رب غوزه و سیب ترش و رب ریاس و انار ترش و امرو
و رب به و رب ترنج از هر کدام که باشد نیک باشد و اگر سعال نباشد و این ربها ^ظ
نباشد آب سرد با سرکه و وصل و دوغ ترشی از هر کدام باشد خوردن غذا مزوره
ترش خوردن و جای بادگیر نشستن و **علاج** که در تب دق یاد کرده شد کردن مکر
اب گرم و حمام که نشاید و بهترین **علاجی** است که هر بامداد یک منقال قوص کافور یا
ترنج یا رب غوزه یا رب ریاس باز خوردن و صندل و کافور در عرق کل سوده بر ^{سینه}
مالیدن و براتش دود کردن و هر روز کورهاء پرا ز آب و ورق بید و ورق انکور
پیشنهادن **نقلست** از بقراط که در یک روز گرمی و در عقب آن سردی باز دید
شود احتراز کنند که تب و پاپیدا خواهد شدن خاصه در آخر تابستان و اول فادین باشد
که مزاج مختلف گرداند مانند فضل فادین **صفت** دوا از نقل رئیس صبر پنج درم ^{عقار}
و هراز هر یکی دو درم شربتی بکنقال بایک و قیه شراب مخروج وقتی این دوا باید خوردن
که حراره غالب نباشد و چون حراره غالب باشد قطعاً شراب نباید خوردن اما محمل زکریا
منع کرده است که این دوا در هر وقت نشاید خوردن **نقلست** از ارسطاطالیس
که چون در فصل زمستان باران اندک باشد و در فصل بهار باران بسیار باشد و
فضل تابستان بغایت گرم باشد و جانوران بسیار باشند و بیماری بسیار باشد

خاصه طفلان و در فصل بهار و در مهء اندرونی و تبهاء مختلف بسیار باز دید شود ^{صلم}
 کسانی را که امتلا در بدن باشد **نقلست** از جالینوس که خوردن کل ارمنی و سرکه و آب
 فایده تمام دارد اگر سعال نباشد و تریاق افحی خوردن نیک باشد و چون عفونته در هوا
 باز دید شود بزودی بدن از اخلاط پاک باید کردن بقصد و حجامت و مسهل و فی
 خاصه کسانی که تری بر ایشان غالب باشد و تدبیر بد کند اما نشستن در جانی که هوا خشک
 باشد و غبار نباشد و پسته و خندق و علف و زیتون ناک و بوی کندیده نزدیک او
 نباشد و در کون باشد نیک باشد و جانی نشستن که باد شمال اید و شمال گشوده باشد
 و تب بغایت گرم نباشد تب اهسته باشد مانند تب دق و نبض زیاده تغیر نکند سبب
 آنکه اگر بدل نرسد و اگر آمد بدل رسد حالهء مختلف باز دید شود و بوی ناخوش از دهن
 اید سبب آنکه حراره و مضرت بدل رسیده باشد بیشتر هلاک بشود و اگر احوال مختلف
 و نبض متغیر نشده باشد و بوی دهن برقرار باشد بیشتر خلاص یابند سبب آنکه حراره
 و عفونته بدل نرسد یا شد اما در رطوبه تا نیک کرده باشند **نقلست** از جالینوس
 که تب و بانی را بزودی در نیابند اما از احوال نفس و آب دهن معلوم باید کردن اگر
 بیضات سرخ مانند نمله و حمزه پیدا شود و بوی دهن کندیده و ناخوش نشود و چون
 دست بر سینه ایشان مانند گرم شود حقیقت آن تب و با باشد **نقلست** از حنین
 که چون تب و با باز دید شود اب بغایت سرد هر نوبت که خوردند بسیار باید خوردن که فایده
 بسیار دهد و اب اندک خوردن زیان دارد **نقلست** از یهودی که چون در آخر فصل
 بهار و اول تابستان باران بسیار باشد در آن سال حصبه و ابله بسیار باشد و چون
 در شیب بنات الغش برق و زبانه آتش پیدا شود و باء عظیم باز دید شود
 شد باید کردن **نقلست** از ابن سیرابون که در آن سال بزرغ و جانوران بسیار باشد
 و مرض بسیار واقع شود سبب آنکه اندران سال رطوبه و برق بسیار باشد
نقلست از محمد زکریا که هر شخصی که در مقامی عاده کرده باشد و از آن مقام بمقامی
 دیگر رود که هوا آن بخلاف آن مقام عادی باشد بیمار شود و الله اعلم بالصواب
باب در حصبه و جدیری سبب حصبه و ابله
 میباشند خون است که جزوی از صفرا با آن آمیخته ابله شود بر ظاهر بدن

195
اید و این هر دو نوع از جنس طاعون گفته اند اما سبکتر با بفت همچنانکه جو شدن درختان
و تمیز کردن ماده لطیف و غلیظ را از همدیگر و آنچه از سبب امور طبیعی باشد از بغایا
خون حیض در وقت شیر دادن مادر حایض بوده باشد و آنچه سبب از خارخی باشد
غیر طبیعی حراره غریب باشد که از املا خون و دیگر اخلاط باز دید شود و بیشتر در
کسانی باز دید شود که مزاج ایشان گرم و تر باشد و در فصد و حجامت تقصیر کنند و شراب
و حلوا و گوشت و شیرینی بسیار خورند و حصبه و ابله نوعی از حمران اند که طبعه ایشان
بخارج اعصاب رفع کرده باشد و اگر طبعه عاجز شود و رفع نتواند کردن بد باشد و هلا
کننده باشد این نوع را حمران اسقالی گویند باشد که چون بزرات بیرون آید

اورام کوچک است و بیشتر این مرض در کودکان و جوانان

پران اندک باز دید شود و در فصل زمستان و بهار بیشتر

تی مطبقه دایمه و املا ^{تبض} و روی و رکها خاسته و خشکی

حلق و شیرینی دهن و باشد که دهن تلخ باشد و آب از چشم رواند بود و خارش و عطسه
و مانند سوزن به اعضا فرو برند و چون در خواب خیارات و خوف پند از خواب بیدار

شود و در اعضا و مفاصل چون این علامتها باز دید شود حقیقه ابله یا حصبه پیدا
شود اگر حرارت پیوسته غالب باشد حصبه باز دید شود و حصبه مخوف تر از ابله

و بدترین هر نوع سیاه و سبز و بنفش و کوچک و صلب باشد و بسیار بر اعضا بیرون
آید و آنچه بغایت سرخ باشد از نوعی که مانند ماه نو بر اعضا پیدا شود و تمامه اعضا

فرو گیرد تمامت قائل اند و بعد از آن زرد بر اعضا پیدا شود و تب ساکن نشود بد
باشد و آنچه سفید و با هم پیوسته و آنچه بیرون آید و باز ناپیدا شود تمامت بد باشد

و آنچه بهتر است و سلامت بگذرانند نوع سرخ است که بغایت نباشد خاصه چون در
روز سیوم پیدا شود و فرق میان ابله و حصبه آنست که ابله در آنها بر آب شود

و از پوست برخاسته باشد و حصبه از روی پوست ^{انکه کیک}
گزیده باشد و حصبه نوعی از ابله است و خون ^{تری زیاده نباشد و ابله}

خون تر ابناء است و پیدا ^{و چشم باشد و پیدا شد حصبه بر ساعد است}
و بهلول علاج ابله و حصبه بهمدیگر نزدیک است در اول و در ^{سوم}

خاصه طفلان و در فصل بهار و در مهء اندرونی و تبهاء مختلف بسیار باز دید شود ^ص
کسانی را که امتلا در بدن باشد **نقلست** از جالیوس که خوردن کل ارمنی و سرکه و آب
فایده تمام دارد اگر سعال نباشد و تریاق افحی خوردن نیک باشد و چون عفونته در هوا
باز دید شود بزودی بدن از اخلاط پاک باید کردن بقصد و حجامت و مسهل و فی
خاصه کسانی که تری بر ایشان غالب باشد و تدبیر بد کند اما نشستن در جای که هوا خشک
باشد و غبار نباشد و پیشه و خندق و علف و زمین نم ناک و بوی کندیده نزدیک او
نباشد و در کون باشد نیک باشد و جای نشستن که باد شمال آید و شمال کشوده باشد
و تب بغایت گرم نباشد تب اهسته باشد مانند تب دق و نبض زیاده تغیر نکند سبب
انکه اگر بدل نرسد و اگر آمد بدل رسد حالهء مختلف باز دید شود و بوی ناخوش از دهن
آید سبب انکه حراره و مضرت بدل رسیده باشد بیشتر هلاک بشود و اگر احوال مختلف
و نبض متغیر نشده باشد و بوی دهن برقرار باشد بیشتر خلاص یابند سبب انکه حراره
و عفونته بدل نرسد باشد اما در طوبه تا نیر کرده باشد **نقلست** از جالیوس
که تب و بانی را بزودی در نیابند اما از احوال نفس و آب دهن معلوم باید کردن اگر
بیزات سرخ مانند نمله و حموه پیدا شود و بوی دهن کندیده و ناخوش نشود و چون
دست بر سینه ایشان مانند گرم شود حقیقتران تب و با باشد **نقلست** از جنین
که چون تب و با باز دید شود اب بغایت سرد هر نوبت که خوردند بسیار باید خوردن که فایده
بسیار دهد و اب اندک خوردن زیان دارد **نقلست** از یهودی که چون در اخر فصل
بهار و اول تابستان باران بسیار باشد در آن سال حصبه و ابله بسیار باشد و چون
در شیب بنات المغش برق و زبانه آتش پیدا شود و باء عظیم باز دید شود
شد باید کردن **نقلست** از ابن سیرا پیون که در آن سال بزغ و جانوران بسیار باشد
و مرض بسیار واقع شود سبب انکه اندران سال رطوبت و برق بسیار باشد
نقلست از محمد زکریا که هر شخصی که در مقامی عاده کرده باشد و از آن مقام بمقامی
دیگر رود که هوا ان بخلاف ان مقام عادی باشد پمار شود و الله اعلم بالصواب
باب بیستم در حصبه و جدیری سبب حصبه و ابله
چو شدن خون است که خروی از صفرا با ان آمیخته ابله شود بر ظاهر بدن

اید و این هر دو نوع از جنس طاعون گفته اند اما سبکتر بافت همچنانکه جو شیدن درختان
و نیز کردن ماده لطیف و غلیظ را از هم دیگر و آنچه از سبب امور طبیعی باشد از بغایا
خون حیض در وقت شیر دادن مادر حایض بوده باشد و آنچه سبب از خارخی باشد
غیر طبیعی حراره غریب باشد که از امتلاء خون و دیگر اخلاط باز دید شود و بیشتر در
کسانی باز دید شود که مزاج ایشان گرم و تر باشد و در رصده و حجامت تفسیر کنند و شیر
و حلوا و گوشت و شیرینی بسیار خورند و حصبه و ابله نوعی از حران اند که طبعه اش
بخارج اعصاب مع کرده باشد و اگر طبعه عاجز شود و رفع نتواند کردن بد باشد و هلا
کننده باشد این نوع را حران اسقالی گویند باشد که چون بزرات بیرون آید

اورام کوچک است و بیشتر این مرض در کودکان و جوانان

پران اندک باز دید شود و در فصل زمستان و بهار بیشتر

حصبه و ابله

خاسته و خشکی

تی مطبقه دایمه و امتلاء تبض و روی و رکها

حلق و شیرینی دهن و باشد که دهن تلخ باشد و آب از چشم روانه بود و خارش و عطسه

و مانند سوزن به اعضا فرو برند و چون در خواب خیارات و خوف بیدار از خواب بیدار

شود و در اعضا و مفاصل چون این علامتها باز دید شود حقیقه ابله یا حصبه پیدا

شود اگر حرارت پیوسته غالب باشد حصبه باز دید شود و حصبه مخوف تر از ابله

و بدترین هر نوع سیاه و سبز و بنفش و کوچک و صلب باشد و بسیار بر اعضا بیرون

آید و آنچه بغایت سرخ باشد از نوع که مانند ماه نو بر اعضا پیدا شود و تمامه اعضا

فرو گیرد تمامت قائل اند و بعد از آن زرد بر اعضا پیدا شود و تب ساکن نشود بد

باشد و آنچه سفید و باهم پیوسته و آنچه بیرون آید و باز ناپیدا شود تمامت بد باشد

و آنچه بهتر است و سلامت بگذرانند نوع سرخ است که بغایت نباشد خاصه چون در

روز سیوم پیدا شود و فرق میان ابله و حصبه است که ابله دانهها بر آب شود

و از پوست بر خاسته باشد و حصبه از روی پوست

گزیده باشد و حصبه نوعی از ابله است و خون

خون تر بناک است و پیدا

و چشم باشد و پیدا شد حصبه بر ساعد است

و بهلول علاج ابله و حصبه بهمدیگر نزدیک است در اول و در دوم

ضد کردن و قدر حاجت خون بیرون کردن و روز سوم احتیاط کردن اگر حصبه
 یا ابله بیرون آمده باشد ضد نباید کردن و چیزهای بغایت سرد نشاید خوردن و در
 ابله خون بیشتر بیرون کردن **نقلست** از شیخ که ضد کردن در ابله و حصبه از بزرگ
 بینی فایده تمام دهد و در ابتداء جلاب خوردن از عناب ده دانه نبات ده درم و اگر بی
 نبات خورد بهتر باشد و میانه روز شنبی خوردن از نبات ده درم اسفینوش دو درم
 غذا جو عدس و اندکی سرکه باب انار ترش و اگر طبیعت خشک باشد جلاب خوردن از
 عناب ده دانه الوی سیاه ده دانه تخم کاشنی سه درم نبات ده درم و اگر حراره و تشنگی
 غالب باشد روز اول جلاب خوردن از اب انار ترش پابیه فشرده و نبات ده درم و اگر
 جلاب خورد از الوی سیاه ده دانه مژ هندی ده درم نبات ده درم تا روز سوم تلبین
 طبعه شاید روز چهارم جلاب خوردن از عناب ده دانه تخم کاشنی سه درم نبات ده درم
 غذا جو عدس میانه روز شنبی از نبات و اسفینوش و عرق بید و اگر حرارت غالب باشد
 و تشنگی بسیار و زبان زبر و سیاه شود و روغن بادام بر روی زبان مالد خوردن
 در ابتداء خوردن شراب انار و شراب غوره و شراب عناب و شراب ریاس از هر کدام
 که موجود باشد ده مثقال و اگر حراره بغایت باشد یک مثقال قرص کاقد
 باب انار ترش حل کرده خوردن غذا کشکاب و عدس و اب انار ترش و چون از روز
 چهارم و هفتم بگذرد و ابله و حصبه بیرون نیامده باشد یا سخی بیرون آید چهار روز جا
 معتدل نجسباند و جامه های بسیار بر کلاه اندازند که عرق کند و بزودی بیرون آید و غذا
 جو عدس و هفت دانه انجیر در آن چخته که خواصیت تمام دارد و بزودی بیرون آید
 و اگر گاه گاه بی خورد شود و خفقان باز دید شود بستند انجیر هفت دانه مویز ده درم
 عدس مقشر و از یانه و شاخ کل از هر یکی قدری با هم جوشانند و صافی کنند هر روز سه نوبت
 یا چهار نوبت بخورد غذا جو عدس و انجیر و اگر از یانه و دانه گیاه بزرگ و تخم کرفس اف
 هر یکی سه درم جوشانند و صافی کنند و نبات در آن نهد و باز خورد بزودی بیرون آید
 اگر سخی بیرون آید و بیمار گاه گاه غشی کند و هذیان گوید بستند عدس مقشر ده درم کثیرا
 پنج درم از یانه پنج درم جوشانند و صافی کنند زعفران نیم درم نبات ده درم
 خورد و در ابله نکه داشت چشم باید کردن و سرکه

سوده باشد

در چشم

192
در چشم کشیدن و آب سرد یا آب کشتیز و ورق کل و سرکه در سینه کردن

و بوی کردن و غرغزه کردن و سیا و مینا با سرکه در گوش چکانیدن و عدس و ورق کل سرخ
با هم جوشانیدن و غرغزه کردن و نکه داشتن کردن که طبیعت نرم نشود و اگر گاه بی خود
شود و دست و پای اندازد و حرکت بسیار کند دلاله کند که ماده روی باندرون نهاده
است اسهال یا عرق خواهد کردن اگر اسهال باز دید شود و رب به یا رب مورد پنج درم اسفینوس
بریان کرده و درم بنرب سرد باز خورد و اگر اسهال ساکن نشود صمغ عربی و بار تنک
و اسفینوس و زخم برهمن از هر یکی دو درم بریان کرده کل از منی و طباشیر از هر یکی دو درم
بست خود درم تمامت با هم امیخته با سفینوس بکوبد و باقی کوفته و بخته با مالد و میا
روز بعد بید تر کرده بروغن بادام حرب کرده فرو برد و اگر با آب سرد تر کند و باز خورد
بهرت باشد و اگر ساکن نشود قوصطباشیر بست یکتقال سفوف نشاسته پنج درم خورد
غذای بریان کرده و خوردن سیب و کاه و خیار با درنگ و بوئیدن نیک باشد و اگر
ابله باشد و ورق کل سوده و ارد برنج و کاه و رس مفرد و مرکب در جامه خواب افشانند
و اگر زمستان باشد جوب کز یا جوب بلوطیا یا جوب انکور یا جوب مورد مفرد و مرکب
در پیش خود دود کند کردن و اگر تابستان باشد صندل و ورق کل و مورد دود کردن
و اگر ابله مزمن شود قدری نمک در آب حل کند و پنجه بدان تر کند و بر ابله

سوده بران افشانند و اگر بغایت خشک شود چنانچه عروق در هم کشند و گونا گویا اندک
بادام بخورد و اندکی در عضو مالد و اگر ضرورت باشد در کف دست و پای مالد و پای
در آب نیم گرم نهد که بزودی بپس شود و اگر بقوه باشد تا بیست نلک در فوج خورد
تا پوست ابله تمام بیفتد و در حصبه نیز تا بیست روز نلک در فوج خورد و اگر ضعیف
باشد بعد از هفت روز یا چهارده روز که تب مفارقه کرده باشد فوج بخورد و بسیار
باشد که در روز هفتم یا روز نهم یا پانزدهم در حصبه یا ابله تب مفارقه کند بگردن
و اسهال و رعاف و عرق بعد از مفارقت تب غذا طلب کند واجب کند که چند روز
مزوره ماش سفید کرده با مغز بادام و انار ترش خورد بعد از آن فوج خورد بعد
از آن بزغاله و گوشت کوسفند کوچک یا مزوره از انار دانه و زرشک و تخم هندو و اگر سعال
باشد شیر جو یا مایه و در ابتدا ابله یا حصبه جو و عدس با سرکه یا آب انار ترش ^{خورد}

خوردن نيك باشد و فایده تمام دهد و در ابتدا و انتها روغن نشاید مالید ز که حراره
زیاده کند و خفقان باز دید شود **نقلست** از امرن علاج حصبه و ابله مانند
علاج تب باید کردن و از اسهال نکه داشت کردن که باز دید **نقلست**

از محمد زکریا که حصبه خوف تر از ابله است باید که چیزها خوردن که اندک اندک صغرا
مستغرق شود و اب انار ترش با پیله فشرده و نبات و اب خرزنه هیک

و اب خیار بادرنک و اب کدو و لعاب اسفینج و اگر غشی ردل تنگی و غم باز دید شود
انذکی اب نیم گرم خوردن و پای در اب گرم نهادن وقتی که اسهال نباشد **نقلست**

از محمد زکریا که چون حصبه و ابله بسختی بیرون آید و تب زایل نشود و بی خودی
و هذیان و خفقان باز دید شود خوف باشد و اگر اسهال باز دید شود و سعال باشد
هر باید ادخشیاش و بارتنگ و تخم برهمن و صمغ عربی از هر یکی دو درم بریان کرده
ببافت ده درم نیم گرم خوردن غذا شیر جو و شیر خشک اش و چون پخته شود دو
درم صمغ عربی بریان کرده کوفته بر سر مزوره کند و باز خورد ان شاء الله تعالی

باب بیست و یکم در توقف کردن تبها هر تبی که بغایت گرم و تیز

باشد توقف ان اندک باشد بزودی زایل شود یا بزودی هلاک کند که طبیعت
بقوة باشد بر سبیل مجران دفع کند بگردن فی و عرق و اسهال و هر تبی که بغایت گرم باشد
توقف ان بیشتر از ان تب باشد بغایت گرم و تیز باشد و بزودی زایل شود امثال
حمی یوم و امکان نباشد و تیز باشد توقف بسیار کند آنچه تب گرم و

تیز نقصان کند و شهره های گرم و غذا اندک خوردن و بدن که سست باشد
و امثال زیاد باشد و چیزه های که بدن را گرم و آنچه گرمی باشد

که یاد کرده شد اما تبها و دایر یعنی که نوبت اید اگر نوبت دوم سخت تر از اول باشد
دلالت کند که ان تب زود زایل شود و اگر نوبت دوم نرم تر باشد و توقف بسیار کند
دلالت کند که ماده فاسد در بدن بسیار است و علامت هر تبی در باب ان یاد

باب بیست و دوم در اوقات مرضها هر مرضی که باز دید شود

از تب و غیره اول وقت ان باشد که از احوال ناطبعی در بدن باز دید شود و اش
حراره و درد در اندرون و بیرون پیدا شود و بسیار باشد که در اندرون حراره

199
یادرد باز دید شود اثران ظاهر نباشد این را ابتداء گویند و گفته اند که چون حراره در حوائج
دل و سینه تاثیر کند اثر ابتدا گویند و چون حراره بآلت دم زدن تاثیر کند اثر آنرا این گویند
و چون حرارت در تمامت بدن تاثیر کند اثر آنها گویند و چون حراره روی ببقصان کند
و طبیعت بر علت غالب شود و سده و مجری کشاده شوند اثر آنها خطاط گویند و ابتداء این
باشد که مرض باز دید شود و ترابید آنکه مرض زیاده شود و انتهاء آن باشد که مرض بر یک
حال باز ایستد و زیاده و بقصان نشود و خطاط آن باشد که زایل گرداند
و خارج بدن اندازد و بعد از خطاط خوف نباشد کندی خوردن غذا و حرکت
و شناختن هر مرض که باشد در ابتدا چون بانتهارسد سهل باشد ^{خستن} شستن
دلیل بر آنها که نماز بشین اید وقت باشد که نماز پسین یا نماز شام
بامدادت اید اگر پیش از نوبت بیاید و توقف بسیار

خلط فاسد در بدن بسیارست و اگر بعد از نوبت اید و زود بگذرد دلالة کند که
بانتهار سیده است و نوبت مقدم مؤخر افتد از هر جنس که باشد و شرح هر یک از پیش
گفته شد نظر باید کرد اگر نوبت دوم سخت تر از نوبت اول باشد دلالة کند که تب
در ترابید است و اگر سبکتر از نوبت اول باشد روی بقصان کرده باشد بزودی
زایل شود نظر باید کرد بقوه و ضعف بیمار که این هر دو دلیل تمام دارند و بسیار
باشد که تب پیش از نوبت هر روز بیاید و زود مفارقت کند دلالة کند که ماده
لطیف باشد بزودی زایل شود و اگر تب هر روز برقرار آید دلالة کند که موض بانتهار
رسیده است آن تب مزمن شود بقدر توقف کردن و زایل شدن معلوم شود از
ربع و تب بلغمی معلوم توان کرد که بسیار باشد که تب بربک قرار باشد اما غلبه غیر
خالص بسیار باشد که در نوبت دوم و سیم زیاده شود و تب مطبقه در ترابید و بقصان
و استوائ اعتماد بر نضح ماده باشد و بسیار باشد که در وقت ترابید بیمار هلاک
شود و هر تبی که بعد از روز چهارم حراره آن ساکن شود سلیم باشد و الله

اعلم باب **بسیست و سیم** در نضح استیلاشد
طبیعت باشد بر ماده مرض و قهر کردن مرض که باشد پیدا شود
ان وقت انتها و خطاط باشد و چون نضح باشد و چون نضح

تمام پیدا شود خلاص یابد اما خوف
 که نضج در انتها و انحطاط پیدا شود و اگر در ابتدا مرض نضج
 بد باشد که ضعیف شود اما چون مرض با انتها رسد و نضج پیدا شود
 بیمار از آن ایمن شود اما بتها که از عفونۀ خون باز دید شود طلب

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page, mostly illegible due to fading and bleed-through.]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل سیوم در ذکر مرهم سفید هم ایضاً نیز گویند از برای نمله سوختگی آتش و قروح و جراحت
صفراوی و از برای نمله و بلخچه و امثال آن اثر جوشها اگر که زطاب میداده باشد نافع باشد و
گوشت بر وی باندود تا بستان صاحب مزاج گرم بسیار مفید است موم کافوری یکم و روغن کل سرخ
خالص چهارم و موم راد در روغن نکند از بند و سفیداب قلع شسته اندکی داخل کنند تا بپزد
سدر روغن درهاون چندان بر هم زنند تا خوب جرم شود و بعد از آن گرمی روغن اندکی بنشینند
مرتب مرهم سفید تخم مرغ داخل کنند و بر هم زنند و آن مقدار که سفید تخم مرغ بیرون داخل کنند و بعضی
درین مرهم اندکی کافور نیز داخل میکنند و درین صورت مرهم کافوری نامند و بعضی نهم اعراض
روغن کل روغن بنفشه بادام داخل میکنند خصوصاً در مرهم کافوری و بر بدان درین صورت قوی
خواهد بود و بعضی عرض روغن کل سرخ روغن مورد کرده اندود را بنویسند تخم مرغ و گوشت بر وی باندود
بیشتر خواهد بود و طریق شستن سفیداب آنست که سفیداب نرم پاکیزه را با آب حل کنند و پس از آن
آب بر آن بریزند و بر هم زنند و آنچه عبارتی بر آنست که در ظرفی دیگر بریزند و آنچه درشت است در ظرف
مانده دور اندازند و آنچه در ظرف دویم ریخته اند آنرا بگذارند تا سفیدابش در ته آن بنشیند پس
آب آنرا با هسته که از روی آن بریزند و سفیداب نرم که نه نشسته در سایه خشک کنند و در مرهم
داخل کنند و اگر هم همین طریق بشویند بهتر است دیگر مرد اسنک پنجمتقال بسیار نرم بسایند
و با سرکه درهاون بعد از آن صلابه کنند تا حل شود و روغن کل سرخ داخل کنند و بر هم زنند تا غلیظ
شود و بویاید و مثل مرهم کرد پس پنج مثقال سفیداب قلع و اندکی کافور داخل کنند و صلابه
نمایند تا خوب جرم شود و مرد اسنک را پیش از آنکه بسرکه حل کرده باشد و بطریق که سفیداب را
میشویند و مرهم سازند اصلاً مرهم سفید از برای قروح که با حرارت باشد مرد اسنک چهارم و دو
سفیداب جنث نقره هر یک چهارم و پنجمتقال موم سفید سیصد مثقال روغن کل سرخ سیصد مثقال
موم راد در روغن کل نکند از بند و اوید را نرم صلابه نموده و شسته داخل کنند و مرهم سازند مرهم ایضاً
دیگر سفید طلعی شسته هفت مثقال امام سفیده مثقال مرد اسنک سه مثقال جنث نقره کثیرا
از هر یک دو مثقال روغن کل سرخ سه مثقال چنانچه قاعه ساختن مرهم سفیداب و ذکر شده
مرهم نمایند و سفید تخم مرغ نیز داخل کنند هر چه که گوشت بر وی باندود و قروح خشک کند جنث
نقره پنجمتقال قلع نقره سفیداب مرد اسنک تونیا از هر یک پنج مثقال جنث نقره الحار دیده مثقال
قیمولیا کل قرمی زرده جوید از هر یک ده مثقال روغن کل سرخ بقدر احتیاج مرهم است

اهل سوختگی آتش را سود دارد و قروحه خشک کند آهک سفید مقدار آب بر آن بیزاند
 که بر روی آن بایستد و بر هم زنند و دو سه ساعه بخوبی بگذارند و بعد از آن آبرو از روی آن
 بیزند و آب دیگر را داخل کنند و پس از دو سه ساعه بریزند و در مرتبه آخر آبرو با آهک بر هم
 زنند و در ظرف دیگر نخچیروم و غبار انست بریزند و در این ظرف بگذارند تا آهک خوب رفته
 آب بنشیند و بر آن روی آن بریزد و آهک خشک نموده باروغن کل سرخ آن مقدار که روغن
 را برد بخورد جذب کند چندان بر هم زنند که خوب مرجم شود و اگر آهک مذکور شسته را در سناک
 سنازم بسازد و بعد از آن مرجم کنند بهتر خواهد بود و در بعضی نسخها اندکی موم کافور هم
 داخل کرده اند و باین طریق مرجم می نمایند که مام و روغن را اول میکذارند و بر هم میزنند
 تا آینه می شود و بعد از آن آهک مذکور داخل میکنند و باروغن بر سوختگی آتش و روغن
 و امثال آن طلا میکنند هر دو جهت سوختگی آتش مجرب است آهک مذکور خرقه بندند و در ظرفی
 که آب پاک در آن باشد حرکت دهند تا هر چه آهک پاک باشد از خرقه بیرون رود و مثل
 بماند پس آن ظرف را بگذارند تا آهک در ته ظرف بنشیند و آبرو از روی آن بریزند و روغن
 نیت داخل کرده بر هم زنند و مرجم سازند و الوی انست که بعد از این عمل چند مرتبه
 دیگر بشویند که حدت مطلقا در وی نماند و زیتان فاق داخل کنند که بمقام آنت و در
 مرجم آهک را از پارچه لته بگذارند بهتر خواهد بود ^{نسخه مرجم آهک} که با بعضی ادویه دیگر
 ترکیب نموده اند اهلی کرده بارشسته باشند سی مثقال فیمولیا شسته بیست مثقال کل روی ده
 مثقال سفید شسته هشت مثقال قلمیا نقره پنج مثقال کل سرخ باینچ آن که برب کل بران متصل است
 هشت مثقال دم الاخوین شش مثقال عصا لسان الخ هشت مثقال عصاره معصا الراعی هشت
 مثقال دها بسیار نرم صلابه کرده و بیخته و باروغن کل سرخ و موم بقدر احتیاج مرجم سازند
 و دها شسته را بشویند و مرجم نمایند ^{نسخه مرجم دیگر} از برای سوختگی آتش آهک شسته موم سفید
 و روغن کل سرخ مساوی یکدیگر با سفید تخم مرغ مرجم سازند ^{نسخه مرجم دیگر} مرجم سازند آهک سفید اب فیمولیا
 آهک شسته روغن کل سرخ سفید تخم مرغ بدستور مرجم سازند ^{نسخه دیگر} از برای سوختگی آتش
 آهک شسته با مثقال تخم جندر تخم کلم موم از هر یک سه مثقال روغن کل سرخ شش مثقال مرجم کل
 کوشند و باند و قروحه خشک کنند و حرارت فرج را رفع کند و در اسنک هفت مثقال بسیار نرم صلابه
 کرده و باروغن نیت و سرکه از هر یک بیست و هشت مثقال درها و چندان بر هم زنند و صلابه

مرجم آهک

گندناز شود و اگر خواهند که تخفیف در هم زیاد شود چه اذانت زرد جو به بسیار صلایده
 نموده اضافه نمایند مرهم بچغافه لعل جراحی خشک گرداند و نزدیک مرهم خل ملوک راست در اسنک
 دو مثقال دم الاخون پنج مثقال باروغن کل سرخ و سرکه بدستور مرهم سازند مرهم دیگر مثل سابق در اسنک
 سفیداخت نفس قلیما ذهب و فضه از هر کدام دو مثقال دم الاخون کل از هر دو جو به انزروت
 صبر نه از هر کدام نیم در موم و روغن کل سرخ مقدار حاجت مرهم سفید از برای جراحی که بان حرارت
 و سوزش باشد نافع بود و گوشت بر ویاند و در تابستان بکار توان داشت سفید بیست مثقال
 مرداسنک ده مثقال زرد صلایده کرده اند که هر که داخل کنند و به هم زیند پس قدری روغن زیتون
 داخل کنند و به هم زینند و همچنین یک کتبه سرکه یک کتبه روغن زیت اضافه میکنند و صلایده نمایند
 تا بر آید و مرهم شود پس ده مثقال موم و بیست مثقال روغن کل سرخ داخل کنند و تابستان اگر روغن
 زیت نکند و عوض روغن کل نکند بهتر خواهد بود و در زمستان روغن زیت کند و اگر عوض سفید
 سفید نکند میتواند بود و اگر هر دو را با هم بکنند نیز میشود نسخه دیگر از برای درمها که در بصره پدید
 مضار و سرطان نافع بود مرداسنک پنجاه گنده درم است و موم سفید از هر یک ده درم
 شش درم سفید هشت مثقال موم راد در روغن زیت و روغن شیره بکنند و ادویه را
 کوفته و بچغافه بر آن مرهم نمایند و در قانون قد بوزن مرداسنک واقع شده و موم بیست و
 یک مثقال و روغن زیت بقدر احتیاج مرهم هجوه این مرهم را چند طریق میسازند یکی آنکه هجوه را
 با آب میجوشانند و صاف میکنند و بعد از آن از این آب با روغن زیت باروغن کچد و موم بقدر روغن
 کل سرخ از هر کدام که روغن کچد و موم بقدر هجوه بر روغن چندان میجوشانند که آب برود و روغن با
 و اگر موم بعد از آن که روغن مانده با آب تجلیل فیه باشد داخل کنند میتواند بود و طریقی دیگر آنکه
 هجوه را نیز میگویند و میزنند و با موم و روغن ملوک مرهم سازند و طریقی دیگر آنکه هجوه را
 روغن بشود و بعد از آن بر آن آورند و تخمنا در پنجاه مثقال روغن و پانزده مثقال موم پنج مثقال
 هجوه را با بعضی ادویه دیگر که مناسب مقام باشد آنکه هجوه را با بعضی ضم کرده مرهم مینمایند
 مثل این مرهم کند راتر روت را با پنج اشو شقر از هر کدام دو مثقال هجوه پنج مثقال اجزار از موم
 ملا نموده با موم ده مثقال و روغن چهل مثقال بدستور مرهم سازند و بر ریشها که کهنه
 شده باشد و باریم بود و در بر با صلاح آید بکار بند اگر جراحی یا ریشی باشد که تازان بود
 و با حرارت باشد مثل توتیا و سفیداب و مرداسنک و خبث نفس و امثال آن ترکیب میکنند

صلح و فساد زین قافله که مملکت شما را بیکه صالح و بیکه افساد کند و بیکه افساد

بعد از آن اندرون در ابرخ و خورده آهن و نظرون و کف دریا از هر یکی قدری
 بیامیزد آن جای بنظرون یعنی نمک سرخ بشوید و آنرا بر پر مرغ طلا کند و در افتا
 بنشیند چند روز چندان بنشیند که ابله کند و بگذارد که آب زرد چون خشک شود
 دیگر طلا کند **صفت** طلا دیگر شیطیح و مترو در دی خم و کل سرخ و رو با سر از هر
 قدری بغایت نرم بساید و در سر که بیامیزد و چند روز در افتاب طلا کند مدت
 روز که بر نیک اندام بشود **صفت** دیگر مروان و کف دریا از هر یکی قدری بازفت
 بسپرد و طلا کند **نقلست** از اهران حکیم که سوزن بدین جای فرو برد اگر خون
 بیرون آید قابل علاج باشد و اگر آب زرد بیرون آید قابل علاج نباشد **نقلست**
 از یحیی بن ماسویه که علاج برص در ابتدا اسهل است چون مزمن شود عسر باشد آن خجا
 برص را نیک بمالد اگر بزودی سرخ شود علاج بزودی پذیرد و اگر دیر سرخ شده
 خلاف آن باشد **نقلست** از ثابت که علاج برص بمبارا باید کردن که از خوردن مسهل
 بسیار گرمی در اعضا باز دید شود و خون اندک تولد کند و هضم طعام اندک باشد
نقلست از محمد زکریا که خون مار سیاه بر برص طلا کردن بغایت نیک باشد و
 خوردن گوشت مار افغی نیک باشد اگر برص بر جایهای بسیار باز دید شود امکان خلاص
 نباشد **نقلست** از سمعون که صاحبان برص را دو پیه خوردن که در ارار بول کند بغایت
 نیک باشد و چیزهای بغایت گرم و خشک زبان دارد امثال بلاد روعینه و چون برص
 بر دست و پای و جانی که موی برود باز دید شود امکان خلاص نباشد و در ابتدا
 پیدا شدن برص بستان چوب انکور که تر باشد و آب آن بکیرد چنانکه ترش باشد و هر دو
 روز یک قح بخورد فایده بسیار دهد و برص نقصان کند و از موده است
باب **پنجم** در جذام جذام علتی بدست هر کس ما پیدا شود
 او را از میان مردم بیرون کنند و او را پیش گویند و سبب این از بسیاری سوزا
 باشد که خون را فاسد گرداند و در تمامت اعضا پراکنده شود و خون را غلیظ گرداند
 و کندیه شود و در رگها بسته شود و بیشتر این علت از خوردن غذا غلیظ تولد کند
 و شود که طبیعت دفع آن نتواند کردن و بیشتر این علت از معده وضعف سپرد
 باز دید شود که جذب سودا نتواند کردن و خون غلیظ و فاسد شود و باشد که سبب

از بدی نمی باشد در آفرینش یا زان حایض بوده باشد و بدترین این علت آن باشد که
که از سودای سوخته باز دید شود واجب کند از این علت احتراز کردن و دور بودن
از صاحبان این علت چنانکه رسول ۴۳ فرموده است تنفر من المحرم کما تنفر من الک
و این علت را داء الاسد گویند و چون این علت پیدا شود در ابتداء اگر ندید بر صواب
کند امید خلاص باشد و اگر تقصیر رود ماده متمکن گردد و قرچه در اعضا باز دید
و امکان خلاص نباشد **علامت** است اجزای سرخی لون که میل سببها می باشد و از آن
کران شود بلك گرفته شود و روی اما س کند همچنانکه باد در روی پیدا شود و عرق
کننده شود و موی ابروی ریخته شود و خواب بسیار اشفته بیند و لب غلیظ شود
و ناخضا تر کیده شود **علاج** در ابتداء ضد کردن از جانب راست از اکل باوردای
و پس هر دو کوش چند نوبت بیای چندان خون بیرون کند که نزدیک غشی باشد بحسب قوه
و وقت زمان و جلاب خوردن از نیلوفرو بالجو و تخم کاشنی و کافور بان از هر یکی سه درم
نبات ده درم غذا ماش سفید کرده و نخود و مغز بادام چند روز چون خلط بچخته و خسته
شود مسهل خوردن که ماده سودا بیرون کند امثال مطبوخ انتمون یا حب انتمون
یا معجون نجاح بعد از آن نیک باشد خوردن مغز بادام و مغز فستق و مغز بند و آب
و نیک باشد هر روز رطل شیر میش و نبات خوردن و اگر اشتها غالب باشد نبات شیر
خوردن بعد از چند روز مسهل دیگر خوردن بعد از آن خوردن گوشت بروه و بزغاله
و شراب نیکو رسیده که انکور سفید باشد و هر بامداد بحجام رفتن تا خون رقیق
شود بعد از آن ضد کردن از جانب چپ و دیگر مسهل خوردن و احتراز کردن
از چیزهایی که تولد سودا کند مثل ماهی شور و قدید و گوشت کاه و شتر و اسپ و کوش
بز و گوشت صید و عدس و باقلا و بادجان و بعضی خشک و حرکت بسیار کردن
و جماع و هر چیز که بغایت ترش و قابض باشد و فکر و غم و بنجوابی و هر چیز که گرم و
خشک باشد اما خوردن پیازات بغایت نیک باشد و سعی کردن که بدن فریه
شود و خوردن روغن کچند و بادام و بنفشه نیک باشد و بوییدن روغن کچند که
و روغن بنفشه و روغن بادام و شیر زن نیک باشد و در اعضا مالیدن هم نیکو
باشد و اگر هر بامداد ده درم روغن کچند و یک چهار یک شراب انکور سفید

باز خورد فایده بسیار دهد **صفت** روای نیک بیز مقدار یک فندق غسل و روغن
 گاو از هر یکی ده درم شراب انکور سفید سه وقته با هم امیخته ببرد در آن حل کند و باز
 خورد چند روز بدین موجب فایده تمام دهد **صفت** سفوف که سودا بر آن هلیله
 سیاه و هلیله کابلی از هر یکی پنج درم غار یقون سه درم بسفاج و افستیمون و
 اسطوخودوس و گاوزبان از هر یکی چهار درم نمک هندی و لاذ و زرد از هر یکی
 یک درم نیم تمامت کوفته و پیخته شربت سه درم باسی درم شراب باز خورد و
 زود زود بحام رفتن اما عرق نباید کردن و اعضا را با آب با قند و بخورد و آب چند
 و حلبه و بوره و کندر و کبریت و اشنان مفرد و مرکب با سرکه مالیدن بعد از آن با آب
 گرم شستن بعد از آن روغن با دام و روغن بنفشه و روغن کدو و روغن کنجد از هر کدام
 که موجود باشد مالیدن اگر بدین تدبیرها صحت یافت فهو المراد و اگر باقی باشد و علت
 مستحکم شود گوشت مار افعی باد و بز جلی باید خوردن **صفت** مار افعی بکیرد مار
 افعی که در کوه باشد در جایگاه خشکی که نر و شیر نباشد اگر در زمین شور باشد
 گوشت او شور باشد اگر خورد آن تشنگی بغایت پیدا شود و چند آنکه از خورد تشنگی
 ساکن نشود تا انگاه که هلاک شود و مار باید که رنگ بسفیدی داشته باشد سر
 و دم مار بیدارند و شکم آن پاك کند و اگر بوقت کستن مار خون بیرون نیاید و اگر
 نکند آنرا ترك کند یکی دیگر طلب دارد چون کشته باشد پاك کند و با آب و نمک
 بشوید بعد از آن در ردیک اندازد و نمک و شبت و اندکی خولجان و آب و زیت
 و اندکی بخورد و کبوتر بچه تمامت در ردیک بچوشاند تا ماهر شود بعد از آن گوشت
 مار در میان نان نهد و با شور با بخورد اگر سر او بگردد و بچسپد و اما س کند بزود
 به شود بعد از آن بدن او پوست رها کند همچنانکه مار پوست رها میکند و گوشت
 تازه بر وی آید خاصیت مار افعی آن است که اخلاط فاسد از بدن بیرون کند و هر
 که خلط فاسد در آن باشد اول آنرا بقی و فصد و اسهال چند نوبت پاك کند بعد
 از آن گوشت مار افعی بخورد و وقتی گوشت افعی باید خوردن که بدن از اخلاط
 پاك کرده بدان نوعها که ذکر رفت **صفت** بز جلی اگر مار افعی موجود نباشد این
 عوض مار باشد بستاند هلیله سیاه و شیطرح هندی از هر یکی ده درم دار فلفل ^{درم} پنج

۲۵۷
پنهن سفید و درم تمامت کوفته و بچخته بر روغن کاج و حریت کند و در غسل کف کوفته بشرد
شربتی بک منقال یاد و درم بحسب قوه علت اما وقتی این دو با یاد خوردن که بدن از اخلاط
پاک کرده باشد و در آن وقت که دارو گوید اول پنی و کوش و لبها بروغن بادام جز
کند و بر کویا بس پاره محکم ببندد مبادا که گردش بر حلق و پنی رود و صاحب این علت
نیک باشد داغ کردن میان سر و مفاصل و شقیقه و پس قفا و مفاصل دست و پا
و پشت و شکم و سینه **نقلست** که هر علتی که احتیاج دارد به بریدن یا شکافتن با داغ کردن
از بدن از اخلاط پاک کند فصد و مسهل بعد از آن هر کدام که خواهند کنند **نقلست**
از جالیوس که شخصی مجذوم از مقامی بمقامی رفت و در راه تشنه شد از چاهی آب
خورد اعضا او اما سر کرد و بی خود شد و بیفتاد و پوست از اعضا او برفت از آن
علت خلاص یافت مردم تعجب کردند چون درین چاه نظر کردند ما را فریادیدند در
چاه مرده بود بدین سبب نفع آن در کتاب ثبت کردند **نقلست** از اهرن که صاحب
علت را از مقامی سرد بمقامی گرم نقل کند فایده تمام دهد که پیشتر این علت در ولایتها
سرد باز دید شود **نقلست** که تمامت اخلاط در بدن مجذوم فاسد شود چنانکه منی هم
فاسد شود و هر فرزند که در وجود اید مجذوم باشد **نقلست** از ثابت که نیک باشد
صاحب این علت را بمقامی رفتن که گرم و تر باشد و چشمها آب و پیشه بسیار باشد
که فایده تمام دهد بلکه بکلی خلاص یابد و زحمت زایل گردد **نقلست** از علی بن زین
که عورتی را این علت بود و مدت هفتاد روز بدین دوا علاج کردم خلاص یافت
صفت دوا بکیرد هلیله سیاه کالی چهل عدد افیمون هفت منقال بجات نه
بساید و باقشمش یا میریز تا فایده بشرد و قدری روغن بادام و هر بامداد چهار
منقال خورد غذا آبکوشت بره و بزغال شیر خواره **نقلست** از محمد زکریا که شخصی را
این علت بود در ابتدا فصد کرد و مسهل خورد و زود زود بحاج رفتن در مدت
چهل روز خلاص یافت **صفت** مطبوخ افیمون که سودا و بلغم و صفرا سوخته را
براند و حجام و سوسا و جنون را نیک باشد سماکی هفت درم بنوفز و تخم کاسنی
و بنفشه و نبوست بلبله و آمله و اسطوخودوس و سیفایج و کاوزبان و بالجو
از هر یکی سه درم پوست هلیله زرد و هلیله سیاه از هر یکی هفت درم سوسن و تخم کاسنی

و شاه تره از هر یکی سه درم و ورق گل سرخ پنج درم میوزنطایقی پنج دانه ده درم افتمون
 در صره بسته هفت درم تمامت را در آب بجوشانند و افتمون در جوش اخر اندازند تا در
 جوش بزند بدست بمالد و صافی کند مغز خیار چنبره منقالت ترنجبین پست درم صبا
 کرده با هم بیامیزد نزدیک سفید محرف کوفته پخته بکنقال بر سر شربت افشانند و با خورد
 و صبر کنند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد باز خورد غذا البکوشت صنفه مطبوخ
 دیگر که صفرا و بلغم و اخلاط سوخته را براند و پاک کند پوست هلیله زرد و پوست هلیله
 کابلی و هلیله سیاه از هر یکی هفت درم میوزندانه بیرون کرده ده درم الوسیاه پست
 دانه گاو زبان و باجو و حشیش غافق و اسطوخودوس از هر یکی چهار درم ببنهایج
 مستقی سه درم افتمون در صره بسته در جوش اخر اندازد پنج درم تمامت در دهن
 آب بجوشانند تا نیم بماند بدست بمالد و صافی کند مغز خیار چنبره درم ترنجبین
 پست درم صافی کرده با هم بیامیزد نزدیک سفید محرف تراشیده کوفته پخته بکدرم غار بقون
 پخته بکدرم **صفت** معجون نجاج که اخلاط سرد و غلیظ و لزج و صفراوی سوخته بیرون
 پوست بلبله و هلیله سیاه و آمله از هر یکی ده درم افتمون و اسطوخودوس و هند بک سفید
 از هر یکی پنج درم تمامت کوفته و پخته بعسل کف کوفته بسرشد شربتی پنج منقال اما اگر
 در بر علت اعضا مقروح شود مشکل باشد اما داغ کردن بغایت نیک است **صفت** بدین
 آن جایر اشکافد چنانکه نزدیک استخوان رسد بعد از آن منطی بار یک گرم کند چنانکه
 بغایت گرم نباشد سه توبت بر یک جای نهند بعد از آن روش و بمالد و نکند از زرد که
 که گوشت بر روی تا وقتی که استخوان بپزد استود **نقلست** که فرزند مجذوم در کوچکی این علت
 در روی پیدا نشود **نقلست** این علت در خادمان واقع نشود صاحب این علت را قطعاً
 صحت نباید کردن و چون از هر تدبیرها عاجز شود حسی باید کردن که بزوری به شود
 بی شک سبب آنکه تری در بدن بسیار شود و مالیده بیه رویه و خرس و بط و مرغ
 دروغ نبضته و کلیل الملک نیک باشد و الله اعلم **باب** **پست و یکم**
 در بار شناخت سبب این علت سوختن خون باشد بغایت علامت روی اما سر کند ما
 روی مجذوم و میل بسرخ باشد و بیشتر این علت در زمستان واقع شود و هوای
 سرد و خوردن ادویه و اغذیه سرد و بیشتر در روی پیدا شود و اطراف دست

علاج در ابتداء فصد کردن بعد از آن علق بر آنجا انداختن تا خون بکشد و آن عضو را با آب
 که سپوس و نمک در آن جوشانیده باشد شستن بعد از آن او پدید و اغذیه که در باب جذام
 یاد کرده شد خوردن بعد از آن مطبوخ هلیله که ترید در آن باشد خوردن و طلا کردن
 از صابون و رها کردن تا خشک شود بعد از آن باب کرم شستن و احتراز کردن از
 جایگاه سرد و چیزهای سرد و ریاحین کرم بوبیدن و پیش خود نهادن بدان موجب
 که در جذام یاد کرده شد **باب** **پست و دوم** در نشانها که
 سوزن زده باشند و خون که در آنجا ایستاده باشد و نشان ابله اما زایل کردن سوزن
 و جایی که سوزن زده باشند یا ضربتی رسیده باشد و خون در آنجا بگه مانده بود **علاج** در ^{استیلا}
 فصد کردن و چون مزمن شود طلا باید کردن بستاند آب کشین تر و هر روز ده توبت
 بمالد بعد از آن نظرون یعنی نمک سرخ بشوید و دیگر هم طلا کند از کشین و اگر خون
 در شیب پوست مانده باشد آن جای را بشکافد و بنظرون و سرکه بشوید اما آنجا که سوزن
 زده باشند و نیل یا میداد در آنجا گرده باشند و خواهند که آن نشان برود داروهای
 تیز با سرکه بر آنجا نهد و اگر بلا در نبهد تا مقروح شود یعنی ریش شود بعد از آن
 بنظرون و سرکه بشوید بعد از آن کندر در عسل نرم کند و بر آنجا بپهد و مدت
 سه روز بگذارد بعد از آن بکشاید و باب و نمک بشوید بعد از آن طلا کند **صفت** دو
 که خون بسته تحلیل کند و نشانها زایل کند زرنج زرد چهار درم سنک سرمه و کندر
 از هر یکی دو درم کوفته و پنجه در سرکه حل کند و طلا کند **صفت** طلا که خون بسته ^{زایل}
 کند و رقیق و در ورق انار بغایت خورده بساید و باب کرم طلا کند **صفت** طلا دیگر
 و رقیق تر و پودنه از هر یکی قدری طلا کند و اگر خون در شیب ناخن بسته باشد ^{سبب}
 افتادن یا ضرب رسیدن آن جای سوراخ کند تا خون بیرون آید و ناخن باز جای رقیق
 و در ساکن شود **باب** **پست و سیم** در نشانهای قرصه و غیره که نشان
 مانده و خواهد که با صلاح آرد اسفیداج و روغن کل طلا کند و اگر پوسته پیه بطم میآید
 نیک باشد و اگر آرد کندم یا خرما و روغن کل بسرشد و یک شب طلا کند روز دیگر بشوید
 باشد و اگر خواهند که نشان ابله زایل کند زود زود حمام باید رفت و این طلا کردن که
 بحرست **صفت** طلا مر داسنک و پنجه خشنک وارد با قلا و استخوان پوسیده و تخم خیار

رجب اللسان و قسط از هر یکی قدوی کوفته بالعاب حلبه و لعاب بزرگ بسرشد بعد از آنکه
 از جام بیرون آمده باشد طلا کند **صفت** طلا دیگر که نشانهها بر داول و روغن جوز بمالد
 بعد از آن لادن و اسفوخان بوسید بمالد و چند نوبت چنین بکند که مراد حاصلی شده
باب بیست و چهار در ورهها که نزدیک ناخنان بود و ورهها دست و
 پای سبب آن ماده کرم و تیز باشد از خون یا صفر یا خلط دیگر آمیخته شود **علامت** در دست و
 و سوزش و نشکنی و باشد که از غایت درد تب باز دید شود **علاج** اگر خون غالب باشد فصد
 کردن و جلاب خوردن از عناب ده دانه فیلوفرو تخم کاشنی از هر یکی سه درم نبات ده درم
 غذا کشکاب با ماش سفید کرده و مغز بادام و اگر تب نباشد خوردن شراب بنفشه و نیلو
 نیک باشد غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و اسفناج و آن عضو طلا کند چیزی که خنده
 باز دید کند و اگر احتیاج باشد بمسهل خوردن که بدن را پاک کند از اخلاط و بعد از آن طلا
 اولی باشد **صفت** طلا ایون و برزنج از هر یکی قدوی در سرکه بساید و طلا کند نیک با
 و اگر حرارت غالب باشد نج یا برف بر آن جای بهد ناخند باز دید شود و اگر درد ساکن نشود
 البته ماده جمع شود پس ند بر باید کردن که بخته شود بستان درق سرو و خرد بگوید و **شیر**
 بنوشیر خورم کند و طلا کند و چون ناخن خالی شود انرا بر نکیرد بگذارد تا شیب آن ناز
 براید **نقلست** از جالینوس که اگر ورم در ناخن باز دید شود و آب زرد روانه شود و سوز
 باشد انرا باید بریدن یا داغ کردن اگر تقصیر رود انرا فاسد گرداند و تمامت انگشتانرا
 زحمت رسد **نقلست** از محمد زکریا که مرهم اسفنداج و اندکی کافور سفید نیک باشد **علاج**
 شراب بنفشه و شراب خشناس خوردن غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و اسفناج چون
 خلط بخته شود مسهل خوردن از معجون نجاج و حب اقیقون و زرد حجام رفتن و روغن
 بنفشه و روغن بادام مالیدن و طلا کردن از نمک و مصطکی و پوسته باب و نمک
 نشستن و گاه گاه تخم اسفندان و نمک بر آن بستن و بیه بط و مغز اسفوخون کا و شمع گدا
 نهادن اما ناخن که کز باشد و ترکیه شود **علاج** شونیز و سرکه و نمک بصحر حل کنند و **بهد**
 و اگر دردی خمر بهد نیک باشد و اگر غسل و روغن کچند بهد نیک باشد اما زردی
 ناخن اگر سبب ماده صفر باشد علاج گفته شد زهره کا و و ماز و شبست از هر کدام
 که خواهد کوفته با بیه بط بهد و اگر سفیدی در ناخن پیدا شود بزرگ و حلبه کوفته

۲۵۱
باعسل سبب شد و بناخن طلا کند نیک باشد و اگر طبله و کند زبام کوفته بنهد نیک باشد اما نا
که پوسته کز باشد چیزهای نرم باید نهادن تا بیفتد امثال مرهم داخلین و چون نرم
شود مر و جاشیر از هر یکی قدری کوفته بامیون دانه پیرون کرده بگوید و طلا کند
صفت دواي ديگر زرنج زرد و سرنج سرخ و روغن بادام و مر و کند از هر یکی قدری
کوفته با تن نرم ببرد تا مرهم شود مدت سه روز بناخن طلا کند که فایده تمام دهد **صفت**
ضماد کنجد سیاه و گریا و خوردل و شونین و ناخواه از هر یکی دو درم سک درام ده درم
تمامت کوفته در سرکه حل کنند تا مرهم شود و طلا کند و اگر زفت طلا کند چون بردارد
زرنج سرخ و کبریت از هر یکی قدری کوفته بران افشانند و اگر میون روغن زیت بنهند
نیک باشد **باب بیست و پنجم** در نایل این علت دو نوع است یکی نرم و تر است
و یکی خشک و صلب است آنچه نرم باشد بلغم غلیظ که سودا با آن آمیخته باشد **علاج** حلا
خوردن از رازیانه و پنج سوسن و دانه گیاه بزرگ از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا
ماش سفید کرده و نخود و مغز بادام چند روز بدین موجب خوردن چون خلط بخته
شود مسهل خوردن از مطبوخ اقیمون یا معجون بنج یا معجون جنار چنبر بعد از آن
طلا کردن **صفت** طلا اشنان سبز و زهره کار و شجر حنظل و نوشادر و **هک**
از هر یکی قدری باب اشنان سبب شد و طلا کند نوعی دیگر بر روی و پیشانی بر آید و
میل آن سبخی باشد **علاج** اگر خون غالب باشد و مانعی نباشد ضد کردن بعد از آن
مسهل خوردن از مطبوخ هلیله بعد از آن بورق کبریا و روق مورد یا شونین یا خرنوب
و کند رو صمغ السرو و اشنان و کبریت مفرد و مرکب و سرکه و زرنج زرد یا میون
کوفته بنهد مدت سه روز بعد از آن داری دیگر بنهد اگر زایل نشود برك بید در
سرکه حل کرده بنهد **نقلست** از علی بن زین که شیر شک یا بول سک بر نایل بنهد
زایل گرداند **باب بیست و هشتم** در ترکیدن دست و پای
سبب این علت از خشکی بسیار باشد **علاج** حلا خوردن از سپستان ده دانه **بنفشه**
و دانه گیاه بزرگ از هر یکی سه درم ترنجبین ده درم غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و
لبنج بعد از آن مطبوخ اقیمون یا حب اقیمون یا معجون بنج خوردن بعد از آن
زرد زرد حکام رفتن و طلا نهادن **صفت** طلا بیه بزکدا خنه و ماز و بغایت نرم بسازد

وطلا کند **صفت** دیگر شمع و روغن بنفشه و مغز ساق کاه و کثیرا و ماز و از هر یکی قدری
 در آب مرزنگوش بر سر آتش نرم مرهم کند و طلا کند اگر زایل نشود انجا بر انچه غلیظ است
 ببرد بعد از آن در آب گرم بنهد تا فرم شود بعد از آن این دو بنهد بگیرد مرد اسنک و
 بغایت نرم بساید و در روغن زیت بیامیزد بعد از آن بر ز و کثیرا از هر یکی قدری با هم
 اینچنه درها و ن میالد تا مرهم شود و بدان عضو مالند و اگر دست و پای و تمامت اعضاء
 ترکیده شود غلبه شدن پوست باشد **علاج** روغن کبچد پیست درم اب انکور سفید
 تازه چهل درم خوردن غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و اسفناج بعد از آن اگر احتیاج
 باشد مطبوخ انیمون یا حب انیمون یا معجون نخاح خوردن و زرد نجام رفتن و روغن
 بنفشه با بادام بر اعضاء مالیدن و اعضاء را در آبی که در آن سپوس جوشانیده باشد
 شستن **صفت** موم روغن بکیرد شمع زرد و روغن کل زوفا توپه بط و نشا و
 کثیرا و لعاب دانه به از هر یکی قدری شمع در روغن بکیرد باقی با هم اینچنه درها و ن
 نیک بساید تا مرهم شود و بعد از آن میالد و در حمام رود چون بیرون آید دیگر میالد
 و اگر لپها ترکیده شود ماز و بغایت نرم بساید و در غسل بیامیزد و طلا کند نوع دیگر
 روغن زیت و کند روپه بط و زوفا از هر یکی قدری درها و ن بساید تا مرهم شود
 و طلا کند و اگر لب ترکیده باشد و زحمت رسد پوست که در اندرون تخم مرغ است
 از این ان چسپاند **نقلست** از محمد زکریا که هر گاه که خواهند که باه ترکیده نشود هر شب
 بر روغن جوی کند و اگر خواهد که با ترکیده نشود قدری کرباس بر پای بچید هر روز
 چند نوبت آب پیش بران کند که بغایت نیک باشد **باب بیست و هفتم در رفتن بوی**
 از اعضاء سبب این علت انواع است بر نشستن چهار پای یا برهنه و عین با چیزی
 زب بر خود مالیدن یا برداشتن بار کران علاج اگر بدن بقوه باشد و مانعی نباشد قصد
 کردن بعد از آن کتان پاره بچوق کل تر کردن و نهادن چون گرم شود برداشتن و
 دیگر نهادن تا درد ساکن شود و اگر درد و حرارت بغایت باشد مرهم اسفیداج **صفت**
صفت مرهم شمع و روغن بنفشه با هم کداخته اسفیداج و سفید تخم مرغ با هم درها
 بالند **صفت** مرهم که خارش و سوزش و درد را ساکن کند دانه به و اسفینوش **صفت**
 از هر یکی قدری لعاب بکیرد شمع و روغن بنفشه با هم بکیرد و سفید تخم مرغ با هم اینچنه

درهاون بمالد و اگر سبب از فرودن موزه باشد بشکافد بعد از آن حنض و افاقا کوفته
بر انجای طلا کند یا گل ارمنی و ماز و کلنا را از هر کدام که موجود باشد کوفته طلا کند و اگر در
در پاشنه پای باز دید شود افاقا کوفته در سر که حل کرده طلا کرده و اگر شش بز یا شش شتر
بر انجای نهد نیک باشد و چون در دساکن شود بستند نعل موزه کهنه و بسوزانند و
خاکستر آن بر آن جای نهد اول بر روغن چوب کینه بعد از آن خاکستر نهد و الله اعلم

باب بیست و هشتم در حصف این علتی باشد باشد که شخص عرق

کرده باشد ناگاه باد سرد یا ورسد یا آب سرد بخورد پس اند یا چند نوبت عرق کرده باشد و در
شستوی بقیصر کرده باشد و پیشتر این علت در ولایتها و شهرهای گرم واقع شود و از آن
سبب سوزش رخاوش در اعضا باز دید شود و در انهایی کوچک پیدا شود سبب آن عطوبه
گرم و نیز باشد که طبیعت آنرا بیرون اندازد بواسطه باد سرد یا آب سرد مسام بسته شود یا

همیشه یک پهره باشد **علاج** و اگر در بدن امتلا باشد آنرا بیرون کند بقصد و مسهل

بعد از آن اعصارا شستن بعد از شستن طلا مالیدن اول گوشت خمار مالیدن و اگر
جبار موجود نباشد تخم خیار کوفته در اعضا مالند و اگر اندکی سرکه بمالد نیک باشد

صفت طلا ماز و وزرده چوبه از هر یکی قدری کوفته و بجنه بسر کرده و روغن بسازند

در حمام بخورد مالند و یکساعت بنشینند بعد از آن بشوید با پی که سپوس در آن خوشایند
باشد و اگر عدس کوفته باب کشنیر یا آب کاشنی بسرشد و طلا کند نیک باشد و اگر زایل
نشود و زحمت زیاده شود اندکی کافور در آن بیامیزد و اگر ارد با قلا وارد جو و آند

باب بیست و نهم سرکه در حمام طلا کند نیک باشد

در قوی سبب قوی با خون سرد اوی سوخته باشد که طبیعت آنرا دفع کند و بظاهر پوست
اندازد لون آن سرخ باشد که میل بسباهی داشته باشد این علت را اگر بزودی علاج
کنند زود زایل شود و اگر بدین بقوه باشد فصد کردن و بقدر حاجت خون بیرون

کردن بعد از آن جلاب خوردن از بالجو و نیلوفر و تخم کاشنی از هر یکی سه درم پنج سوس
سه درم نبات ده درم غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و نخود چون خلط بجنه شود
مسهل خوردن مطبوخ انیمون یا حب انیمون یا معجون نخاح بعد از مسهل طلا کردن

از روغن کوسفند و پیه بط و پیه مرغ و روغن کجند و صمغ الو با کثیر از هر کدام که خوا

اول علق بران موضع اندازد تا خون بکشد و اگر علت مزمن شود و بگوشت فرورفته
باشد بعد از مسهل این طلا بمالد بکیرد اشق و در سر که حل کند و بمالد **صفت طلا**
دیگر انشان و زرده چوبه از هر یکی قدری کوفته و پخته اول اشق در آن حل کند و
در آن بیامیزد و بدان موضع طلا کند اما طلا که درین علت نیک باشد که و پاد
سر که حل کرده و اگر آن جایز باشد کافد و داروی تیز بر آن افشانند تا گوشت زیاده
خورده شود بعد از آن مرهم بنهد تا گوشت تازه برود و اگر هر شب آن عضو را برو
کل چرب کند و بمالد بابی که جو و مغز تخم خیار نیم کوفته در آن جوشانیده باشد
پشتن و مالیدن بسر کین پرستوک و قسط جری و کبریت و دروایی و بیج خوب
کنودر قاج انگشت و کند و برون از منی از هر کدام که موجود باشد مفرد و من
در سر که طلا کرده **صفت طلا** مازوی سوراخ بیخ درم بول کاویک سکوره سر که
یک سکوره تمامت با هم بیامیزد و بر سر اشق جوشانند با حار و مضر شود بعد از آن
درهاون بساید تا مرهم شود و طلا کند که بیخ آن بر کند و خشک کند **صفت طلا**
جرب اشق در آب و رقا حنا حل کرده صافی کند بعد از آن مغز خیار چنبر و زرد تاز
از هر یکی قدری تمامت با هم بیامیزد و چند نوبت طلا کند بعد از آن باب کرم نشود
که عظیم جرب است **نقلست** که روغن کدوم درین علت بغایت نیک است **صفت**
روغن کدوم بستاند کدوم پاک و بر پایه آهن کند و کچله آهن کرم کرده بر بالای کند
که رطوبت روانه شود آن روغن کدوم باشد از آن قدری با سرکه آمیخته صمغ طلا
دیگر کروی و میو بیخ و صمغ آواز هر یکی ده درم بیخ سوسن آسمان کون و کبریت
زرد از هر یکی بیخ درم خورد و سر کین کوسفند از هر یکی بیخ درم تمامت کوفته و
پخته در سر که بسرشد و طلا کند و پیوسته بروغن میمالیدن بغایت نیک باشد
والله اعلم **باب سی ام** در جرب و خارش جرب دو نوع است یکی خشک
و یکی تر سبب جرب و خارش گرمی و تیزی خون باشد و تغیر کردن در رطوبت لزج که
در منبهاها بسته شود و طبیعت آنرا بکلی دفع نتواند کردن از آن سبب در شیب
پوست بماند همچنانکه اپی در جانی با یسعد در آن پیدا شود و بسیار باشد که صفا
سوخته با بلغم شتر سوخته که با خون آمیخته شود و پدید آشدن این علت از خوردن

غداها

215

غذاهای تیز و شراب و غذای غلیظ و گوشت قدید و بنیر و خشک و بادنجان و ماهی شور و
برنج که جرب نباشد و ادویه گرم امثال فلفل و زنجبیل انجامهای تیز و سیر و گوشت گاو
و گوشت اسب و شتر و گاو سخت کردن و در جنابت غذا خوردن و تاخیر در جنابت
کردن و با جرب خفتن و صحبت کردن و بیشتر این علت در مقامی که هوای گرم و تریا^{شد}
و در فصل بهار و آخر زمستان باز دید شود **علاج** اگر مانعی نباشد در ابتدا ضد
کردن و بقدر حاجت خون بیرون کردن از اکل و هر بامداد جلاب خوردن از عتاب
ده دانه سیستان ده دانه بنفشه سه درم کاوزبان سه درم نبات ده درم غذاماش
سفید کرده و مغز بادام و اندکی نخود چند روز بدین موجب خوردن بعد از آن مسهل
خوردن **صفت** مسهل سنا، مکی هفت درم پوست هلبله زرد سه درم افستین
سه درم سفیاج فستقی دو درم کاوزبان سه درم شاهتره پنج درم نیلوفر سه درم بنفشه
سه درم عتاب و سیستان از هر یکی بیست دانه هلبله سیاه و پوست بلبله و آمبله منقاز
هر یکی پنج درم افستین در صبر بسته در جوش خرازا زنج درم تمامت در آب جوشانند تا
شود و بدست بمالد و صافی کند مغز خیار چنبره درم ترنجبین بیست درم صافی کرده با هم
بیاورد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن برقرار اول ندین کردن اگر ^{مسهل}
دیگر احتیاج باشد حب شاهتره خوردن **صفت** حب شاهتره بگرد پوست هلبله زرد و ^{هلبله}
سیاه از هر یکی یک درم صبر اسقوطری یک درم محموده بریان کرده نیم نیم اندک تخم شاهتره یک درم
مقل دانگی کوفته و پنجه باب شاهتره برشند و حب کند این یک شربت باشد با حلوائی
خوردن اما جرب خشک زود زود بجام رفتن و اعضا باب خوردن سپوس و بوره مالیدن
بی انگلی کند و پیوسته بنیرات خوردن و طلا کردن از میعه و اشنان و زینق و روغن گاو و
غذا خوردن که میل جربی باشد و احتیاز کردن از غذا که تولد سودا کند **صفت** طلا کبریت
و زنج درم میوینه و کدو با از هر یکی ده درم کوفته و پنجه در سرکه برشند و بجام در خود مالند
صفت حب که صاحب جرب را نیک باشد پوست هلبله زرد و هلبله سیاه از هر یکی
یک درم محموده بریان کرده دانگی و ورق کل نیم درم تخم کاشنی نیم درم کوفته و پنجه باب شاهتره
برشند و حب کند این یک شربت باشد **صفت** حب که جرب و حله را نیک باشد
پوست هلبله زرد و هلبله سیاه از هر یکی پنج درم صبر هفت درم محموده بریان کرده ^{سه درم}

مخورد در آب شاهزاده حل کند باقی ادویه کوفته و پنجه در آن برشند و حب کند و در سائ
خشک کین شربی دو درم و اگر چند روز آب شاهزاده و نبات خورد فایده تمام دهد **صفت**
سفوف هلیله زرد در آب نهد بوقت آنکه افتاب گرم باشد چند روز بگذارد تا قوت
و طعام آن بیرون آید بعد از آن صافی کند و نقل آن بپندارد و آب در افتاب نهد تا
سودم بامداد پنج درم باده درم نبات بخورد فایده تمام دهد **صفت** سفوف دیگر پوست
هلیله زرد و هلیله سیاه و افیمون و اسطوخودوس و سفیاج سه درم نبات
بوزن تمام است ادویه کوفته و پنجه شربی باده درم نبات فایده تمام دهد **صفت**
نفع پوست هلیله زرد در پنبرات جوشانند و هر روز در زهری بخورد **صفت** قوص دیگر
که صاحبان جرب و حکه را نیک باشد پوست هلیله کالی و بلیله و امله منقا و بزک از هر یکی
پنج درم بزبد سفید جوف هفت درم کوفته و پنجه با فایده گرمانی برشند و قوص کنند
شرابی دو درم باد و شغال حبس قوه هر روز بخورد تا اسهال پیدا شود بعد از آن ترک
کند **صفت** دو اگر جرب مزمن را قطع کند بستاند صبر سقوطی و در آب کاشنی
جوشانند سه روز بعد از آن صافی کند و بنهد تا خشک شود هر روز یک درم بخورد که
بج آن بر کند و اگر اسهال باز دید شود بست کندم بخورد و روغن کاه و دغ کرده و غذا آب
گوشت مرغ یا کوسه نر و از باب اسهال علاج و احتراز کردن از چیزهای که تولد
سودا کند امثال گوشت کاه و اسب و شتر و پنبیر خشک و بادجان و عدس و باقلا و کلم
و گوشت صید طلا مانند **صفت** طلا که جرب تر را نیک باشد زیتیک کشته
و اقلیمیا نقره و ورق خوزه اشنان سفید و قلیا و مرداسنک از هر یکی قدری کوفته و
پنجه در سرکه و روغن کل برشند و در اعضا مالند و و یک شب بگذارد و روز دیگر حمام رو
و سرکه بر اعضا مالد بعد از آن باب گرم بشوید بعد از آن در خود مالد **صفت** طلا
از نقل محبی بن ماسویه که جرب را نافع بود خبث الحدید و اشنان سفید و ورق مورزد
و در او نطویل و قلیا و دود سحت و زیتیک کشته و بیلیدی سلک که سفید بوده با
مرداسنک و کبریت و زرنیخ سرخ و مازو و زنگار و اسفیداج و حب البان از هر یکی
قدری کوفته بر روغن زیت برشند و طلا کند **صفت** طلا که جرب خشک را نیک
باشد بوده از متی ملک و قسط و اشنان و کندس از هر یکی یک درم سیعه سائیده

سش

شش درم کوفته و پخته در سرکه و روغن کل

زرده چوبه و اشنان سفید از هر یکی دو درم کل سرخ چهار درم کوفته و پخته در سرکه
 و روغن کل برسد و در حمام طلا کند **نقلست** از ثابت بن قره که صاحبان جرب و کله
 با هر روز حمام رفتن نیک و هر روز یک وقیه روغن کنجد و یک وقیه سلجین با هم آمیخته
 خوردن نیک باشد و فایده تمام دهد **نقلست** از محمد بن زکریا که صاحب جرب و کله را نیک
 باشد آب شاهتره با شیر میش آمیخته خوردن و اگر شاهتره نخورد میش دهد و شیر میش
 بخورد فایده تمام دهد اما اطبا معنی کرده اند از طلا کم بسیار مالیدن که ورم در اعضا از
 دید شود **صفت طلا جرب اول** بدن از اخلاط پاک کند بخوردن مسهل بعد از آن
 طلا کند بدین صفت بیان

شود یا بلغم سوز علاج همچون علاج جرب باید کردن و خوردن مزاب خشناش و شراب
 بنفشه و شراب عناب نیک باشد و سهل خوردن کرده سودا مستفیع شود بعد از آن
 طلا کردن **صفت** طلا کل ارمنی سه درم کافور نیم درم در سرکه و روغن کل حل کرده چند
 نوبت مالیدن **طلا** دیگر اب انار ترش و اب انار شیرین و بورق ارمنی و روغن کل
 با هم دیگر بر سر آتش نرم بجوشانند تا غلیظ شود اب انار ترش زیاده باید در حمام بخورد مالند
 و اگر سرکه و روغن کل و اب کرفس با هم بزنند و بر خورد مالند نیک باشد و اگر حنظل در سرکه
 حل کرده در خورد مالند نیک باشد **صفت** طلا ارد با قلاب و اب انار ترش و میان خیار
 از هر یکی قدری با هم بزنند و در حمام بخورد مالند و اب پوست جو در خورد مالیدن نیک باشد
 و تشکین تمام دهند **صفت** طلا مغز بادام تلخ و مازوی سبز از هر یکی قدری کوفته در
 سرکه بسایند و در افتاب نهد تا سرخ شود بار و روغن کچند بعد از آن طلا کند و اگر خارش
 و سوزش بغایت باشد تشکنی بسیار باشد چند روز اب هفت میوه باز خورد غذا از روی
 از تمر هندی یا زرشک یا انار دانز یا اسفناج و هر روز بحام رفتن و اعضا بروغن بنفشه
 و بادام و کدو مالیدن و اگر خارش در پوست خایه باز دید شود این طلا مالیدن که **حجرت**
صفت طلا اقا قیاسیاف از هر یکی دو درم صبر یک درم نوشادر نیم درم نسا سسته
 پنج درم تمامت کوفته در سرکه برشند و در حمام بر آن موضع مالند و بعد از دو ساعت
 با بکرم بشوید چون از حمام بیرون آید بروغن بنفشه جرب کند اگر حکه و سوزش
 در مقعد باز دید شود زاج سفید بر این کرده بار و روغن قطران حل کرده پنبه بدان
 بالاید و احتمال کند و اگر حکه در گوشه چشم باز دید شود سفید تخم مرغ و عرق کل با هم بزنند
 و بر آنجای نهد و اگر حکه و سوزش در میان انگستان دست و پای باز دید شود و اما س

کند

و چیزهای شیرین و شور و خود را باب سرد شستن و اگر حرارت غالب باشد قوصکافور
 باب انار ترش خوردن اگر بدین تدبیرها زایل نشود مازود در سرکه بسایند و هر بامداد
 مقدار دو درم بخورد مدت سه روز و اگر زایل نشود صبره را آب کاشتی یا آب گیاه بزرک
 جوشانده چند روز خوردن و اگر سبب ماده بلغم شور باشد علامت در در شب زیاد
 باشد و همگی اندک باشد چون بخاردان جای سفید شود و آب زرد یا سفید بپزند
 علاج هر بامداد جلاب خوردن از رازیانه و پنجه سوسن از هر یکی دو درم دانه گیاه بزرک
 سه درم نبات ده درم غذا خورد و ما سز سفید کرده چون خلط بخته شود مسهل خوردن
 بدین صفت **صفت** مسهل بگرد عنب ده دانه سپستان پست دانه انجیر سفید
 ده دانه سناملکی هفت درم بسفایج و کاوزبان و دانه گیاه بزرک و پنجه سوسن از هر یکی
 سه درم تمامت جوشانند و صافی کنند مغز خیار چنبره درم ترنجبین پست درم
 کرده با هم بپایند و تربید سفید خراشیدن یک درم کوفته و بخته بر سر شربت افشانند و با خورد
 و صبر کنند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد با خورد از نبات و عرق بید و کلاب
 و تخم شاهسپرم غذا بر قرار و آن عضو را بخارد و سرکه و صبر و تخم حنظل و هر مفرد
 با سرکه مالیدن و خوردن پست جواب کرفس نیک باشد و بستاند تخم قرطم و خورد
 بکوبد و شیر بکشد و اندکی سرکه با هم آمیخته با خورد و خوردن پنیات و زین باج که ورق
 چند درم در آن بوخته باشد نیک باشد **باب سوم در ماسرا**
 ماسرا و رجمی باشد از خون که بر روی و پیشانی و سر باز دید شود و سبب این علت
 از بسیاری خون باشد که در رگ اجوف که در پشت است جوشیده شود و بخار خون
 بر سر و دماغ براید بر صفت برق **علامت** سرخی روی و اما س پیشانی و تب و درد **علاج**
 فصد و حجامت کردن و هر بامداد جلاب خوردن از عنب ده دانه الوی سیاه ده دانه
 دانه گیاه بزرک و تخم کاشنی از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا کشکاب و حفته و اشیا ف
 استعمال کردن و سعی کردن که طبیعت نرم شود روز ششم مسهل خوردن اگر تقصیر
 بود روز هشتم مسهل خوردن **صفت** مسهل عنب ده دانه سپستان پست دانه
 الوی سیاه ده دانه نیلوفر و بنفشه و دانه گیاه بزرک از هر یکی سه درم پوست هلیله
 نیمه دو پنجه سوسن از هر یکی سه درم تمامت جوشانند و صافی کنند مغز خیار چنبره و ترنجبین

در سر خنجر

221
و شیرخشت از هر یکی ده درم صافی کرده با هم بیا میرد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام
شود و اگر بوقت مسهل خوردن طلا از صندل و ارد جو و کاشنی و کل بر سینه مالند نیک
باشد و مسهل بغایت فرو خوردن نشاید بنا بر ماده قوی کند و بر جانب شش فرو آید
و خطر باشد چون شربت خورده باشد و تب و اماس ساکن شده باشد شربت سرد خوردن
و غذا کشکاب برقرار بعد از آن مزوره های ترش خوردن از متهندی و زهر شک و
تاردانه و اگر تب و حرارت باقی باشد و اماس باشد برقرار اول جلاب و شربت خوردن
و غذا کشکاب باشد و در ابتدا شربت از متهندی ده درم نبات ده درم با ترنجبین
باشد و خوردن سکجین و شیوه تخم برهمن نیک باشد و خوردن شراب بنفشه
و نیلوفر و عناب و سپستان و شراب الونیک باشد و در آخر خوردن شراب حاصل
شراب لیمو و شراب الوخیزه هندی و اگر سعال باشد خوردن لعاب دانه بید و اسفینج
و شراب عناب و نیلوفر و خنکاش و سپستان غذا جو با کدو و اسفناج چون تب و اماس
ساکن شود خوردن شیر جو یا فوجه و برغاله با متهندی نیک باشد در جمیع
باید که طبیعت نرم باشد **باب سوم در غله** و اشق فارسی
غله دانه های کوچک باشد که خارش و سوزش با آن باشد و حرارت تمام و زرد باشد
که با قرچه شود و زیاد شود و بسیار باشد که تب باشد و سبب این علت ماده صفا
نیز لطیف باشد که با خون آمیخته شود در شیب پوست در رکها و باریک و
شود **علاج** اگر بدن بقوه باشد و مانع نباشد ضد کردن و بقدر حاجت خون
پرو کردن و هر با مباد جلاب خوردن از نبات ده درم متهندی ده درم بانیلوفر
و تخم کاشنی از هر یک سه درم الوی سیاه ده دانه ترنجبین ده درم غذا کشکاب چون
خلط پخته شود بعد از آن مسهل خوردن **صفت** مطبوخ عناب ده دانه سپستان
ده دانه الوی سیاه ده دانه سنا مکی پنج درم نیلوفر و بنفشه دانه گیاه بزرگ تخم کاشنی
و ورقا کل سنخ از هر یکی سه درم پوست هلبله زرد پنج درم تمامت جو شاندرمان
کند مغز خیار چنبره ده درم ترنجبین و شیرخشت از هر یکی ده درم صافی کرده با هم
بیا میرد و باز خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود و اگر صفا غالب باشد دانگی
مجموعه در مطبوخ حاکی بعد از آن مزوره ترش خوردن و احتراز کردن از گوشت

و شیرینی و هر چیز که تیز و شور باشد **صفت** طلا اگر قرچه شده باشد صندل سرخ
 و فوفل و شیاف مامبتا و اسفیداج و کل ارمنی از هر یکی پنج درم پوست سردج و اینون
 از هر یکی یک درم کوفته و بچخته بسروشند و حب کند بوقت حاجت در سرکه و عرق کل بسناید
 و طلا و اگر قرچه سخت باشد مرهم اسفیداج بمالد **صفت** مرهم شمع زرد و مروغن
 بنفشه بام بکدازد و اسفیداج و سفیده تخم مرغ بام درهاون بمالد تا مرهم شود و اگر قرچه
 شده باشد ان طلا که یاد کرده شد برکناره مالد و تسکین خون و صفر کردن بخورد شراب عناب
 و هر چیز که میل سردی و تری داشته باشد و از چیزهای گرم و تیز احتراز کردن اما آتش
 فارسی و آنها باشد که میل سردی داشته باشد و با جله و سوزش باشد چنانکه خاریدین
 از حد بگذرد و در آنها برآب باشد سبب بسیاری خون تیز باشد **علاج** اگر مانع نباشد
 در ابتدا وضد کردن و هر بامداد جلاب خوردن از عناب ده دانه روی سیاه ده دانه تخم
 کاشنی و دانه کنیاه بزرگ از هر یکی سه درم ترنجبین و نبات و سکنجبین و شراب الوتر
 عناب و شراب بنفشه و نیلوفر نیک باشد غذا کشکاب یا تمهندی یا ماش سفید کرد
 و تمهندی و کدو و اسفناج و چون آب زرد در آنها پیدا شود بزودی بیرون کنند
 و بر اطراف دانه سرکه و کل ارمنی طلا کنند و خوردن تخم برهمن و خرزبه هندی و لغا
 دانه بید و اسفینوش نیک باشد و اگر احتیاج مسهل باشد مطبوخ که در نمله یاد کرده
 شد خوردن و احتراز کردن از گوشت و شیرینی و چیزهای شور و تیز و الله اعلم بالصواب
باب سی و چهارم در جایها که سوخته باشد آنچه بر روغن و
 آتش و آب گرم سوخته باشد اگر در ابتدا دریا بند عرق کل بسرد بران میزنند و اگر
 کتان پاره بعرق کل تر کرده ساعت بساعت میهد نیک باشد و چون درد و حرارت
 ساکن شود طلا باید کردن که قرچه پیدا نشود **صفت** طلاستاند عدس مقشر و در
 کل سرخ از هر یکی قدری در آب جوشانند تا مهر شود بعد از آن اردجو و سفیده تخم مرغ و
 روغن کل از هر یکی قدری بزنند و درهاون بساید و طلا کند و کتان پاره در آب تر کرد
 بر بالای آن نهد **صفت** طلا و دیگر ورق خطمی تر با ورق خیزی تر در آب جوشانند
 تا مهر شود بعد از آن اسفیداج و آب کشنیر و روغن کل از هر یکی قدری درهاون بسناید
 و طلا کند و اگر کل ارمنی در سرکه حل کرده طلا کند نیک باشد و اگر سوخته بسیار باشد

و بدن بقوه باشد و مانعی نباشد در ابتدا صد کردن و غذا لطیف خوردن که ماده بعضو
زبون نریزد و اگر قرچه شود مرهم اسفیداج مالیدن **صفت** مرهم روغن کل و شمع
بام بکازد و اسفیداج بقدر حاجت بام درهاون بمالد و سفیده تخم مرغ بام آمیخته بمالد
و اگر قرچه مستحکم شود مرهم نوره یعنی اهلك استعمال کند **صفت** بستاند اهلك سفید که آب
ندیده باشد و در کتان پاره بندد و در آب بچیناند تا آنچه لطیف باشد بیرون آید و آنچه
ثقل باشد بیدارد و آن آب بنهد تا صافی شود آب از سران بریزد و اهلك که مانده باشد
بنهد تا خشک شود باروغن کل درهاون بساید و طلا کند و اهلك سفید را آب بران
ریزد و یکساعت رها کند دیگر آب بران ریزد همچنین چهار نوبت بعد از آن باروغن کل در
هاون بساید و طلا کند نامرهم شود و اگر درد بغایت باشد قدری کافور زیاده کند **صفت**
اما آنچه درین علت بهترست سفیده تخم مرغ است که باروغن کل بسپرد و دم بدم
میالد و اگر چنانکه حرارت اندک باشد بستاند کند تا خورد کند و بر قرچه میهد و اگر
خواهد که خشک شود این دو بر آن افشانند **صفت** بستاند جو سوخته شش در
نی سوخته دو درم کلنار سوخته دو درم کاغذ سوخته یک درم تمامت خورد بساید اول
بروغن چرب کند بعد از آن بر آن افشانند که امتحان کرده اند در روزیم به شود و اگر
استخوان مرغ بسوزاند و خورد بساید و باروغن کل طلا کند نیک باشد **صفت** طلا
عدس مقشر و رامک و شناسفوم و پوست هلبله زرد از هر یکی قدری بام بساید **صفت**
بنفشه و سفیده تخم مرغ درهاون بمالد و طلا کند اما نقلست از جالینوس که کلم
و شناسسته بام بساید و طلا کند و اگر سر مفاصل باشد بد باشد نیک احتیاط باید کردن
نقلست از یهودی که اگر جایی سوخته باشد و جایی از خشک شده باشد آرد
کندم و روغن زیت بام طلا کند و اگر مغز نان با آب کرفس بسپرد و طلا کند نیک باشد
نقلست از محمد زکیا که در آخر علت روغن کافور و روغن کبجد مالیدن نیک باشد
باب سی و پنجم در او رام سبب ورم از خون فاسد یا صفر یا سودا یا
بلغم باشد اگر ورم از خون باشد لون آن سرخ باشد و در وضو بان و سوزش و
ملس گرم باشد و اگر ورم صفر اوی باشد ملس گرم و حرارت غالب و هذیان و
تشنگی غالب اما **نقلست** از علی بن زین که از صفر ورم باز دید نشود بسبب لطیفی

ورقیقی اما ورم صفاوی باشد، و اگر ورم سوداوی باشد لون آن سیاه و صلب باشد و اگر
 ورم بلغمی باشد سست و سپید باشد و چون انگشت بر آن نهند فرورود بعد از آن
 بحال خود باز آید اما ورم بلغمی و سوداوی را درد اندک باشد و اگر از ترکیب دو خلط
 باشد **علامت** آن پیدا باشد و سبب درد و ورم از تفرق الاتصال باشد و بنضح کردن
 ماده و بسیار باشد که سبب ورم از جو شیدن خون باشد که سوخته شود در درد آغاز
 کند بعد از آن درد ساکن شود چون ریه شود همچنانکه چیزی که بسوزد خاکستر شود
 و ورم که در فقر گوشت باشد درد زیاده از آن باشد که بر بالای گوشت باشد اما ورم
 که بر روی پوست باشد درد آن زود پیدا شود انرا حمه گویند **علاج** ورم که از خون
 باشد و از صفا باشد اگر مانعی نباشد در ابتدا ضد کردن و جلاب خوردن از عتاب ده
 دانه الوی سیاه ده دانه تخم کاشنی و دانه گیاه بزرک از هر یکی سه درم نبات ده درم غنا
 ماش سفید کرده با کشکاب خوردن و سعی کردن که طبیعت نرم شود و آبدن بقوه باشد
 تسهل خوردن و فی کردن بعد از آن غذا خوردن که اخلاط نیک حاصل شود و خوردن
 شراب حامض و شراب ریباس و شراب عوزه و سکنجبین اگر سعال باشد خوردن شراب
 عتاب و سپستان و نیلوفر و بنفشه و لعاب دانه به واسفینوش نیک باشد و در ابتدا طلا
 راع نهادن امثال اب کاشنی و اب کشتیز و بوش در بندی و ارد جو و عدس و اندکی
 کلز و پیش از آنکه ماده جمع شود اما در عضو راع نباید نهادن بن بغل و بن گوش و پیش
 دان که این جایها مفرق اند اعضای ریشه اند و اگر زحمت زایل نشود بضرورت ماده داده
 جمع شود بعد از آن ریه کرد در چیزهایی باید نهادن که بخته شود چیزی نهادن که کشاد
 شود و ریه بیرون آید امثال خمیر ترش و بلیدی کبوتر و اشه و ورم داخل خون اگر ورم
 در بن بغل یا بن گوش یا بن ران باشد راع نباید نهادن چیزهای جاذب منضج باید
 نهادن که ماده بکشد و بخته کند امثال تخم مرو و تخم کتان و تخم خطمی و کلیل الملک و
 گیاه بزرک بحسب قوه علت چون ماده جمع شود سبستان را بخیر و بجوشانند تا لاهر شود
 بعد از آن صمغ صنوبر با کچن سفید و خوردن تمامت با م اینجته درها و ن بساید تا هم
 شود و طلا کند **نقلست** از جالینوسی که چون ورم بزرک باشد و درد و سوزش
 ریغایت باشد تا ماده بکلی جمع نشود امکان خلاص نباشد چیزهای راع نباید نهادن

لا چیزهای مفتوح و منضج و چون درد ساکن شود چیزهای باید نهادن که تحلیل کند و گرم
زیاده نباشد و درین علت غافل نباید بودن که عضو را سیاه یا سبز گرداند و صلب شود
صفت طلا که تحلیل کند آرد جو و کشین و سرکه از هر یکی قدری با هم سوده طلا کند اما
طلا و فنی کند که بدن را اخلاط پاک کرده باشد بفضده و اسهال و اگر بدین تدبیرها
زایل نشود دلالت کند که خلط غلیظ لزج در بدن بسیارست و آن خلط در عروق و
اعضای متشابه برآکنده است بستاند اسفینوش سفید و در سرکه بزنند و طلا کند
اگر درد ساکن شد فهو المراد و اگر درد باقی باشد آن جای را محجمه بنهد و جذب کند
بعد از آن با ستره بزنند تا خون بیرون آید و اگر علق بر آن جای بنهد تا خون بکشد بعد
از آن آرد جو پنج درم و روغن کنجد پنج درم آب پنجاه درم با هم بچوشاند تا غلیظ شود و طلا
کند و اگر آن جای سبز یا سیاه شود این طلا بنهد بزرك و حلبه از هر یکی قدری کند
و با هم بسیار نم شود و طلا کند و اگر سختی و صلابت در عضو پیدا شود موم روغن
بمالد **صفت** موم روغن پیه مرغ و پیه بط و شمع صافی و کثیرا و بنفشه از هر یکی یک درم
پیه کداخته و روغن کداخته کثیرا بغایت نرم بساید و بر آن افشانند و درهاون بساید
تا نرم شود و اگر عضو را زرع کردن طلا آگاهی نباشد امکان خلاص نباشد و اگر آگاهی
یابد بحسب آگاهی بر شود و اگر ورم بلغمی یا یادی باشد همچنان با دها که در حیوان
بازدید شود آن ورم سست باشد و آن چون در اعضا بازدید شود احتیاج بازدید
شود و اگر در شکم بازدید شود استسقا بازدید شود **علاج** نظر کردن اگر از تدبیر بد
ورم بازدید شود با صلاح باید آوردن بشرتتها و غذاهای نیک و اگر بعد از بیماری
و تب بازدید شود در ابتدای بازدید شود **علاج** سرکه و روغن کل با هم بزنند و کتان
پاره در آن تر کنند و بر آن بنهد و اگر ساکن نشود این طلا بنهد خاکستر خوب انگور و
بر آن ریزد روز دیگر سرکه در آن بیامیزد و طلا کند و اگر زایل نشود روغن کرم در آن
مالد و چیزی زبرد در آن مالند و ورق چوب کز و ورق مورد و ورق حنا و کل از منی مفرد
و مرکب با سرکه طلا کند نیک باشد بحسب قوه علت و تدبیرهای نیک کردن و احتیاز کرد
از امتلاء طعام و آب بسیار خوردن **صفت** طلا صبر و هر و حنظل و افاقیا و شیا
ماننا و سعد و زعفران و کل از منی از هر یکی قدری کوفته و پنخته قرص کند و بوقت حاجت

در آب سرکه بالند و طلا کند و اگر حرارت غالب باشد ان عنصر را در آب نج نهد و اگر حرارت
 غالب نباشد در آب کبریت نهد و در آب زایغ و اب دریا نشستن و اگر ورم بر سر عصب
 باشد بستاند ورق گل و اشنان سفید و اسفنداج از هر یکی قدری و بغایت نرم بستان
 و بر آن جای نهد و اگر ورم در سر باز دید شود مانند شوره بستاند مرو صبر از هر یکی
 قدری در سرکه بساید و طلا کند که بزودی به شود **باب سی و هشتم در درمان مابیل**
 سبب بسیاری دمل خون خالص باشد که کرمی و تیزی در آن اثر کند و از کارهای سخت
 کردن و پیش از آنکه طعام هضم شود حرکت کردن و از خوردن شراب و حلوا و گوشت و
 شیرینی بسیار اما صاحب دمل بیشتر اوقات در صحت باشد سبب آنکه باز دید شدن
 دمل از بسیاری خون باشد و خون بهترین اخلاط است **علاج** ضد کردن و حجامت
 کردن و جلاب خوردن از عناب ده دانه الی سیاه ده دانه تخم کاشنی سه درم تمهنگ
 ده درم نبات درم ترجین ده درم غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و اسفنج و غیر
 و خوردن شراب عناب و نیلوفر و بنفشه و لعاب دانه بر و اسفیوش و سبکبیم و شیر
 تخم بزین نیک باشد چون خلط بخته شود مسهل خوردن **صفت** مسهل عناب پانزده دانه
 سپستان بیست دانه الی سیاه ده دانه سنامکی هفت درم تخم کاشنی و نیلوفر و دانه
 گیاه بزک از هر یکی سه درم شاهترنج درم تمامت بجوشاند و صافی کند مغز خیار چرخیده درم
 ترجین و شیر خشک از هر یکی ده درم صافی کرده با هم بیا میزد و باز خورد بعد از آن
 احتراز کردن از خوردن شراب و گوشت و شیرینی اما خوردن شراب حماض و شراب
 رباس و شراب غوره و لیمو و شراب الو و مزوره ترش از تمهنگی و زهر سنک و ناردا
 و غوره و یارنج نیک باشد اگر باقی باشد طلا نهادن که بخته شود بعد از آن شکافتن
 و اگر همچنان سخت باشد و نرم نشود بستاند انزروت با هم بجوشاند و طلا کند وقتی
 که کشاده شود بزودی بصلاح آید و اگر دمل کشاده شود زیر پیرون آید و همچنان در
 باشد مرهم بنهد که گوشت بر ویاند **صفت** دو کندر و انزروت و خون سیاوشان
 و ذراوند طویل از هر یکی قدری کوفته و بخته بر جراحی افشانند و ببندد که بزودی
 به شود **صفت** دوائی دیگر مرد اسنک یک و قیه بغایت خورد بساید روغن زیت
 سه و قیه با هم بر آتش نرم بجوشاند تا غلیظ شود بعد از آن کندر و خون سیاوشان

دیز و زفت از هر یکی دو درم کوفته بران افشانند و باقی نرم جو شانند تا غلیظ شود
اما وقتی این عمل کند که حرارت غالب نباشد و اگر حرارت غالب باشد این مرهم بکار دراز
صفت مرهم مرد اسنک بخوردیم با سرکه بساید تا نرم شود بعد از آن روغن گل و اسفند
بخوردیم و اندکی کافور با هم بساید تا مرهم شود این مرهم در ورمهای گرم و ریشتهای گرم
نهایت نیک باشد **صفت** مرهم سیاه چون درمل و قرچه شود و خشک باشد نیک
باشد شمع و روغن زیت و زفت و کندر از هر یکی قدری مرهم بسازد و اگر درمل جمع شود
و کشاده نشود و خواهد که کشاده شود بی آنکه همین رسد بدو بلا در و زفت تر از
هر یکی قدری و در کفچه آهن و بر سر آتش نرم بگذارد تا مرهم شود و بر سر درمل مالند و
سه ساعت بگذارد که آن مقدار که مالیده باشد سوراخ شود و رویم بیرون آید و اگر
آهک آب ندیده و مرهم با پیله و بمالد نیک باشد و اگر در بن و صابون با هم کوفته بپزد
بزودی کشاده شود و اگر در مل در جایی باشد که رگ بسیار باشد یا سر مفاصل باشد
بزودی تدبیر باید کردن و کشادن و اگر تقصیر رود بد باشد و اگر در جای بگامی باز دید
که گوشت بسیار باشد بگذارد تا ماده جمع شود و بچخته شود بعد از آن تدبیر کشادن کند
پیش از بچخته شدن نشاید کشادن که مزمن شود و اگر ورم نزرک باشد بیک بار بیرون
نکند که ضعف باز دید شود اندک اندک بیرون کند **نقلست** از بقراط که ورم
که در جای خطرناک باشد آهن بران نرسانند در روی تن نهادن که کشاده شود اما
محمد زکریا گوید که باهن کشادن بهتر باشد سبب آنکه در روی تن جایها بچخته کند و کند
کند **نقلست** که چون ورم کشاده شود و خلط بیرون آید روغن و آب و مرهمی بیرون
یا پیله در آن باشد نباید رسانیدن چیزها باید نهادن که خشک کند **نقلست**
که چون خون در بدن اندک باشد یا خون فاسد باشد مدتی بماند یا تدبیر نکند اما
ریشتهای کنده یا کناره های صلب باشد با گوشت بروید یا گوشت فاسد سبب آن
باشد که احلاط بدن روی بعضی ضعیف نهاده است اگر سبب بسیار ماندن
قرچه از اندکی خون باشد هر روز چند نوبت با ب گرم ستوبید تا سرخ شود بعد از آن
مرهم سیاه بپزد و بیرون آن بمالد و اگر سبب قرچه از بسیاری خون باشد **علاج**
فصد کردن و تدبیرهای لطیف کردن و مسهل خوردن تا بدک از خلط پاک شود

بعد از آن علاج قرحه کردن و اگر ورم بزرگ باشد و به شود بعد از آن ریه کند و آب
 زرد پیرون این علاج مثل در اندرون ورم کند و بشکافند و پاک کند و بعد از آن
 ذر و بران افشانند تا گوشت بزید و اگر ورم کم و تب باشد مرهم سرد باید نهادن
 و اگر ورم سرد باشد مرهم سیاه که یاد کرده شد نهادن و چیزها نهادن که خشک کند
 و اگر قرحه مزمن شود و پیوسته ریه از آن آید این مرهم نهادن **صفت** مرهم سیاه
 مرد اسنک و در سرکه و روغن زیت بسایند تا سفید شود بعد از آن رو سوخته و
 سر و کلنار و زرده جو به و خون سیاوشان و سرخ و زاع سفید و اقلیمیا بقره از هر یکی
 مقدار سدس مرهم با هم بیامیزد و درها زون با هم بمالد تا مرهم شود بوقت حاجت بکار
 آید **صفت** دیگر صبر و کلنار و اقلیمیا و رو سوخت از هر یکی مناسب بغایت
 نرم بسایند و بران افشانند **صفت** دیگر صبر و انزروت و کلنار و مر و مار و از هر یکی
 مناسب کوفته و پخته بران افشانند و اگر قرحه بهم چسبیده باشد و گوشت بلبید
 باشد **صفت** مرهم سبز که از غسل و زنگار ترکیب کرده باشد بپزد و اگر سوزش
 سخت کند و گوشت آن خورده شود علامت تب و حرارت باشد **علاج** مرهم نرم نهادن
 و اگر سر قرحه کند و گوشت آن سست باشد علاج داروی نیز باید نهادن تا آنرا
 خشک گرداند بعد از آن روغن کافور نهادن تا گوشت مرده فنا شود و اگر آن بجای براداغ
 کند تا گوشت فنا شود بعد از آن گوشت نو بر وی بعد از آن روغن میمالد تا خشکی
 و سوسه زایل شود بعد از آن مرهم بپزد تا گوشت نو بر وی آید و اگر لبها قرحه صلب
 باشد آنرا بخارد تا خوب پیرون آید و اگر غلیظ باشد ببرد بعد از آن علاج کند و اگر
 سرجراحت بهم آمده باشد و در شیب آن ریه جمع شده باشد آنرا بخارد تا خون
 پیرون آید یا بشکافند بعد از آن علاج کند و اگر نتواند شکافند داروی بپزد
 تا گوشت مرده و کندیده فنا شود بعد از آن علاج کند و اگر ضعیف باشد ادویه
 باید نهادن که گوشت بر وی آید و خشک کند و هر مزاجی که تری بران غالب
 باشد مرهم نرم و تر باید نهادن اگر بر سرجراحت دوائی و داء القلیل باشد
 مسهل باید خوردن از مطبوخ افریمون یا معجون نجاح و غذا لطیف خوردن
 بعد از آن علاج قرحه کردن **صفت** مرهم که ریشهای بلید را نیک باشد و برود

باصلاح آوردن روت و رو سوخت و ما زود نیکار و زراوند از هر یکی قدری
کوفته و بخته با عسل در هاون بمالک تا مرهم شود و عمل کند **صفت** مرهم که ریشهای
بلید که اطبا از علاج آن عاجز آمده باشند زایل گرداند و بزودی با اصلاح آوردن زنج
سرخ بپست و چهار درم زنج سفید چهار درم کندر سفید سی درم موم پنج درم ^{ستا}
باروغن زیت کهن مرهم کند و بکار دارد **صفت** مرهم از نقل جالینوس و مرهم
بغایت نیک است اگر خورده استخوان پیدا شده یا این گوشت بر ویاند ارد کند و
بج سوسن آسمان کوب و ادکرسنه و زراوند طویل و پوست پخ جاوشیر از هر یکی ^{منا}
اقل میا یک جزو با عسل مرهم کند و بکار دارد نافع است **نقلست** از محمد زکریا که بسیار
مرهم بکار داشتیم بهتر ازین ندیدیم ریشهای فاسد و نواصیر را زایل کند و گوشت ^ف
بر ویاند و بزودی با اصلاح آورد **صفت** مرهم انزروت ده درم اشنه دود
کندر و پیرزد از هر یکی یک درم بغایت نرم بسایند و با عسل مرهم کند و بوقت حاجت
دارد و در علاج دمل تاخیر نماید کردن اگر تقصیر رود در جراحتهای فاسد باز دید
والله اعلم **باب سوز و همدم** در سرطان بدانکه سرطان علتی بد است
امکان خلاص نباشد اما اگر در ابتدا و تدبیر نیک کنند زیاده نشود و چون مدتی بران
بگذرد و بزرگ شود امکان زایل شدن نباشد و سرطان در جی باشد از خون و سودا
سوخته یا صفراوی سوخته باشد یا ماده که از سودا بان آمده باشد و صلب باشد و
بج آن پهن باشد چون دست بر آن نهند گرم باشد و در آن مقدار نیک تی باشد و
بزرگ شود و بر کهای سبز و سیاه پیدا شود مانند یا بهای سرطان و چون بزرگ شود
و مفرج شود امکان خلاص نباشد اما از حال ضرورت علاج باید کرد یکی آنکه
زیاده نشود و دیگر آنکه قرحه نشود و بعضی از اطبا گفته اند که باهن بردارند اما ^{بعضی}
منع کرده اند که نشاید آهن بر آن رسانند که امکان خلاص نباشد و این علت پیشتر
در زنان واقع شود در پستان و رحم و کردن و در مردان در امعا و کردن و زها و
بسیار باشد که در حلق و ریه که طعام باز دید شود بزودی هلاک شود **علاج**
در ابتدا ضد کردن از اکلی یا با سلیق از این جانب که علت باشد و بعد حاجت
خون بیرون کردن اگر حرارت غالب باشد جلاب خوردن از تخم کاشنی و پنج سوسن

و نیلوفر از هر یک سه درم نبات ده درم غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و نخود و اگر حرام
 نباشد جلاب خوردن از الجود ده درم پنخ سوسن دو درم تخم کاشنی دو درم نبات ده درم
 غذا ماش سفید کرده و نخود و مغز بادام چند روز بدین موجب خوردن چون خلط
 بخته شود مسهل خوردن از مطبوخ افیمون یا حب افیمون یا مجنون **صفت**
 مطبوخ افیمون عناب ده دانه و سپستان سی دانه سنابلی هفت درم نیلوفر سه درم
 بنفشه سه درم دانه کبیاه بزیرک سه درم تخم کاشنی و پنخ سوسن از هر یکی سه درم کابون
 سه درم دانه شاه تر پنخ درم پوست هللیله زرد پنخ درم اسطوخودوس دو درم
 بسفنج دو درم افیمون در صوم بسته در جوش اخرا نازد پنخ درم تمامت جوشا
 و حسانی کند مغز خیار چنبره ده درم ترنجبین بیست درم صافی کرده با هم بیا میرد و
 خورد و صبر کند تا اسهال تمام بشود بعد از آن شربت سرد خوردن غذا بر قرار
ت حب اگر از مطبوخ خوردن کراهیت باشد افیمون یک درم اسطوخودوس
 بسفنج از هر یکی نیم درم پوست هللیله کابلی و هللیله سیاه از هر یکی یک درم نمک
 مندی دانه نیم غار بقون نیم تمامت کوفته و بخته باب را زبانه برشود و حب کند
 این بک شربت باشد ده درم سکر و عقرب جلاب خوردن بعد از آن خوردن بنیرت
 با افیمون در صوم بسته و نبات خوردن و خوردن شراب بزوری نیک باشد و احتیاط
 کرده از غذا که تولد سودا کند و خون غلیظ کند امثال و باقلا و بادجان و پنیر
 خشک و قدید و ماهی شیره و گوشتها صید و گوشت کاه و شتر و بز و شراب که از آن گور
 سیاه باشد و نیک باشد خوردن گوشت بزه و بزغاله و مرغ و شراب سفید رقیق اما جویها
 بغایت گرم نباشند نشاید خوردن که خون بسوزاند و چون سرطان بزیرک شود هیچ
 مداوا نباشد الا آنکه نکه داشت کردن که قرص نشود و طلا سرد و قوی نهادن و اگر قرص
 شود این مرم بپزد که نیک باشد **صفت** مرم اسفنداج سرب و توتیا شسته اند
 هر یکی مناسب بار و عن کل یا اب کبیاه بزیرک یا اب بر بهن یا اب کدو یا اب خیار
 یا لعاب اسفیوش از هر کدام که موجود باشد در هاون بساید تا هم شود و عمل کند
صفت مرم که سرطان را نکه دارد که قرحه نشود مغز نان و مغز حب البیان و اسفنداج
 از هر یکی یک درم کل ارضی با کل مختوم و صبر سسته از هر یکی دو درم کوفته در روغن کل

بماند ز طلا کند اگر فرجه شده باشد بر کناره ان افشانند **صفت** ضماد از بقل بپزد و بی سنا و سفید
 و کندر و صبر و گل از هر یکی مناسب باروغن مرهم کند و اگر رطوبت بد خشک بران افشانند
 که جرب است **نقلست** از بقراط که صاحب سرطان را مسهل رود و زود باید خوردن چنانکه
 ده نوبت مسهل خوردن نماید تمام دهد اگر قرحه شود زنگار بر افشانند و کتان پاره بعرق
 گل تر کرده بران بهد **نقلست** از جالینوس که آنچه بقراط گفت نیکست اما نقلست از محمد
 زکریا و جالینوس که سرطان چون در اندرون باز دید شود بد باشد مگر که بیرون آید و
 پیدا شود **نقلست** از یونس که سرطان در زنان بیشتر باز شود بسبب نرمی اندام ایشان
 اما انکسائی که اندام ایشان لاغر و خشک باشد اندک واقع شود و آنچه از سودای محض
 باز دید شود بهتر باشد **نقلست** از محمد زکریا که شخصی با سرطان در بن گوش باز دید
 شد چند نوبت زنگار بران ریختم و احتماکر درود خلاص یافت **نقلست** که خوردن گو
 مار افعی که باشدت و نمک و شراب ریجانی چخته باشد نیک باشد و فایده بسیار دهد
 و خوردن نمک که بر مار افعی کرده باشد نیک باشد و اگر حرارت غالب باشد جلاب
 خوردن از تخم کاشتی و دانه گیاه بزک از هر یکی سه درم ترکیب ده درم غل کاشکا
 باشه خشک شش و روغن بادام و آب کاشتی و آب کشنیز و آب گیاه بزک و آب کاکج
 از هر کدام که باشد مالیدن و سرطان آبی نهادن نیک باشد و خاکستر سرطان با موم

روغن گل مرهم کرده نهادن نیک باشد در همه انواع نکه داشت باید کرد **باب**

ششم درخنازیر خنازیر دانه سخت صلب باشد در ابتدا مانند بند قی باشد
 در شب پوست مانند چیزی که در کبسه باشد و بسیار باشد که بزک شود و باشد که بکشد با
 بسیار باشد که چند عدد باشد و سبب این علت خون غلیظ سوداوی باشد و سبب این علت
 برگردن و شیب بعل و بن ران باز دید شود و سبب اسم است که این علت در خوک بسیار
 باز دید شود و کسانی که مرطوب باشند و کردن ایشان کوناه باشد و سبب از امتلا ی بدن
 و طعام مضم نشده طعام دیگر خوردن **علاج** جلاب خوردن از الجوی و پنچ سوسن و رازیانه
 از هر یکی سه درم کلشکر کرده درم خورد و شیره تخم کاک و پشه جو ز خلط چخته شود مسهل خوردن
 از حبسریا حبسریا یا ریه بقراط واجب قویا یا مطبوخ که ترید دران باشد و قی کردن بستن
 شبت و پنچ سوسن و تخم ترب از هر یکی سه درم بجوشانند و صافی کند نیک طعام دران

و باز خورد و می خورد بعد از آن غذا اندک خوردن و بر کسنگی و تشنگی صبر کردن و شب معدن
 از طعام خالی داشتن **صفت** ایاره فیکرا و تریب سفید محرق از هر یکی یک درهم حب السبل و
 غار یقون و استیون از هر یکی نیم درم شکر حنظل و نمک هندی از هر یکی دانگ و نیم تمامت کوفته
 و پخته باب را زیاده بسرشد و حب کند و در میان حلوائی مافوت و نر و برد تا تمام خورده
 شود و صبر کند تا اسهال تمام بشود **صفت** مطبوخ عناب ده دانه سپستان پوست اند
 سماکی پنج درم میو نرطایفی ده درم انجیر ده دانه کاوزبان و پنج سوسن و رازبان و دانه
 گیاه بزرک از هر یکی سه درم تمامت بچونند و ضایف کند مغز خیار چنبره ده درم ترنجبین
 پانزده درم کلشکر ده درم تریب خراشیده کوفته پخته یکمقال تمامت با هم اینجته باز خورد
 و صبر کند تا اسهال تمام بیاید بعد از آن احتراز کند از غذاهای که غلیظ باشد و آب
 سرد و امثله طعام و در ابتدا مالیدن مغزها و نرم و پیه نیک باشد بعد از آن مرهم
 داخلون و مرهم رسل مالیدن که تحلیل کند و فایده بسیار دهد **صفت** مرهم داخلون
 بستاند مرد اسنک بکوفیه روغن زیت دو و قبه بر آتش نرم بگذارد بعد از آن لعاب
 حلبه دو و قبه لعاب بزرک یک و قبه لعاب خطمی یک و قبه تمامت با هم اینجته بر آتش
 نرم بچنبد تا مرهم شود و بهتر آن باشد که زفت و زراوند و پنج سوسن آسمان کون
 از هر یکی قدری در آن بیامیزد بوقت حاجت بکار دارد **صفت** دوا بستاند اشق و در سر
 کت با غسل اینجته درها و نر بساید و عمل کند **صفت** دوا بستاند دبق و انزاج عصفور
 کند و صمغ صنوبر با هم نرم کرده طلا کند **صفت** دوا بستاند سر کین کوسفند که کهنه سنگ
 و با غسل و سر که سوده طلا کند **صفت** طلا بستاند حلبر و تخم کرفس و بزرک از هر یکی قدری
 کوفته و پخته با لعاب خطمی بسرشد و طلا کند **صفت** طلا پنج کبر خرد بساید و بسرز
 بسرشد و طلا کند **صفت** طلا ار جو و تومس از هر یکی پوست درم زفت و پیه بط
 از هر یکی ده درم بعضی کوفته و بعضی کداخته با هم بیامیزد و بای پیش کودک که بالغ شده
 باشد بسرشد و طلا کند اگر و مرق چند بر خازیر نهید بگذارد شب و روز آنرا تحلیل
 کند و چون نزدیک شود و قرص بردارد و قدری نمک سیاه بسر که تر کرده بر نهید که تحلیل
 نرود آنرا باید شکافتن و در وی تین نهادن تا آن تحلیل پذیرد بعد از آن در وی نهاد
 که کوه پشت تو برود **صفت** طلا اشق هفت درم اردگر سته هفت درم قنار الحار و قنار

غار

غار از هر یکی سه درم کند چهار درم با زرد موم که بر خانه مکسر غسل باشد ^{بد} و بر موم کوفت
از هر یکی سه درم بعضی کوفته و بعضی حل کرده باب پیش کودک که بالغ نشده باشد بشود
و طلا کند **صفت** طلا بیه خوک و صمغ بادام با هم سوخته طلا کند اما نوعی از خنثارین
ان باشد که بلند نشود و از پوست بلند تر نباشد و صورت ان مانند انجیر باشد این
نوع بد باشد و بیشتر ان باشد که فرجه شود این با هنر باید بریدن اما در بریدن احتیاط
تمام باید کردن که بی و ترک و شرابین بریده نشود و مضرت زیاد نکند در احتیاط نباید
کردن و چون بریده باشند و علت چیزی باقی باشد در او رها تیز باید نهادن مانند طلا فون
و دیک بر دیک تا انرا فنا کند بعد از ان روغن نهادن تا اصلاح آید **نقلست** از ثابت که جو
خنای پر کشاده شود بستاند بیه کهنه و فیتله کند و بر بول سنت اعرابی کرد و صحر اگر در ^{کن}
و بر جراحت میهد فایده بسیار دهد **نقلست** از علی بن زین هبیری که بستاند شاخ گاو
کوهی و سوزاند و هر بامداد در درم میخورد مدت یکماه فایده تمام دهد بلکه بکلی زایل
شود **باب سی و نهم در سلع** سلع ورمی باشد مانند کوشت
زیاده که زیاد در شب پوست و بالای کوشت باز دید شود و چون انرا بچینانند از جا
برود و پنج ان محکم نباشند در ابتدا مانند نخودی باشد و بزمرک میشود سبب این علت
از بلغم غلیظ و امتلاطعام باشد و در ابتدا یکی باشد اگر در علاج تقصیر رود چند
بید استود و باشد که بلغم و سودا با هم ترکیب شود **علاج** جلاب خوردن از ان زمانه و
پنج سوس از هر یکی سه درم کلشکر ده درم غذا خوردن با شیر تخم کاه و شته چند روز
بدین موجب خوردن چون خلط پخته شود مسهل خوردن که ریاب خنای پر یاد کرد
شد **صفت** طلا اشق و خاکستر پنج کلمه و سرکه و اندکی زیت تمامت با هم بسیار و طلا
کند و مرهم داخلین طلا کردن نیک باشد **صفت** مرهم شمع و صمغ صنوبر و بیه
کار و زفت از هر یکی مناسب مرهم کند و طلا کند و چون بزمرک شود انرا باید شکافتن
و بیرون کردن اما در شکافتن احتیاط تمام باید کردن که بسیار سلع باشد که ان
کیسه باشد اگر کیسه بیرون نکند دیگر سلع بیرون آید اول انرا بشکافتن چنانکه
کیسه شکافته نشود بعد از ان چنانکه پوست کسند انرا بیرون کنند و اگر کیسه
باره شود و تمام بیرون نیاید انرا با نبر بیرون آرند تا تمام بیرون آید و اگر چیزی با

باشد دار و نیز سفید تا آن سبز نماند و کندیده چند نوبت و آنچه آن کسیه نباشد از او پرو
 کند بعد از آن مریم بنهند تا گوشت نو بیرون آید اما سلعه که بر کردن پیدا شود **علاج**
 آن بستاند فلفل سیاه و سفید و دار فلفل و پنخ دار فلفل و در اجنبی و قرفه و خولجان
 و نوشادر و تخم قناری که آنرا سبز گویند و نغناغ از هر یکی قدری نگریم و وزن تمامت
 او به کوفته و پنجه با قشمش بسرشد و حب کند هر یکی مقدار یک بندق و هر بامداد
 بقضا باز خسپد و همگی درها و ن نهاد و کرداند تا حل شود هر روز پنج عدد حب
 بدین موجب بخورد که فایده بسیار دهد و بزودی زایل شود و حرج است **نقلست**
 از محمد زکریا که سلعه بزرگ باشد بشکافند و بیرون کنند بعد از آن دار و تین
 بنهند تا آنرا بگذارد بعد از آن روغن بنهند که زایل شود **باب سی و چهار**
 عند و عقد غذا و آنها باشند امثال خود یا بندق که در طفلان باز دید شود و
 بسیار باشد که در بزرگی پیدا شود سبب خلط بلغمی یا سوداوی باشد که از سبب سردی
 و غلیظی سبب شود اما فرق سلعه و عند دانست که سلعه بمرور ایام بزرگ شود
 و عند نه چنین باشد عند بیشتر در پشت دست و کف باز دید شود **علاج** بدن
 از اخلاط پاک کردن بخوردن مسهل و از خوردن غذای غلیظ و امتدای طعام
 احتراز کردن بعد از آن عند شکافتن و چندان مالیدن که نرم شود بعد از آن
 تری سبب بران نهادن و مدت سه روز بستن بعد از آن کتادن اگر زایل نشود
 باهن بیرون و داروی تیز نهادن اما عقد مانند استخوان باشد که در میان
 انگشتان و مفاصل دست و پای باشد بعد از آنکه از حمام بیرون آید آنرا
 باید بریدن و شکافتن و داروی تیز نهادن اگر بلا در بنهد تا قرص شود بعد
 از آن روغن و نمک نهادن نیک باشد **باب سی و یکم**
 در بلغمه بلغمه بثرات که در حال قرص شود و خون آید از آن آید و این قرصه بغا
 بد باشد چنانکه حرارت بغایت پیدا شود و خفقان و ضعف دل باز دید شود
 و چون بثره پنجه شود و کتاده شود سوراخها در آن پیدا شود و این علت آن
 اخلاط سوخته بغایت فاسد شده یا از خون بغایت گرم و تیز باز دید شود **علاج**
 اگر بدن بقوه و مانعی نباشد و خون صفراوی غالب باشد ضد کردن و جلاب **خوردن**

از نریک

از شراب عناب یا شراب ریاس یا غوره یا شراب الوغد الکفتکاب یا ماش سفید یا مزوره
از تهرندی اگر احتیاج باشد مسهل خوردن از مطبوخ فواکه یا قرص بلغشته بحسب مزاج
و اخلاط بعد از آن احتراز کردن از شراب و چیزهای تیز و اگر سودا غالب **علاج جلا**
خوردن از دانه سه درم پنج سوسن سه درم عنب الثعلب سه درم نبات ده درم غذا خورد
مقشر و ماش سفید کرده چون خلط بخته شود مسهل خوردن از مطبوخ انجمن یا حبیبون
یا معجون نجاج یا معجون خیار چنبر چون بدن از اخلاط پاک کرده باشد احتراز کند از غذا
که تولد سودا و بلغم کند و اگر قرحه شود مرهم اسفنج مالیدن و برکنارها قرحه کل از
در سرکه حل کرده مالیدن و اگر خفقان و ضعف دل باز دید شود خوردن شراب صندل
و شراب حماض و شراب ریاس و شراب سیب شامی و قرص کافور یا عرق کل هر کدام که
موجود باشد و جای نشستن که میل بسردی باشد **باب چهل و دوم**
در طاعون طاعون ورمی باشد که بیرون آید در جایها که گوشت اندک باشد امتناع
شیب بغل و پیش زان و بن گوش و ساعد دست و سبب این علت چون خون جوشیده
رفیق با صفراء بغایت متعفن شده که بر صفت زهر باشد و اعضای رئیسها از آن
خوردن کرده باشد **علامت** تشنگی و حرارت و سوزش و بخوردی و خفقان و
کناره ورم سرخ باشد یا سبز یا سیاه و بیشتر این علت در آخر تابستان و اول بادی باز
شود و این علت بغایت بد باشد و رسول صلی الله علیه و آله و سلم دعا کرد که این شراب
بهم بنده باز دیدم باد اگر کون ورم سرخ باشد امید خلاص باشد و اگر زرد یا سبز
یا سیاه باشد بد باشد **علاج** درین علت ضد نباید کردن همه چیزان شخصی که مار
گزیده باشد ضد نباید کردن که زهر در تمامت بدن بر آید شود این بنده جامع شخص را
دید که این ورم در شیب بغل او پیدا شد ضد کردن یک نیمه اعضای آن شخص خراب
شد و بعد از آن هلاک شد و شخصی دیگر را پیدا شد ضد نکرد و تدبیر نیک کرد خلاص
یافت در ابتدا تقویه دل باید کردن بخوردن شراب حماض و ریاس و صندل و غوره
و لیمو و نارنج و به و سیب و دوع ترش و بوبیدن سر یا بنفشه و نیلوفر و کاه و درخت
سرد نشستن و برف و یخ پیش خود نهادن غلظت زهر از عدس و سرکه یا جو و تهرندی
خوردن و مزوره انار دانه و زهر شک و تهرندی خوردن و در جمیع انواع غذا

و چیزی سفید مانند بی و در پیمان بیرون این مانند کرم زیاد می شود و بیشتر این علت در مردم
و ولایت خراسان باز دید شود و در شهرهای کرم و خشک و بیشتر در ساق پای و ساق دست
باز دید شود و ماده این علت چون در شیب پوست باشد مانند کرم حرکت کند و بسیار
باشد که از خوردن غذاهای غلیظ که تولد سودا کند باز دید شود **علاج** اگر بدن بقوه
باشد و مانعی نباشد ضد کردن و جلاب خوردن از عناب ده دانه تخم کاشنی و دانه گیاه
بزک از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا ماش با مغز بادام و اگر بلغم غالب باشد جلاب
خوردن از راز یا تریخ و پنجه سوسن و گیاه بزک از هر یکی سه درم نبات ده درم ماش و نخود
و مغز بادام چون خلط پخته شود مسهل خوردن از مطبوخ انیمون یا حب انیمون یا
مغز نخاع تا بدن از اخلاط پاک شود و زرد زود بخام رفتن و غذا خوردن که اخلاط
نیک تولد کند **صفت** معجون که خوردن نیک باشد بستاند هلیله و بلبله و امله و زنبق
و ترب سفید و قبیل مناسب هم فایده کرمانی هم وزن تمامت ادویه کوفته و پخته
شش بی نیم درم تا پنج مثقال حسب قوه و چون ابتدا حرارت و بثره پیدا شود روز اول
صبر نیم درم باز خورد روز دوم ویر یک درم روز سوم سه درم و آن جای را بصبر طلا کند
که البته زایل شود و چون از بی بیرون آید یک درم سرب بستاند و بر آن بچند روز
اگر بسیار بیرون آمده باشد از بیدار زدن و باقی بر سرب بچند و نکه دارد که از
بخ بریده نشود و در زیاد کند تدارک باید کردن اندک کشیدن تا تمام بیرون آید
بعد از آن ضماد نهادن از آذکدم و زرده تخم مرغ و روغن گل و اگر بریده شود اینجا
شکافد چنانکه پیدا شود بعد از آن روغن کاه بر آن نهاد تا که سده شود و خورده
شود بعد از آن مرهم بنهد که گوشت نوب بر ویاند **صفت** ضماد که اگر مخرج شک
بزودی با صلاح آورد و در بیرون آمدن مدد دهد بستاند حاشین فی سه درم
شمع سفید بیست درم روغن کنجد پنج درم مرداسنک قدری در شمع بکند از با
باهد یک درهاون بساید تا مرهم شود و ضماد کند و اگر سوزش و حرارت غالب باشد
لعاب دانه به و روغن بنفشه بمالد **باب** **چهل و پنجم** در چیزها که در
اعضار رود امثال بجان و ابکینه و خار و اگر بجان در جانی رود زود آنرا بکلبتین
بیرون آرند بعد از آن صبر و انزروت و مر پر کنند و اگر ابکینه و خار در جانی رود

و پیدا باشد اگر خیماد بنهند و ز لادن مدحرج کوفته با عسل و اشق برسند و بنهند یا کدر و نیچ
 کوفته با عسل برسند و بنهند **باب چهل و هشتم** در افتادن و ضرب سبک
 چون شخصی بیفتد یا ضربی بوی رسد اگر تفرقی الاصله نباشد و خون بیرون نیاید
 عضو را طلا بنهند از مورد و ماش مقشر و مغاث و صبر و کل امی و اقا قیا و ورق سرو
 کلنار کوفته با سریش برسند و طلا کنند نیک باشد و اگر زرده تخم مرغ و مرد اسنک
 با هم سوخته طلا کنند و بگذارد تا خشک شود نیک باشد و محرب است اگر از افتادن یا
 ضرب رسیدن و رهم در عضو باز دیده شود و حرارت غالب باشد در ابتدا و ضد کردن
 و بقدر حاجت خون بیرون کردن و جلاب خوردن از عناب ده دانه تخم کاشنی سه درم
 نبات ده درم و در ابتدا مقدار دانی یاد و دانه مومی این خوردن نیک باشد
 و اگر نیم درم روئاس و نیم درم کل مختوم و نیم درم بولک سراب بخورد کند و باز خورد
 نیک باشد و اگر ضرب بر سر اید رک با سلیقی باید کشادن و جلاب خوردن از عناب
 ده دانه بتفشه و دانه گیاه بزرگ از هر یکی سه درم نبات ده درم غذا ماش مقشر با مغز بادام
 و اگر بدن بقوه باشد احتیاس طبیعت مسهل خوردن از مطبوخ فواکه و طلا در اول
 یاد کرده شد اگر ضرب بر سینته یا شکر اید از آن سبب اسهال باز دید شود **علاج**
 از باب اسهال باید خوردن اگر ضرب بر سر بند و گشاید چیزی باید نهادن که تحلیل
 کنند تا بند با بونز و کلیل المملک و شبت و خطمی از هر یکی قدری در آب بجوشانند
 و آن عضو را بدان آب بشوید و ضماد از ارد جو و کوسنه و باقلا بنهد و روغنهای گرم
 مالیدن امثال روغن باریج و روغن نرگس و نسرب و قسط اگر حرارت غالب نباشد
 غذا آبگوشن و نخود و اگر خون بسیار آمده باشد شراب حامض یا شراب ریاس یا شراب
 صندل یا غوره خوردن نیک باشد غذا مزه از تخم هندی و انار دانه و زرشک با مزه نیک
 باشد **باب چهل و نهم** در علاج کرا و راجوب زده باشند بستن
 پوست کوسفند که در حال کشته باشد همچنان گرم بر آن جای نهند و بگذارند تا
 خشک شود و اگر کتان پاره با عرق کل ترکند و خطره بخطر میهند نیک باشد و اگر خون
 در شیب پوست بسته شود و مغز نان با ترب بگوید و بر آن نهد نیک باشد **علاج**
باب چهل و هشتم در زهرها و معدنی و نباتی و حیوانی علامت و علاج

239
هر زهری گفته شود زینتی هر کس زینتی کشته بخورد بد باشد درد شکر و بچیدن شکر بازید
کند و زبان گران شود و زینتی زنده خوردن هم بد باشد اما ^{مفیده} لذت کمتر باشد که بزودی بیرون
آید **علاج** قی کردن و شراب صوفی خوردن و غذا چیزهای لطیف که میل بچربی باشد اما زینتی
کشته خوردن **علاج** شنبلیله و تخم ترب جو شاند و صافی کند و عسل بر آن بهد و باز خورد
و قی کند و اگر سحج بازید کند **علاج** اسفیوش بر آن کرده و بست جو خوردن غذا برنج بر آن
کرده و کرده بیه و آب داغ کرده خوردن اگر زایل نشود **علاج** سحج که یاد کرده شد کردن و اگر
زینتی در گوش زد و از آن سبب درد و تشنج و اختلاط عقل بازید شود بزودی بیرون
باید کردن مبادا که سکنه با صرع پیدا شود بدان بایستد و سرگز کند و بر یک پای چند نوبت
بچهد تا بیرون آید و روغن نیم کرم در گوش چکاند و اگر بدین تدبیرها زایل نشود میل از
رصاص در گوش کند و آنرا بچندان اما شیخ رئیس ابو علی منع کرده است که صیل در گوش کرد
نشاید مرد اسنک از خوردن مرد اسنک درد شکر و قویج و احتباس بول و گرانی معد
و درم و گرانی زبان بازید شود **علاج** مشترک باشد چیزها باید خوردن که
که تقطیع کند مانند رازیانه و تخم کرفس و شنبلیله و ماء العسل بعد از آنکه مسهل خوردن
باز کوارش بر به نرم و شکر یاران و باید که طبیعت نرم باشد و ادار بول و غذا خیزد که
که میل بچربی باشد و خوردن صرف نیک باشد اسفیداج از خوردن اسفیداج زبان
اعضاست و فواق و سعال بازید شود و در معده و با شکم

اب بپش سیاه یا سرخ شود **علاج** قی کردن شنبلیله و پنجه ترب و عسل و اگر مقدار کمی
مجموعه در میان ماء العسل حل کرده باز خوردن نیک باشد و آب خوردن از رازیانه اینسون
تخم کرفس از هر یکی سه درم ده درم غذا خوردن و شیرین تخم کاویسته و حقه تیز کردن
اما خواب نباید کردن و خاییدن کنجی نیک باشد راج و شکر ف علاج مانند علاج زینتی باید
کرون زنگار از خوردن زنگار محس معا بازید شود و روده مجروح گردد و سوزش
و حرارت در حلق بازید شود **علاج** در باب خوردن زینتی یاد کرده برارت الحدید و
خبت الحدید از خوردن خرده آهن و بریم آهن درد شکر و خشکی زبان و حرارت
و درد سر بازید شود **علاج** خوردن شیر و مسها که طبیعت نرم دارد و خوردن
روغن تازه نیک باشد و روغن بنفشه و روغن باسکه که منجته بر سر و پشانی مالیدن

و گفته اند که خوردن سنگ مقناطیس با مسهل نرم خوردن غذا جواب باروغن و فی کردن
 نیک زایج و اهک این هر دو قروح روده و سعال سخت و خشکی دهان و درد
 سردی اطراف بازید شود علاج فی کردن **بادام** با لعاب بزک و اگر بیخ و کهره
 هم بخورند ان باز خوردن نیک باشد و شیر و لعاب دانه به و کغاب نیک باشد
 و غذا که چرب و حقیقه کردن نیک باشد و اگر حلق رود لعاب دانه به و لعاب اسفینوش
 خوردن صابون خوردن صابون همچنین علاج باید کردن زاع ان خوردن زاع
 سفید رهن کف برارد علاج حسوس باید ان شیر سپوس اردکنم و روغن
 بادام و نبات آب بعد از ان حرکت کردن و جماع و کار سخت مزاج حکم را تباہ کند
 و کرده ضعیف گرداند و بسیار باشد که استسقا باز کند و الله اعلم **باب چهارم**
 در خوردن ادویه نباتی که از خوردن ان بیم هلاک باشد خوردن پیش از خوردن پیش
 خلاص یابند اگر خلاص یا بتدب دق بازید شود علاج بزودی فی باید کردن چند
 نوبت تخم شکر در آب بخورند و روغن کا و باروغن کجند با هم آمیخته باز خوردن و فی
 کند بعد از ان جفت بلوط در سراب بخورند و باز خورد بعد از ان خوردن تریاق
 بزک و مشرود بطوس و د و المسک و معاجین و پازرها نیک باشد قرون السنبل
 از خوردن ان سرسام و سیاهی بون و بول خون بازید شود **علاج** مشترک باشد
 خوردن کشکاب و روغن بادام و خوردن قرص کافور با عرق کل و روغن نیک باشد
 و ضماد از صندل و عقیق کل بر جگر نهادن و خوردن سه اب سیب با برف و روغن نیک
 و لعاب دانه به و لعاب اسفینوش در آب سرد نیک باشد و خوردن دوغ کا و کر توش
 باشد سرد کرده نیک و خوردن روغن بنفشه و روغن کل و روغن نیلوفر نیک باشد
 فریون از خوردن فریون اسهال بازید شود بسیار باشد که اسهال خون بارد
 کند و سوزش معده و حرارت غالب شود علاج فی باید کردن بر تخم شبت و روغن
 بادام و روغن بسیار خوردن نیک و خوردن اب انار ترش و سیب ترش و دوغ کا
 سرد کرده نیک باشد و الله اعلم **باب پنجم** **چهل و هفتم**
 در خوردن بتوعات سلجقه از خوردن شیر و ما زریون و حبه التیس و اللیس
 و لال را عیم و عرطنینا چون زیاده از اندازه خوردن سوزش و اسهال بسیار

بازدید کند علاج سعی باید کردن که تیزی شکسته شود بخوردن روغن وزب و روغن بعد از آن
خوردن ربهای قابض مانند رب به و رب سیدب و شراب ریاس و قرص طباشیر سبت
و قرص کهر با روغن مورد و اگر اسهال خون بازدید شود بد باشد علاج آب سرد بر اعضا
ریختن و علاج از باب اسهال خون کردن سقویا مقدار دو درم اسهال خون بازدید کند
علاج اول شیر یا ماست یا دوغ شیرین باید خوردن تا تیزی آن شکسته بعد از آن
باز تنک دو درم بریان کرده باب سرد خوردن بعد از آن شراب غوره و شراب ریاس
و رب به و رب سیدب نیک باشد غذا منوره سماقی با برنج بریان کرده با کرده بیه مازید
خوردن آن مقدار دو درم بد باشد اسهال خون بازدید کند و حرارت و خشکی غالب شود
و علامتهای بد بدید اید علاج شیر و روغن بسیار خوردن و لعاب دانه به و لعاب اسفیو
خوردن و اگر حرارت و سوزش زایل شود و اسهال باقی بماند باز تنک او اسفیو
و صمغ عربی از هر یکی دو درم بریان کرده خوردن و چون فی و اسهال زایل شود
منوره از آنار دانه و زرشک خوردن نیک باشد دفلی یعنی خرزهره هر ادوی و حیوانی
که خرزهره خوردن هلاک شود تشنگی و حرارت بهر و غالب شود و شکم آما س کند و باز
در چشم بازدید شود علاج بنوردی فی باید کردن و لعاب دانه به و لعاب اسفیو
و تخم خطمی و تخم خیر و خوردن با روغن بادام و اگر شمیلیر یا خرما بجوشاند و روغن بادام
با هم باز خوردن فایده تمام دهد و خوردن حلوهای تر و لوزینه و بالوده و غنچه
نیک باشد و خوردن تخم کشت نیک باشد و حقه نه کره نیک باشد بلا در
خوردن بلا در حلق و دهان خشک شود و تشنگی و سوزش با پا بازدید شود
بسیار باشد که تب و سرسام و دیوانگی بازدید شود **نفلس** که چون بلا در با جوزهنگ
خورند مضرت کمتر باشد **علاج** فی کردن بروغن کا و یا روغن کنجد و روغن کل زبد
غذا ماش سفید کرده و مغز بادام و اسفناج و کدو خوردن مغز خیار و خیارین
و مغز بادام و دوغ کا و سرد کرده و میوهاء سرد و تر و آب سرد نیک باشد و در آب
سرد تشمت نیک باشد میوینج از خوردن میوینج حرارت و تشنگی غالب شود
و سوزش در مثانه بازدید شود و بسیار باشد که آب بپس مانده خون سرخ شود
علاج فی کردن بشیر و روغن بادام و لعاب دانه به و خطمی و تخم خیر و غذا شیرین

و مغز بادام با ماش سفید کرده با مغز بادام و اسفناج سداب خوردن سداب تشنگی
 بسیار و سوزش باز دید شود علاج انچه در باب خزرهره یاد کرده شد نفسیاصغ سداب
 است از خوردن ان بستگی بود و بر باز دید شود و ورم زبان و سوزش حلق و معده
 و سرخی چشم و روی باز دید شود **علاج** قی باید کردن بروغن و زبد و آب گرم و غرغره
 کردن بروغن گل و شیر بعد از آنکه معده پاک کرده باشد خوردن سلجین نیک باشد
 و بخ اشترغار بغایت نیک باشد که تریاق است جلهضک تخم تربد زرد است از خوردن
 ان خنق و ورم زبان و حلق و غشایان و قی باز دید شود **علاج** قی کردن باب گرم
 و روغن و حقه نرم کردن بعد از ان علاج هیضه کردن اشنان و خربق سفید و
 عرطینا و قنار الحار و غار بقون سیاه از خوردن اینها مفرد و مرکب غشایان و قی
 و اسهال و ضعف معده و عرق سرد باز دید شود **علاج** قی کردن و چیزی نرم خوردن
 که حرارت و سوزش بنشانند و خوردن شیر و روغن و زبد غذا منوره از ماش سفید
 کرده و مغز بادام تمام بعد از ان چیزهای قابض خوردن امثال قرص طباشیر نسبت
 و رب به و در آب سرد نشستن تربد سفید و تربد زرد چون بی ترکیب خوردند
 اسهال و قی و سوزش معده و دوده باز دید کند **علاج** قی کردن باب گرم و
 روغن بعد از ان رب غوره و ربیابس و رب به و سید ترش خوردن غذا منوره
 سماق و انار دانه شراب صرف نباشتا خوردن حنق و خفقان و در مفاصل
 و تشنگی و سوزش بیض چشم و روی باز دید کند و اشتهای طعام باطل
 شود **علاج** قی کردن سلجین اگر بدن بقوه باشد فصد کردن و مسهل خوردن
 نیک باشد بعد از ان دوغ ترش سرد کرده و شراب حماض و عونه و مزونه ترش
 خوردن نیک باشد **باب پنجاه و یکم** در خوردن چیزهای بنانی
 که علت در اعضا باز دید کند انیون از خوردن ان دودرم سدروسباب و
 خوابی و پی خودی و حذر و افلاج و تار یکی چشم و سستی زبان و تشنگی نفس و
 کداز باز دید کند و بیشتر ان باشد که هلاک شوند و اگر در شراب خوردند زودتر
 هلاک شوند **علاج** قی کردن بروغن و نمک در برون و حقه تیز کردن و دوده در
 سلجین باده دوم افستین خوردن و از تریاقات و جند بد ستر و هرز و فلفل

243

و ابل از هر یکی قدری کوفته با عسل برشند شربتیه ده منقال با یک قبه شراب خوردن
و اعضا بر روغن مستط و روغن سپوس و روغن بابونه ساعت بساعت مالیدن و
خواب نباید کردن و موی سر بر کندن و جای کرم نشستن و تریاق خوردن غذا خوردن
اب با کبوتر و دار چینی جوز مائل از خوردن مقدار یک درم چشم سرخ شود و دوا رو
بی خوابی باز دید شود و عرق سرد و ضعف بنض و بیشتر آن باشد که هلاک شوند
علاج تی کردن نمک سرخ و اب کرم و اعضا با اب کرم شستن و روغن کرم مالیدن
مانند روغن مستط و نار دین و بابونه و زیتوق غذا اب گوشت جرب و شراب صرف
خوردن بروج از خوردن آن سرخی چشم و بخوردی و خارش و کرانی باز دید شود
علاج تی کردن با ب کرم و نمک و عسل کردن و سرکه با عرق کل بر سر و پیشانی مالیدن
و خواب ناکردن و عطسه آوردن و موی بر کردن شوکران گفته اند که بر ذابنج
رومی است مانند اینسون از خوردن آن خناق و سردی اطراف و کشیدن اعضا
و تار یکی چشم و کرانی اعضا و پایی باز دید شود **علاج** تی کردن با بی که شبت در آن
جوشانیده باشد و نمک و عسل بعد از تی شراب صرف خوردن با قدری فلفل سوده
ساعت بساعت و خوردن تخم انجوه و انگار دو کر و با و صیغه با شراب استخه نیک با
وضاد از آن کمدم بر معده نهادن عبد الخلیب نوعی از آن سیاه باشد از خوردن آن
خند و ز بان خشکی و فواق و تی و اسهال باز دید شود **علاج** تی کردن با ب کرم
و روغن بعد از آن خوردن شیر و عسل و شیر خرنیک با شکر و خوردن مغز با با
و فستق و جلغوز و اب گوشت مرغ نیک باشد کشتن تر اگر بسیار خوردن دوا
و سدر و بخوردی و اخلاط عقل و گرفتگی او از باز دید شود مانند کسی که شراب
یا نیک خورده باشد **علاج** تی کردن بر روغن و اب شبت و عسل و خوردن زرد
تخم مرغ نیم برشت و فلفل و نمک و اب گوشت از مرغ فر به بر ز قطن یا بسیار خوردن
از غم و اندوه بسیار و علت بد باز دید کند خاصه که کوفته باشد **علاج** تی کردن
با ب کرم و شبت و عسل بعد از آن خوردن زرده تخم مرغ نیم برشت و حسوی
جرب و شراب کهنه نیک باشد **باب پنجاه و دوم** در زهرهای
حیوانی در ارجح از خوردن آن درد شکم و درد و سوزش منانه و بسته شدن

۲۴۹
آب پیش و اخلاط عقل و وسواس و دیوانگی و تب کرم و بسیاری باشد که بول خون و
اسهال باز دید شود **علاج** فی کردن باب کرم و روغن کبجد بعد از آن بشین تخم برین
و لعاب اسفینوش و لعاب دانه به خوردن و کشکاب بال لعاب برزک خوردن و آب گوشت
باروغن بادام و کدو و اسفناج و خوردن دوغ کاو و شراب بنفشه و روغن کل و
سفید تخم مرغ و شیر زن در سوراخ قضیب چکانید که گوش بحری از خوردن
آن درد معده و قی بسیار و بول چون تنگی نفس و سرخی چشم و سعال خشک و بر قی
و درد کرده باز دید شود **علاج** فی کردن باب کرم و روغن کبجد بعد از آن شیر زن
و شیر زن و ورق خطمی و ورق حینر و چخته خوردن و لعاب اسفینوش و دانه
به خوردن علامت به شدن آن باشد که بول صافی شود و بوی آن کدنه نباشد ^{شیره} غدا
جو و ماش با مغز بادام و اسفناج و زغ و حر با از خوردن اینها درد معده و قی و
درد دل باز دید شود **علاج** فی کردن باب شبت و پروغن کبجد ضفادع ابی که سبب
باشد یا سفید از خوردن اینها تار یکی چشم و حناق و تنگی نفس و دوار و سستی
اندام و خشکی حلق و کند دهان و افتادن دندان باز دید شود **علاج** فی کردن
باب کرم و روغن زیت و در حمام نشستن و عرق بسیار کردن و اعضا بروغن قسط
و روغن نار دین باروغن زنبق مالیدن غذا خوردن با مرغ و شیره تخم کاو بسته
سالامند از جانوری است بر دیوار بهار و در مانند سوسمار دم کوتاه دارد بجا
زرد باشد چنانکه اگر در آتش اندازند سوزد و آتش میراند از خوردن آن معده
و شکم باز دید شود و آب پیش بسته شود و تشنگی بسیار باز دید شود **علاج** جلاب
خوردن از باجوسه درم و انیسون دو درم پنج سوسن سه درم نبات ده درم
غذا خوردن با شیره تخم کاو بسته و خوردن تریاق و کندر و جنطیانا نیک باشد
ماهی سرد بعد از چند روز خوردن بد باشد علت های بسیار باز دید کند **علاج** فی کردن
بسبب و روغن کبجد و نمک بعد از آن کلشکر و معجون که خوردن گوشت بریان کرده
چون از آتش بیرون آید یک ساعت بنهند تا سرد شود اگر کرم بیوشند بد باشد خوردن
آن که حرارت و سوزش معده و اسهال و غم و فکر های بسیار و تار یکی چشم باز دید کند
علاج فی کردن بروغن و آب و عسل و نمک و خواب نباید کرد بعد از آن خوردن

245

شراب سببه و شراب انگوری کهنه و خوردن سبب و کل ارتمی و ترپاق نیک باشد و علاج نملک
علاج هیضه باید کردن و الله اعلم بالصواب **باب پنجاه و نهم** در خوردن زهرها
خوردن زهره افعی امکان خلاص باشد اما علاج آب گرم و شیر و روغن خوردن و قی کردن
و طلا کردن ترپاق بزرگ و مژ و دیطوس و باز هر خوردن و در المسک با شراب و آبگوش
خوردن و اگر نفس متواتر و غشی باز دید شود امکان خلاص زهره پلنگ از خوردن آن
صفراوی و کراتی و زنگاری باز دید شود و یرقان و بوی صبر از دهان آید اگر در ساعت
بپرد امید خلاص باشد **علاج** قی کردن با آب گرم و شیر و روغن بعد از آن ترپاق که خاصه نخل
بدان دارد خوردن بدین صفت کل محتوم و حب الغار از هر یکی ده درم بنیر مایه آهو چهل درم تخم
سذاب و مر از هر یکی یک درم نیم تمامت کوفته و پنخته بعسل کف گرفته بسرشد شربتی در مشق
زهره سک ابی مقدار یک عدد پس خوردن بعد از یک هفته بکشد **علاج** قی کردن بروغن گاو شیر
و چنطیان و در اچینی و فرسنگ مایه خرگوش خون گاو از خوردن آن چون گرم و تازه باشد
در دکو و حنات و تنگی نفس و کراتی زبان و سرخی چشم و بخودی و غشیان باز دید شود **علاج**
حقنه بزودی کردن و مسهل خوردن اما قی نباید کردن و خوردن انجیر و فلفل و تخم کرفس
و مر از بانه و انگرد و بوره بخ انگدان با سرکه و بی سرکه نیک باشد و اگر خون در قصبه شش و معد
و سینه و روده و مثانه بسته شود بد باشد علامتها باز دید شود اما ناز روی لوز و ضعیف
نبض و سستی اعضا و بخودی و سردی اطراف **علاج** اگر و هر در حلق نباشند قی کردن و خوردن
بنیر مایه خرگوش و شیر و انجیر و ترپاق از بعد شونیز و علاجه که در باب اول یاد کرده شد
شیر فاسد شده که نهاده باشند و میل و طعم بتوشی کرده باشند از خوردن در این دو راهی
و درد و پخش سنگ باز دید شود **علاج** قی کردن با آب شبت و عسل و روغن کنجد و روغن کرم
بر بعد مالیدن چوز شیر در مثانه و معد بسته عرق سرد و بخودی و غشیان باز دید شود **علاج**
بنیر مایه خرگوش یک مثقال با یک و قیه سرکه خوردن و خوردن سرکه با پنیم گرم نیک باشد خوردن
بودن با سکنجبین و تخم کرفس با سکنجبین نیک باشد **باب پنجاه و چهارم** در ادویها
که با اعضا طلا کنند جاوزان بگویند مغز خرگوش با سرکه و روغن زیت و ورق بیخ انگشت
با هم کوفته صفت دیگر و روغن صوب و تخم کوز صحرائی و بیخ بلغان و بیخ اسفند آن مفرد و
کوفته و پنخته بروغن زیت بسرشد و با اعضا طلا کند و اگر روغن ترب با اعضا مالند

پشه نزدیک نیاید **باب پنجاه و پنجم** در چیزها که در خانه بیفشانند یا در دکنند جانوران
بگریزند بودند و سیسنبیل و ورق پنجه انگشت در خانه افشانند جانوران بگریزند پنجه سوسن و سبک و
شاح کاوکوهی و موی برآمدی و سم بز برایش نهند عقرب و مار بگریزند نوع دیگر سبکینج و زفت
و جاوشیر و مقل برایش نهان نوع دیگر نوشادر و خردل در آب حل کرده و در خانه افشانند
بگریزند دیگر اب دهان ادری که هنوز چیزی نخورده باشد بناشتاد در دهان مار جانوران
که بکشد بمیرد و اب دهان چون در دهان عقرب کشند بمیرد و اگر کبریت و سم دراز گوش و جاوشیر
و زرنیج زرد و سیریز و روغن گاو و دود کشند عقرب بمیرد صفت دیگر که عقرب بیرون نیاید از جا
خود مبعوض زرنیج و سرکین بز و بیه بز برایش نهند و اگر ترب در سوراخ عقرب نهند بیرون نیاید
و اگر خطل بچوشانند بر افشانند یک از خانه برود و اگر سداب و خرنوب و خرنوبه در آب بچوشانند
در خانه بیفشانند یک برود و اگر کبریت و خرنوبه در آب بچوشانند عقرب بمیرد چنانچه شود مانند
راندن پشه چوب صنوبر با شوینز یا مورد و کبریت و مقل و حمله و ورق سرو و سرکین کا و مفرد
و مرکب دود کشند و اگر روغن در دست و روی مالند پشه نزدیک نیاید شغال چون بوی
سذاب بشنود بگریزد موش راندن و کشتن مرد اسنک و خرنوب و بند رالنج و کبریت و بیاز موش
و موش و بادام تلخ و دانه زرد الوی تلخ با هر چیزی که بیامیند چون موش بخورد بمیرد
و اگر خایه موش بکشد و رها کند موشان دیگر بگریزند و اگر کبریت و قطران در خانه افشانند
مورچه بگریزد و اگر زرنیج در شیر حل کنند مکس بمیرد و بگریزد و اگر کندر و خرنوب سیاه برایش
نهند مگر بگریزد و اگر کبریت بشرد و دکنند زنبور بگریزد و الله اعلم **باب پنجاه و هشتم**
در بگردن جانوران اگر شیبی باوقی جانوری بگردد و ندانند که چه جانور است واجب است
که بالای آن عضو را به بندد و محجه بر آنجای نهند و آنرا جذب کند تا زهر بیرون آید و اگر خایه
باشد آن عضو را بشکافد و علق بر آن اندازد و مرغی کوچک پاره کند و گرم بر آنجا نهند
چند بار و اگر در آغاز کند طلا جذب نهند مانند بلبیدی کبوتر و بلبیدی باز و بودند و کبوتر
و بول ادری و خاکستر خوب الجیر با سرکه و زفت و نمک و سیر و سرکین کو سفند و اهلك و غسل
و زیت و اگر ورم کند از بلبیدی کبوتر و مشک طرا مشمع و کل شقایق و سیریز و کبریت و بودند
از هر قدری مناسب هم طلا کند و نکند که سر جواحت با هم آید و نیک باشد خوردن تر یا ق
نمک و مشرد بطوس مارا قی از گزیدن مارا قی اندک خلاص باشند اما علاج اگر حال

باشد ان حضورا ببرند و قی کردن و شیر بسیار خوردن و باقی کردن و تریاق خوردن و شیر
خوردن و مرغی باه کردن و بر سر جراحت نهادن چند نوبت مرغ نهادن و خوردن این
دو اینک باشد صفت اینسوز **شخم کشتوت** و مغز حب فلفل از هر یک که درم زراوند مدحج جدید ^{ستیز}
از هر یکی پنج درم کوفته و پنجه بشراب بشیر شد شربتی سه درم با آب یا شراب خوردن نیک باشد
و خوردن گوشت شغال با نمک تمام و روغن کاک و کهنه بوده باشد و در میان کل سر بز نشستن
صفت معجون که نیک باشد جب **بج سوسن** اسمان کون و زنجبیل و زراوند مدحج از هر یکی
بج درم گذر و سداب بری از هر یکی چهل درم ارد کرسته چهار درم کوفته و پنجه شربتی سه درم
با شراب خوردن نیک باشد و نیک باشد خوردن تریاقها و مفرحها و سیس و بیاز و ترب و کندانه
و سداب و مرزنگوش و وریق کل و اب بشیر آردی و ضد نشاید کردن اگر ضرورت باشد در آخر
شاید عقرب بزیدن عقرب آنچه ماده بود بزیرک تر از نر باشد اما پیش عقرب بزیرکتر باشد اما
نهر ماده سلیم تر باشد و عقرب بزیر نوع است سفید و زرد و سرخ و خاکستری و کبود رنگ ^{ستیز}
و سیاه و ذهبی نوعی دیگر حراره گویند بدترین همه است این نوع در ولایت تستر و عسکر مکر
بسیار باشد از کزیدن عقرب درد سخت و هذیان و غشیان و قی باز دید شود و گاه گاه درد
ساکن شود باز درد آغاز کند **علاج** اگر محال باشد بالای جراحت ببرند و گاه و بر سر نمک یا سوس
گرم کرده مینهند و شیر عافوق کوفته بر آن موضع نهادن و چیزهای لطیف می نهند مانند سیر و پیر
و عافوق و مغزندق و بزیرک کرب و کبریت زرد و روغنهای گرم مالیدن مانند روغن بابونه
و زنبق و سیرین و فرفیون و شفاقی و خوردن تریاق و نهادن نیک باشد **صفت** بر او تراوند ^{طویل}
و جنطیانا و حب الغار و پنج حنظل و افسنتین و زرده جو به از هر یکی مناب ^م کوفته و پنجه ^{تعییل}
کف کوفته بشیر شد طفلان را نیم درم بزیرک را بکنقال نیک باشد خوردن پیرز و کرو یا و سیس
و سعد و دانه مورد و تخم کاشنی صحرایی و سبکینج و ترب و اگر پنج حنظل کوفته باب پیش بشیر شد
و طلا کند در حال درد ساکن شود نوعی دیگر سداب وارد جو نهادن در دساکن **صفت**
معجون فلفل هشت درم دار فلفل پنج درم سنبل دو درم زراوند و پنج از خرا از هر یکی سه درم ^{کوفته}
و پنجه با شراب انکوری بشیر شد شربتی یک درم اما کزیدن عقرب جراحه ان عقرب کوچک است
زهران بغایت گرم باشد و هلاک کننده است بسیار ^{بسیار} کرب و برفان باز دید شود **علاج**
شیر بسیار خوردن و قی کردن بعد از آن شراب سید با عرق کل خوردن و بجه بر سر جراحت

نهادن و مکیدن و چیزی گرم بر جراحت نهادن مانند فرنیون و چند بیدستر و برکنارها
 زخم کل از منی با سرکه حل کرده طلا کردن غذا کشکاب یا ماش سفید کرده خوردن و نیک باشد
 خوردن و روغ ترش اگر طبیعت سخت باشد حقه کردن و غرغره کردن بعد از آن بزوره ترش
 خوردن مانند زرشک و نار دانه و تر هندی و غوره **صفت** تر یا که نافع بود پوست پنج کبر
 و پنطیانار و فستقین روی و ذراوند مدح و پوست پنج کاشنی صحرائی از هر یکی مناسب گرفته
 و پنجه بچسب کف بشوید شربتی دودرم **صفت** قور کرفایه بسیار دارد تخم کاشنی صحرائی
 و کل سید ترش و کشنی خشک از هر یکی مناسب هم گرفته و پنجه شربتی دودرم باده در
 شراب سید ترش خوردن ریتلا و عنکبوت از کزیدن ایشان درد سوزش و خارش
 باز دید شود **علاج** حجه نهادن و مکیدن و آب گرم بر آن موضع ریختن و مالیدن و تر یا ق
 خوردن و در میان ریک گرم و کا و برس نهادن و خوردن تخم کرفس و شبت و شونین
 نیک باشد **صفت** تر یا ق لفل و ذراوند مدح و پنج سوس و نار دین و عاقوق و تخم کدر
 صحرائی و زین سیاه و کلوانار و پنیر مایه خرگوش و قور قور میع و خشکاش و حب البلسان
 از هر یکی ده درم گرفته و پنجه باب کبر بشوید شربتی دودرم و اگر درد شکم و قوا ق پیدا شود
 تخم کرفس و رازیان و شونین نیک باشد با شراب صرف اما از کزیدن عنکبوت حله و سوزن
 تمام باز دید شود و باشد که بت باز دید شود **علاج** شربتی از تر هندی ده درم نبات ده درم
 با سکنجبین ده درم خوردن و طبیعت نرم کردن بخوردن مطبوخ فواکه و غذا کشکاب
 با بزوره ماش **علاج** حراره و اگر غضوجروح و کزیدن شود انرا از گوشت کزیده پاک کند بعد
 از آن **علاج** جراحت کردن و حوض در عرق بید حل کرده طلا کردن نیک باشد **باب**
پجاه و هفتم در کزیدن زنا بزرگ و زهره نوع است دو نوع از آن یکی زرد و باریک از کزیدن
 آن درد و خفقان و سواس باز دید شود و باشد که بت باز دید شود و اگر بر موش مرده نشیند
 بیشتر آنکه در مدت سه روز هلاک شود **علاج** آن جای پیش فزاح باید کردن و حجه بر
 نهادن و انرا مکیدن تا زهر بیرون آید و اگر درد بغایت باشد یکدم بر نجاسف خوردن و اگر
 سه درم کشنی بخورد در حال درد ساکن شود و شیاف احتمال کردن از بخاری و گیاه بزرگ
 و کجند و ورق کجند گرفته نیک است و کل و سرکه طلا کردن و کل سرخ و غوره مالیدن و کجا
 باره در آب نج تر کردن و ساعت بساعت نهادن که در درد ساکن شود و آب سرد ریختن نیک
 باشد

و خوردن شراب عوره و ریواس و لیمو و حمض نیک باشد و مروره ترش خوردن و آن جای در
 گرم نهادن و چوب زبرجد آرد در آب سرد هادن که درد ساکن شود **باب پنجاه و**
هشتم درگزیدن مارها را بای آن جانوری باریک است و بر هر جانب بست و در پای
 دارد گاه دراز شود و گاه کوتاه شود و گاه در گوش رود از گزیدن آن درد و گزیدن سر باز نشود
علاج سرکه و نمک مالیدن و اگر ساکن نشود آن جانور را بکشند و بگویند و بدان جای هلد و بریزند
 طویل و جنطیانا و پوست بچ کبر و آرد کرسنه از هر یکی قدری خوردن **باب پنجاه و نهم**
 درگزیدن آدمی در سخت باز دیدن شود خاصه که روزه داشته باشد یا بحر و باشد **علاج** کتان
 بروغن زیت چرب کرده هاد ز نیک باشد و اگر درد ساکن نشود با قلا و بایز خائیدن با غسل نهند
 ساکن شود و اگر ساکن نشود و ورم کند و ریزد مرهم سیاه بنهد که زایل نشود آن جای را بر غن
 زیت چرب کند و آرد با قلا بر افشاند یا صندل و سرکه هر روز چند نوبت طلا و اگر استخوان کوساله
 سوخته و خورد سوره بنهد نیک باشد و اگر کمر سوخته بنهد نیک باشد **باب شصت و یکم** درگزیدن
 کرم و سگ **علاج** انچه در آب آدمی یاد کرده شد و سرکه با نجامالین و نهادن نیک باشد و باز
 و نمک و غسل و سذاب و با قلا و بادام تلخ مفرد و مرکب نیک باشد و اگر ورق لسان الحمل با نمک
 و ورق چنا و بودنه بنهد نیک باشد **باب شصت و یکم** درگزیدن سگ دیوانه جراحت را نباید
 گذاشت که درست کرد ولیکن بزیر کت باید کرد و محجری نهادن و میکیدن و مدت چهل روز جراحت
 کشاده داشتن تا زهر وی تمام بیاید و تند پس عرق آورده کن بگره باه و غیر آن و چون از
 جراحت داده بسیار مالوده باشد و عرق و خون بسیار رفته ند پر استماع کنند باه و بگره سودا
 زود آورد و ادویه قوی دهند و نماء الجین و بطخ استیمونک طبع را نیم میدارند زنده
 زنی ازنده میکنند و شیر و شراب یا هم ایخته خوردن سود دارد و تریاق اربعه و تریاق بزرگ
 و داروی سرطانی سود دارد خاصه در اول و اگر در حال یارود اول یارود دوم داغ
 سخت صواب باشد و باداغ بگره نباید برد و از سرمانگاه باید داشت و دوا در ارج سوز
 دارد ان بکیرند در ارج و سر و پا و پرا و پاک کنند از تن در ارج یک جزو عسک
 مقشر یک جزو زعفران و سنبل و قرف و فلفل و دارچینی از هر یکی سدس یک جزو بستر
 و قرص کنند هر یکی بوزن دو دانگ شربتی یک قوس خورد پس اندر کرم مایه بریند و اندر
 اینن نشانند تا هم اندر اینن بول کند نافع باد

کوش در قروح مابره بر ویاند و قروحی که در مواضع عصبی باشد با صلاح آورد بجهت حرارتی که با آن حرارتی باشد موقوف بود و در صلیقون
 و در مهای سخت تلبی و تحلیل کند و قروحی که احتیاج تحلیل داشته باشد فایده رسانند و قروحی که احتیاج تحلیل داشته باشد فایده رسانند و قروحی که احتیاج تحلیل داشته باشد فایده رسانند
 روغن زیت شست و متقال و بعضی نسخها بقثقال موم را در روغن زیت بداند و در اینج با صلاح نموده و زیت را در آن حل کنند و بر قروح زیت
 تا مرهم شود و بعضی این ادویه را با هر که در چندان میگویند که خوب مرهم شود و این مرهم باسلیقون مغز است و چون چهار مثقال قند اضافه
 نمایند باسلیقون کیز نماید اند و صغیر مرهم زیت و ضماد الا ربعه نیز گویند و بعضی یکه خوک اضافه میکنند و در این صورت در تحلیل
 اقوی خواهد بود باسلیقون کبیر نسخه قانون موم نود مثقال زیت پنجاه و شش مثقال مرکی را اینج سقز از هر کدام بیست و هشت مثقال
 روغن زیت چهار صد و چهل مثقال مرهم در گلیون خزان بر را تحلیل برد و از برای جمیع اولام صلب نافع بود مرد اسنک هفت مثقال
 بسیار نرم صلایه کنند و با هر که در مثقال نیم روغن زیتون در پاتلی کنند و با آتش آهسته سرد اسنک را در روغن مذکور حل کنند و بجوشانند
 تا فی الجمله غلظت برسد و رنگش بگرد پس لعاب حلیم و لعاب تخم کبوتر و از هر کدام چهارده مثقال داخل کنند و آهسته
 آهسته بجوشانند و پس از آن داخل میکنند مرهم سقز و مرهم حارین نیز گویند جراحی که کند و قروح خبیثه مرمنه را که در بر ماند
 باشد نافع بود و بواسیر پاک کنند و بقایای ماده خزان بر پاک کنند تحلیل برد و از برای کوبیده سگ دیوانه نفع دهد موم سفید را
 پنج زرا و نود طویل کند و سفید از هر یک شش مثقال مرمر اسنک نه مثقال جاوشیر زکا اشق از هر یک چهار مثقال سنگین قند از هر کدام
 سه مثقال آنچه ضمه است در سر که حل کنند و بقیه ادویه را نرم صلایه نمایند و موم را نود مثقال روغن زیت بکنند و همه ادویه را داخل کرده
 در هاون چندان بر هم زنند تا خوب مرهم شود مرهم حارین نسخه قانون چنین ذکر کرده اند که این مرهم ذوازه است و منسوب به ذوازه
 حارین ازین جهت حارین و بی نام کرده اند جراحی اطرا از کوشت فاسد و چرک پاک کند و مندمل سازد و بواسیر و خزان بر صعب را سود
 دارد مرهم سفید اینج از هر کدام بیست و هشت دره جاوشیر زکا از هر یک بیست و چهار درم زرا و نود طویل کند از هر یک شش درم مرکی
 قند از هر کدام چهار درم مقل از زقشش درم مرد اسنک نه درم مقل را با صمغهای دیگر با سرکه حل کنند و ادویه دیگر را نرم صلایه
 نموده در تابستان با صد و هشتاد مثقال و در زمستان با دویست و هفتاد مثقال روغن زیت مرهم سازند مرهم جلی از برای
 جراحتهای نان و ریشا که در بر با صلاح آید و از برای طاعون نافع بود سه کوساله پاکیزه که نمک زبیده باشد بکنند بیست و هشت مثقال
 مرد اسنک و قلدیس و دویست هفتاد مثقال زیت قلدیس و صافی نمایند و هشتاد مثقال از مرکی بر نوزم بسایند و روغن زیت را
 داخل کنند و خوب بر هم زنند و پیله بر روی آتش بکنند از نود در اسنک و قلدیس با بار روغن زیت صلایه کرده را در آن بر نوزم و با آتش آهسته
 طبخ نمایند و خوب نخل نان که پوستش را جدا کرده باشند بر هم زنند و هر که که خوب و به خشکی بند خوب دیگر عوض کنند و ازین چوب بارها
 ریزه علی دره در آن انداخته چندان بجوشانند تا قریب با نفعاد شود و در قانون همین مرهم است که بنام مرهم قلدیس مذکور کرده اند مقدار
 مرد اسنک سه رطل آورده اند و در بعضی کتب پیه خوک مذکور است و گفته اند که تسکین در زدن فرغ و مضافان بکنند و در بهار خاصه
 مرهمها روغن نافع بود و ریشهای سست و خصیه و اولام مقعد را فایده دهد و شکم که استخوان و کوفه عضل را مفید بود تسکین
 الم قطع بکنند مرهم باز در جراحی کوشه بویا و بیا که در انداخته سازد و از برای زخم شمشیر و ساجر اجازت نافع است مرد اسنک
 چهل و پنج مثقال زیت انقانی نود مثقال دم الاخیخ پنج سوسون از روغن زرا و نود از هر کدام شش درم مرد اسنک را علیحدت نوزم بسا
 و بار روغن زیت در پاتلی آتش آهسته بجوشانند تا مرد اسنک حل شود پس از آتش بر وی اندواشود که با چهارده مثقال سرکه
 حل کرده بشند داخل کنند بعد از آنکه آنرکی سرد شده باشد پس از روی آتش بکنند و بقیه ادویه را نرم صلایه نموده و بچند داخل کنند
 و بر هم زنند تا مرهم شود مرهم خضر کوشت فاسد را و مرده را پاک کنند و لخم را بیدر فانی سازد اشق را در سرکه حل کنند و زیت بر هم زنند
 و قدری زکا را اضافه کنند و مرهم نمایند مرهم زکا قروح خبیث بد را جراحی که کند را مندمل سازد و تحفیف بر طوبیاء در قروحی
 که رطوبت داشته باشد بکنند و کوشت فایده جرح در موم بیست و یک مثقال اشق هفت صمغ صنوبر بیست و یک مثقال روغن زیت نود مثقال
 زکا را پاکیزه چهارده مثقال اشق را در آب سرد حل کنند و صمغ صنوبر موم در روغن زیت بکنند و اشق را داخل کنند و زکا نرم
 صلایه نموده اضافه نموده زنند تا مرهم شود ایضا نسخه قانون موم صمغ صنوبر یک درم و نیم روغن زیت شش درم
 زین نسخه هم صمغ صنوبر و افغان است و هم را اینج و در قانون بنظر سید و هم در کتاب دیگر مجسطا هر مگر میماند جراحی که را اینج صمغ
 صنوبر است مگر آنکه مراد از یکی صمغ صنوبر کبار باشد و از دیگری صغار مرهم صغری قروح که کند را پاک کند از جرح و کوشت فاسد را
 جرح در غسل بیست و هشت مثقال سرکه که کند چهارده مثقال هر دو را بجوشانند تا نفعده که سرکه برود و قوام غسل نماید و زکا چهار مثقال
 نرم صلایه نمود داخل کنند و مرهم سازند مرهم اسود کوشت فاسد را بخورد و کوشت صلیح بر ویاند و از برای اکثر زخما نافع بود
 موم زیت سقز و روغن زیت اجزا مساوی یکدیگر موم را در روغن زیت بکنند و سقز و صفت را در آن حل کرده مرهم سازند

فرستاده یک گرم موم راد زینت گذارند و فراسیون از صلایه کرده داخل نمایند **مرهم** نافع از برای شفا و دردی که در موضع رخ زهره تخم مرغ از هر کدام
 هفت مثقال موم سفید بیست و یک مثقال سفید اب قلعی چهارده مثقال مرده اسنک باب پاک پرورده و شسته و شش در هر سفید یک عدد تخم مرغ
 بپوشد و موم سفید کجی و مروغن کل رخ سه جز و با هم مخلوط سازند و باب کاشنی پرورده و مروغن در یک در امراض حاره
 از برای حرارت جگر و در امعاء بر این اعضا طلا کنند موم سفید بیست و یک مثقال مروغن کل رخ و مروغن بنفشه از هر کدام چهارده مثقال موم
 در مروغن بگذارند و با کلاب و آب خر و تازان و کشینه تازه و کاسنی و سرکه بپورند و بر روی خر و تازان بگذارند و بر عضو نهند ایضا
 از برای سوزش و حرارت سینه جواه باب باشد و خواه بی تب موم سفید شسته عاقرمه در مروغن کل رخ بگذارند و آب کدو و خاد
 و خر و درهاون بر هم زند تا خوب مخلوط شود پس خر و تازان تر کرده بر روی سر کنند و بگذارند ایضا از برای ذات الصدور نافع بود
 بعد از آنکه در موضع و با بخاطرها نهاده باشد بکوبند موم سفید شسته ده مثقال در مروغن بنفشه بگذارند و آب کدو و آب بید
 بزرگ جنازی نقد که برود داخل کنند و بر هم زند تا مخلوط شود **مرهم** بخون از برای عقد عصب و صلابت آن سود دارد و نرم کند پیوسته
 خانی پیه شتر مرغ پیه کرده بنسبه مغز ساق کاه پیه اردک موم مروغن شیر همد بار هم بگذارند و صفا کنند استعمال نمایند
مرهم از خرفتن نافع از برای هر جراحی که اطباء از علاج آن عاجز مانده باشند بزودی با صلاح آورد بفرزده در هر خلعتی صنوبر هفت درم
 تو بال سن پخدر موم کوبان آهن پخدر موم میکی در موم جاشیر در موم زرد و نیکند **مرهم** هفت درم استوخدر موم جاشیر از برای
 حل کردن قویه دیگر از جمله غایبه نموده آن مخلوط سازند و بر جراحی که ناصور داشته باشد بگذارند فایده تمام دارد اصل نسخه هر جا
 که بنظر رسید موم و مروغن نبوده اگر بقدر احتیاج روغن زیت و موم داخل کنند کجاایش دارد و این مرهم از حکمای قدیم آن ایفای فایده نویسی
 حکیم مرهم روغن جگر جراحی که باشد از برای جراحیها که نفع تمام دهد و مروغن زیت عدو هشتاد مثقال سرکه مثل آن
 مرده اسنک صد و پنجاه مثقال اسس سوخته ده درم زنگار هشتاد مثقال قلعند تو بال اسس از هر کدام هشت درم سرکه و مروغن زیت با
 با هم بچشانند تا سرکه برود و مروغن با ناپس از آتش فر و گیرند و مرده اسنک و سایر ادویه داخل کنند و با نبر روی آتش نرم بگذارند
 و طبع نمایند تا سرخ و غلیظ شود **مرهم** نافع از برای قروح که رطوبت بسیار داشته باشد و مرده اسنک با سرکه صلایه نموده
 شش درم با بیست مثقال مروغن با آتش اخگر بچشانند تا حل شود پس اسنک و کلنار فارسی سرمه زرده جوید درم الاخرین
 سنج یا بی قلیما افند از هر کدام یک گرم نرم ساخته داخل کنند و مرهم سازند ایضا گوشه زقوح بر ویاند و زود با صلاح آورد **مرهم** اسنک
 نرم ساییده هفت مثقال اب بیست و یک مثقال مروغن زین بچشانند تا حل شود پس کندر بازرد از زرد دم الاخرین زلف از هر کدام دو
 داخل کنند و مرهم سازند در ریشها که با جراحی نباشد استعمال نمایند **مرهم** فصل شخته دیگر از برای شقاق و قعد و بواسیر نافع بود
 قلع میانی جهت مغز زرد الویج مغز ساق کدو و کوهاب شتر تان بی نیک زرده تخم مرغ میعه سا بله اجزا را مساوی بپوشد **مرهم**
مرهم بواسیر از برای بواسیر که با در بود بلخ زرد سود دارد زرد جویده ده درم مرده اسنک ده درم **مرهم** از برای هر که سرخ
 و موم مرهم سازند **مرهم** نافع از برای کزیدن اجزای میمون و سگ پیه کداخته موم قند از هر کدام پنج درم زیت غسل از هر کدام
 بیست درم مرهم سازند و جای زخم را بدان طلا کنند ایضا از برای کزیدن سگ و شیر و سایر تو بال **مرهم** زنگار سوسن آسمانی
 از هر کدام یک جز و چغندر و جوی و فندک در مروغن زیت و موم حل کنند و سایر ادویه را اضافه نموده **مرهم** سازند **مرهم** نافع از برای
 برص اگر گهنه شده باشد ماخ زرد شیطرح آهک زرد و نازاجل را برابر کوفته و بیخته با بول و یان در آفتاب برود تا آب بیست
 روز هر دو زمانه کنند و بر هم زند و بر موضع برص طلاید نمایند بعد از آنکه موضع را ببول صیان شسته باشند و اگر از بول که گهت کنند
 عوض سرکه کنند **مرهم** فصل شخته دیگر از برای بواسیر معلوم مروغن شیر بخت پیه مغز ساق کاه و کوهان شتر تان قفر الیهود اجزا
 مساوی با عاب تخم کتان قلع را قفر الیهود را حل نموده با روغنها **مرهم** نمایند **مرهم** قفر از برای کزیدن سگ و لسع مار و عقرب
 و سایر هوام و جوب و حله سوداوی و قویا بسیار نافع بود موم یکرطل قفر الیهود یکرطل صمغ صنوبر یکرطل **مرهم** از برای
 رطل سفید آفتاب از هر یک بیست و هشت مثقال جاشیر چهارم سرکه یکرطل و نیم مروغن زیت یکرطل و نیم موم و قفر و صمغ صنوبر
 در مروغن زیت حل کنند و بر روی آتش اخگر فر و گیرند و بگذارند که کرمی مروغن بنشیند و قلعندرها صلایه کرده با قدری سرکه داخل کنند
 و آهسته آهسته حرکت دهند و در ظرف واسعی بپورند و بپورند و بپورند و بپورند و بپورند و بپورند و بپورند و بپورند و بپورند و بپورند
 زیند تا مرهم شود **مرهم** حولانی از برای اودام و قروح که مرهم صفاست مروغن کل رخ و مروغن بنفشه از هر کدام یک جز و موم سفید نیم جز

پشمیره پوست شمشاد

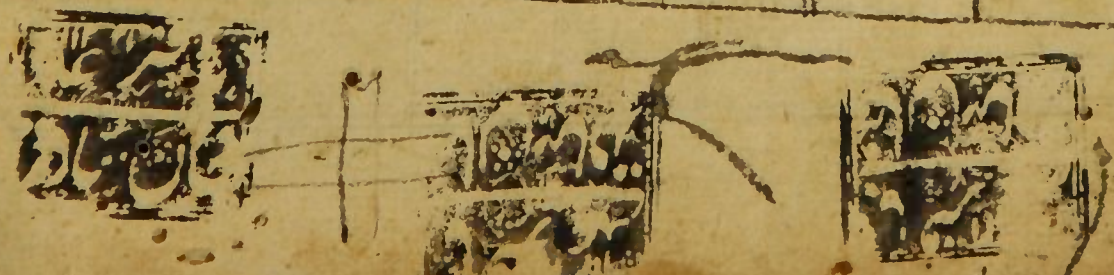
اربع و عمر کنگر
 و چشمه زره را در میان این چهار درخت
 بنات ششمیشت بنا شد
 و قدری آب کاشنی در میان چشمه زره
 کردن و در چشمه کنگر که نافع بود ابر برای
 رفع باد پلنت و اگر فامند که سبب سار
 آب انار شاپورین این و ایما را جد سلطه

۲	۷	۶
	۵	۱
۴	۳	۱

۱۵	۸	۱	۲	۴	۱۰
۱۶	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰
۱۷	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱
۱۸	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲
۱۹	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳

بیاورد آب انار شوش و انار شاپورین
 آن هر دو را کبیر و در میان زرف
 کاشنی با خاک کبیر و بعد از آن کاشنی
 در چشمه کنگر که نافع بود از سوزش

۳۵	۳۴	۳۳	۳۲	۳۱	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷
۳۶	۳۵	۳۴	۳۳	۳۲	۳۱	۳۰	۲۹	۲۸
۳۷	۳۶	۳۵	۳۴	۳۳	۳۲	۳۱	۳۰	۲۹
۳۸	۳۷	۳۶	۳۵	۳۴	۳۳	۳۲	۳۱	۳۰
۳۹	۳۸	۳۷	۳۶	۳۵	۳۴	۳۳	۳۲	۳۱
۴۰	۳۹	۳۸	۳۷	۳۶	۳۵	۳۴	۳۳	۳۲
۴۱	۴۰	۳۹	۳۸	۳۷	۳۶	۳۵	۳۴	۳۳
۴۲	۴۱	۴۰	۳۹	۳۸	۳۷	۳۶	۳۵	۳۴
۴۳	۴۲	۴۱	۴۰	۳۹	۳۸	۳۷	۳۶	۳۵
۴۴	۴۳	۴۲	۴۱	۴۰	۳۹	۳۸	۳۷	۳۶
۴۵	۴۴	۴۳	۴۲	۴۱	۴۰	۳۹	۳۸	۳۷
۴۶	۴۵	۴۴	۴۳	۴۲	۴۱	۴۰	۳۹	۳۸
۴۷	۴۶	۴۵	۴۴	۴۳	۴۲	۴۱	۴۰	۳۹
۴۸	۴۷	۴۶	۴۵	۴۴	۴۳	۴۲	۴۱	۴۰
۴۹	۴۸	۴۷	۴۶	۴۵	۴۴	۴۳	۴۲	۴۱
۵۰	۴۹	۴۸	۴۷	۴۶	۴۵	۴۴	۴۳	۴۲

8

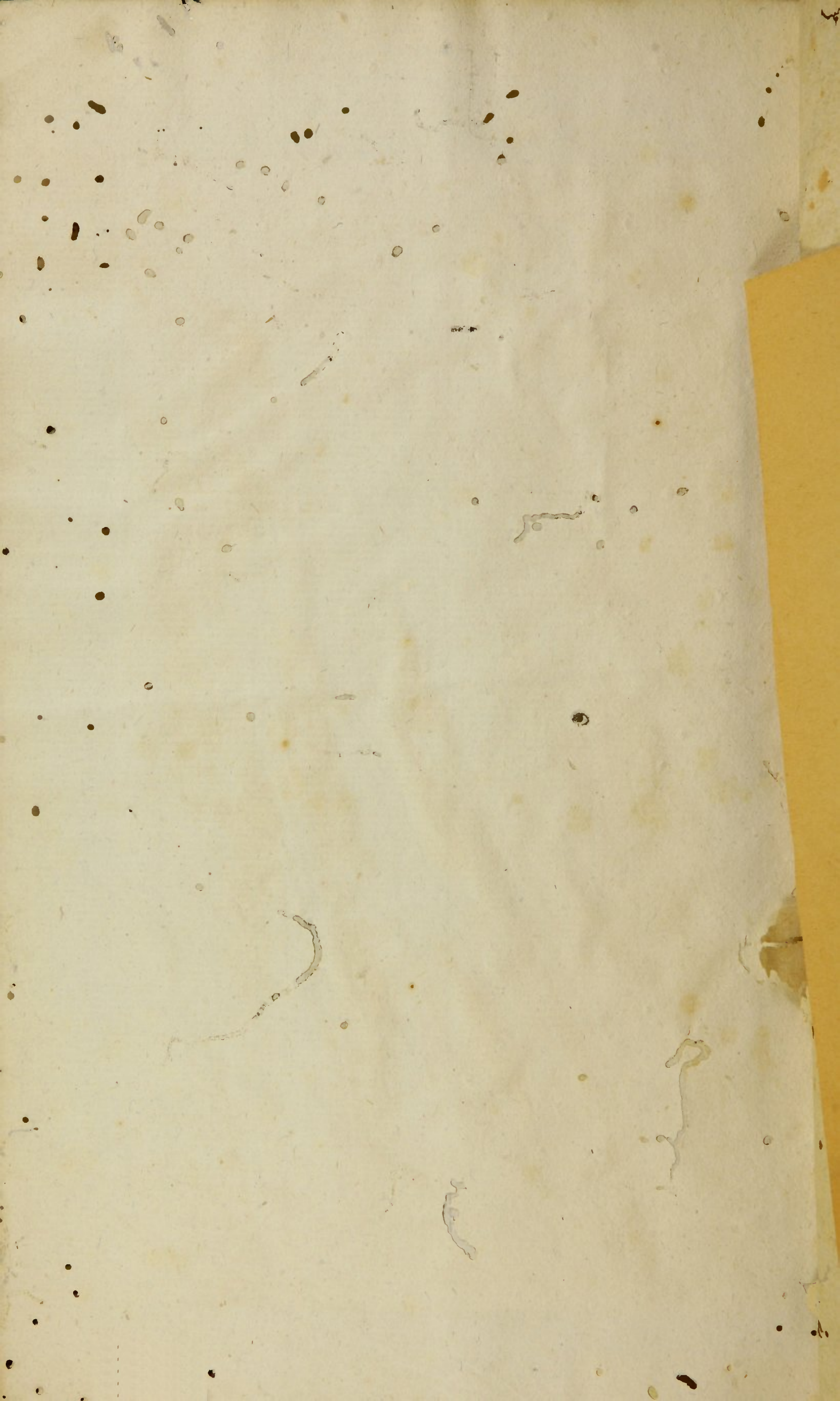
BAWARD : AVICENNA:

1- OPHTHALMOLOGY: AIN AD-DAWA
SHAMS AD-DIN MOHAMMED IBN EL-HASAN EL - RAHTAL EL MASARUF
BI-BAWARD WITH PICTURE
MUHAMMED BAWARD OF THE HEAD

2- TREATISE ON DISEASES OF THE HEAD

3- ON FEVERS AND POISONS

Shams

From the Meyerhof Library, Cairo, Egypt

H. 21

= N =

Size: cm. 28 x 17, ff. 127, lines 25. Oriental paper and binding, in red leather with floral impressions. Writing: regular oriental nasta'liq, red titles; the pages are bordered with golden and black lines. Date (153^r) 24 safar 1102 (27 november 1690). The leaves and the binding are damaged by worms.

Persian. f 1-53^r 'Syn-i dawā'

Ophthalmology by Sams ad-din Muhammad ibn al-Habab Beward

(unknown, according to Steyerhof). The work was illustrated with figures, of which only the first ones were drawn: the others, for which blank spaces have been left in the text, have been omitted.

¶ Page 54^v - 125^r is

Rare and valuable codex. Notes by Prof. Giorgio della Vida, Vatican Library

written 1690 A.D.

For the
CASEY A. WOOD
Ophthalmic Collection
McGill Medical Library

617.7

B354

61028

1947

